ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΔ'

Κυριακή 4 Δεκεμβρίου 2011

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Γιαννιτσών, σελ. 2269
2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 2277,2295
3. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 2293,2294,2295,2296

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών :"Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012", σελ. 2259-2319

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ., σελ 2284-2296

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΡΓΥΡΗΣ Ε. , σελ. 2313-2319
ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ Β. , σελ. 2296-2299
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 2267-2271,2275-2277, 2307-2313
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. , σελ. 2277-2284
ΝΙΩΤΗΣ Γ. , σελ. 2299-2307
ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ Β. , σελ. 2259-2267,2271-2275

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2277
ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ Β. , σελ. 2277
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 2295

Β. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. , σελ. 2293,2294,2295,2296
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. , σελ. 2293,2294,2296
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 2293,2294,2295,2296

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπ. Οικονομικών:

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 2284
ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ Δ. , σελ. 2275
ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ Π. , σελ. 2278
ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Ε. , σελ. 2288
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 2307,2308,2309
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ά. , σελ. 2280,2283
ΖΗΣΗ Ρ. , σελ. 2272
ΙΑΤΡΙΔΗ Τ. , σελ. 2311
ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ Ι. , σελ. 2276,2277
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 2271
ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν. , σελ. 2318
ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ Η. , σελ. 2267
ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ Γ. , σελ. 2302
ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ Μ. , σελ. 2260
ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ Γ. , σελ. 2309,2310
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ε. , σελ. 2293,2294
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ. , σελ. 2263
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. , σελ. 2271
ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 2269

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 2299,2300
ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ. , σελ. 2264
ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ Α. , σελ. 2279
ΜΕΛΑΣ Π. , σελ. 2304
ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ Α. , σελ. 2261
ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Ι. , σελ. 2269
ΝΑΝΟΣ Α. , σελ. 2313,2314
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 2259
ΝΤΑΛΑΡΑ Ά. , σελ. 2317
ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2315
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,σελ. 2316
ΠΑΝΑΡΙΤΗ Ε. , σελ. 2306
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ – ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο. , σελ. 2303
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 2296,2297,2307,2308
ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ Φ. , σελ. 2286,2288,2295
ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ Χ. , σελ. 2279
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 2305
ΣΑΛΜΑΣ Μ. , σελ. 2265
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. , σελ. 2300,2301
ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ Μ. , σελ. 2310
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Δ. , σελ. 2283,2284
ΤΑΣΟΥΛΑΣ Κ. , σελ. 2268
ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ –ΒΥΛΛΙΩΤΗ Β. , σελ. 2312
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. , σελ. 2295
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Χ. , σελ. 2262,2263
ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α. , σελ. 2266
ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ Σ. , σελ. 2274,2275
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 2301
ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 2298,2299

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Γ'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΔ'

Κυριακή 4 Δεκεμβρίου 2011

Αθήνα, σήμερα στις 4 Δεκεμβρίου 2011, ημέρα Κυριακή και ώρα 15.09' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Δ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΥΡΩΝΑ ΠΟΛΥΔΩΡΑ.**

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012».

Το λόγο έχει ο κ. Αναστάσιος Νεράντζης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στη Β' Πειραιώς.

Ορίστε, κύριε Νεράντζη, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Το δίδυμο αναβίωσε, κύριε Πρόεδρε, μετά από πολύ καιρό.

Η παρουσία ως Προέδρου στην Έδρα, του κ. Πολύδωρα, μου αλλάζει κάποιες αφετήριες σκέψεις τις οποίες είχα. Μου φέρνει στο μυαλό τον Κικέρωνα που έλεγε: «O tempora o mores», αλλά μου φέρνει και στο μυαλό μου κάποιες άλλες φράσεις, που ανήκουν στο Δημοσθένη ότι: «Ο παρών καιρός... πολλής φροντίδος και Βουλής δείται».

Πράγματι, όλα είναι διαφορετικά σε αυτή τη συζήτηση, σε αυτόν τον προϋπολογισμό, σε αυτή τη χρονική συγκυρία. Άλλοτε, οι συντάκτες των προϋπολογισμών, κυρίως του ΠΑΣΟΚ, αλλά και όχι μόνο, διαγκωνίζονταν για το ποιος θα πετύχει μια πιο αποδοτική «δημιουργική λογιστική». Επήρχετο μια ψιμυθίωση των όλων δημοσιονομικών κειμένων, σε σημείο που να δικαιώνεται ο στίχος του Σεφέρη, ο οποίος λέει ότι «φαγώθηκε από τα πολλά μαλάματα το πρόσωπο», εδώ, της δημοσιονομικής κατάστασης της χώρας. Σήμερα, κανείς δεν διανοείται από τους συντάκτες του προϋπολογισμού ή και από τους υποστηρικτές του ούτε να αλλοιώσει, ούτε να αποπειραθεί να εμφανίσει κάτι άλλο, από αυτό που πράγματι συμβαίνει.

Άλλοτε, επίσης, μιλάγαμε για τις «μαύρες» τρύπες, μιλάγαμε για οικονομικά ελλείμματα. Σήμερα σε αυτά τα οικονομικά ελλείμματα, προστίθεται και έλλειμμα αξιοπιστίας, και μάλιστα κατ' εξοχήν. Μιας αξιοπιστίας –γιατί να το κρύψουμε άλλωστε- που θεμελίωσε, δημιούργησε και γιγάντωσε ο κ. Γιώργος Παπανδρέου, λέγοντας ότι πρόκειται περί «διαφθοράς» και διεφθαρμένων, λέγοντας ότι πρόκειται περί «Τιτανικού» και άλλα τέτοια τινά. Κατά τα άλλα, από αυτούς, στους οποίους παριστάναμε το έθνος έτσι, ζητάγαμε μετά δανεικά.

Άλλοτε, επίσης, υπήρχαν διαφορετικά συνοδά στοιχεία. Ο προϋπολογισμός αποτελούσε ένα στυγνό και στεγνό, σχεδόν μηχανιστικό κείμενο. Σήμερα ο προϋπολογισμός -καλώς ή κακώς- εκδηλώνει τη βούληση των συντακτών του -και όσων τον στηρίζουν- να κινείται εξακολουθητικά η χώρα στον αστερισμό του ευρώ, κάτι που δυστυχώς, παρ' ολίγο να ματαιωθεί, εξαιτίας της ατυχέστατης πρωτοβουλίας του κ. Παπανδρέου για δημοψήφισμα. Άλλοτε, οι προϋπολογισμοί δημιουργούσαν ελλείμματα καινούργια. Σήμερα προσδοκούν τη δημιουργία πλεονάσματος, έστω και μικρού, 1,1%.

Άλλοτε, οι Προϋπολογισμοί δημιουργούσαν χρέη. Σήμερα σημειούται αντίστροφος μέτρηση, ακριβώς γιατί υπάρχει η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου και υπάρχει η δραστηριοποίηση των ιδιωτών. Άλλοτε, τον προϋπολογισμό συνακολουθούσε φορολογικό νομοσχέδιο και μάλιστα σχεδόν αγρίως φορομπηχτικό. Σήμερα αυτό έχει ψηφιστεί ήδη.

Άλλοτε, τα μεγέθη του προϋπολογισμού αξιολογούνταν από τις εγχώριες δυνάμεις, οι οποίες, είτε λόγω ανεπάρκειας είτε λόγω μη προετοιμασίας είτε και λόγω ιδιοτέλειας στενής, δεν ήταν απολύτως αντικειμενικές. Σήμερα οι δυνάμεις οι οποίες παρακολουθούν και ελέγχουν αυτούς τους προϋπολογισμούς, είναι δυνάμεις αντικειμενικές και καλύτερα οργανωμένες.

Ο προϋπολογισμός αυτός τον οποίο σήμερα καλούμεθα να συζητήσουμε και στη συνέχεια να ψηφίσουμε, στηρίζεται σε τρεις αποτυχίες.

Πρώτον, στην αποτυχία του μνημονίου 1. Δεύτερον, συνεπεία της αποτυχίας του μνημονίου 1, κατέστη το χρέος μη βιώσιμο. Και τρίτον, συνεπεία του ότι το χρέος κατέστη μη βιώσιμο, παρέστη ανάγκη συνάψεως νέας δανειακής συμβάσεως και μεγάλου «κουρέματος» των ομολόγων.

Σε άλλους προϋπολογισμούς επικαλούμην τον Ξενοφώντα, έναν κορυφαίο παρατηρητή και κριτικό των οικονομικών φαινομένων της εποχής του, κυρίως το έργο του «Πόροι» ή «Περί Προσόδων».

Σήμερα, ίσως είναι προτιμότερο να επικαλεστώ τον Πλούταρχο. Ο Πλούταρχος έχει συγγράψει μια μονογραφία που λέει «περί του μη δειν δανείζεσθαι». Το λέω, κύριε Τασούλα και σε εσάς που είστε ρέκτης όλων αυτών των αρχαίων και λοιπών συγχρόνων κειμένων.

Εκεί λέει: «ει ηρκούμεθα τοις αναγκαίοις προς τον βίον, ουκ αν ην γένος δανειστών...» -δηλαδή αν αρκούμασταν στα όσα μας είναι αναγκαία δεν θα υπήρχε το γένος των δανειστών- «...αλλ' η τρυφή δανειστάς εποίησεν ουχ ήττον ή αργυροκόπους και χρυσοχόους και μυρεψούς και ανθοβάφους», δηλαδή η πολυτέλεια γέννησε την ανάγκη του δανεισμού και αυτή είναι που δημιούργησε τους δανειστές, όπως δημιούργησε και τους αργυροχόους,

τους χρυσοχόους, τους αρωματοποιούς, ακόμη και τους βαφείς.

Ας μην κοροϊδευόμαστε. Ο προϋπολογισμός ήδη έχει περάσει από την κρίση και έχει γίνει δεκτός. Έχει γίνει δεκτός με το μεσοπρόθεσμο, έχει γίνει δεκτός ήδη με το πολυνομοσχέδιο.

Εκείνο που πρέπει να τονίσουμε είναι ότι εμείς δεν έχουμε καμμία πρόθεση βεβαίως να αμφισβητήσουμε ή να αθετήσουμε εκείνα τα οποία είναι ήδη υπεσχημένα και υπογεγραμμένα και έχουν αναληφθεί εξ αυτών υποχρεώσεις. Διατηρούμε όμως ακέραιο το δικαίωμά μας σε κάθε περίπτωση να προβάλουμε το αδόκιμο των μέτρων και να αναζητούμε λύση καλύτερη, λύση αποδοτικότερη, λύση πλησιέστερη στα λαϊκά συμφέροντα, τα οποία ήδη στραγγαλίζονται σε σημείο που είναι πρωτοφανές.

Αυτή είναι η βασική μας θέση, η βασική μας παρατήρηση. Είναι απολύτως αναγκαίο να τονίσουμε ότι δεν μπορεί μ' αυτές τις οριζόντιες περικοπές να καταδιώκουμε τους συνταξιούχους και τους άλλους χαμηλόμισθους. Είναι ανάγκη να βρεθεί άλλος τρόπος και υπάρχουν αλλού τρόποι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Η Νέα Δημοκρατία θα προσέλθει στις νέες συζητήσεις με τέτοια δικαιωμένη θέση και τέτοια ψυχραιμία που θα της επιτρέψουν ασφαλώς να προχωρήσει παρακάτω. Μέχρι τότε, από και διά των εκλογών θα λυθούν πολλά θέματα και κυρίως θα λυθεί το βασικό θέμα της νομιμοποιήσεως πλέον εκείνων που θα κυβερνούν, η οποία νομιμοποίηση θα οδηγήσει σε μια περαιτέρω στιβαρή αντιμετώπιση των πραγμάτων.

Στηρίζουμε, ούτως ή άλλως, τον προϋπολογισμό αυτόν, αφού είναι μονόδρομος και δεν γίνεται τίποτα άλλο περισσότερο από αυτόν. Διατηρούμε τις επιφυλάξεις μας και για την υπερβολικά αισιόδοξη προοπτική των εισπράξεων, αλλά και για άλλα κονδύλια που αναφέρονται. Και πάλι στηρίζουμε αυτόν τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νεράντζη. Εγώ ιδιαιτέρως εξετίμησα την αγόρευσή του για τις ακαδημαϊκές αναφορές που δεν θέλω να εκλείπουν.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Με ειδική αφιέρωση!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Οι αναφορές, κύριε Πρόεδρε, δεν λύνουν τα προβλήματα. Η φυγή στο παρελθόν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Έχετε λάθος. Δεν υπάρχει ούτε παρόν ούτε μέλλον χωρίς το παρελθόν και τα διδάγματά του.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Καρχιμάκης, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ στο Νομό Λασιθίου.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα μας βρίσκεται σε μία κρίσιμη στιγμή της ιστορίας της, στην οποία η Βουλή καλείται να ψηφίσει τον προϋπολογισμό του 2012.

Είναι πράγματι μία στιγμή που απαιτεί από όλους μας υψηλά κριτήρια πολιτικής ευθύνης και διευρυμένη αντίληψη για το ποιο είναι το πραγματικό εθνικό συμφέρον. Γιατί η ψήφος στον προϋπολογισμό του 2012 μπορεί να μετατραπεί σε δύναμη για την έξοδο από την κρίση και με σταθερό προσανατολισμό την ανάπτυξη, μια ανάπτυξη που μπορεί να έλθει μέσα από την υλοποίηση της Συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου, που πλέον όλοι συμφωνούν ότι αποτελεί τη βάση της προσπάθειας για να ξεπεράσουμε την κρίση.

Λέω «πλέον» γιατί πριν από τη δημιουργία της Κυβέρνησης εθνικής συνευθύνης και επί δύο ολόκληρα χρόνια η Νέα Δημοκρατία και ο κ. Σαμαράς, κρυπτόμενοι πίσω από την κυβερνητική πλειοψηφία του ΠΑΣΟΚ, λιθοβολούσαν τη Συμφωνία της Συνόδου Κορυφής και απέρριπταν τις θέσεις που διατύπωνε ο κ. Παπανδρέου και ψήφιζε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ ως εθνικά αναγκαίες για τη σωτηρία της χώρας.

Και βέβαια κάποια στιγμή πρέπει η Νέα Δημοκρατία να εξηγήσει σε όλους μας -και πρώτα απ' όλα στον ελληνικό λαό- τις πολιτικές της αντιφάσεις και την παραδοξότητα της συμπεριφοράς της. Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, υπάρχει κρίση, υπάρχει η αυτοκριτική για την κρίση. Γιατί υπάρχουν και οι πρωταίτιοι της κρίσης αυτής.

Πρωταίτιοι είναι η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός της, που τον θυμάμαι από το καλοκαίρι του 2009 να υποστηρίζει ότι η Νέα Δημοκρατία είχε θωρακίσει τη χώρα απέναντι σε μία κρίση την οποία χαρακτήριζε παροδική, με έλλειμμα -όπως έλεγε- 4,5% και μια ισχυρή οικονομία, από τότε που χρέωσε το ελληνικό δημόσιο με 170 δισεκατομμύρια σε πεντέμισι χρόνια, από τότε που μας έλεγε ότι το έλλειμμα ήταν 10 δισεκατομμύρια αντί 36 δισεκατομμυρίων ευρώ που τελικά παρέδωσε.

Να κάνω μία επισήμανση στη φράση «λεφτά υπάρχουν». Βεβαίως εάν ήταν αληθές αυτό που έλεγε ο κ. Σαμαράς το καλοκαίρι του 2009 και ο κ. Αλμούνια την ίδια στιγμή, εκπροσωπώντας την Ευρωπαϊκή Ένωση, θα υπήρχαν 26 δισεκατομμύρια ευρώ και φυσικά θα ήταν τελείως διαφορετική η εικόνα της Ελλάδας σήμερα.

Δεν είναι λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία -όπως δηλώνει ο κ. Σαμαράς πάρα πολλές φορές- η παράταξη που νιώθει τον πόνο του κόσμου. Η Νέα Δημοκρατία είναι η βασική αιτία του πόνου αυτού. Είναι η βασική αιτία της λιτότητας και της κρίσης που βιώνει ο κόσμος.

Και αντί να αναλάβει τις ευθύνες της, παρουσιάζει μία επίπλαστη εικόνα με μαγικές συνταγές, δηλώνοντας πάρα πολλές φορές -διά στόματος του κ. Σαμαρά- πως όταν το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας αναλάβει την εξουσία, θα αποκαταστήσει μισθούς και συντάξεις, εάν το επιτρέψει το έλλειμμα και αν εφαρμοστεί το πρόγραμμά της. Και αυτό θα γίνει σε τρία με τέσσερα χρόνια. Αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, ο κόσμος δεν τα ξεχνά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός για το 2012 υπό τους όρους της πολιτικής σοβαρότητας και της χρονικής συνέπειας μπορεί να σημάνει την ανάστροφη πορεία του τόπου, μέσα από το πρωτογενές πλεόνασμα που παρουσιάζει έστω και οριακά, μέσα από τη μείωση του δημοσίου χρέους για πρώτη φορά μετά από δεκαετίες, μέσα από τα πραγματικά στοιχεία που εμπεριέχει και όχι μέσα από τα μαγειρέματα του παρελθόντος που μας οδήγησαν ως εδώ και εάν βεβαίως το επιτρέψουν οι συνθήκες στο πολιτικό σκηνικό.

Γιατί ένα μεγάλο μέρος του συστήματος των συμφερόντων και των παρασιτικών συστημάτων, που λεηλατούν τον πλούτο, θέλουν να είναι ανενόχλητοι και λαθρόβιοι, να παίρνουν δάνεια, παροχές και διευκολύνσεις, χωρίς εγγυήσεις.

Θέλουν ταυτόχρονα να είναι ρυθμιστές και εκβιαστές του πολιτικού συστήματος, να τροχιοδρομούν ενίοτε σε πολιτικές καριέρες στενά τους πρόσωπα που τις αναλαμβάνουν προς διεκπεραίωση δήθεν, συγκρουόμενοι με τον έλεγχο του πολιτικού συστήματος από εξωθεσμικούς. Είναι αρχηγοί συντήρησης με πιθανές υποσχέσεις διαιώνισης ανείσπρακτων ή νεοχορηγούμενων δανείων, χωρίς εγγυήσεις, την ίδια ώρα που η μεγάλη πλειοψηφία του παραγωγικού κόσμου προσπαθεί να επιβιώσει, να διατηρήσει θέσεις εργασίας και αδυνατεί.

Θέλουν, αγαπητοί συνάδελφοι, διαλυμένα και σπαρασσόμενα κόμματα. Θέλουν να επεμβαίνουν και να διαχειρίζονται τις ηγεσίες τους, να τις ανεβάζουν και να τις κατεβάζουν και να είναι υποχείριά τους. Αυτοί θέλουν διαλυμένο πολιτικό σύστημα. Δυστυχώς, προσπαθούν να αναζητούν στα κόμματα πρόθυμους είτε από αφέλεια είτε από σκοπό.

Με όλα αυτά επιχείρησε να συγκρουστεί ο Παπανδρέου και λύσσαξαν να μην είναι Πρωθυπουργός. Βεβαίως συνεχίζουν, θέλοντας να τον αποτελειώσουν, να τον εξαφανίσουν.

Συνάδελφοι, αυτό το σύστημα χρειάζεται σύγκρουση. Κάποια από τα κανάλια δεν μπορούν να κατευθύνουν το ποιοι θα είναι οι ηγέτες. Στη Δημοκρατία δεν επιτρέπεται οι εξελίξεις να καθορίζονται από το θυμικό και τις προσωπικές εκτιμήσεις κάποιων τηλεπαρουσιαστών.

Η σωτηρία της χώρας απαιτεί πολιτική ηρεμία, στόχους, προσήλωση, αποτελεσματικότητα και όχι αστάθεια. Και βέβαια, απαιτεί δουλειά, δουλειά, πάρα, πάρα πολύ δουλειά! Απαιτεί, αγαπητοί συνάδελφοι, όλοι οι Υπουργοί της Κυβέρνησης και κυρίως αυτοί που έχουν να διοχετεύσουν κοινοτικό χρήμα στην αγορά και στην παραγωγή, να στρέψουν το βλέμμα τους στην ανάπτυξη, να επιταχύνουν την απορρόφηση των κοινοτικών κονδυλίων, να υπάρξει διασπορά χρήματος στην πραγματική οικονομία και το πλεόνασμα, που απαιτείται, να διοχετευτεί στην

κοινωνική δικαιοσύνη. Απαιτεί σύγκρουση, ορατή, ξεκάθαρη, διάφανη με τους μεγαλοφοροφυγάδες και τους εισφοροφυγάδες. Η σύγκρουση αυτή να γίνεται αντιληπτή από το λαό, να οδηγεί στο ταμείο, να γίνεται αντιληπτή από τον κόσμο.

Αυτό πραγματικά αρχίζει να φαίνεται και με την οικονομική αστυνομία και με τις ελεγκτικές υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών. Τότε, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν θα χρειάζονται μπάστακες, όπως αρέσκεται να λέει πάρα πολλές φορές ο φίλος και σύντροφός μου, Κώστας Σκανδαλίδης.

Οι λύσεις απαιτούν και προσπάθεια και ψυχή και σχέδιο για αυτούς που ιδεολογικά και πολιτικά θέλουμε να υπηρετήσουμε, τους αδύναμους και τις υγιείς δυνάμεις της παραγωγής. Ας το αναλογιστούμε και ο νοών νοείτω.

Θέλω να κάνω και μια επισήμανση. Άκουσα χθες κάποιο συνάδελφο να αναφέρεται στην τοποθέτησή μου να ζητήσουμε όλοι οι Βουλευτές να ανοίξουν με δική μας πρόταση, με δικό μας έγγραφο, λογαριασμοί στην Ελβετία. Βεβαίως, είναι θέμα τιμής του πολιτικού κόσμου να ξεκινήσει αυτή η πρωτοβουλία. Είναι θέμα τιμής όλοι μας να ζητήσουμε να ανοίξουν οι λογαριασμοί στην Ελβετία για να δούμε ποιος έχει και ποιος δεν έχει. Εγώ πιστεύω ότι δεν υπάρχουν. Η κοινωνία, όμως, το απαιτεί. Βεβαίως, καθαρός ουρανός αστραπές δεν φοβάται.

Επειδή ο αγαπητός συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας, μίλησε ωρυόμενος για offshore εταιρείες, θέλω να του θυμίσω κάτι που λένε στον τόπο μου για κάτι το οποίο όταν εκφράζεται, είναι έκφραση υποκρισίας ή εν πάση περιπτώσει θέλει «να πετάξει την μπάλα στην εξέδρα». Λένε, «φτύσε τα μούτρα σου».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είτε φανερά και με πολιτικό θάρρος είτε κρυφά και πίσω από πολιτικά ιδεολογήματα, ξέρουμε όλοι καλά τι πρέπει να κάνουμε. Δυστυχώς, κάποιοι συνάδελφοι, θα διστάσουν ξανά και ευτυχώς κάποιοι άλλοι, όπως η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, θα είναι και πάλι σε ρόλο εγγυητή της εθνικής πορείας για έξοδο από την κρίση και την ανάκαμψη.

Είμαστε αυτοί που θα υπηρετήσουμε με την Κυβέρνηση, με τον Πρόεδρό μας για μια ακόμα φορά πάνω απ' όλα την αξία και την προσπάθεια για τη διάσωση αυτού του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε, τον κ. Μιχάλη Καρχιμάκη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής Τρικάλων του ΠΑΣΟΚ, κ. Αθανασία Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Βουλευτές –δεν υπάρχει γυναίκα αυτή την ώρα- η συζήτηση του προϋπολογισμού γίνεται μέσα σε μια εξαιρετικά δυσμενή ευρωπαϊκή και διεθνής συγκυρία, που την παρακολουθούμε όλοι μας, και με τη ζώνη του ευρώ να υφίσταται τεράστιες πιέσεις.

Ο προϋπολογισμός, όμως, αυτός είναι ιδιαίτερα δύσκολος, μάλλον θα έλεγα, ο δυσκολότερος των τελευταίων δεκαετιών, διότι καλείται μέσα σε ένα ιδιαίτερα δυσμενές περιβάλλον, με μια χώρα που βρίσκεται σχεδόν σε χρεοκοπία, με όλους τους Έλληνες πολίτες να έχουν υποστεί μεγάλη αφαίμαξη από τα δύσκολα μέτρα που επιβάλλαμε, να μας βγάλει από την κρίση και να δημιουργήσει πρωτογενή πλεονάσματα. Δύσκολο, αλλά πρέπει να το προσπαθήσουμε.

Ως εκ τούτου πρέπει να ξεφύγουμε από τις πρακτικές του παρελθόντος, όπου σε κάθε συζήτηση προϋπολογισμού οι Βουλευτές της κυβέρνησης επικροτούσαν την κυβέρνηση, οι δε της αντιπολίτευσης με ένα ξερό, αντιπολιτευτικό λόγο καταδίκαζαν τα πάντα. Αυτά ανήκουν στο παρελθόν.

Πρέπει τώρα, περισσότερο από ποτέ, όλοι μας να υπηρετούμε εδώ μέσα μόνο το εθνικό συμφέρον. Όποιος δεν το καταλαβαίνει κάνει λάθος και αυτό θα τον ακολουθήσει. Ο ξύλινος λόγος και οι κορώνες περί εντιμότητας χωρίς λόγο, δεν έχουν θέση εδώ μέσα.

Πρέπει να καταλάβουμε ότι ο σχηματισμός της Κυβέρνησης Παπαδήμου έχει αρχίσει να διαμορφώνει ένα κλίμα συναίνεσης στην ελληνική κοινωνία, το οποίο μπορεί και πρέπει να αποκτά κάθε μέρα όλο και περισσότερο προστιθέμενη αξία. Εδώ είναι ο ρόλος ο δικός μας.

Παράλληλα, πρέπει να αναλύσουμε και να καταλήξουμε γιατί πέσαμε έξω στον προϋπολογισμό του 2011, για να μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι οι εκτιμήσεις μας για το σημερινό προϋπολογισμό είναι ακριβείς, ρεαλιστικές και αποτελεσματικές.

Τα μέτρα, στα οποία βασίζεται αυτός ο προϋπολογισμός από πλευράς εσόδων και δαπανών, έχουν συμφωνηθεί, έχουν ψηφιστεί με πάρα πολύ κόπο, έχουν ελεγχθεί, θα έλεγα, με μεγάλη καχυποψία και αυστηρότητα, έχουν αποπληθωριστεί. Είναι μέτρα ενίσχυσης των δημοσίων εσόδων και περιορισμού των δημοσίων δαπανών.

Γι' αυτό, λοιπόν, χρειαζόμαστε πρώτα και κύρια μια επαναξιολόγηση του τρόπου με τον οποίο φορολογούμε και του τρόπου που εισπράττουμε. Χρειαζόμαστε πρώτα ένα πιο δίκαιο και απλό φορολογικό νόμο και δεύτερον, να δημιουργήσουμε και με τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναν επαρκή και αποτελεσματικό φορολογικό μηχανισμό για να αποδώσει η μάχη κατά της φοροδιαφυγής. Αυτό είναι πρώτον, εθνικής μας υποχρέωση, δεύτερον όρος επιβίωσης και τρίτον, επιβάλλεται για να είμαστε στοιχειωδώς δίκαιοι.

Είμαστε μια χώρα γεμάτη αδικίες, αντιφάσεις και ανισότητες. Καλούμαστε μέσα στην κρίση να λύσουμε, να διορθώσουμε αυτές τις αντιφάσεις και να επιβιώσουμε. Αυτό είναι πολύ δύσκολο και πρώτα και κύρια λόγω του φορολογικού συστήματος.

Είναι πολύ ελπιδοφόρο ότι υπάρχει ευρεία σύμπτωση απόψεων μεταξύ των κομμάτων που στηρίζουμε την Κυβέρνηση Παπαδήμου στα θέματα της φορολογικής πολιτικής. Θεωρώ ότι είναι η μεγάλη, η πρώτη και ίσως μοναδική ευκαιρία να συμφωνήσουμε σε όσα μπορούμε –δεν χρειάζεται να συμφωνήσουμε σε όλα, το καλύτερο είναι ο εχθρός του καλού- και να πάμε σε ένα φορολογικό νομοσχέδιο που μπορεί να αποτελέσει τη βαλβίδα αποκατάστασης αδικιών και στρεβλώσεων.

Πρέπει να πάμε, λοιπόν, σε ένα φορολογικό νόμο απλό, δίκαιο, αποτελεσματικό και εφαρμόσιμο και να μην επαναληφθεί άλλη φορά αυτό που γινόταν πάντοτε, κάθε κόμμα, όταν γινόταν κυβέρνηση, έκανε δέκα φορολογικούς νόμους που δεν εφαρμόζονταν ποτέ και δεν είχαμε τα αποτελέσματα που θέλαμε. Να είναι αποδεκτός και κυρίως από τις επιχειρήσεις. Είναι επιτέλους απαραίτητο να υπάρχει φορολογική σταθερότητα, για να μπορέσει να υπάρξει ανάπτυξη, γιατί έχουμε μακροχρόνια ύφεση και η αγορά είναι νεκρή.

Το ύψος των εσόδων, αγαπητοί συνάδελφοι του ΚΚΕ, προσδιορίζεται από συγκεκριμένους παράγοντες, πρώτον, από το ύψος των φορολογικών συντελεστών, μετά από την ικανότητα των φοροεισπρακτικών μηχανισμών και βέβαια, από το συνολικό ύψος της οικονομικής δραστηριότητας, που είναι και καθοριστικός παράγοντας για τη φορολογητέα ύλη, από την οποία προσδοκούμε να αποκομίσουμε έσοδα.

Οι φορολογούμενοι, οι νόμιμοι, οι συνεπείς, πολλοί από τους οποίους έχουν εξαντλήσει τη φοροδοτική τους ικανότητα, θα αλλάξουν με πολλαπλούς τρόπους την οικονομική τους συμπεριφορά, με ορθόδοξους και ανορθόδοξους τρόπους, αν εμείς δεν πάρουμε μέτρα. Διότι, παρ' όλες τις θυσίες των Ελλήνων πολιτών, παρά τα επίπονα οικονομικά φορολογικά μέτρα που αφαίμαξαν τα νοικοκυριά, τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες και μη, τους συνταξιούχους, τους επαγγελματίες, τους αγρότες, οι χειρισμοί δεν μπόρεσαν να βελτιώσουν την κατάσταση και να αποτρέψουν την περαιτέρω ύφεση, ύφεση πρωτόγνωρη και μοναδική για περιόδους ειρήνης, εφιαλτική. Και όσο μεγαλύτερη είναι η ύφεση τόσο μικρότερη είναι η φορολογητέα ύλη, τόσο λιγότερα τα έσοδα. Χρειαζόμαστε, λοιπόν, επειγόντως ενέσεις ρευστότητας, πάταξη γραφειοκρατίας, διαρθρωτικές αλλαγές.

Ο ένας άξονας, λοιπόν, του όλου προβλήματος είναι η δημοσιονομική προσαρμογή και ο δεύτερος είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές που οδηγούν σε μια ανταγωνιστική ελληνική οικονομία, ανασυγκροτούν το κράτος, αλλάζουν τη σχέση κοινωνίας και κράτους. Αυτό το σκέλος, το δεύτερο άξονα δεν χρειαζόταν να μας τον επιβάλει κανείς. Έπρεπε να έχουμε κάνει όλα αυτά πολύ

νωρίτερα μόνοι μας. Κακώς επικαλούμαστε την τρόικα και το μνημόνιο. Αυτές είναι επιλογές ζωτικές για τη χώρα. Έπρεπε να τα είχαμε κάνει χθες.

Εδώ δεν θα κουραστώ να αναφέρω ότι, αν είχαμε δεχθεί, είχαμε στηρίξει και είχαμε επιλέξει τη μεταρρύθμιση Γιαννίτση, 110 δισεκατομμύρια θα είχαμε κερδίσει. Κάνουμε όλοι μία μικρή αναφορά και καταλαβαίνουμε. Αυτά όλα ας είναι οδηγός, παράδειγμα για να διορθωθούμε.

Πρέπει να προωθηθούν μεταρρυθμίσεις που απαιτούν οι περιστάσεις, να ξεκινήσουν οι πολυσυζητημένες αποκρατικοποιήσεις κάποια στιγμή, οι διαδικασίες αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, να φθάσει η πάταξη της φοροδιαφυγής στο υψηλότερο δυνατό επίπεδο για να είμαστε στοιχειωδώς δίκαιοι. Και πέρα από αυτό, πρέπει να υπάρξουν οι επενδυτικές πρωτοβουλίες οι οποίες θα δημιουργήσουν ελπίδα, αισιοδοξία ότι μπορεί να ξαναμπεί η χώρα στο δρόμο της ανάπτυξης, η ανεργία να μειωθεί και οι νέοι και οι νέες να μένουν στην πατρίδα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Λίγο χρόνο, ακόμα, κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

Επιπλέον, πρέπει να πάψουμε να εστιάζουμε την προσοχή μας στο δημόσιο, μόνο και μόνο γιατί συντηρείται ο κομματικός στρατός. Κατ' αρχάς, πρέπει να ασχοληθούμε πρώτα με τους έντιμους και ευσυνείδητους δημόσιους υπαλλήλους και βεβαίως, με την ιδιωτική πρωτοβουλία. Να την προστατεύσουμε, να την ενισχύσουμε, γιατί μπορεί να είναι ο μοχλός ανάπτυξης. Διότι είναι λανθασμένη η επιλογή να επιτιθέμεθα στην ιδιωτική πρωτοβουλία, η οποία πρέπει να υπερφορολογείται και ταυτόχρονα να μας βγάλει από την ύφεση.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν δύο κατηγορίες πολιτών, οι συνεπείς, οι σοβαροί και οι άλλοι οι οποίοι αργούν να καταλάβουν, αργούν να συνειδητοποιήσουν, αργούν να προσαρμοστούν. Πρέπει όλοι μας να διαλέξουμε ποιους στηρίζουμε, με ποιους πορευόμαστε. Όσον αφορά εμένα, το έχω επιλέξει προ πολλού.

Κλείνοντας, θέλω να πω το εξής. Η Ελλάδα δεν αντέχει ούτε λεπτό πολιτικής αστάθειας μέσα σε ένα τέτοιο βεβαρημένο διεθνές και όχι μόνο περιβάλλον. Το γνωρίζουμε όλοι ότι η οικονομία μας ζει όλο και με λιγότερο οξυγόνο. Η κοινωνία μοιάζει να αντιλαμβάνεται το οριακό σημείο που έχουμε φθάσει και μοιάζει να χάνεται μέρα με τη μέρα. Πρέπει να διατυμπανίζουμε τη βούλησή μας να σεβαστούμε τις υποχρεώσεις της χώρας και το μήνυμα αυτό πρέπει να το στέλνουμε παντού και ακόμα πολύ περισσότερο μέσα στη χώρα, γιατί χωρίς τη συσπείρωση των πολιτών και χωρίς την ενεργοποίηση της Δημόσιας Διοίκησης δεν μπορεί να προχωρήσει καμμία προσπάθεια ανασυγκρότησης.

Η Κυβέρνηση Παπαδήμου -και λυπάμαι που δεν είναι και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, διότι παρακολουθώντας αυτές τις ημέρες τη συζήτηση μου έχει δημιουργηθεί μια απορία για τις τοποθετήσεις- χρειάζεται να έχει τη στήριξη απόλυτα και ειλικρινά των κομμάτων που συναποφάσισαν τη συγκρότησή της, όλων ημών που την ψηφίσαμε, αναγνωρίζοντας την αναγκαιότητά της, γιατί όλα τα άλλα είναι επικίνδυνοι λαϊκισμοί. Επιτρέψτε μου να σας πω ότι πολλά χρόνια η Ελλάδα πλήρωσε και πληρώνει τους λαϊκισμούς και ο άκρατος λαϊκισμός είναι πολύ κοντά στο φασισμό. Καιρός να αλλάξουμε. Πρέπει να ανοίξει ξανά το παράθυρο ευκαιρίας για τη χώρα, για να δώσουμε σε όλους τους Έλληνες, αλλά κυρίως στους νέους, στα παιδιά μας, την ελπίδα που δικαιούνται και κυρίως την ελπίδα που αναζητούν με μεγάλη αγωνία.

Σας ευχαριστώ.

Κύριε Πρόεδρε, σας ευχαριστώ και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Μερεντίτη.

Παρακαλείται ο Βουλευτής Κερκύρας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπος Χαραλάμπους να λάβει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που συζητούμε σήμερα έχει χαρακτηρισθεί από τον εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας σαν σκληρός, βάρβαρος και αντιλαϊκός. Γιατί, αλήθεια, χαρακτηρίστηκε έτσι;

Διότι, κύριοι συνάδελφοι, αποτυπώνει και εξειδικεύει όλα τα σκληρά, τα βάρβαρα, τα αντιλαϊκά μέτρα που παίρνονται, τα τελευταία τουλάχιστον δύο χρόνια, μόνιμα και συνέχεια σε βάρος του ελληνικού λαού. Αποτυπώνει, με άλλα λόγια, ό,τι αντιλαϊκό μέτρο έχει προβλεφθεί στο μνημόνιο, στο μεσοπρόθεσμο, στους εφαρμοστικούς νόμους, στους πολυνόμους, στις δανειακές συμβάσεις και την παλαιότερη και την τωρινή.

Είναι όλα αυτά τα βάρβαρα, τα σκληρά -επαναλαμβάνω- τα αντιλαϊκά μέτρα που οδήγησαν τα λαϊκά στρώματα στη χώρα μας κατά μάζες στην ανεργία, στη φτώχεια, στην εξαθλίωση, κυριολεκτικά στην πείνα.

Πρέπει, κύριοι συνάδελφοι από τα κυβερνητικά κόμματα, να είστε πραγματικά τυφλοί «τα τ' ώτα, τον τε νουν, τα τ' όμματα» για να μην βλέπετε καθημερινά ότι οι δάσκαλοι καταγγέλλουν ότι παιδάκια στα σχολεία λιποθυμούν. Και λιποθυμούν από τον υποσιτισμό και την πείνα.

Βέβαια, μην περιμένετε αυτά να βγουν στη δημοσιότητα μέσα από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, μέσα από τους τηλεπαρουσιαστές που ανέφερε ο κ. Καρχιμάκης. Δεν ξέρω γιατί σταμάτησε εκεί και δεν προχώρησε και πάρα πέρα, στους ιδιοκτήτες αυτών των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, που όλοι ξέρουμε ότι ανήκουν στη μεγαλοαστική τάξη, που είναι μεγαλοεφοπλιστές, μεγαλοεργολάβοι και πάει λέγοντας.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ: Όλους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και ιδιαίτερα όσοι προέρχεστε από τα κυβερνητικά κόμματα, ξέρετε ότι ο προϋπολογισμός αυτός ψηφίστηκε ομόφωνα στο Υπουργικό Συμβούλιο της Κυβέρνησης, που εμείς λέμε του «μαύρου μετώπου». Δηλαδή, οι Υπουργοί και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ ψήφισαν αυτό τον προϋπολογισμό και τον ψήφισαν ομόφωνα.

Από αυτή την άποψη, πραγματικά φαντάζει σαν κοροϊδία η εμφάνιση όλων αυτών των Βουλευτών, όπου οι μεν κυβερνητικοί Βουλευτές που προέρχονται από τη Νέα Δημοκρατία εξαπολύουν μύδρους ενάντια ακόμα και στον προϋπολογισμό, αλλά λένε ότι θα τον ψηφίσουν, γιατί είναι μονόδρομος ή αναγκαίο κακό, οι δε του ΠΑΣΟΚ, βέβαια, αφού δεν μπορούν να επιτεθούν ενάντια στον Προϋπολογισμό, διότι του ΠΑΣΟΚ κατασκεύασμα είναι, επιτίθενται με όλες τους τις δυνάμεις και επί παντός επιστητού ενάντια στους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Πραγματικά, δεν μπορώ να το καταλάβω. Είπα ότι μόνο σαν κοροϊδία φαντάζει στον ελληνικό λαό, όταν όλοι στο τέλος των ομιλιών τους έχουν μία μόνιμη επωδό, ότι για τη σωτηρία της πατρίδας, για τη σωτηρία του έθνους, όπως είπε η κ. Μερεντίτη, θα ψηφίσουν αυτό τον προϋπολογισμό.

Επιτέλους, σταματήστε αυτά τα ψέματα! Για τη σωτηρία του κεφαλαίου, κύριοι κυβερνητικοί Βουλευτές, πολεμάτε, για τη σωτηρία της κερδοφορίας του κεφαλαίου και όχι για τη σωτηρία του χρεοκοπημένου λαού. Δεν γίνονται και τα δύο μαζί.

Ο προϋπολογισμός, που συζητούμε σήμερα, είναι γεμάτος από τέτοια παραδείγματα. Απλά θα σας αναφέρω μόνο ένα παράδειγμα: Με τον προϋπολογισμό αυτόν μειώνονται τα φορολογικά έσοδα που προέρχονται από το μεγάλο κεφάλαιο κατά 22%, ενώ την ίδια ώρα από τους καταχρεωμένους, όπως είπα, Έλληνες εργαζόμενους αυξάνονται τα φορολογικά έσοδα κατά 29%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είναι φυσικό, οι δαπάνες του προϋπολογισμού είναι και για την υγεία και για την πρόνοια, πολύ μειωμένες. Είναι περίπου 6,5% πιο λιγότερα τα χρήματα που δίδονται από ό,τι στον προϋπολογισμό του 2011. Με αφορμή και πρόσχημα την οικονομική κρίση και οι προηγούμενες κυβερνήσεις και η τωρινή παίρνουν ένα σύνολο αντιλαϊκών μέτρων, που είχαν σχεδιαστεί πολύ πριν από την κρίση και τις ονομάζουν «διαρθρωτικές αλλαγές». Εμείς τις ονομάζουμε «καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις». Πρόκειται για μέτρα, που δεν το κρύβουν άλλωστε ότι θα είναι μόνιμα και μετά την κρίση. Ο κ. Λοβέρδος λέει ότι αυτά τα μέτρα θα έπρεπε να παρθούν ακόμη και να μην υπήρχε κρίση.

Έτσι κλείνουν μία σειρά από μονάδες υγείας, ακόμη και εξειδικευμένες, όπως είναι η παιδοκαρδιοχειρουργική και η μονάδα Κυστικής ίνωσης στο «Αγία Σοφία». Συμπτύσσουν και κλείνουν

νοσοκομεία. Μειώνουν κατά χίλιες περίπου τις κλινικές. Μειώνουν τα νοσοκομειακά κρεβάτια κατά έντεκα χιλιάδες τετρακόσια είκοσι τρία. Ακόμη με τη μετατροπή των δημοσίων νοσοκομείων σε αυτοτελείς και αυτοχρηματοδοτούμενες επιχειρήσεις που λειτουργούν με ιδιωτικο-οικονομικά κριτήρια, με τη δημιουργία του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας, με το πέταγμα έξω από τη λίστα των συνταγογραφούμενων φαρμάκων πάνω από χίλια απ' αυτά, με την αφαίρεση εντελώς αυθαίρετα μιας σειράς ζωτικής σημασίας εργαστηριακών εξετάσεων, ουσιαστικά απαιτούν από τα λαϊκά στρώματα να βάλουν πολύ πιο βαθιά το χέρι στην τσέπη, για να αγοράσουν τα φάρμακα και για να κάνουν τις εξετάσεις αυτές.

Σκοπεύουν στην πλήρη ιδιωτικοποίηση του δημοσίου τομέα υγείας, στην πλήρη εμπορευματοποίηση του εναπομείναντος δημόσιου τομέα υγείας, ο οποίος να λειτουργεί μάλιστα και ανταγωνιστικά προς τον ιδιωτικό, στην εφαρμογή ενός πακέτου βασικών παροχών φτωχοκομείου για τους ασφαλισμένους. Από εκεί και πέρα, όπως είπα, για στοιχειώδη περίθαλψη πρέπει ο ασφαλισμένος να βάζει βαθιά το χέρι στην τσέπη.

Τελικός στρατηγικός στόχος είναι η μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης σαν βασικό στοιχείο διευκόλυνσης της ανταγωνιστικότητας και της αύξησης της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Βασικό εργαλείο για την υλοποίηση αυτής της αντιλαϊκής πολιτικής ήταν και είναι η δραστική μείωση των κρατικών δαπανών για τις δημόσιες υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας, για τις λειτουργικές δαπάνες και τη στελέχωση των δημόσιων μονάδων.

Αυτά όλα ακριβώς υπηρετεί πιστά ο βάρβαρος αντιλαϊκός προϋπολογισμός του 2012 στο χώρο της υγείας και της πρόνοιας.

Ενδεικτικά και επιγραμματικά αναφέρω ότι δεν περιλαμβάνει κονδύλια για προσλήψεις προσωπικού, ενώ όλοι ξέρουμε ότι είναι τεράστιες αυτές οι ανάγκες. Λείπει πάνω από είκοσι πέντε χιλιάδες νοσηλευτικό προσωπικό, πάνω από τεσσερισήμισι χιλιάδες γιατροί και πάρα πολλοί στο διοικητικό και στο εργατοτεχνικό. Παρά τις όποιες «ταχυδακτυλουργίες» του κ. Λοβέρδου, αυτές οι ελλείψεις είναι εμφανείς και δεν μπορούν να κρύβονται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι ο ΕΟΠΥΥ χρηματοδοτείται φέτος με 25 εκατομμύρια λιγότερα από ό,τι ο ΟΠΑΔ μόνο και ξέρουμε ότι στον ΕΟΠΥΥ είναι και ΟΠΑΔ και ο ΟΓΑ και το ΙΚΑ και το ΤΕΒΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καταλήξτε, κύριε συνάδελφε.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Καταλήγω, κύριε Πρόεδρε.

Θα μπορούσα να πω πάρα πολλά παραδείγματα. Εξάλλου, είναι ολοφάνερα και φαίνονται μέσα. Θα πω μόνο ότι αυτός ο προϋπολογισμός και αυτή η πολιτική ούτε διορθώνονται ούτε βελτιώνονται, ανατρέπονται. Εμείς γι' αυτό κύρια απευθυνόμαστε στον ελληνικό λαό και του ζητούμε μέσα από τους αγώνες να ανατρέψει κύρια αυτήν την κατάσταση και να ανατρέψει αυτήν την Κυβέρνηση του «μαύρου» μετώπου.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χαραλάμπους.

Παρακαλείται ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Φώτιος Κουβέλης να λάβει το λόγο.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός είναι συμβατικός. Είναι συμβατικά τα μεγέθη, τα οποία παραθέτει, εάν μάλιστα, λάβουμε υπ' όψιν μας το γεγονός ότι η εκτίμηση και του προηγούμενου προϋπολογισμού σε ό,τι αφορά στο τελευταίο δεκάμηνο ενεφάνιζε έντονες αποκλίσεις. Είναι αυτονόητο ότι θα χρειαστεί και θα υπάρξει εκ των πραγμάτων νέος προϋπολογισμός σε ελάχιστο χρονικό διάστημα.

Όμως, αυτός ο προϋπολογισμός δεν έχει, κύριε Υπουργέ, κανένα στοιχείο που να μπορεί να διαμορφώσει την ελπίδα έστω ότι είναι δυνατόν να έχουμε αντιστροφή της ύφεσης, όταν μάλιστα, έχουμε μία αγορά, η οποία στην κυριολεξία είναι «παγωμένη», όταν έχουμε συνεχώς αυξανόμενα τα «λουκέτα» στις μικρές, στις πολύ μικρές, στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και απουσιάζει η οποιαδήποτε ρύθμιση για τη χρηματοδότηση αυτής της αγοράς, όταν η αγορά αυτή σπουδαιολογείται –και ορθά σπουδαιολογείται- ως σημαντικό μέγεθος και για τη λειτουργία της οικονομίας και για τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα σε ό,τι αφορά τα έσοδα του ελληνικού δημοσίου.

Προφανέστατα και μας ενδιαφέρει η λειτουργία της αγοράς διότι κάθε επιχείρηση η οποία κλείνει, έρχεται να προσθέσει και άλλους ανέργους σε μία ανεργία, η οποία καλπάζει και ξεπερνάει –και μιλάω πάντοτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την επίσημα καταγεγραμμένη ανεργία- πάνω από το 18,2%. Είναι προφανές ότι δεν συνυπολογίζουμε στο ποσοστό των ανέργων που ανέφερα ούτε την ανεργία η οποία είναι κρυπτόμενη, ούτε την ανεργία που είναι λανθάνουσα, αλλά ούτε και τους ανέργους μικροεπαγγελματίες οι οποίοι, όταν κλείσουν την επιχείρησή τους, δεν εντάσσονται σε καμμία κατάσταση ανέργων.

Βεβαίως, το ζήτημα γίνεται ακόμη οξύτερο διότι μετά την απόφαση –τη συμφωνία, ακριβέστερα- της 26ης Οκτωβρίου, θα υπάρξει ένα μεγάλο χρονικό διάστημα της λεγόμενης ανακεφαλαιωτικής διαδικασίας των τραπεζών, πράγμα που σημαίνει ότι δεν μπορεί να ελπίζει κανείς ότι θα υπάρξει, έστω στοιχειωδώς, η χρηματοδότηση της αγοράς.

Από την άλλη πλευρά, υπάρχει ένα ΕΣΠΑ το οποίο βρίσκεται σε βαθιά «ύπνωση» κι ενώ βρίσκεται σε μέσο της χρονικής του διαδρομής –τελειώνει σε μικρό χρονικό διάστημα- η απορροφητικότητά του εξασφαλίζει ποσοστό, δυστυχώς, 17,8%. Πώς είναι δυνατόν να ελπίσει ο οποιοσδήποτε με ένα ΕΣΠΑ που βρίσκεται σε «ύπνωση» ότι είναι δυνατόν να υπάρξουν κάποιες επενδυτικές διαδικασίες, προκειμένου να κινηθεί, έστω στοιχειωδώς, η λειτουργία της οικονομίας, να αντιμετωπιστεί, έστω στοιχειωδώς, η ύφεση για να έχουμε συν τοις άλλοις και ανάσχεση –ας το επαναλάβω- της δραματικά καλπάζουσας ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός φορτώνεται κάθε μέρα όλο και περισσότερα βάρη στις πλάτες του. Και δεν είναι μόνο το βάρος που έχει στις πλάτες του. Ταυτόχρονα, είναι και η πεποίθησή του ότι αυτά τα βάρη είναι άδικα και άνισα. Όταν η ελληνική κοινωνία έχει τη βεβαιότητα της ανισότητας και της αδικίας των μέτρων, τότε είναι βέβαιον ότι δεν μπορεί να εγερθεί και σε καμμία περίπτωση δεν είναι δυνατόν πεσμένος, όπως είναι ο Έλληνας πολίτης, να στηρίξει διαδικασίες εξόδου από τα αδιέξοδα στα οποία σήμερα βρίσκεται η πατρίδα μας.

Έχουμε το φορολογικό σύστημα. Και είναι τραγικό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέκα δισεκατομμύρια ευρώ να πληρώνουν φόρους τα φυσικά πρόσωπα και μόλις δύο δισεκατομμύρια ευρώ να πληρώνουν σε φόρους τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, δηλαδή οι ποικιλώνυμες εταιρείες. Ε, αυτά τα πράγματα δεν αντιμετωπίζονται.

Δεν αντιμετωπίζεται, για παράδειγμα, αυτό που επανειλημμένα έχω πει: η καθιέρωση του φορολογικού πόθεν έσχες. Δεν είναι δυνατόν ο άλλος να έχει τεράστιες καταθέσεις σε ελληνικές ή ξένες τράπεζες και σε σύγκριση με τις φορολογικές του δηλώσεις να προκύπτει μια τεράστια αναντιστοιχία.

Δεν είναι δυνατόν με ένα τέτοιο φορολογικό σύστημα, δεν είναι δυνατόν με τη φοροκλοπή και τη φοροδιαφυγή να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα. τα οποία είναι συσσωρευμένα σε τούτο τον τόπο, βεβαίως με κυρίαρχη και τεράστια την ευθύνη της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ που κυβέρνησαν και άσκησαν επί της ουσίας την οικονομική πολιτική.

Κύριε Υπουργέ, ο ΦΠΑ έχει δοκιμαστεί, απέτυχε. Πρέπει να επαναξιολογηθεί. Δεν είναι δυνατόν να εξακολουθεί να έχει ο τόπος ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά εμμέσων φόρων σε ολόκληρη την Ευρώπη. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, 62% των εισπραττομένων φόρων είναι έμμεσοι φόροι. Και γνωρίζετε πάρα πολύ καλά –το γνωρίζουμε όλοι- ότι οι έμμεσοι φόροι ισοπεδώνουν τη φοροδοτική ικανότητα των πολιτών και είναι οι κατ' εξοχήν άδικοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με ένα εκατομμύριο ανέργους δεν είναι δυνατόν να απουσιάζει ένα δίχτυ κοινωνικής προστασίας. Το 30% του ελληνικού λαού ζει κάτω από το όριο της φτώχειας και μεγάλα στρώματα μετατοπίζονται συνεχώς προς τα κάτω. Απουσιάζει το δίχτυ κοινωνικής προστασίας. Μάλιστα, έχουμε μείωση των ποσών που δίνονται για τους ανέργους. Και ερωτώ στοιχειωδώς: Τι θα γίνει με αυτούς τους ανθρώπους; Πώς

θα επιβιώσουν με τις περικοπές που αφορούν στη λειτουργία του κοινωνικού κράτους;

Βεβαίως, χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Εδώ η ευθύνη της Κυβέρνησης είναι τεράστια. Πρέπει να προστατευθούν τα ασφαλιστικά ταμεία, γιατί δεν θα μπορέσουν να ανταποκριθούν ούτε σε ό,τι αφορά τις συντάξεις και τα εφάπαξ, αλλά ούτε και σε ό,τι αφορά την παροχή των ασφαλιστικών υπηρεσιών προς τους ασφαλισμένους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλα αυτά γίνονται τη στιγμή που δοκιμάζεται η πορεία και η εξέλιξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που είναι αβέβαιη η αντιμετώπιση της Ελλάδας –και όχι μόνο της Ελλάδας- στο πλαίσιο της λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και προφανέστατα της Ευρωζώνης. Και εκεί πρέπει να υπάρχει εστίαση του πολιτικού ενδιαφέροντος. Δεν πρέπει η Ελλάδα σε καμμία περίπτωση ούτε να ενταχθεί σε ένα δεύτερο κύκλο, δηλαδή σε μια δεύτερη ταχύτητα μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά ούτε –όπως κάποιοι εισηγούνται- να αναχωρήσει από την Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωζώνη. Τότε θα είναι ακόμη μεγαλύτερες οι καταστροφικές συνέπειες ενός τέτοιου ενδεχομένου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Φώτιο Κουβέλη.

Παρακαλείται ο Βουλευτής της Β' Πειραιώς του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Λιντζέρης να λάβει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Λιντζέρη, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Βουλευτές, η συζήτηση για το φετινό προϋπολογισμό διεξάγεται σε πρωτόγνωρες συνθήκες. Σήμερα τίποτα δεν θυμίζει το χθες. Είναι γεγονός ότι υπάρχουν ιστορικές περίοδοι όπου ο χρόνος κυλάει πυκνός και καθοριστικός για το μέλλον. Μια τέτοια πυκνή ιστορική περίοδο βιώσαμε και εξακολουθούμε να βιώνουμε.

Ειδικά εμείς εδώ οι Βουλευτές που οι πολίτες μας εξέλεξαν ως εκπροσώπους τους στις εκλογές του 2009 ζήσαμε πρωτόγνωρες εμπειρίες. Συμμετείχαμε και επηρεάσαμε με τη στάση μας αποφάσεις που άλλαξαν τα πράγματα. Αυτή την περίοδο καθένας από εμάς έχει τη μικρή ή τη μεγάλη του συμμετοχή.

Πάντως, ένα είναι σίγουρο: ότι οι Βουλευτές, οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες έγραψαν τη δική τους ιστορία. Στάθηκαν στο ύψος της λαϊκής εντολής και της συνταγματικής επιταγής υπερβαίνοντας τα κομματικά και παραταξιακά εσκαμμένα, που οδήγησαν τελικά σε αυτήν τη σημερινή διακυβέρνηση. Μία διακυβέρνηση, κυρίες και κύριοι, που αποτυπώνει ανάγλυφα την ανάγκη κοινωνικής συναίνεσης και πολιτικής συνευθύνης, χωρίς την οποία δεν είναι δυνατόν να βγει η πατρίδα μας από τη δίνη της πρωτοφανούς κρίσης στην οποία βρίσκεται. «Ουδέν έστι γενέσθαι των δεόντων», μια και έχουμε στο Προεδρείο της Βουλής τον λόγιο κ. Πολύδωρα.

Η συμμετοχή του καθενός μας, προκειμένου να φθάσουμε σε αυτό το αποτέλεσμα, έχει ήδη καταγραφεί. Το γνωρίζουν καλά ακόμα και όσοι αυτάρεσκα ένθεν κακείθεν επιδιώκουν να ερμηνεύσουν τις εξελίξεις με βάση το προσωπικό ή κομματικό τους όφελος.

Αυτήν την πυκνή περίοδο βιώσαμε επώδυνα και βίαια το τέλος της Μεταπολίτευσης. Η χώρα σήμερα βρίσκεται στον αστερισμό του ΔΝΤ, του μνημονίου και αύριο της νέας δανειακής σύμβασης. Όλα αυτά συνιστούν μία νέα αδυσώπητη πραγματικότητα. Το πώς φθάσαμε εδώ δεν είναι της παρούσης και της συζήτησης. Ενδεχομένως στο μέλλον να μας απασχολήσει.

Πάντως, την ίδια περίοδο οι πολίτες ζουν πρωτοφανείς οικονομικές δυσκολίες. Βλέπουν το εισόδημά τους να συρρικνώνεται δραματικά, τον προγραμματισμό της ζωής τους να ανατρέπεται, τους κόπους μιας ζωής να εξανεμίζονται, ενώ κάθε τόσο καλούνται να σηκώσουν νέα φορολογικά βάρη.

Κυρίες και κύριοι, σήμερα καλούμαστε να ψηφίσουμε έναν προϋπολογισμό που στην πιο καλή περίπτωση αποτυπώνει την κρισιμότητα και τη μεταβατικότητα της περιόδου που διανύουμε: έναν προϋπολογισμό που στηρίζεται σε αναγκαίες παραδοχές, θέλοντας να υπηρετήσει επιτακτικούς εθνικούς στόχους, όπως επεσήμανε ο Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος.

Η πραγματικότητα δεν μπορεί βέβαια, παρά να είναι ο αδιάψευστος δείκτης της ιστορικής συγκυρίας που διανύουμε. Γι' αυτό εύκολα μπορεί να διαπιστώσει κανείς ότι το πραγματικό ΑΕΠ κατά το δεύτερο τρίμηνο του 2011 παρουσίασε μείωση κατά 7,3% σε σχέση με πέρυσι, οι επενδύσεις μειώθηκαν κατά 18% και η κατανάλωση κατά 7%, ενώ οι εξαγωγές αυξήθηκαν μόνο κατά 2%. Υπάρχει αναμφίβολα, οξύ πρόβλημα όσον αφορά τα δημοσιονομικά έσοδα.

Βέβαια, τα ερωτήματα που τίθενται είναι εύλογα και θα έλεγα πάγια για την ελληνική πραγματικότητα. Με ποιο σχέδιο –αυτό είναι το ερώτημα- με ποιες δομές, με ποιους μηχανισμούς θα προσεγγίσει ο νέος προϋπολογισμός τους μεγάλους στόχους που έχει θέσει;

Επειδή οφείλουμε να είμαστε ρεαλιστές, κατά τη γνώμη μου, η Κυβέρνηση Παπαδήμου στο χρόνο που θα είναι στα πράγματα οφείλει να πράξει τα παρακάτω: Πρώτα από όλα, να εμπεδώσει το κλίμα συναίνεσης και συνεννόησης. Δεύτερον, να κινητοποιήσει δημιουργικά τις κοινωνικές ομάδες, τις επαγγελματικές κατηγορίες και τις παραγωγικές δυνάμεις της χώρας. Τρίτον, να αντιμετωπίσει με ιδιαίτερη ευαισθησία το ζήτημα της κοινωνικής συνοχής.

Όλοι μας γνωρίζουμε ότι αυτή έχει πληγεί ανεπανόρθωτα από τις οριζόντιες πολιτικές που υιοθετήθηκαν τα δύο τελευταία χρόνια, πολιτικές που εξίσωσαν τους έχοντες με τους μη έχοντες και κυρίως έθιξαν τους μισθωτούς και τους χαμηλοσυνταξιούχους. Θέλω να πιστεύω –και όλοι μας, φαντάζομαι, το ίδιο πράττουμε- ότι αυτή η Κυβέρνηση δεν θα δει κανέναν φτωχό, μη έχοντα να του κόβεται το φως στο σπίτι του από τη ΔΕΗ, επειδή δεν έχει να πληρώσει το συγκεκριμένο φορολογικό βάρος. Αναφέρομαι σε αυτούς που πραγματικά δεν έχουν.

Βέβαια, θα πρέπει να μιλήσουμε όλες εμείς οι πολιτικές δυνάμεις με ειλικρίνεια και καθαρότητα. Να θυμηθούμε τη φράση του Σολωμού που λέει ότι εθνικό είναι το αληθές, γιατί κανείς δεν μπορεί να παραβλέπει την πραγματικότητα ούτε να καλλιεργεί ψευδείς και άκαιρες προσδοκίες και αναμονές.

Κυρίες και κύριοι, αποτιμώντας την πορεία της χώρας από την είσοδό μας στο μηχανισμό στήριξης, μπορούμε να καταλήξουμε σε ασφαλή συμπεράσματα. Το ένα είναι ότι τότε η κυβέρνηση παγιδεύτηκε χωρίς λόγο και αντίλογο, χωρίς προπαρασκευή και έγκαιρη προετοιμασία, χωρίς εναλλακτικές προτάσεις στις μονομέρειες τόσο του μνημόνιου, όσο και του μεσοπρόθεσμου. Το κύριο απ' όλα είναι ότι δεν αντιμετώπισε σωστά τις πολιτικές και οικονομικές προτεραιότητες που αυτά έθεταν.

Τα αποτελέσματα είναι γνωστά σε όλους μας. Έχουμε αύξηση των φόρων, χωρίς όμως παράλληλη αύξηση των εσόδων, μείωση των εισοδημάτων και άρα μείωση της αγοραστικής δύναμης των πολιτών, ύφεση στην αγορά και εν γένει κοινωνική αγανάκτηση και δυσανεξία. Αυτή τη σκληρή πραγματικότητα βιώσαμε περισσότερο απ' όλους, κυρίες και κύριοι, οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Υπό τη δαμόκλεια σπάθη της αποφυγής των χειρότερων, αναγκαστικά στηρίξαμε αδιέξοδες και αναποτελεσματικές πολιτικές.

Απ' αυτό το Βήμα, λοιπόν, στο μέτρο της ευθύνης μου, οφείλω να ζητήσω συγγνώμη στον ελληνικό λαό για όσα υπέστη!

Όσο, όμως, αλήθεια είναι τα πιο πάνω, άλλο τόσο αλήθεια είναι πως η χώρα μας έμεινε όρθια και ζωντανή από τις αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 26 Οκτωβρίου, στις οποίες η ελληνική πλευρά είχε ουσιαστική συμμετοχή και αυτό πρέπει να της αναγνωριστεί. Ήταν το μείζον που μπορούσε να κατακτηθεί σ' αυτή τη φάση και σ' αυτές τις συνθήκες. Βέβαια, από τότε μέχρι τώρα, μεσολάβησε η δυσάρεστη και οδυνηρή απόφαση για το δημοψήφισμα, αλλά και η αναίρεση αυτής της απόφασης με τα γνωστά γεγονότα που ακολούθησαν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, όλα αυτά συνιστούν παρελθόν. Κυρίες και κύριοι, σήμερα, η Κυβέρνηση Παπαδήμου, με τη στήριξη της συντριπτικής πλειοψηφίας της Βουλής, καλείται να δρομολογήσει και να υλοποιήσει αυτές τις αποφάσεις στο χρόνο που βρίσκεται στην εξουσία. Είναι αποφάσεις που αν υλοποιηθούν, δημιουργούνται βήμα-βήμα οι προϋποθέσεις για την ανάταξη και ανάκαμψη της

ελληνικής οικονομίας. Γι' αυτό και το έργο που έχει αναλάβει αυτή η Κυβέρνηση είναι μεγάλο και κρίσιμο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η Κυβέρνηση Παπαδήμου, δίνοντας μάχη με το χρόνο, καλείται να κάνει πράξη τις δεσμεύσεις της δίνοντας στο λαό μας το δικαίωμα να ελπίζει ξανά. Τα πολιτικά κόμματα που την υποστηρίζουν, οφείλουν να πάρουν καθαρές και σαφείς θέσεις. Δεν μπορούν να την αντιπολιτεύονται συμπολιτευόμενα ούτε να τη συμπολιτεύονται αντιπολιτευόμενα. Το έργο της δεν είναι για τα κόμματα που τη στηρίζουν. Είναι έργο για τη χώρα και για την οικονομία. Είναι έργο για την αποκατάσταση της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας. Γι' αυτό και ο προϋπολογισμός της πρέπει να υπερψηφιστεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Λιντζέρη, ο οποίος έκανε αναφορές στο Δημοσθένη και στο Σολωμό, όχι γιατί εγώ ήμουν στην Έδρα, αλλά γιατί είναι γνωστή η ελληνική παιδεία από την οποία διακατέχεται.

Παρακαλείται τώρα ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. Μάριος Σαλμάς –από την Αιτωλική Συμπολιτεία μιλάμε, κύριε Αθανάσιε Παφίλη, καθώς μιλά ως εκπρόσωπος της Αιτωλικής Συμπολιτείας- να λάβει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Εμείς είμαστε από τη Ρούμελη και τις Θερμοπύλες, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Γι' αυτό το σημειώνω!

Ορίστε, κύριε Σαλμά, έχετε το λόγο.

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αισθανόμαστε όλοι πρωτόγνωρα σ' αυτή τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2012, γιατί κατατίθεται από μία μεταβατική Κυβέρνηση ειδικού σκοπού που τη στηρίζουν τρία κόμματα. Όμως, πρέπει να σας πω ότι σε καμμία περίπτωση δεν αποδέχομαι αυτόν τον όρο της «Κυβέρνησης της συνευθύνης».

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Γιατί, κύριε συνάδελφε;

ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ: Θα σας εξηγήσω, κυρία Μερεντίτη.

Η υπόθεση της ευθύνης, όταν έχουμε την εκτελεστική εξουσία, αφορά τους Υπουργούς που σχεδίασαν στο αντικείμενό τους τον προϋπολογισμό του 2012 και θα κρίνει ο απολογισμός του 2012 κατά πόσο ήταν επιτυχής ο στόχος. Σε καμμία περίπτωση, δηλαδή, ο προλαλήσας εξαιρετικός συνάδελφος κ. Λιντζέρης δεν πρέπει να έχει συνευθύνη με κανέναν Υπουργό που απέτυχε να σχεδιάσει ή να υλοποιήσει αυτό που σχεδίασε.

Επομένως, φθάσαμε εδώ να συζητούμε αυτόν τον ιδιαίτερο προϋπολογισμό που αναμφίβολα έχει πάρα πολύ σκληρά μέτρα για το λαό μας, τα οποία θα μπορούσε να τα ανεχτεί –όχι ευχαρίστως βέβαια- αν έβλεπε ότι οι θυσίες του πιάνουν τόπο. Πρέπει απ' αυτό το Βήμα να εξηγήσω ότι άφεση δεν πρόκειται να δώσω σε κανέναν –μα, κανέναν- Υπουργό για όσο διάστημα μείνει ακόμα και σ' αυτήν την Κυβέρνηση, εάν δεν πιάσουν τόπο τα μέτρα που θα ληφθούν εις βάρος των πολιτών, είτε αφορούν περικοπή κοινωνικών δαπανών είτε αφορούν αύξηση της φορολογίας.

Βεβαίως, αυτός ο προϋπολογισμός έχει τα στενά περιθώρια που πρέπει να τον στηρίξουμε, γιατί και οι δανειστές έθεσαν αυστηρά πλέον τα δημοσιονομικά περιθώρια μέσα στα οποία πρέπει να κινηθούμε. Όμως, δεν μπορούμε να αφήσουμε στην άκρη το γιατί φθάσαμε μέχρι εδώ και να μην τοποθετηθούμε επ' αυτού. Το χρωστούμε στον Απολογισμό του 2011, γιατί πέρυσι εδώ κάποιοι Υπουργοί που σήμερα βρίσκονται σ' αυτήν την Κυβέρνηση –και δεν σημαίνει ότι επειδή βρίσκονται σ' αυτήν την Κυβέρνηση έχουν και την εμπιστοσύνη τη δική μου προσωπικά- έφτιαξαν έναν προϋπολογισμό, του οποίου τα αποτελέσματα απέτυχαν να τα δουν να πιάνουν τόπο. Δηλαδή, είχαμε μία Κυβέρνηση η οποία ήταν μη επιτυχημένη.

Για να τεκμηριώσω το παραπάνω, θα σας πω το εξής: Πότε μία κυβέρνηση είναι επιτυχημένη; Πρώτον, είναι επιτυχημένη όταν υλοποιεί τις προεκλογικές δεσμεύσεις. Και δεν χρειάζεται να πω ότι η προηγούμενη αποτυχημένη Κυβέρνηση που οδήγησε σ' αυτήν τη μεταβατική Κυβέρνηση Παπαδήμου ήταν αποτυχημένη! Γιατί; Θυμηθείτε τους στόχους που είχε θέσει για ανάπτυξη. Θυμηθείτε τις υποσχέσεις για αυξήσεις των μισθών και, μάλιστα, στα όρια του πληθωρισμού. Θυμηθείτε το «λεφτά υπάρχουν» και, μάλιστα, τα 30 δισεκατομμύρια ευρώ, τα οποία ήταν ανείσπρακτες οφειλές προς το δημόσιο που θα εισέπραττε αυτή η Κυβέρνηση.

Άρα, στον πρώτο στόχο, στο πρώτο κριτήριο, απέτυχε η Κυβέρνηση.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι ότι μία κυβέρνηση είναι επιτυχημένη, όταν επιτυγχάνει τους στόχους. Σας θυμίζω τους στόχους του προϋπολογισμού του 2010, οι οποίοι κράτησαν μόνο δύο μήνες, διότι το Φλεβάρη του 2010, δηλαδή δύο μήνες μετά το Δεκέμβρη του 2009 που ψηφίσατε εδώ τον προϋπολογισμό, ήρθε το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης να αναθεωρήσει τους στόχους του προϋπολογισμού του 2010. Τρεις μήνες αργότερα ήρθε το μνημόνιο ή δανειακή σύμβαση, όπου αναθεωρούσε πλήρως τους στόχους του Προγράμματος Σταθερότητας και Ανάπτυξης.

Βεβαίως, οκτώ μήνες μετά, ήρθε ο προϋπολογισμός του 2012, ο οποίος και αυτός αναθεωρήθηκε έξι μήνες μετά με το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα, το οποίο δύο μήνες μετά, ουσιαστικά στην πράξη τροποποιήθηκε με την απόφαση της 21ης Ιουλίου που χειροκροτήθηκε τότε από το Υπουργικό Συμβούλιο, η οποία και αυτή τρεις μήνες μετά την 27η Οκτωβρίου εκρίθη ανεπιτυχής και μπήκαμε σε μία νέα συμφωνία, η οποία και αυτή λίγο μετά χρειάστηκε ένα νέο δημοψήφισμα και η οποία τίναξε στον αέρα όλη την αξιοπιστία της χώρας.

Βεβαίως, είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση κανέναν από τους στόχους δεν πέτυχε και το περίεργο είναι ότι ήταν αυτοί οι στόχοι από ανθρώπους που είχαν μεγάλες φιλοδοξίες, αλλά μικρά σχέδια, από ανθρώπους που ήταν στην Κυβέρνηση, που δεν μπόρεσαν όταν έπρεπε, γιατί δεν το έκαναν όταν μπορούσαν, γιατί είχαν επικεντρώσει τη συνείδησή τους πάντα σ' αυτά που φοβόντουσαν και όχι σ' αυτά που ήθελαν πραγματικά.

Η τρίτη προϋπόθεση για να είναι μία κυβέρνηση επιτυχής, είναι να κάνεις ορθή εκτίμηση της κατάστασης. Θα σας πω ενδεικτικά ότι ο πρώην Υπουργός Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου εκτιμούσε το 2010 ότι θα έβγαινε η χώρα μας να δανειστεί στις αγορές το 2011 και λίγο αργότερα, ο νέος Υπουργός Οικονομικών κ. Βενιζέλος εκτιμούσε ότι η χώρα μας θα βγει στις αγορές να δανειστεί το 2014! Όλα αυτά, για να καταλάβουμε λίγους μήνες μετά ότι η χώρα μας δεν θα βγει στις αγορές να δανειστεί ούτε σε δέκα χρόνια!

Η μη σωστή εκτίμηση της κατάστασης είναι αυτονόητο ότι δεν καθιστούσε ικανούς τους Υπουργούς που διαχειρίζονταν την κρίση και έθεταν τους στόχους, για να μπορέσουν να βγάλουν σχέδιο.

Η τέταρτη προϋπόθεση είναι η αποδοτικότητα των μέτρων. Μπορείς να πάρεις μέτρα, είναι δικαίωμα της Κυβέρνησης να τα πάρει, αρκεί να έχουν απόδοση. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξανεμίστηκαν οι θυσίες των πολιτών. Μάλιστα, για να το επιχειρηματολογήσω αυτό, θα σας πω χαρακτηριστικά για τον προϋπολογισμό του 2011 που συζητούμε σήμερα, χωρίς καμμία διάθεση πολιτικής αντιπαράθεσης. Όμως, πρέπει να το πούμε.

Ο προϋπολογισμός του 2011 προέβλεπε 14 δισεκατομμύρια από μέτρα περιστολής δαπανών και αύξηση φορολογίας, συν 6 δισεκατομμύρια από το μεσοπρόθεσμο, άρα 20 δισεκατομμύρια, συν 4 δισεκατομμύρια από τα τελευταία μέτρα του φθινοπώρου, σύνολο 24 δισεκατομμύρια. Πόσα έπιασαν τόπο στο έλλειμμα; Ούτε 2 δισεκατομμύρια. Ζήτημα να κλείσει στο 9%. Αλλά αν πούμε ότι θα κλείσει στο 9,5%, είναι 2 δισεκατομμύρια. Δηλαδή, που πήγαν τα υπόλοιπα 22 δισεκατομμύρια θυσίες του ελληνικού λαού; Εξανεμίστηκαν.

Πέμπτη προϋπόθεση, για να είναι μία κυβέρνηση επιτυχημένη, είναι η ορθότητα των μέτρων. Ήταν ορθά τα μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση; Αυξήθηκαν τα έσοδα του κράτους από την αύξηση του ΦΠΑ; Όχι, μειώθηκαν. Αυξήθηκαν τα έσοδα του κράτους από την αύξηση του ειδικού φόρου καυσίμων; Όχι, μειώθηκαν. Λέμε, λοιπόν: Πώς είναι δυνατόν να επαναλαμβάνεται αυτό το μίγμα στον προϋπολογισμό του 2012, αφού απέτυχε το 2011;

Βρήκα τη λύση σ' ένα βιβλίο, στο «Καρδιά, ψυχή και πνεύμα»,

όπου λέει χαρακτηριστικά: Όταν αυτό που κάνουμε δεν αποδίδει, έχουμε την τάση να κάνουμε περισσότερο απ' αυτό και με περισσότερη ένταση. Μόνο έτσι εξηγείται.

Έκτη προϋπόθεση, για να είναι επιτυχημένη μία κυβέρνηση, είναι η ανάπτυξη. Δεν χρειάζεται να κάνω κάποιο σχόλιο σ' αυτό. Δεν θα πω αν ήταν πράσινη ανάπτυξη σε μία χώρα που έχει βαθύτατη ύφεση, που εξανεμίζει όλη την αποτελεσματικότητα των όποιων μέτρων θα έπρεπε να ανεχτούν οι πολίτες.

Τελευταία προϋπόθεση, για να είναι επιτυχημένη μία κυβέρνηση, είναι να βελτιώσει την εικόνα της χώρας στο εξωτερικό. Κι εδώ δεν θα κάνω κάποιο σχόλιο. Θα πω μόνο ότι δεν θα δεχτούμε να μην πιάσουν τόπο τα ευρώ που θα πληρώσουν οι Έλληνες φορολογούμενοι στο 2012.

Επειδή η υπομονή έχει και τα όριά της, αλλά όταν τα εξαντλήσει ακουμπά τα όρια της δουλείας και της ανοχής, ο ελληνικός λαός είμαι βέβαιος ότι δεν θα το ανεχτεί αυτό, γι' αυτό η Κυβέρνηση αυτή –για όποιο διάστημα πρόκειται να μείνει, γι αυτούς τους λίγους μήνες- είναι υποχρεωμένη να κάνει το παν για να έχουμε ισοδύναμη κατανομή των βαρών στην κοινωνία, κοινωνική δικαιοσύνη και να μην απαξιωθεί εντελώς ο δείκτης προστασίας. Διότι, σε τελική ανάλυση, αυτό που πρέπει να αποφασίσουμε όλοι είναι ναι, να αποκτήσουμε πρωτογενές πλεόνασμα, ναι, να πετύχουμε δημοσιονομική προσαρμογή, αλλά σε καμμία περίπτωση να μην έχουμε το κόστος της εξαθλίωσης λαών –ασιατικών λαών- που έχουν τεράστια συναλλαγματικά αποθέματα, αλλά οι πολίτες ζουν με 3 ευρώ μεροκάματο. Κάτι τέτοιο δεν ονειρευόμαστε για την Ελλάδα και τους Έλληνες.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σαλμά.

Παρακαλείται ο κ. Αχμέτ Χατζή Οσμάν, Βουλευτής Ροδόπης του ΠΑΣΟΚ, να προσέλθει στο Βήμα.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Ευχαριστώ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα στη δίνη των οικονομικών, κοινωνικών και πολιτικών εξελίξεων, σε εθνικό, ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο, η Κυβέρνηση και οι πολίτες δίνουν μία σκληρή και επώδυνη μάχη. Για κανέναν από εμάς και για κανέναν πολίτη αυτής της χώρας δεν είναι εύκολη η πορεία που διανύουμε.

Τα τελευταία χρόνια αλλάξαμε τις καθημερινές μας συνήθειες. Αισθανόμαστε πιο πιεσμένοι και ενδεχομένως να αισθανόμαστε περισσότερο ανασφαλείς για το μέλλον. Ωστόσο, ο φόβος και η αβεβαιότητα δεν πρέπει να μας καταβάλουν. Εμείς πρέπει να καθορίζουμε τις εξελίξεις κι όχι το αντίστροφο. Είναι δύσκολο να συμβεί αυτό, όπως δύσκολο είναι να αλλάξουμε νοοτροπίες και κατεστημένα δεκαετιών. Αλλά χρειάζεται τόλμη, θάρρος, γενναίες αποφάσεις και γενναίες ενέργειες.

Με αφορμή την συζήτηση για τον προϋπολογισμό, όπου γίνεται εν μέρει ένας απολογισμός και ένας μελλοντικός σχεδιασμός, θα καταθέσω τις προτάσεις και τις προσδοκίες των συμπολιτών μου από την εκλογική μου περιφέρεια. Η αναπτυξιακή πορεία της Ροδόπης παραμένει στάσιμη τα τελευταία χρόνια, για να μην αναφέρω ότι έχει λάβει αρνητικά πρόσημα. Πρόκειται για μία φτωχή περιοχή. Οι συμπολίτες μου δυσκολεύονται να ανταπεξέλθουν στις υποχρεώσεις τους, να καταβάλουν τους φόρους.

Η ανεργία, ο οικονομικός μαρασμός, η ερήμωση της βιομηχανικής περιοχής, η τάση για μετανάστευση έχουν στοιχειώσει την περιοχή μας. Η γεωργία, ο πρωτογενής τομέας που κάποτε αποτελούσε οικονομικό πνεύμονα, έχει μετατραπεί σε οικονομικό εφιάλτη.

Τελευταία διαπιστώνουμε μεγάλο ενδιαφέρον από την πλευρά των αγροτών για το Πρόγραμμα Μίσθωσης Δημόσιας Γεωργικής και Κτηνοτροφικής Γης. Θεωρώ ότι το πρόγραμμα αποτελεί ένα σημαντικό κίνητρο για την ενασχόληση με τον πρωτογενή τομέα, αλλά σε κατ' εξοχήν αγροτικές περιοχές, όπως η Ροδόπη, θα περιμέναμε να δοθούν περισσότερες δημόσιες εκτάσεις, οι οποίες παραμένουν ούτως ή άλλως αναξιοποίητες.

Αποτελεί χρέος μας να στηρίξουμε με κάθε τρόπο και κάθε μέσο τους παραγωγούς μας. Πάντα αναφέρομαι στον καπνό, που είναι ενδεικτικό παράδειγμα για την Ροδόπη. Ο μέσος όρος εισοδήματος ενός καπνοπαραγωγού της Ροδόπης είναι εξαιρετικά χαμηλός, ίσως ο χαμηλότερος σε όλη την επικράτεια συγκριτικά με τους υπόλοιπους κλάδους απασχόλησης, αλλά και με όσους απασχολούνται στον πρωτογενή τομέα με άλλες καλλιέργειες πέραν του καπνού, ή με την κτηνοτροφία.

Οι ενισχύσεις αποτελούν απαραίτητο και αναγκαίο συμπλήρωμα στο εισόδημα των καπνοπαραγωγών. Οι καπνοπαραγωγοί μας ζούνε με το φόβο απώλειας των ενισχύσεων. Όλα τα προηγούμενα χρόνια ακούμε για νέες καλλιέργειες, για στροφή σε νέα δεδομένα. Στην πραγματικότητα κανείς στο παρελθόν δεν έριξε λεφτά να επενδύσει στην περιοχή, να μάθει στους ανθρώπους τις νέες καλλιέργειες, να τους βοηθήσει και να τους πείσει ότι αυτές έχουν μέλλον.

Εδώ θέλω να αναφέρω και το εξής: Πολιτικά πρόσωπα επισκέπτονται πολλές φορές την περιοχή μας και απευθύνονται στους καπνοπαραγωγούς σαν να έχουν στην τσέπη τους μία μαγική λύση για την προώθηση του καπνού που θα εκτοξεύσει την τιμή του στα ύψη. Απ' αυτό το Βήμα καλώ όλους, όσοι ισχυρίζονται ότι γνωρίζουν από πρώτο χέρι το θέμα, αν έχουν λύσεις, να τις καταθέσουν στη Βουλή.

Επίσης, θέλω να προτρέψω τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης να εξετάσει μία πιθανή τροπολογία ή υπουργική απόφαση ή ένα νομικό κείμενο, βάσει του οποίου ο καπνοπαραγωγός θα απευθύνεται άμεσα στους εμπόρους, χωρίς την μεσολάβηση των μεσιτών. Όποιος δίνει την καλύτερη προσφορά σ' αυτόν να πωλούν οι παραγωγοί τα καπνά.

Δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση ο πόνος των αγροτών να γίνεται πολιτικό παιχνίδι. Είναι καθήκον μας να δώσουμε κίνητρα στους αγρότες, να παραμείνουν ενεργοί, να στηρίξουμε τον πρωτογενή τομέα, να αυξήσουμε την παραγωγή, να καταστήσουμε την περιφέρειά μας πρότυπο αγροτικής παραγωγής και να αξιοποιήσουμε στο έπακρο τα όσα προβλέπει η νέα ΚΑΠ προς όφελος των παραγωγών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα άλλο θέμα που θέλω να θέσω σήμερα είναι η συζήτηση που έχει ανοίξει εδώ και λίγο καιρό στην περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας Θράκης σχετικά με τη δημιουργία μίας ειδικής οικονομικής ζώνης στα όρια της περιφέρειας. Για το ζήτημα αυτό καταθέσαμε ερώτηση με έναν συνάδελφο και μεταφέραμε το σκεπτικισμό της τοπικής κοινωνίας. Ζητήσαμε ακριβή ενημέρωση για όποιο αναπτυξιακό σχεδιασμό υπάρχει για την περιφέρειά μας.

Για να είμαι ξεκάθαρος, η Ροδόπη και η περιφέρεια έχουν ανάγκη από προσέλκυση επενδύσεων, ανάληψη νέων καινοτόμων πρωτοβουλιών και υλοποίηση εφαρμοσμένων πολιτικών. Όμως, η όποια ανάπτυξη θέλουμε να είναι προϊόν διαβούλευσης με την τοπική κοινωνία, με τους αρμόδιους φορείς και πάνω απ' όλα, να διέπεται από αρχές, όπως ο σεβασμός στα δικαιώματα των εργαζομένων, η αξιοποίηση των πρώτων υλών και του εργατικού δυναμικού της περιοχής μας. Επιδίωξή μας είναι να έχουμε μία ουσιαστική ανάπτυξη με απτά αποτελέσματα τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα.

Επίσης, θέλουμε να δούμε άμεσα την υλοποίηση έργων που εκκρεμούν τις τελευταίες δεκαετίες, όπως είναι η κατασκευή του νέου Νοσοκομείου Κομοτηνής, του Φράγματος Ιάσμου, έργων υδροδότησης, η ολοκλήρωση του Φράγματος Ιασίου και των δρόμων κυρίως στον ορεινό όγκο.

Άφησα για το τέλος θέματα, κατ' εξοχήν, μειονοτικού ενδιαφέροντος, τα οποία ωστόσο είναι μείζονος σημασίας για τους πολίτες της μειονότητας. Βασική επιδίωξή μου είναι να έχουμε σύντομα προτάσεις που θα δώσουν οριστικές και ικανοποιητικές λύσεις στα προβλήματα της μειονότητας. Το θέμα εκλογής του μουφτή. Θεωρώ ότι οι συνθήκες έχουν ωριμάσει και ότι η δουλειά που ξεκινήσαμε μαζί με τον Γιώργο Παπανδρέου πρέπει να αποδώσει καρπούς.

Το επόμενο διάστημα η μειονότητα θέλει να ανοίξει ένας παραγωγικός διάλογος με τους αρμόδιους φορείς του Υπουργείου Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων για την εξεύρεση της καλύτερης δυνατής λύσης.

Με το ίδιο ενδιαφέρον πρέπει να δούμε το θέμα των διαχειριστικών επιτροπών των βακουφίων και το θέμα της μειονοτικής εκπαίδευσης για το οποίο πρέπει να υπάρχει συνεχές ενδιαφέρον και εις βάθος ενασχόληση.

Δημιουργήθηκε ένας νέος τομέας στο Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Εκπαίδευσης του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Πρέπει να υπάρχει ενδιαφέρον και ανταπόκριση στις ανάγκες του τμήματος, ούτως ώστε οι δάσκαλοι που θα στελεχώσουν στο μέλλον τα μειονοτικά σχολεία να είναι οι καλύτεροι δυνατοί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ανέφερα πολλές φορές από αυτό το Βήμα της Βουλής τα προβλήματα της μειονότητας. Πιστεύω ότι με θετική πολιτική βούληση θα δώσουμε λύσεις στα ζητήματα που απασχολούν τη μειονότητα και θα μετατρέψουμε τη Θράκη σε περιοχή πρότυπο πολυπολιτισμικής και ειρηνικής συνύπαρξης ομάδων με διαφορετική καταγωγή, διαφορετική θρησκεία, διαφορετικές παραδόσεις και διαφορετικές καταβολές.

Από την πλευρά μου θέλω να εκφράσω την πεποίθησή μου ότι υπάρχει μια καλή συνεργασία με τα Υπουργεία, ότι ακούνε τις προτάσεις μας και ότι είναι ανοιχτοί σε διάλογο. Μ' αυτές τις αρχές του δημοκρατικού διαλόγου πρέπει να πορευθούμε και στο μέλλον.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, δηλώνω παρών στην προσπάθεια που καταβάλλει η Κυβέρνηση και υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό του 2012.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Χατζή-Οσμάν.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ευρυτανίας κ. Ηλίας Καρανίκας. Συγκεκριμένα, ο κ. Καρανίκας κατάγεται από τη Βίνιανη.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ: Ακριβώς, κύριε Πρόεδρε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΩΡΑΪΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας): Και ανησύχησα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ανησύχησε ο κ. Μωραΐτης.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν έχει λόγο να ανησυχεί ο φίλος μου Υπουργός, διότι ούτως ή άλλως έχουμε χωρισμένα τα τσανάκια μας. Όμως, είμαστε τόσο γείτονες και πραγματικά έχει επηρεάσει πολύ ο ένας τον άλλον. Εξάλλου, η Ευρυτανία έχει κάνει μετάγγιση πληθυσμού στην Αιτωλοακαρνανία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Είστε ιστορικά συγγενείς.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ: Ακριβώς, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε και φέτος το κορυφαίο νομοθέτημα που φέρνει κάθε κυβέρνηση, τον προϋπολογισμό. Βέβαια, οι συνθήκες είναι πολύ δύσκολες και έτσι όπως έχουν διαμορφωθεί, δεν έχουν καμμία σχέση με τις περσινές και είναι από τις δυσκολότερες μεταπολεμικά.

Άκουσα με πάρα πολύ προσοχή πολλούς συναδέλφους, πάρα πολλούς Βουλευτές. Και βέβαια, θα ήθελα να πω ότι όσοι εθελοτυφλούν, είτε είναι «μπλε» είτε είναι «πράσινοι» και οι μεν αποδίδουν στην προηγούμενη διετία και οι άλλοι στην πενταετία, κάνουν λάθος. Τα συσσωρευμένα λάθη, η κακή πολιτική και η κακή διαχείριση δεκαετιών μας έφεραν εδώ. Αυτό που διαφέρει είναι το ποσοστό συμμετοχής στην ευθύνη.

Και βέβαια, αυτή τη στιγμή νομίζω ότι δεν είναι η καταλληλότερη ώρα για να κάνουμε αυτού του είδους τον απολογισμό, γιατί ούτως ή άλλως έχουμε μια Κυβέρνηση την οποία στηρίζουν τρία κόμματα, ουσιαστικά τη στηρίζουν τα 5/6 των μελών του ελληνικού Κοινοβουλίου που τα έφερε τόσο κοντά η αδήριτη ανάγκη στην οποία βρίσκεται ήδη ο τόπος μας. Αυτό θα έπρεπε να έχει γίνει εδώ και καιρό. Ακριβώς οι συμπολίτες μας, ο ελληνικός λαός ήταν πολύ πιο μπροστά από εμάς. Βέβαια, στις ομιλίες των κυρίων Βουλευτών εξέλειπαν φέτος τα συνήθη κλισέ, όπως ότι είναι δίκαιος, ότι είναι αναπτυξιακός, ότι είναι αναδιανεμητικός κλπ. Όμως, υπήρξαν αρκετές κορώνες κομματικού πατριωτισμού, που νομίζω ότι δεν ωφελούν αυτήν τη στιγμή.

Αυτός ο προϋπολογισμός έχει δύο ιδιαιτερότητες. Πρώτον, τον συνέταξε μια Κυβέρνηση, τον ψηφίζει μια άλλη και ενδεχομένως να κληθεί να τον εφαρμόσει κάποια τρίτη.

Η δεύτερη ιδιαιτερότητα είναι ότι αυτός ο προϋπολογισμός σε σχέση με όλα τα άλλα χρόνια, τουλάχιστον σε σχέση με τα τέσσερα τελευταία που παρακολουθώ εγώ, στηρίζεται, όπως είπα και νωρίτερα, σε μια διακομματική βάση με μια πολύ μεγάλη πλειοψηφία, πάνω από διακόσιους πενήντα Βουλευτές.

Στον τόπο μας αυτόν τον τρόπο συνεννόησης τον είχαμε υιοθετήσει και εδραιώσει εδώ και χρόνια. Εξάλλου, εκεί είμαστε πάρα πολύ λίγοι, ο ένας γνωρίζει τον άλλον και ξέρουμε ποιοι μας ψήφισαν, ενώ έχουμε τη δυνατότητα να κουβεντιάζουμε και να ανταλλάσσουμε απόψεις και με αυτούς που δεν μας ψήφισαν, χωρίς βέβαια αυτό να σημαίνει ότι ο καθένας καταργεί τις δικές του ιδεολογικές τοποθετήσεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ με πάρα πολύ μεγάλο ψυχικό κόστος και με αγωνία στηρίξαμε πολιτικές της προηγούμενης κυβέρνησης που ήταν και άδικες, αλλά και πάρα πολύ βαριές για τον ελληνικό πληθυσμό.

Γι' αυτό ακριβώς ευχόμαστε όλοι να πετύχει τους στόχους του αυτός ο προϋπολογισμός. Διότι αν δεν πετύχει και χρειαστούν πάλι μέτρα, ξέρουμε από το προηγούμενο διάστημα ότι τα μέτρα τα οποία λαμβάνονται είναι πάντα οριζόντια. Και κάθε οριζόντιο μέτρο είναι τελείως άδικο.

Τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν ή που έπρεπε να είχαν ληφθεί έπρεπε να είναι κλιμακωτά, ανάλογα με τη δυνατότητα που είχε ο καθένας να μπορεί να προσφέρει. Οι έχοντες και κατέχοντες έπρεπε να έχουν προσφέρει πολύ περισσότερα και όχι οι αδύναμοι. Αν χρειαστούν νέα μέτρα, πρέπει να γνωρίζετε οι κυβερνώντες, οι της Κυβέρνησης, ότι δεν υπάρχει η δυνατότητα από την πλευρά της πλειοψηφίας των συμπολιτών μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Εκείνο που θα ήθελα πάλι να τονίσω είναι ότι πρέπει να αποκατασταθεί το αίσθημα της δικαιοσύνης και όχι μόνο σε επίπεδο προσωπικό, αλλά και σε επίπεδο περιφερειών. Δεν υπάρχουν περιφέρειες, περιοχές πρώτης κατηγορίας και περιοχές δεύτερης κατηγορίας. Εδώ μπορώ να αναφέρω πάρα πολλά παραδείγματα που έχουν σχέση με τον τόπο μου. Όπως έλεγε ο αξέχαστος Ζαχαρίας Παπαντωνίου η Ευρυτανία, σημαίνει πέτρα, στέρηση και εγκαρτέρηση. Και δυστυχώς, όλα αυτά τα χρόνια είχαμε μπόλικη τουλάχιστον στέρηση και αρκετή εγκαρτέρηση.

Και είναι γεγονός ότι χωρίς να μηδενίζουμε κανενός την προσπάθεια, έγιναν βήματα. Όμως, αν τα συγκρίνουμε με τα βήματα ή με τα άλματα άλλων περιοχών, τότε θα δούμε τη διαφορά. Δεν μπορεί επειδή δεν βολεύει μια στροφή, να κάνουμε δεύτερη και τρίτη σήραγγα σε άλλες περιοχές και εμείς να μην έχουμε πρόσβαση στον τόπο μας. Ευτυχώς, τουλάχιστον τελευταία και μετά από αρκετούς αγώνες κατορθώσαμε να δρομολογηθεί η κατασκευή του μόνου άξονα που συνδέει την Ευρυτανία με τον κεντρικό, με την ΠΑΘΕ, το δρόμο Λαμία-Καρπενήσι.

Όσον αφορά το εσωτερικό δίκαιο, θέλω να πιστεύω, κύριε Υπουργέ –μιας και είστε και παρών- ότι δεν θα σταματήσει η ροή χρημάτων και για τον επόμενο χρόνο μέχρι να ολοκληρωθούν τα έργα. Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι είναι ίσως ο μοναδικός –για να μην πω από τους λίγους νομούς- που έχει ακόμα χωματόδρομους σε πάρα πολλούς από τους παλιούς καποδιστριακούς δήμους.

Βέβαια, προσπαθήσαμε να βελτιώσουμε τα θέματα υγείας. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι τα μέτρα είναι επαρκή. Και με τη βοήθεια της προηγούμενης κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, με τον κ. Γιαννόπουλο και τον κ. Σαλμά, κατορθώσαμε να κάνουμε πολυδύναμο και το ιατρείο της Γρανίτσας. Τώρα είναι η σειρά μας να το στελεχώσουμε. Δυστυχώς, όμως, η γραφειοκρατία καλά κρατεί και αυτό είναι κάτι που ξέρετε. Και βέβαια, εκείνο που θα ήθελα να τονίσω είναι ότι έχουμε ένα νοσοκομείο κόσμημα και με τίποτα δεν πρέπει να υποστελεχωθεί ή με τίποτα δεν πρέπει να μείνει πίσω στη χρηματοδότησή του.

Και τώρα, θα ήθελα να πω δυο κουβέντες για τα καύσιμα. Δεν είναι της παρούσας χρονιάς, αλλά είναι της χρονιάς του 2012. Και επειδή ο φόρος μεταξύ πετρελαίου θέρμανσης και πετρελαίου κίνησης θα ισοσκελιστεί, δεν ξέρω, κύριοι Υπουργοί, αλλά θα πρέπει να βρείτε ένα λογάριθμο, ένα μαθηματικό τύπο ώστε

να μην αδικηθούν περιοχές, όπως είναι η δική μας. Διότι ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι εκεί ο χειμώνας ξεκινάει από το τέλος Αυγούστου. Και δεν είναι δυνατόν, όταν έχουμε φτάσει να έχουμε ατομική ενέργεια και ο άνθρωπος έχει πάει στο φεγγάρι, εμείς να ξαναγυρίσουμε στην ξυλόσομπα. Αυτό αποτελεί οπισθοδρόμηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Και επειδή ακριβώς, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε μια Κυβέρνηση που στηρίζεται από τα 5/6 των μελών του ελληνικού Κοινοβουλίου, χωρίς να θεωρηθεί ότι δίνω συμβουλές, εκφράζω ενδόμυχους φόβους. Μη ροκανίσετε το χρόνο. Δεν υπάρχει περιθώριο χρόνου. Αξιοποιήστε τον όσο μπορείτε πιο σύντομα. Επιπλέον, αξιοποιείστε τη δύναμη που σας δίνουν οι διακόσιοι πενήντα πέντε Βουλευτές για να περάσετε νομοσχέδια πάρα πολύ σημαντικά για τις αλλαγές στον τόπο μας, κάνοντας ένθεν κακείθεν τις σχετικές υποχωρήσεις.

Είναι ευκαιρία αυτοί ακριβώς να περάσουν τέτοιου είδους νομοσχέδια, ώστε να αλλάξουν όσο γίνεται περισσότερο τον τόπο.

Επιπλέον, θα ήθελα να πω το εξής: Μην βάζουμε τους δημοσίους υπαλλήλους πάντα απέναντί μας. Και οι δημόσιοι υπάλληλοι, όπως όλες οι κατηγορίες των εργαζομένων, έχουν τους άριστους, τους μέτριους και τους κακούς. Με αυτούς θα δουλέψετε. Με αυτούς θα πρέπει να στήσετε και να πετύχετε τους στόχους του προϋπολογισμού. Δεν μπορεί να τους βάζετε απέναντι. Κάθε ισοπέδωση είναι άδικη.

Ο κόσμος περνάει πάρα πολύ δύσκολα. Δεν είναι καιρός πια για προσωπικές διαδρομές.

Σας ευχαριστώ που έτυχα της προσοχής σας. Πιστεύω ότι αυτός ο προϋπολογισμός έχει όλα τα εχέγγυα για να πετύχει, αρκεί να μην χάσουμε χρόνο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ηλία Καρανίκα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Κωνσταντίνος Τασούλας.

Παρακαλώ, κύριε Τασούλα, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία δύο χρόνια κάθε μέρα, κάθε εβδομάδα, κάθε μήνας, μας επιφυλάσσονται εκπλήξεις. Οι παραδοχές που κάνουμε κάθε φορά εν όψει των προβλημάτων και των προκλήσεων που αντιμετωπίζουμε καταλύονται εν συνεχεία, λόγω της διογκώσεως και της επιδεινώσεως αυτών των προβλημάτων. Είναι εξαιρετικά δύσκολο, αν όχι ανέφικτο -μέχρι στιγμής τουλάχιστον- να παρακολουθήσουμε στη χώρα μας -δυστυχώς και στην Ευρώπη- την επιδείνωση των προβλημάτων. Και πάντα νιώθει κανείς ότι υπολείπεται σε αυτό τον αγώνα δρόμου με την πραγματικότητα.

Μία δικαιολογία που θα μπορούσε να πει κανείς είναι πως δεν ήμασταν συνηθισμένοι, παρά μόνο σε διαχείριση ευκράτων περιόδων. Είχαμε μία πολιτεία, μία κοινωνία, ένα πολιτικό σύστημα, το οποίο ήταν εξοικειωμένο με το να διαχειρίζεται καταστάσεις σε θερμοκρασία 25 βαθμών Κελσίου. Και όταν αυτό ανετράπη άρδην, τότε η αμηχανία, η αναποφασιστικότητα, η κοντόφθαλμη αντιμετώπιση διαδέχθηκαν τη χαρισάμενη εποχή των 25 βαθμών Κελσίου, για να το περιγράψω με μία θερμοκρασιακή εκδοχή.

Σήμερα βλέπουμε ότι η χώρα μας δεν ήταν μόνη της στο ταμπλό του προβλήματος και δεν ήταν η αιτία του προβλήματος που κάνει την Ευρώπη να δεινοπαθεί. Πριν από λίγες ημέρες μόλις, η αμηχανία και τα ερωτηματικά για την τύχη της ευρωζώνης ήταν πολύ πιο καταλυτικά εν σχέσει με την αμηχανία και την αγωνία για την προσπάθεια της Ελλάδας να κρατηθεί μέσα στην ευρωζώνη. Αμφισβητείτο έντονα και με στοιχεία -και στατιστικά και πολιτικά και κοινωνικά και οικονομικά- αυτή καθεαυτή η ύπαρξη της Ευρωζώνης.

Μέσα σε αυτόν τον ορυμαγδό, λοιπόν, των γεγονότων, η χώρα μας καλείται να ορθοποδήσει. Καλείται να σταθεί μέσα στο λιμάνι το υπήνεμο. Καλείται να ρίξει άγκυρα, η οποία θα αντέξει τους κραδασμούς της απομάκρυνσής της από αυτό το λιμάνι. Η φάση, στην οποία βρισκόμαστε ακριβώς, είναι η φάση, ώστε το αγκυροβόλιο που αναζητούμε να πρέπει να εξασφαλίσει ότι η χώρα μας θα παραμείνει όρθια μέσα στην ευρύτερη οικογένεια, στην οποία αναπόσπαστα ανήκει και βεβαίως, να παρακολουθήσει και τις προσπάθειες αυτής της ευρύτερης οικογένειας να αντιμετωπίσει τα ρεύματα που επιχειρούν να την παρασύρουν. Καθόλου συνηθισμένη περίσταση για πολύ συνηθισμένους ανθρώπους, όπως είμαστε εμείς. Και βεβαίως, πολλές φορές κάποιος μπορεί να πει ότι σε αυτές τις κρίσιμες περιστάσεις αναδεικνύονται ασυνήθιστες πολιτικές, ασυνήθιστες πρακτικές, ασυνήθιστοι άνθρωποι και διαχειρίζονται τις τύχες της χώρας τους και την κρατάνε όρθια μέσα –επαναλαμβάνω- σε αυτόν τον ορυμαγδό.

Η χώρα μας ξαφνικά πέρασε από μία φάση δυσκολίας σε μία φάση παρ' ολίγον εφιαλτική. Ό,τι και να λέμε για το εσωτερικό πολιτικό παιχνίδι, ό,τι κατανόηση και αν θέλουμε να δείξουμε για τον προηγούμενο Πρωθυπουργό, τον κ. Παπανδρέου, θυμίζω ότι ήταν Πρωθυπουργός πριν από είκοσι μέρες και όχι πριν από είκοσι χρόνια, όπως η πυκνότητα των γεγονότων κάνει πολλούς να νομίζουμε ή κάνει να θέλουν πολλοί να νομίζουμε. Και επαναλαμβάνω, ο κ. Παπανδρέου ήταν Πρωθυπουργός μόλις πριν από είκοσι μέρες και όχι πριν από είκοσι χρόνια. Μέσα, λοιπόν, σε αυτήν τη δυσκολία, αυτή η δύσκολη φάση της χώρας κόντεψε να μετατραπεί σε εφιαλτική από μία απίστευτη συμπεριφορά ανευθυνότητας, ρίσκου και επιπολαιότητας. Η υπόθεση του λεγόμενου δημοψηφίσματος ήταν μια ζαριά στην πλάτη της χώρας, στην πλάτη μιας γονατισμένης χώρας. Και αυτή η ζαριά θα μπορούσε να αποβεί μοιραία για την Ελλάδα, εάν δεν συνέτρεχαν εν συνεχεία ραγδαίες εξελίξεις, οι οποίες οδήγησαν σε πολύ σημαντικές ανατροπές στο πολιτικό και οικονομικό σκηνικό της χώρας: Είχαμε αποχώρηση του κ. Παπανδρέου από την πρωθυπουργία, είχαμε μία νέα Κυβέρνηση, η οποία στηρίχθηκε -και στηρίζεται- από τρία κόμματα και η οποία έχει μία βαρυσήμαντη αποστολή μέσα στο χρόνο που της αναλογεί.

Όλη αυτή η ιστορία των λεκτικών ακροβασιών, αν ο χρόνος πρέπει να είναι παραπάνω, αν τα θέματα πρέπει να είναι παραπάνω, υποτιμούν αυτή την ίδια τη βαρυσήμαντη αποστολή αυτής της Κυβερνήσεως. Η λήψη της έκτης δόσης, που χρόνιζε από τις αρχές του φθινοπώρου, η διαχείριση των αποφάσεων της 26ης και 27ης Οκτωβρίου και εν συνεχεία η πορεία προς την ομαλότητα μέσω εκλογών, δεν είναι καθόλου ασήμαντα θέματα. Αυτά τα θέματα, εάν κατοχυρωθούν –και κατοχυρώνονται σιγά-σιγά με ευθύνη, στην οποία πρωτοστατεί η Νέα Δημοκρατία- θα οδηγήσουν τη χώρα και θα χτίσουν ένα προγεφύρωμα από την κρίση προς την ομαλότητα.

Κάποιοι θεωρούν ότι το να γίνουν εκλογές -και αρχίζει μια κολοκυθιά με τις ημερομηνίες- είναι δείγμα επιπολαιότητας σε αυτήν τη δύσκολη περίοδο που διανύουμε. Θυμίζω ότι σε μία περίοδο αντίστοιχης εθνικής κρίσης τεράστιου μεγέθους, την περίοδο της Μεταπολιτεύσεως το 1974, ενώ είχε καταληφθεί από τον ΑΤΤΙΛΑ 1 και 2 το 40% της Κύπρου, ενώ επαπειλείτο ελληνοτουρκικός πόλεμος και η κυβέρνηση εθνικής ενότητας πάλευε με τα προβλήματα, έχοντας και το μέτωπο με τα πραγματικά σταγονίδια και όχι τα φανταστικά, η κυβέρνηση εκείνη το Νοέμβριο του 1974 έκανε εκλογές, όχι ασφαλώς επειδή οι εκλογές είναι επιπολαιότητα εν μέσω κρίσεως, αλλά επειδή οι εκλογές είναι έρεισμα ευθύνης, το οποίο στηρίζει μια χώρα, μια κοινωνία σε ώρες κρίσεως.

Έτσι και τώρα, η Νέα Δημοκρατία με ευθύνη, χωρίς πολλά λόγια και χωρίς να προσχωρούμε στην κολοκυθιά των ημερομηνιών ή άλλων προσφιλών εκφράσεων για λόγους γεμίσματος τηλεοπτικού ή δημοσιογραφικού χώρου και χρόνου, στήριξε αυτή την Κυβέρνηση, ψηφίζει αυτόν τον προϋπολογισμό, ο οποίος έτσι κι αλλιώς έχει ψηφισθεί μέσω του μεσοπρόθεσμου και του πολυνομοσχεδίου και στηρίζει αυτές τις επιλογές που κατέστησαν αναπόφευκτες μετά την αποτυχία της κυβερνήσεως του ΠΑΣΟΚ να πείσει και να καταστήσει το χρέος μας βιώσιμο. Και στηρίζοντας αυτές τις επιλογές, με ένα ομολογουμένως κόστος -προσωρινό, είμαι βέβαιος- δείχνουμε το δρόμο της ευθύνης και της ελπίδας στον ελληνικό λαό.

Ο δρόμος της ευθύνης και της ελπίδας έχει να κάνει με το ότι θα δοθεί ο λόγος στον ελληνικό λαό και η κυβέρνηση, η οποία

θα προκύψει από το λόγο του ελληνικού λαού θα επιχειρήσει και θα πετύχει –είμαι βέβαιος- με τη στήριξη και τη δύναμη που θα της δώσει ο ελληνικός λαός, να δώσει το στοιχείο της ελπίδας σε όλα αυτά που μέχρι τώρα δεν είχαν το στοιχείο της ελπίδας. Αυτή η πολιτική, η οποία σήμερα κλείνει ως μια δυσάρεστη παρένθεση θα σηματοδοτήσει το ξεκίνημα μιας νέας πολιτικής, η οποία θα βγάλει τη χώρα από την κρίση και κυρίως θα προσφέρει στο λαό, αυτό που επί δεκαετίες δεν είχε προσφερθεί: Μια βάσιμη ελπίδα για την ανάπτυξη, για την προοπτική, για την εργασία, για την απασχόληση, για τους νέους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι μια δύσκολη περίοδος για όλους. Είναι ευκαιρία η Ελλάδα, έπειτα από μια φάση απίστευτης οικογενειοκρατίας που κάποιοι ευφήμως τη βάφτισαν «πολιτικό σύστημα», να αποκτήσει επιτέλους και πολιτικό σύστημα. Διότι από εδώ και πέρα, με τη νέα Μεταπολίτευση και με τη διόρθωση της καταστάσεως είναι ευκαιρία, εκτός των άλλων, να αποκτήσουμε και πολιτικό σύστημα που βαυκαλιζόμενοι νομίζαμε επί τόσα χρόνια ότι είχαμε.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Τασούλα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, είκοσι πέντε μαθητές και μαθήτριες, τρεις εκπαιδευτικοί και είκοσι τέσσερις γονείς από το 3ο Δημοτικό Σχολείο Γιαννιτσών.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ κ. Ιωάννης Μιχελογιαννάκης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΙΧΕΛΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Για να δείτε το άτοπο της επιχειρηματολογίας του κ. Τασούλα, όσον αφορά την αναφορά του στον τέως Πρωθυπουργό, το μόνο που μπορεί να σκεφθεί κανείς είναι ότι αυτό που οραματίστηκε με τις θυσίες του ελληνικού λαού, αυτό που σχεδίασε, τη δανειακή σύμβαση και όλο το πακέτο, η Νέα Δημοκρατία σήμερα το ψηφίζει και όχι μόνο το ψηφίζει, αλλά και η επόμενη κυβέρνηση, η οποία θα έρθει είναι δεσμευμένη με υπογραφές, για να το εφαρμόσει.

Δεν φταίει ο Παπανδρέου που η κακοδιαχείριση των ταμείων ήταν της τάξης των 104 δισεκατομμυρίων, ούτε για το ότι κληρονόμησε τα δώδεκα τελευταία χρόνια κακοδιαχείριση της ανάπτυξης στα 95 δισεκατομμύρια, ούτε για τη φοροδιαφυγή των πολλών δισεκατομμυρίων, ούτε για την κακή τραπεζική πολιτική, ούτε για το ότι μόνο το 15% της δημόσιας περιουσίας ήταν γνωστή και το 40% καταπατημένη, ούτε για το ότι δεν γνωρίζαμε καν ποιοι δούλευαν στο κράτος, ούτε για το κόστος της γραφειοκρατίας που ήταν της τάξης του 7%, ούτε για το ότι το κράτος στα 57 δισεκατομμύρια έσοδα που είχε, τα 40 δισεκατομμύρια τα έδινε σε τόκους και τα 17 δισεκατομμύρια σε μισθούς και συντάξεις.

Δεν έφτασε καθόλου στη λογική ότι και στη χρηματιστηριακή και στη χρηματοπιστωτική και στη δημοσιονομική και στου ελλείμματος και στου χρέους και στου δανεισμού και στου πολιτικού συστήματος και στης κοινωνίας την κρίση, φτάσαμε, γιατί μας ανάγκασαν πράγματι να μπούμε στη λογική του νεοφιλελευθερισμού του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και του νεοφιλελευθερισμού των επικρατούντων κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μειώσαμε εισοδήματα, μειώσαμε προγραμματικές δημόσιες επενδύσεις, αυξήσαμε φόρους, δεν αξιοποιήσαμε το ΕΣΠΑ, δεν αξιοποιήσαμε δημόσια περιουσία, δεν κάναμε ιδιωτικοποιήσεις. Και έτσι από το 2010 ξαφνικά η φυσιογνωμία μας αλλοιώνεται αναγκαστικά και χάνουμε ταξικούς φίλους.

Η αγορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλει ούτε κούρεμα γενναίο, ούτε έκδοση κοινών μετοχών, ούτε ευρωομόλογο, ούτε δεδικασμένα όπλα αυτοδιάθεσης των λαών τύπου δημοψηφίσματος γιατί χαλάει η σούπα. Και αυτά αποδεικνύονται.

Σήμερα το διακύβευμα μπαίνει στον έλεγχο των κινήσεων του κεφαλαίου να φορολογήσει επιτέλους τη χρηματιστηριακή συναλλαγή και μπορώ να μπω και να κάνω ένα πιστωτικό πολιτικό πρόγραμμα, να ελέγξω τους οίκους, να δημιουργήσω την ευρωπαϊκή ενοποίηση μέσα στην αντιπαράθεση βορρά-νότου, το παλιό μητρόπολη-περιφέρεια που είχαμε εμείς, να ελέγξω τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, να ενισχύσω το κοινωνικό κράτος και την κοινωνική οικονομία. Να δημιουργήσω νέο κοινωνικό και παραγωγικό μοντέλο, να διαχειριστώ τον ορυκτό πλούτο, να δημιουργήσω ένα στεγανό, ένα τέλος πια για τους μεγαλοεργολάβους δημοσίων έργων που αλλοιώνουν το πολιτικό σύστημα, να αξιοποιήσω ακίνητη περιουσία, να αναθεωρήσω συνταγματικά την ασυλία, το «πόθεν έσχες», την ευθύνη υπουργών και να δω χειροπέδες, να επιστρέψω τον κλεμμένο πλούτο από την Ελβετία, να πατάξω τη φοροδιαφυγή. Να χτυπήσω το παθολογικό τραπεζικό σύστημα, να χτυπήσω το λαθρεμπόριο και το ποδόσφαιρο που είδαμε τι συνέβη όταν άρχισε να χτυπιέται, να χτυπήσω αυτούς που θέλουν να κερδίσουν από τη χρεοκοπία του ευρώ, να χτυπήσω αυτούς που θέλουν να κερδίσουν από την επιστροφή στη δραχμή, να χτυπήσω αυτούς που θέλουν να υποκατασταθεί το πολιτικό σύστημα που είπε ο προλαλήσας με το τεχνοκρατικό που σήμερα εξ ανάγκης ζούμε.

Σήμερα με το νέο προϋπολογισμό και για να φτάσει η ύφεση στο 2,8% και το έλλειμμα στο 5,4% και για να αυξήσω τα έσοδα από 51 δισεκατομμύρια στα 57 δισεκατομμύρια και για να ελαττώσω τα έξοδα στα 66 δισεκατομμύρια από τα 71 δισεκατομμύρια, σαφώς και πρέπει να κόψω. Και κόβω 2,5 δισεκατομμύρια από φυσικά πρόσωπα, 2,5 δισεκατομμύρια από ιδιοκτήτες ακινήτων, κόβω από μισθούς 1,6 δισεκατομμύρια, κόβω από συντάξεις 1,8 δισεκατομμύρια, κόβω από την τοπική αυτοδιοίκηση, κόβω 1,5 δισεκατομμύριο από το ΙΚΑ. Και αυτά τα κόβω για να πετύχω τι; Μετά από δέκα χρόνια να έχω πρωτογενές πλεόνασμα. Ναι; Για να το πετύχω όμως το πρωτογενές πλεόνασμα ώστε να ελαττώσει το δημόσιο χρέος, πρέπει εξ ανάγκης να φτάσει στο 5% και όχι στο 1,6%. Και αυτό είναι ένα πολιτικό μήνυμα.

Έρχομαι στα τρέχοντα ζητήματα. Όσον αφορά το φόρο ακινήτων χρειάζεται επαναπροσέγγιση με κοινωνικούς όρους. Στα αυθαίρετα πρέπει να δοθεί δυνατότητα για να πληρωθούν. Όσον αφορά τα δάνεια, δεν πρέπει να γίνουν πλειστηριασμοί, αλλά ρυθμίσεις. Ο κόσμος δεν μπορεί να πληρώσει. Στο ζήτημα το αγροτικό πρέπει να δοθούν αποζημιώσεις, όπως είναι το e-coli. Το «καλάθι» πρέπει να οριοθετηθεί. Υπάρχουν επτά χιλιάδες προγράμματα βελτίωσης, τα οποία είναι χαμένα. Αναφορικά με τους γιατρούς και τους φαρμακοποιούς, ως γιατρός λέω ότι πρέπει να δοθούν τα χρήματα. Τα έχουν ανάγκη αυτοί οι άνθρωποι τα χρήματα που τους χρωστάνε. Το θέμα της εφεδρείας χρειάζεται προσοχή. Όσον αφορά τις συντάξεις, το μόνο πράγμα που δίνεται εξολοκλήρου στην αγορά είναι οι συντάξεις. Οπότε το πρώτο ζήτημα αποκατάστασης μιας και είναι η ρευστότητα της ίδιας της αγοράς είναι η αποκατάστασή των συντάξεων. Ο ΦΠΑ πρέπει να επαναπροσεγγιστεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην προτροπή του ο Γιώργος Παπανδρέου «οι πολιτικοί να είναι μπροστά από την αγορά» σήκωσε ένα σταυρό. Και όχι μόνο σήκωσε αυτό το σταυρό, αλλά τον λιθοβολούσαν με πέτρες. Ιστορικά, όμως, οι πέτρες που του πετούσαν θα είναι αυτές που θα του χτίσουν μελλοντικά και τον ανδριάντα του.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ιωάννη Μιχελογιαννάκη.

Το λόγο έχει η κ. Μαρία Κυριακοπούλου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αχαΐας.

ΜΑΡΙΑ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύρια Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η χρηματοοικονομική κρίση στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, η οποία επεκτάθηκε στην Ευρώπη βυθίζοντας την παγκόσμια οικονομία σε ύφεση, οι κυρίαρχες αντιλήψεις για τις αυτορρυθμιζόμενες αγορές και την ελαχιστοποίηση της παρέμβασης του κράτους έχουν ανατραπεί. Δεν είναι άλλωστε τυχαίο ότι αυτή η χρηματοπιστωτική αστάθεια

επέβαλλε και σκληρά δημοσιονομικά μέτρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον προϋπολογισμό σε συνθήκες κρίσης χρέους, αλλά και περιορισμού των επενδύσεων, με αποτέλεσμα την ένταση και τη γενίκευση της ανασφάλειας των λαών. Έτσι ο προϋπολογισμός του 2012 συντάχθηκε στη δυσκολότερη οικονομική συγκυρία της σύγχρονης μεταπολεμικής ιστορίας της χώρας μας και στο γενικότερο κλίμα ύφεσης και δημοσιονομικής κρίσης παγκοσμίως. Διακρίνεται όμως από σύνεση και πλήρη συναίσθηση της σημερινής οικονομικής συγκυρίας. Μπορούμε να πούμε ότι είναι ένας ρεαλιστικός προϋπολογισμός που θέτει δύσκολους στόχους που μπορούν όμως να πραγματοποιηθούν, αν εφαρμοστούν όσα μέχρι σήμερα θεσμοθετήθηκαν, κατανοώντας όλοι ότι είναι η τελευταία μας ευκαιρία για ανάκαμψη.

Ήδη το 2011 μειώσαμε σημαντικά το έλλειμμα, ενώ το 2012 αναμένεται περαιτέρω μείωση στο 6,7% του ΑΕΠ και με το PSI στο 5,4%. Με το «κούρεμα» του χρέους και την εθελοντική ανταλλαγή ομολόγων αναμένεται σημαντική μείωση του χρέους και των μελλοντικών καταβολών για τόκους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αργήσαμε δυστυχώς πολύ να κατανοήσουμε ότι η έξοδος από την κρίση δεν επέρχεται με μονόπλευρες προσπάθειες, αλλά με συνεργασία και συλλογική προσπάθεια. Ήδη ο λαός μας το αποδέχθηκε και υπέστη πολλές θυσίες, για τη στήριξη της χώρας του. Αυτό που απουσίαζε ήταν η κατανόηση της ευρύτερης σημασίας της πολιτικής σύμπνοιας, η συναίσθηση της κοινής ευθύνης και του κοινού χρέους των πολιτικών κομμάτων για την αντιμετώπιση όχι μόνο των δημοσιονομικών δεινών, αλλά και των αναγκαίων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων.

Άλλωστε σήμερα υπάρχουν αποφάσεις που δεσμεύουν και τις επόμενες κυβερνήσεις. Προωθούνται μεταρρυθμίσεις που ήταν αδύνατον να γίνουν πριν από την κρίση. Οι ατομικές συμπεριφορές υποχώρησαν και υποτάχθηκαν στο συλλογικό καλό για να υπηρετηθεί ο μέγιστος σκοπός της διάσωσης της Ελλάδας. Υπό τις συνθήκες αυτές και δεδομένου ότι τα μέτρα έχουν ήδη θεσμοθετηθεί, υπάρχουν όλα τα εχέγγυα, ώστε οι προβλέψεις αυτού του προϋπολογισμού να επαληθευτούν και στο τέλος του 2012 να έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα και μικρότερο δημόσιο χρέος. Βασική, βέβαια, προϋπόθεση είναι να εφαρμοστούν πιστά όσα συμφωνήθηκαν την 26η Οκτωβρίου, αλλά να σταθεί και όρθια η Ευρωζώνη ώστε να επιτευχθεί η βαθύτερη πολιτική και οικονομική ενοποίηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος μας δεν είναι μόνο η προσωρινή διάσωση της οικονομίας και η χρόνια στήριξη στο δανεισμό. Άμεσος στόχος είναι να απαλλαγούμε από τις αγκυλώσεις μας, ώστε να βασιστούμε σταδιακά στις δικές μας δυνάμεις, να εισέλθουμε σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, να προσελκύσουμε επενδύσεις, να στηρίξουμε τις επιχειρήσεις, να μειώσουμε το κύμα ανεργίας, να ισχυροποιήσουμε το κοινωνικό κράτος, να προωθήσουμε τα προϊόντα μας, να επενδύσουμε στον τουρισμό και βαθμιαία να αναστρέψουμε την πορεία της βαθιάς ύφεσης και των επιπτώσεών της.

Να σημειώσουμε ότι είναι ενθαρρυντικό το γεγονός ότι ήδη το 2011 είχαμε αύξηση στις εξαγωγές υπηρεσιών και προϊόντων και το 2012 αναμένεται περαιτέρω αύξηση.

Ομοίως, μεγάλη άνοδο παρουσίασε το 2011 ο τουρισμός με αύξηση των κερδών κατά 604 εκατομμύρια και παράλληλη αύξηση των θέσεων εργασίας. Σύμφωνα μάλιστα με το Σύνδεσμο Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων, με τους σωστούς χειρισμούς οι θέσεις εργασίας σε τουριστικά επαγγέλματα μπορούν να αυξηθούν μέχρι το 2019 τουλάχιστον, κατά τριακόσιες εξήντα χιλιάδες.

Ταυτόχρονα, θα βοηθήσουν και οι δημόσιες επενδύσεις, αφού θα απορροφήσουν μεγάλο μέρος των δαπανών του προϋπολογισμού προερχόμενο κυρίως από κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το 2012 μάλιστα αναμένεται να απελευθερωθούν κονδύλια του ΕΣΠΑ, έτσι ώστε να υλοποιήσουμε μεγάλα έργα υποδομών, έργα στους οδικούς άξονες και τις συγκοινωνίες, έργα περιφερειακής ανάπτυξης, με αύξηση της κοινοτικής συμμετοχής από 85% σε 95% στα συγχρηματοδοτούμενα έργα, που πέρα από τα άμεσα οφέλη στην αναβάθμιση της ποιότητας ζωής, θα συμβάλλουν και στην καταπολέμηση της ανεργίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ισχύει αυτό που λέγεται ότι «η οικονομία είναι και ψυχολογία» χρειάζεται να δούμε το συντομότερο δυνατό και κάποιες επενδύσεις. Και επιτέλους κάνω έκκληση στην Κυβέρνηση για τον οδικό άξονα Κορίνθου-Πατρών, διότι δεν μας τιμά η εικόνα ενός τέτοιου δρόμου που απειλεί κάθε μέρα την ασφάλεια των χρηστών και υπονομεύει την ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παράλληλα πρωταρχικό μέλημα για το 2012 θα πρέπει να είναι η θεσμοθέτηση και εφαρμογή ενός δίκαιου φορολογικού συστήματος με ειδική μέριμνα για τις ευπαθείς κοινωνικές ομάδες που επλήγησαν από τα σκληρά μέτρα και επομένως αντίστοιχη κατανομή βαρών για να επιτευχθεί η φορολογική δικαιοσύνη.

Δεν μπορούμε βέβαια να μιλάμε για ανάπτυξη, αν δεν συνεχίσουμε τις διαρθρωτικές αλλαγές στο κράτος, στο πολιτικό και διοικητικό σύστημα, στη συγκρότηση ενός ασφαλούς μηχανισμού είσπραξης των εσόδων του κράτους που θα στελεχώνεται από ενσυνείδητους λειτουργούς, στο μηχανισμό πάταξης των επίορκων εισπρακτικών οργάνων, στην πάταξη της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής για την ενίσχυση της βιωσιμότητας του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, αν δεν δώσουμε σάρκα και οστά στο παραγωγικό μοντέλο και μάλιστα αν δεν εξειδικεύσουμε χωρίς καμμία καθυστέρηση τις δυνατότητές μας στο γεωργικό, κτηνοτροφικό, τουριστικό τομέα και στην αξιοποίηση του φυσικού πλούτου της χώρας.

Παράλληλα χρειάζεται να χειριστούμε με μεγαλύτερη σύνεση τις σημερινές προκλήσεις και να απαλύνουμε τα σοβαρά προβλήματα που προκάλεσε η αποδιάρθρωση του κοινωνικού κράτους, όταν υπό την πίεση των περιστάσεων και των ασφυκτικών χρονοδιαγραμμάτων πήραμε αναγκαία, αλλά και ταυτόχρονα επώδυνα μέτρα που διέρρηξαν τις σχέσεις εμπιστοσύνης με την κοινωνία που είχαν οικοδομηθεί τις περιόδους των μεγάλων ρυθμών ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στόχοι μας πρέπει να προσβλέπουν στην επαναφορά της χαμένης αισιοδοξίας και επίκεντρο πρέπει να είναι η εμπέδωση του περιεχομένου της δημοκρατίας. Και αυτή υπηρετείται μέσα από την αξιοπιστία των θεσμών, τις αρχές της ισότητας των ευκαιριών, την κατοχύρωση του κράτους δικαίου και κυρίως της αλληλεγγύης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Είναι στο χέρι όλων των πολιτικών δυνάμεων να ζωντανέψουν την ελπίδα των πολιτών, διότι η συλλογική μας μοίρα διαμορφώνεται ταυτόχρονα σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ύψιστη υποχρέωσή μας είναι να προστατέψουμε την ποιότητα ζωής και την καθημερινότητα των πολιτών για να μην ζήσουν τον εφιάλτη της δυστυχίας. Γι' αυτό και χρειαζόμαστε ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο με πολιτικά πρόσωπα που θα μπορούν να συνεννοούνται, να σχεδιάζουν ακριβοδίκαια, για να είναι εφικτή μια ουσιαστική ανάπτυξη μέσα από θεσμικές ρυθμίσεις, που θα υπηρετούν τα ευρύτερα συμφέροντα του λαού και της πατρίδας μας.

Άλλωστε οφείλουμε με ψυχραιμία να προβούμε σε μια ειλικρινή ανασκόπηση των μέτρων που πήραμε και των αποτελεσμάτων τους, ώστε να σχεδιάσουμε και να ιεραρχήσουμε τους στόχους για δίκαιη διανομή πλούτου και ευκαιριών ανάλογα με τις θυσίες και τις ανάγκες των πολιτών, να ενισχύσουμε τις κοινωνικές αξίες στη βάση της δικαιοσύνης, της αξιοπρέπειας και του αυτοσεβασμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτές τις σκέψεις στηρίζω τον προϋπολογισμό ως σύνολο στόχων και δράσεων που γεννά ελπίδα για το αύριο. Αν οι στόχοι αυτοί επιτευχθούν θα δοθεί μια πνοή στην οικονομία για να μπορεί να ανοίξει ο δρόμος για μια νέα αρχή σε οικονομικό, κοινωνικό και πολιτικό επίπεδο.

Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τη Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, κ. Κυριακοπούλου Μαρία.

Το λόγο καλείται να λάβει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Κρεμαστινός Δημήτριος.

Ορίστε, κύριε Κρεμαστινέ, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός αυτός πρέπει οπωσδήποτε να εκτελεστεί, διότι αν δεν εκτελεστεί, μπορεί να ανοίξουν οι ασκοί του Αιόλου.

Υπάρχει βέβαια μια διάχυτη ανησυχία, κυρία Πρόεδρε, ότι ο προϋπολογισμός αυτός κινδυνεύει να μην εκτελεστεί και κινδυνεύουν επίσης τα μέτρα της 26ης Οκτωβρίου να μην εφαρμοστούν, εάν υπάρξουν δυο προϋποθέσεις:

Η πρώτη είναι η ύφεση. Εάν η ύφεση ανεξέλεγκτα συνεχιστεί, τότε κάποια στιγμή θα υπάρχει αδυναμία καταβολής των φόρων και των υποχρεώσεων από τους μικρομεσαίους πολίτες.

Για να μη συμβεί αυτό πρέπει ο πολίτης να ενστερνιστεί τα μέτρα. Πρέπει δηλαδή να πιστέψει ότι είναι αναγκαία, ότι είναι το αναγκαίο φάρμακο για τη θεραπεία του. Για να συμβεί όμως αυτό, για να πιστέψει ο πολίτης, πρέπει η Κυβέρνηση κάθε μέρα να δίνει εξετάσεις και μάλιστα επιτυχείς. Ο πολίτης σήμερα δεν έχει ακόμα πειστεί ότι η Κυβέρνηση πραγματικά κινείται αποτελεσματικά κατά της φοροδιαφυγής. Ο πολίτης δεν έχει ακόμα πειστεί ότι αυτοί οι οποίοι έχουν αφαιμάξει τις τράπεζες και την εθνική οικονομία -και μένουν ατιμώρητοι- τιμωρούνται και τα λεφτά επανέρχονται πίσω στον κορβανά. Είναι ο ίδιος πολίτης, ο οποίος θυσιάζει σε έναν πόλεμο τα χέρια του, τα πόδια του, τα μάτια του, τη ζωή του και σήμερα αδυνατεί να το κάνει. Αυτός που είχε πει στον τέως Πρωθυπουργό και Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ στην αρχή «σου δίνω μια σύνταξη για να βγει η χώρα από το αδιέξοδο», δυστυχώς δεν το λέει πια σήμερα.

Άρα, η Κυβέρνηση αυτή πρέπει καθημερινά να δίνει εξετάσεις. Δεν αρκεί να λέμε «συνελήφθη ένας», αλλά «συνελήφθησαν τόσοι». Και τα λεφτά επανήλθαν ή δεν επανήλθαν; Δεν μπορεί να συγκαλυπτόμεθα ή να συγκαλύπτονται από την Αρχή των Προσωπικών Δεδομένων. Τα προσωπικά δεδομένα είναι για τους καλούς πολίτες. Δεν είναι προάσπιση των μη εντίμων πολιτών, δεν είναι προάσπιση για εκείνους οι οποίοι καταχρώνται –αν θέλετε- την ανοχή των καλών πολιτών, οι οποίοι είναι συνεπείς στους φόρους και στις υποχρεώσεις τους απέναντι στο κράτος. Και είναι αυτό ένα σημείο το οποίο θα πρέπει να το δει σοβαρά η Κυβέρνηση.

Η ύφεση είναι άγνωστο για πόσο καιρό ακόμα θα συνεχιστεί, αλλά η ανάπτυξη μετατίθεται, λέει, κατά τον κ. Νταλάρα, τον επικεφαλής των τραπεζών, για το τέλος του 2014 και αρχές του 2015. Ανάπτυξη το 2015; Και τι θα γίνει μέχρι τότε; Θα γίνει μια βαλκανιοποίηση της οικονομίας; Θα αυξηθεί ο περαιτέρω δανεισμός μας; Θα αυξηθεί η ανεργία; Οι χαμηλόμισθοι θα γίνουν περισσότεροι; Πώς θα περάσουμε αυτά τα αδιέξοδα; Πώς θα ξεπεραστούν αυτά τα προβλήματα;

Ο κ. Ράιχενμπαχ, ο οποίος είναι επικεφαλής της αρμόδιας επιτροπής που παρακολουθεί κατά πόσο εφαρμόζονται τα μέτρα, είπε κάτι που είναι πάρα πολύ σκληρό. Είπε «ανάπτυξη δεν θα υπάρξει, αν δεν φθάσετε στον πάτο», που σημαίνει στο βυθό. Δηλαδή, θα περιμένουμε να πάμε στο βυθό για να αρχίσει η ανάπτυξη; Δηλαδή, θα γίνει η Ελλάδα ανταγωνιστική των Σκοπίων, της Βουλγαρίας, της Τουρκίας όσον αφορά τους μισθούς και τις συντάξεις; Αυτό είναι το πρόβλημα και αυτό πρέπει να απαντηθεί.

Εν τούτοις, όμως, πάντα υπάρχει φως, αρκεί να θέλουμε να δούμε το φως. Και ποιο είναι το φως; Η τουριστική ανάπτυξη της χώρας. Γνωρίζετε όλοι ότι θεωρούμεθα ότι έχουμε τα καλύτερα νησιά του κόσμου, τις καλύτερες θάλασσες του κόσμου, την καλύτερη φυσική υποδομή. Το ξέρετε ότι η χώρα είναι τελευταία από πλευράς αριθμού τουριστών στη Μεσόγειο και την Ευρώπη και μας έχει περάσει ακόμα και η φίλη Τουρκία, η οποία πριν από μερικά χρόνια δεν γνώριζε τι θα πει τουρισμός;

Η Τουρκία διαθέτει μόνο την ηπειρωτική παραλία, ενώ εμείς διαθέτουμε όλα αυτά, και παραλίες και νησιά και ομορφιές. Το BBC λέει ότι η Σαντορίνη είναι το πρώτο νησί στον κόσμο, η Μύκονος το πέμπτο νησί, η Λίνδος στη Ρόδο δέκατη πέμπτη. Τελευταία, όμως, η Ελλάδα; Τι συμβαίνει, λοιπόν;

Όλοι οι πρωθυπουργοί, από το 1960 και μετά, από αυτό εδώ το Βήμα μιλάνε για υποδομές στον τουρισμό. Ποιες, όμως, είναι οι υποδομές στον τουρισμό; Φαντάζεται κανείς ότι η Ρόδος δεν έχει αποκτήσει ακόμα την πρώτη της μαρίνα και αγωνίζεται γι' αυτό εδώ και πενήντα χρόνια; Φαντάζεται κανείς ότι η απέναντι ακτή έχει δεκάδες μαρίνες; Φαντάζεται κανείς ότι οι συγκοινωνίες ανάμεσα στα μικρά νησιά δεν είναι καθημερινές; Πώς θα αναπτυχθεί ο τουρισμός; Φαντάζεται κανείς σε τι κατάσταση βρίσκονται τα αεροδρόμιά μας σήμερα;

Ακούστηκε σ' αυτήν την Αίθουσα ότι έχουμε –λέει- κατά τόπους 300% αύξηση του τουρισμού. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Αν δηλαδή, στο Αγαθονήσι τη μία μέρα πάει ένας τουρίστας και την επόμενη πάνε τρεις, αυτό δείχνει 300% αύξηση του τουρισμού. Αν, όμως, ο ένας τουρίστας είχε 10 ευρώ στην τσέπη του και οι τρεις δεν είχαν κανένα, καταλαβαίνετε ότι είναι προτιμότερος ο ένας τουρίστας αντί των τριών. Αυτό είναι η ποιοτική ανάπτυξη του τουρισμού.

Ξέρετε ότι η Ελλάδα είναι από τις ελάχιστες χώρες που δεν διαθέτει διεθνές συνεδριακό κέντρο είκοσι πέντε χιλιάδων και τριάντα χιλιάδων θέσεων; Ελέχθη σ' αυτήν την Αίθουσα ότι δεν υπάρχει ενδιαφέρον να αγοραστεί το Ταε Κβο Ντο. Μα, αυτό δεν είναι συνεδριακό κέντρο. Τα διεθνή συνεδριακά κέντρα είναι ολόκληρες πόλεις. Κάτι τέτοιο δεν έχει η Ελλάδα, που σημαίνει ότι δεν γνωρίζουμε ακόμη και τα βασικά.

Όταν, λοιπόν, μιλάμε για αύξηση 300% του τουρισμού, δεν λέμε τίποτα. Ακόμα και τα παιδιά που παρακολουθούν τις συνεδριάσεις της Βουλής, γνωρίζουν πως όταν μιλάμε με ποσοστά και όχι με απόλυτους αριθμούς, δεν λέμε τίποτα.

Είναι δυνατόν με τέτοιες προϋποθέσεις να πιστέψουμε ότι είμαστε ικανοποιημένοι από την τουριστική ανάπτυξη; Θα ήταν δηλαδή, ικανοποιημένη η Γερμανία αν δεν έκανε τα γνωστά αυτοκίνητα ή τα γνωστά πολεμικά μέσα, όπως αεροπλάνα, υποβρύχια κ.λπ., τα οποία πουλάει και εξήγαγε μόνο τα Ντεσεβό;

Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ότι τα πράγματα δεν είναι τόσο απλά. Η χώρα βρίσκεται σε μία δραματική καμπή. Η Κυβέρνηση πρέπει να δει και να σχεδιάσει όλα αυτά και αν τα σχεδιάσει σωστά, υπάρχει ελπίς. Αν μείνουμε σ' αυτό που έχουμε σήμερα, δυστυχώς εγώ τουλάχιστον δεν είμαι αισιόδοξος.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Κρεμαστινό.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για το φετινό προϋπολογισμό έχει πάρει μία μορφή, θα έλεγα, σχεδόν αυτοκτονική για οποιοδήποτε ομιλητή εδώ μέσα. Άκουγα τον προλαλήσαντα συνάδελφο, εκλεκτό ιατρό, να ομιλεί για τον τουρισμό.

Πείτε μου πώς να μιλήσουμε για τον προϋπολογισμό χωρίς να αναφωνήσουμε «είναι ο καπιταλισμός, ηλίθιε»; Πείτε μου, πώς; Μόνο αν είμαστε εκτός τόπου και χρόνου. Μόνο αν έχουμε προσγειωθεί σ' αυτήν την Αίθουσα με κάποιο δίσκο από κάποιο πλανήτη.

Είμαστε σε μία Ευρώπη με απίστευτες αντιφάσεις, με απίστευτους ανταγωνισμούς. Η χώρα μας είναι ξαφνικά εξαρτημένη 40% λόγω πιστώσεως από το ιρανικό πετρέλαιο, γιατί έχουν θριαμβεύσει οι άλλοι στον εκδημοκρατισμό της επαναφοράς της μπούρκας στη Λιβύη. Γιατί αυτές είναι οι μεγάλες αλήθειες.

Είμαστε σ' ένα χώρο και συζητάμε έναν προϋπολογισμό χώρας ή χώρου. Είμαστε χώρα ή χώρος; Δεν θα πω εγώ μεγαλοστομίες, δεν θα αρχίσω να μιλάω για ξαφνικές ευαισθησίες εντύπων περί σταγονιδίων στις Ένοπλες Δυνάμεις, όταν χουντικές αντιλήψεις υπάρχουν εντός της Κυβέρνησης, με θώκους υπουργικούς. Θα συζητήσουμε για τη δημοκρατία υπ' αυτούς τους όρους; Όταν έχεις τέτοιους ανθρώπους μέσα στην Κυβέρνηση, σε τι χρειάζονται αυτές οι συζητήσεις;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Θέλετε να συζητήσουμε για τα διεθνή μας θέματα, γι' αυτά που θα έρθουν αύριο ή μεθαύριο, για τους εκβιασμούς; Απέναντι σε ποιους θέλετε να απαντήσουμε; Σ' αυτούς που δεν έχουν τουρισμό;

Υπάρχει ένας διάχυτος φόβος και θα σας πω ποιος είναι. Ο

φόβος είναι ότι δεν έχετε κάνει μία βόλτα μέχρι τη χαλυβουργία. Πηγαίνετε στη χαλυβουργία. Εκεί το ξέρετε, το παραλαμβάνετε το μήνυμα. Φοβάστε. Δεν μπορείτε να φαντασθείτε πόσος κόσμος είναι εκεί κάτω, ενισχύει και είναι πραγματικά αλληλέγγυος.

Είναι πραγματικά αλληλέγγυος στον πραγματικά διωκόμενο, στον πραγματικά κατακερματισμένο, ως άνθρωπο και ως φυσική υπόσταση, τον κομματιασμένο εργάτη της Χαλυβουργίας, ο οποίος αντιστέκεται όταν του λέτε ότι θα δουλεύει δύο ημέρες την εβδομάδα ή καμμία. Είναι τετρακόσιοι και αντιστέκονται για τους τριάντα τέσσερις απολυμένους, στους οποίους προστέθηκαν άλλοι δεκαέξι και έγιναν πενήντα, θα γίνουν εξήντα.

Αντιστέκονται και λένε ότι είναι όλοι απεργοί, όπως κάποτε θα αναφωνούσαν κάποιοι εδώ μέσα: «η μισή καρδιά μου είναι στο Πεκίνο», όλοι είμαστε Κινέζοι, όλοι ήμασταν Αμερικάνοι όταν έπεσαν οι δίδυμοι πύργοι, όλοι ήμασταν Λίβυοι όταν έπεσε ο Καντάφι. Πόσες σημαίες έχετε αλλάξει; Μονίμως ήσασταν κάτι άλλο.

Σπεύδατε στις πρεσβείες, όταν υπήρχαν ανθρωπιστικές καταστροφές. Όταν είχαμε το τσουνάμι, ήσασταν όλοι Γιαπωνέζοι. Όταν ήρθε η Φουκοσίμα, ήσασταν όλοι εναντίον τον πυρηνικών εργοστασίων. Γιατί δεν είσαστε όλοι με τη Χαλυβουργία; Γιατί δεν πάτε να κάνετε μία βόλτα από εκεί; Για πείτε και εσείς «είμαστε όλοι χαλυβουργοί». Γιατί; Επειδή Στάλιν σημαίνει ατσάλι; Επειδή η Χαλυβουργία σχετίζεται με το ατσάλι; Για να μη φθάσουμε και σε αντικομμουνιστικές φαιδρότητες, οι οποίες ακούγονται εσχάτως εδώ μέσα.

Διοικητικές μεταρρυθμίσεις, αναδιαρθρώσεις και όλα αυτά θα σώσουν τον κόσμο. Έξω είναι ένας κόσμος που τον καλείτε, σαν να είστε από άλλη εποχή, να ξεπεράσει τα ουσιαστικά του προβλήματα που προέρχονται από τη μεγάλη αλήθεια, από το 1974 και μετά: Δεν κυβέρνησε η εργατική τάξη!

Πριν φτιαχτεί η Ευρώπη ή από τότε που υπάρχει η Ευρώπη και με δύο παγκοσμίους πολέμους στην πλάτη μόλις τα τελευταία εκατό χρόνια και οι σοσιαλδημοκράτες ως μοντέλο και οι χριστιανοδημοκράτες ως μοντέλο είναι αυτοί που μας έφεραν ως εδώ.

Έχουμε έναν προϋπολογισμό. Εσείς είπατε το ένα σχέδιο, το άλλο σχέδιο, μνημόνιο 1, μνημόνιο 2, μνημόνιο 3, αντισυνταγματικά, μη αντισυνταγματικά, μικρή σημασία έχει. Γιατί φθάσαμε ως εδώ;

Ποιος, πού, πώς και γιατί. Ποιος; Ξέρουμε. Δύο κόμματα, εναλλαγή, δύο κεντρικές ιδεολογίες, όμοιες στην πραγματικότητα, καθ' όλα όμοιες. Πού; Στην Ελλάδα και στην Ευρώπη. Πώς; Το ξέρουμε και αυτό. Μ' αυτούς τους προϋπολογισμούς, μ' αυτήν τη θέση, βασικά στην αντίθεση, κεφάλαιο εναντίον εργασίας.

Επιτρέψτε μου να γίνω σχεδόν αφελής. Στα ελληνικά «β» και «α» κάνει «βα», δεν κάνει «βουά» και ας βοά. Ο στόχος είναι σαφής. Τον ξέρει, τον πήρε πρέφα ο κόσμος. Αυτό φοβάστε τώρα. Τελειώσαμε με την έκτη δόση, θα πάμε στην έβδομη. Η έβδομη είναι και η μεγάλη με την καινούργια δανειακή σύμβαση.

Τι να σχολιάσει κάποιος σε αυτόν τον προϋπολογισμό: τι κόψατε και τι αυξήσατε; Κατά 22% τις δαπάνες για τη συμμετοχή μας στο ΝΑΤΟ; Πόσα παιδιά θα πάνε; Να σας πω εγώ πόσα θα πάνε. Πάρα πολλά θα πάνε. Μην το παίρνετε για συναίνεση. Έχετε δει στρατιωτικούς να δουλεύουν γκαρσόνια το βράδυ, παράνομα, για να τσοντάρουνε, όπως κάνουν και πάρα πολλοί; Ξέρετε γιατί το κάνουν; Για να μην πάρουν επτά χιλιάδες για δύο μήνες στη Σομαλία. Τους δίνετε επτά χιλιάδες!

Όποιος με ακούει αυτήν τη στιγμή θα θεωρεί τον εαυτό του ηλίθιο που δεν πάει στη Σομαλία. Να φυλάξει τι; Το ψωμί της Χαλυβουργίας; Την απεργία στα τρόφιμα; Την αδυναμία να σταθεί μία οικογένεια σήμερα; Τις πετσοκομμένες συντάξεις διά παντός; Το 127% συν επάνω στο τελευταίο σπιτάκι, που φθάνει κανένας στη φαιδρότητα να αντιμετωπίζει εδώ μέσα την αντίληψη για ατομική ιδιοκτησία της πρώτης κατοικίας, η οποία είναι πληρωμένη τριάντα πέντε, σαράντα πέντε χιλιάδες φορές επάνω μέσα στα τελευταία τριάντα πέντε χρόνια;

Ποιος κυβέρνησε; Οι εργάτες της Χαλυβουργίας; Συνέφαγαν με κάποιον αυτοί, όταν ερχόταν το κέρδος, όταν κλείνονταν οι μεγάλες συμφωνίες για το χάλυβα, όταν η Ένωση Χάλυβα εξελίχθηκε σ' αυτό που σήμερα τολμάτε να αποκαλείτε Ευρωπαϊκή Ένωση; Ούτε ευρωπαϊκή ούτε ένωση είναι, ούτε κατ' ιδέα δεν πλησιάζει την ιδέα της Ένωσης. Έχει σπάσει σε προτεκτοράτα χώρες. Έχει ένα νόμισμα...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άκουσα προλαλήσαντα συνάδελφο να λέει ότι θα σωθεί το Έθνος, αν σωθεί το ευρώ; Ο κόσμος που μας ακούει έξω και δεν έχει να φάει, θα περάσει τα μαύρα των Χριστουγέννων. Δεν έχει κατάθλιψη γιατί έχει ψυχολογική αντίληψη των πραγμάτων, ούτε γιατί η οικονομία είναι ψυχολογία. Δεν ξυπνάνε οι άνθρωποι που δεν έχουν να φάνε –πεντακόσιες χιλιάδες οικογένειες με ούτε έναν εργαζόμενο μέσα- με την αντίληψη ότι διακυβεύεται η ψυχολογία των αγορών και κρέμονται από τον NASDAQ. Δεν κρέμονται από τον NASDAQ. Κρέμονται απ' αυτά που κέρδισαν μέχρι σήμερα.

Εάν από τα σχέδιά σας για την οικονομία και για τον εξευρωπαϊσμό της χώρας φτάσατε να λέτε ότι το ευρώ ισοδυναμεί με τη σωτηρία του έθνους λες και έχει γραμμένο πάνω, μπρος και πίσω το «ελευθερία ή θάνατος», τότε να σας πω ότι αξιοποίηση των μυαλών των Ελλήνων δεν είναι αυτό που έκανε ένας άνεργος ηθοποιός στην Αμερική και το κάνει από το '37 –μεσοπόλεμος- μέχρι σήμερα, παρ'ότι έχει πεθάνει.

Ξέρετε τι κάνει αυτές τις μέρες; Θα σας το πω να το έχετε υπ'όψιν σας. Έχει ανοίξει μία σχολή στην οποία πας και πληρώνεις από την τσέπη σου 400 δολάρια για να μάθεις να είσαι καλός Άι Βασίλης.

Άμα μείνετε από αυτή τη μεριά, την καπιταλιστική, προτείνετέ το σε διάφορα στρατόπεδα που κλείνουν, σε διάφορες αναξιοποίητες περιοχές εδώ πέρα, σε κάτι Ολυμπιακά ακίνητα. Αρχίστε και εσείς να το φτιάχνετε από άνεργους Έλληνες με δεκαπέντε πτυχία, να πληρώνουν και 400 ευρώ από την τσέπη τους –γιατί αυτός είναι ο καπιταλισμός και δεν χρειάζεται ο χαρακτηρισμός σε ποιον απευθύνεται- για να εκπαιδευτούν σαν τη Διεθνή της διαφάνειας και να τους λέτε μετά και διεφθαρμένους που πληρώνονται μετά από τον Άγιο Βασίλη.

Αν είστε όμως, από την άλλη πλευρά, του λαού, αν είσαστε από την πλευρά των πραγματικών προβλημάτων –που τα φοβάστε γιατί διογκώνονται, γιατί η αλληλεγγύη είναι μεγάλη, γιατί η ταξική συνείδηση ξεπερνάει όντως, είναι η αλήθεια, τα κόμματα, όχι στο επίπεδο του αν συμμετέχει ο Καρατζαφέρης και η παρέα του στην Κυβέρνηση, αλλά εάν είναι πραγματικοί εργαζόμενοι, ανήκοντες πραγματικά σε μία εργατική τάξη που τώρα φαίνεται ποιοι είναι, τι έχουν απέναντί τους και ποιος είναι ο εχθρός, γιατί αρχίζει και οριοθετείται- θα κοιτάξετε απλώς τα γράμματα των παιδιών στον Άι Βασίλη, και εδώ και αλλαχού.

Τα γράμματα των παιδιών της εργατικής τάξης στον Άγιο Βασίλη, όσων έχουν καταφέρει ακόμα, παρά τα μαθήματα στη σχολή και την καπιταλιστική παρέλκυση, να πιστεύουν στον Άγιο Βασίλη, λένε ένα πράγμα: «Δώστε πίσω στον πατέρα μου και στη μάνα μου, στον παππού και στη γιαγιά μου, τα δικαιώματά του, τη σύνταξή του, το μισθό του, τη ζωή του και το όνειρό του»!

Δεν ζητάνε ποδήλατα, κύριοι. Δεν ζητάνε ηλεκτρονικά μηχανήματα. Ζητάνε βιβλία στα σχολεία, που δεν έχουν και το μισθό που δεν έχουν και το δικαίωμα του πατέρα τους και της μάνας να είναι αξιοπρεπείς.

Εμείς είμαστε με τα γράμματα. Εσείς κρατήστε τους επαγγελματίες Άι Βασίληδες!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Λιάνα Κανέλλη.

Το λόγο έχει η Αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής Μαγνησίας του ΠΑΣΟΚ, κ. Ροδούλα Ζήση.

ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ (Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η ψήφιση του προϋπολογισμού για το έτος 2012 είναι μία κορυφαία κοινοβουλευτική και πολιτική διαδικασία. Αυτή τη φορά όμως, λαμβάνει χώρα μέσα σε ένα περιβάλλον αστάθειας, αβεβαιότητας και αγωνίας για το μέλλον της ίδιας της Ευρώπης.

Αποκτά έτσι τα χαρακτηριστικά μίας κομβικής ιστορικής στιγμής. Είναι ένα ηχηρό μήνυμα ειλικρίνειας προς τον ελληνικό λαό για τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει η πατρίδα και για το δρόμο που ανοίγεται μπροστά μας: ένα δρόμο θα έλεγα, με πολλές πα-

γίδες και κακοτοπιές, αλλά και με την προοπτική ενός καλύτερου μέλλοντος για όλους, αρκεί να κάνουμε όλοι το καθήκον της κάθε στιγμής στο βαθμό που μας αναλογεί.

Αυτός ο προϋπολογισμός είναι, λοιπόν, ένα κομβικό σημείο για την ευρωπαϊκή περιπέτεια της Ελλάδας. Είναι ο προϋπολογισμός της Ελλάδας, που τα δύο τελευταία χρόνια έκανε έναν τιτάνιο αγώνα με κόπους και μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού: έναν αγώνα να αποφύγει τη χρεοκοπία και την ολική οικονομική καταστροφή, αντιμέτωπη με μια οικονομική κρίση, το αληθινό μέγεθος της οποίας κανείς δεν μπορούσε εξ αρχής να προβλέψει. Έναν αγώνα επίσης, να αντιπαλέψει και να διορθώσει κακώς κείμενα και αστοχίες του παρελθόντος που πήγαιναν πίσω σε βάθος δεκαετιών, αν όχι από την ίδρυση του νέου ελληνικού κράτους.

Αυτό, γιατί πολλοί εδώ μέσα συζητούμε κάθε φορά και κατηγορούμε την ξύλινη γλώσσα, τον παιδαγωγικό ή διαπαιδαγωγικό χαρακτήρα που έχουν ορίσει κάποιοι για τον εαυτό τους, αλλά αλήθεια είναι ότι το πολιτικό σύστημα πρέπει κάποια φορά να ζητήσει συγγνώμη από τον ελληνικό λαό για όλες τις στρεβλώσεις και τις αστοχίες του επί όλων των κυβερνήσεων.

Βεβαίως, η Ελλάδα είχε ή νόμιζε ότι είχε ένα ασφαλές ευρωπαϊκό λιμάνι. Αυτή τη φορά, όμως, δεν ήταν τόσο ασφαλές και φιλικό. Υπάρχουν συγκεκριμένοι λόγοι γι' αυτό, αλλά το αποτέλεσμα δεν αλλάζει. Η Ελλάδα βρέθηκε και εξακολουθεί να βρίσκεται εν μέσω μιας μάχης ευρωπαϊκών, αν όχι παγκόσμιων διαστάσεων, η έκβαση της οποίας θα σημάνει και την αναβάπτιση ή το τέλος μιας εποχής ακόμη και για την ευρωπαϊκή οικογένεια.

Η Αρβελέρ έλεγε πάντα ότι πρέπει να απαντούμε σε κάθε στιγμή της ζωής μας σε κάποια ερωτήματα: τι κάνουμε, γιατί το κάνουμε, με ποιους το κάνουμε, για ποιους το κάνουμε και πώς το κάνουμε. Ποια Ευρώπη θέλουμε, ποια Ελλάδα θέλουμε μέσα σε αυτήν την Ευρώπη;

Σαφώς, λοιπόν, με την ευκαιρία αυτή του προϋπολογισμού, θα πρέπει να δούμε και τον τρόπο που διαπραγματευόμαστε, γιατί μπορεί η Ευρώπη να έχει ευοίωνες προοπτικές, αλλά ως Ευρώπη των λαών, κύριε Πρόεδρε, και όχι ως Ευρώπη απλά των τεχνοκρατών, των οίκων αξιολόγησης, κάποιων αριθμών και όχι η Ευρώπη της κακοφωνίας και της πολυφωνίας κάποιας εκτελεστικής εξουσίας, που όμως, δεν είναι δημοκρατικά νομιμοποιημένη. Όλοι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση τα μόνα δημοκρατικά νομιμοποιημένα όργανα είναι τα εθνικά και το ευρωπαϊκό κοινοβούλιο.

Εάν, λοιπόν, δεν πάμε σε μια Ευρώπη των λαών, της δημοκρατίας, της δικαιοσύνης, της κοινής άμυνας και της αλληλεγγύης, τότε έχουμε πάρα πολύ δύσκολο δρόμο μαζί μας και μπροστά μας και κανείς δεν γνωρίζει και δεν μπορεί να προβλέψει.

Στην Επιτροπή Ευρωπαϊκών Υποθέσεων, που είμαι Πρόεδρος, συζητήσαμε για όλα αυτά τα ζητήματα με όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Είδαμε επιτρόπους, συζητήσαμε μαζί τους, συμμετείχαμε στα fora και βάλαμε τα ζητήματα της οικονομικής ευρωπαϊκής διακυβέρνησης, τα ζητήματα του ευρωομολόγου, τα ζητήματα του δημοκρατικού ελλείμματος που υπάρχει στην Ευρώπη.

Αυτά τα θέματα, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ που είστε εδώ, είναι θέματα που η ελληνική Βουλή τα έχει προωθήσει. Δυστυχώς, όμως, για να επαναλάβω τον Ανδρέα Παπανδρέου του 1985, μιλάμε σε ώτα μη ακουόντων. Εδώ υπάρχουν, λοιπόν, σοβαρά ζητήματα για να κάνουμε κυρίαρχους σε αυτόν τον προϋπολογισμό τη μιζέρια και την κομματική αντιπαράθεση, αυτόν τον κομματικό εγωκεντρισμό που έφερε την Ελλάδα εδώ που την έφερε.

Ναι, περιμένουμε, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, την αυτοκριτική κάποιων. Δεν είναι κακή λέξη το «συγγνώμη». Δεν είναι κακή λέξη και έννοια η διόρθωση, ο εμπλουτισμός σε μια νέα περίοδο. Αυτοκριτική, σχέδιο, στρατηγική και όραμα για να πάμε μπροστά. Το μπροστά, όμως, για το λαό της Ελλάδας, για το λαό της Ευρώπης.

Εγώ φοβάμαι ότι, αν συνεχίσουμε έτσι, με τα νούμερα, τους αριθμούς και τις ισορροπίες τρόμου, δεν θα φτάσουμε στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Ας είμαστε εδώ απλοί και ειλικρινείς: Στηρίζουμε αυτή την Κυβέρνηση, κύριε Πρόεδρε. Εδώ της δώσαμε ψήφο εμπιστοσύνης, για να μπορέσει τελικά με αυτό τον προϋπολογισμό και όχι μόνο να επιτύχει τους στόχους της πραγματικής ευρωπαϊκής προοπτικής της Ελλάδας και να μη χρεοκοπήσει η χώρα μας. Όμως, υπέρ του ελληνικού λαού.

Θέλουμε, κύριε Υπουργέ που βρίσκεστε εδώ, να δούμε και τα άλλα ζητήματα που χαρακτηρίζουν αυτό τον προϋπολογισμό, που βεβαίως θέλω να λέω ότι είναι ένας προϋπολογισμός-μήνυμα ενότητας και αποφασιστικότητας και προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και προς την Ελλάδα για την παραμονή της χώρας στο ευρώ, αλλά με την επανεκκίνηση της παραγωγικής διαδικασίας της χώρας, της αναπτυξιακής διαδικασίας της χώρας, της ισοκατανομής των βαρών.

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου, για να μη χρησιμοποιούμε την ξύλινη γλώσσα, να πω το εξής. Ήταν ο Πρόεδρος της Βουλής της Σουηδίας εδώ. Μας επισκέφθηκε, κάναμε συζητήσεις με τις επιτροπές και μας είπε ότι τη δεκαετία του 1990 είχαν το ίδιο πρόβλημα, ας μη βρίσκονται στην Ευρωζώνη. Είχαν τεράστιο πρόβλημα, τεράστιες μειώσεις σε μισθούς και συντάξεις. Όμως, είπαν δυο πράγματα από την πρώτη στιγμή: Για δέκα χρόνια θα έχουμε σοβαρή λιτότητα, πολύ βαριά λιτότητα. Θα φροντίσουμε, όμως, να υπάρχει δικαιοσύνη στην κατανομή των βαρών, όχι άδικο φορολογικό σύστημα, όχι οριζόντιες περικοπές, όχι εύκολες λύσεις». Η πρόκληση της πολιτικής όλων των κομμάτων και του πολιτικού συστήματος είναι οι εναλλακτικές λύσεις και οι εναλλακτικές προτάσεις. Όχι στα εύκολα συνέχεια! Ας αντιμετωπίσουμε, λοιπόν, αυτά τα πράγματα.

Μας έλεγε, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, ότι ο λαός το άκουσε αυτό. Όμως, εκεί η εθνική τους τράπεζα, η κεντρική τους τράπεζα, απολογείται μέσα στην Ολομέλεια της Βουλής. Εκεί έχουν τη δυνατότητα να κρίνουν την πορεία του προϋπολογισμού, των οικονομικών της χώρας. Όμως, εκεί υπάρχουν οι κοινές μετοχές. Εδώ μας φοβίζουν. Εδώ είναι φετίχ οι τραπεζίτες, είναι φετίχ τα μέσα ενημέρωσης, είναι φετίχ τελικά όλα αυτά που ο λαός μέσα από τους αγώνες του έχει ζητήσει για τη λαϊκή του ετυμηγορία και την προοπτική του.

Η 26η Οκτωβρίου είναι επίτευγμα και μόνο των διαπραγματεύσεων, του κόπου και του μόχθου του Γιώργου Παπανδρέου. Καμμία πολιτική δύναμη δεν συζητούσε εδώ. Όλοι είπαν «όχι» στις 27 και στις 28 -δεν ξέρω αν κάνω λάθος, κ. Μερεντίτη- με το έναυσμα των πολιτικών δυνάμεων που είπαν «όχι», είδαμε την Εθνική μας Επέτειο να αμαυρώνεται.

Μετά, υπήρξε το σοκ του δημοψηφίσματος.

Εγώ, κύριε Πρόεδρε, ξέρω ότι στη Συνθήκη της Λισαβόνας, στους λαούς της Ευρώπης, στην κουλτούρα της δημοκρατίας -και εκείνο το βιβλίο του αείμνηστου Γιώργου Παπαδημητρίου μιλούσε για τη δημοκρατία σε δοκιμασία, επειδή ακριβώς δεν δοκιμάζει τα δημοψηφίσματα- και για την Ευρώπη και για τις προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες, αλλά και για την Ελλάδα το δημοψήφισμα είναι επαναφορά του πολίτη στο επίκεντρο μιας αυθεντικής δημοκρατίας. Είναι η αντιπροσώπευσή μας σήμερα ικανή; Δεν χρειάζεται μια άμεση συμμετοχική δημοκρατία από το λαό; Δεν χρειάζεται, δηλαδή, τελικά η πρωτοβουλία πολιτών που βρίσκεται και στη Συνθήκη της Λισαβόνας, η πρωτοβουλία πολιτών που είναι μέσα στα συνταγματικά και στο δίκαιο της Ευρώπης και των χωρών μας να μην υπάρχει ποτέ; Τα καταδικάζουμε, γιατί εμείς εδώ έχουμε την απόλυτη γνώση των πραγμάτων; Το απόλυτο δίκιο το έχουν τα κόμματα, οι αρχηγοί, τα πρόσωπα; Δεν μπορούμε, δηλαδή, καθόλου να σκύψουμε, να αναβαπτιστούμε μέσα στη λαϊκή εντολή, η οποία ζητάει συμμετοχική δημοκρατία και αναφορά σε αυτό;

Βεβαίως, εγώ δεν ξέρω, αλλά έτσι έμαθα, κύριε Πρόεδρε, ότι θεμελιακά στοιχεία της προοδευτικής διακυβέρνησης και του δημοκρατικού οικοδομήματος είναι οι εκλογές, είναι οι συμμετοχικοί θεσμοί, είναι οι πρωτοβουλίες πολιτών, είναι τα δημοψηφίσματα.

Ας αποδραματοποιήσουμε, λοιπόν, το δημοψήφισμα, γιατί το άκουσα από πολλούς εδώ. Ας το αποδραματοποιήσουμε, γιατί τελικά αποδείχθηκε φετίχ του αρνητισμού της συντηρητικής αντίληψης, της πολύ συντηρητικής αντίληψης και ας πούμε ότι η εξαγγελία αυτού του δημοψηφίσματος από τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ έφερε ένα σοκ, τελικά για να οδηγηθούμε σε αυτό που δεν μπορούσαν να κάνουν πριν, την εθνική συνεννόηση.

Ας ευχηθούμε, λοιπόν, να τελειώσουμε, κύριοι Υπουργοί, γιατί αυτή η Κυβέρνηση κυβερνάει, δεν είναι απλώς για το πότε θα γίνουν εκλογές. Και αυτό είναι μέσα στις δεσμεύσεις σας. Όμως, η δέσμευσή σας είναι να κυβερνήσετε τον ελληνικό λαό και θέλουμε να δούμε τι θα κάνετε με το πολιτικό χρήμα, με την καταπολέμηση της διαφθοράς, ναι, μέσα σε ένα μήνα, μέσα σε εκατό μέρες, μέσα σε πενήντα μέρες. Το χρωστάτε, το υποσχεθήκατε, πήρατε ψήφο εμπιστοσύνης.

Τι θα κάνετε για την αδυναμία ανανέωσης βασικών πτυχών του πολιτικού συστήματος; Για την καθυστέρηση στον εκσυγχρονισμό και την αναδιοργάνωση της διοίκησης, για τις διάχυτες δυσλειτουργίες, τελικά, της δημοκρατίας μας;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Αντιπροέδρου)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Είναι γεγονός ότι τα προβλήματα συμμετοχής και δημοκρατίας δεν φαίνεται τελικά να μας απασχολούν πολύ ούτε σε αυτόν τον προϋπολογισμό.

Είναι αυτά τα ζητήματα για τα οποία έχετε γράψει και εσείς, κύριε Πρόεδρε, όπως και για τα ζητήματα της ηθικής στην οικονομία και για την πολιτική οικονομία και για τη δημοκρατία. Φαίνεται να μη μας ενοχλούν πολύ, να μη θέλουμε εδώ και τώρα να δούμε ποιοι είναι εκείνοι οι πολιτικοί από τη Μεταπολίτευση και μετά που δεν φορολογούνταν. Ποιοι ήταν εκείνοι οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, τα μέσα ενημέρωσης που δεν φορολογούνταν; Ποιοι ήταν όλοι αυτοί που είχαν τα λεφτά τους στο εξωτερικό; Θέλουμε να το ξέρουμε.

Εγώ ζητώ να ανοίξουν όλοι οι λογαριασμοί που υπάρχουν παντού να δούμε εάν βρίσκεται το δικό μου όνομα. Όμως, επιτέλους, το ότι δεν συζητούμε γι' αυτά και δεν μας απασχολούν, πιστοποιούν, τελικά, απλά τη σοβούσα κρίση της πολιτικής και των θεσμών.

Αυτός ο προϋπολογισμός, κύριε Πρόεδρε, θα πρέπει να είναι ένας προϋπολογισμός, κατά την άποψή μου, που θα ενώνει στόχους, αλλά στόχους δημοκρατίας, ανάπτυξης, ισονομίας, ισοπολιτείας και δικαιοσύνης. Αλλιώς, θα είναι ένας προϋπολογισμός μιας απλής συνευθύνης ή μιας απλής συνενοχής όσων δεν μπόρεσαν, δεν κατάφεραν αλλά δεν είχαν και το θάρρος να πουν «παραιτούμαι», αλλά είχαν απλώς μόνο το θράσος να κρατούν την καρέκλα της εξουσίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε και εμείς την Πρόεδρο κ. Ζήση για την εμπεριστατωμένη ανάλυσή της.

Παρακαλείται τώρα ο Βουλευτής Τρικάλων κ. Σωτήριος Χατζηγάκης να λάβει το λόγο.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς, θέλω να ξεκαθαρίσω τη θέση μου και να πω ότι ψηφίζω τον προϋπολογισμό, παρ' όλες τις αδυναμίες και τις δυσκολίες για τον ελληνικό λαό που συνεπάγεται η εφαρμογή του αλλά ψηφίζω τον προϋπολογισμό, διότι θέλω και έμπρακτα να δείξω την εμπιστοσύνη και τη στήριξη στην Κυβέρνηση Παπαδήμου, μια κυβέρνηση η οποία έρχεται σε ένα πολύ δύσκολο χρονικό διάστημα να καλύψει αδυναμίες, ατέλειες και αδιέξοδα τα οποία είχε επιφέρει η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Θέλω, όμως, να υπογραμμίσω ότι στηρίζω αυτήν την Κυβέρνηση, την Κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου και για έναν άλλο λόγο, διότι με την Κυβέρνηση αυτή έμπρακτα υπογραμμίζεται η ιδέα της εθνικής συνεργασίας των κομμάτων. Είναι μια ιδέα την οποία υποστηρίζω σε βιβλία μου, σε άρθρα μου, σε παρεμβάσεις μου εδώ και δεκαπέντε χρόνια. Τον τελευταίο ενάμιση χρόνο επιμόνως υποστήριζα και υποστηρίζω ότι για να βγει η χώρα από τα σημερινά αδιέξοδα, για να μπορέσει να λυθεί το εθνικό μας πρόβλημα, θα πρέπει όλες οι κοινοβουλευτικές και οι κοινωνικές δυνάμεις να συνενωθούν, ώστε να μπορέσουν να σηκώσουν το μεγάλο βάρος το οποίο έχει σήμερα η χώρα μας.

Βεβαίως, σε αυτές τις προτροπές μου, υπήρξαν διάφοροι οι οποίοι με πισώπλατα χτυπήματα επιχειρούσαν να μειώσουν τη δύναμη αυτών των λόγων και εδώ και ενάμιση χρόνο διακήρυσσαν με τους γνωστούς σκοτεινούς τρόπους και πρότειναν ότι θα πρέπει να διαγραφώ ως δήθεν διαφωνών με το κόμμα.

Στο τέλος το κατάφεραν. Δεν κατάφεραν, όμως, να στηρίξουν την ιδέα της συνεννόησης, διότι σήμερα με την Κυβέρνηση του Παπαδήμου η ιδέα αυτή, την οποία υποστήριξα και υποστήριζα από δεκαπενταετίας και τα τελευταία δύο χρόνια, σήμερα είναι μία πραγματικότητα. Είναι μία πραγματικότητα, η οποία υπογραμμίζει την ανάγκη των εθνικών κυβερνήσεων, των κυβερνήσεων εθνικής συνεννόησης. Είναι μια Κυβέρνηση, η οποία βάζει σφραγίδα στα λεγόμενα των αποστροφικών αφηγήσεων των μεγάλων κομμάτων και σήμερα σπρώχνει όλες τις κοινωνικές δυνάμεις να συνεργαστούν για να μπορέσουν να σώσουν την πατρίδα μας αλλά και για να φέρουν λύση στα αδιέξοδα.

Διερωτώμαι, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλο αυτό το διάστημα που θα έπρεπε ήδη να έχουμε φτάσει σ' αυτό το σημείο, γιατί καθυστέρησε η χώρα; Αλλά, έστω και την υστάτη ώρα, έστω και αυτήν την στιγμή, τα κόμματα οφείλουν να «βάλουν πλάτη», οφείλουν να στηρίξουν την Κυβέρνηση Παπαδήμου, να τη στηρίξουν για να μπορέσει να «ξελασπώσει» η χώρα μας.

Παρατηρώ, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον τελευταίο καιρό ότι με διάφορα υπονοούμενα, με διάφορους τρόπους, τα δύο μεγάλα κόμματα, ιδίως οι σημερινοί Αρχηγοί των δύο μεγάλων κομμάτων, προσπαθούν να υπονομεύσουν αυτήν την εθνική προσπάθεια. Και το κάνουν αυτό, γιατί πιστεύω ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η προσωπική τους επιβίωση, είναι ο αγώνας για την καρέκλα. Αλλά, πρέπει να τους προειδοποιήσουμε ότι ο ελληνικός λαός, ο οποίος αγκαλιάζει μία τέτοια κίνηση, μία τέτοια ιδέα, που ενσαρκώνεται σε μία Κυβέρνηση συμμαχίας, θα είναι αμείλικτος. Ο λαός θα τιμωρήσει αυτούς που με διάφορους τρόπους επιχειρούν να υπονομεύσουν αυτήν την προσπάθεια.

Το «όχημα» αυτής της υπονόμευσης είναι ο χρόνος των εκλογών, δήθεν πότε θα γίνουν οι εκλογές. Βεβαίως, έτσι όπως είναι τα πράγματα, οι εκλογές θα πρέπει να γίνουν το συντομότερο δυνατόν.

Όμως, αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εκλογές δεν ενδιαφέρουν πρώτιστα τον ελληνικό λαό. Ο ελληνικός λαός βασανίζεται αυτήν την στιγμή, έχει προβλήματα αυτήν την στιγμή και οι εκλογές, τους μόνους τους οποίους ενδιαφέρουν, είναι εκείνοι που παίζεται η τύχη τους, η καρέκλα τους: δηλαδή, τους δύο Αρχηγούς των δύο μεγάλων κομμάτων.

Αγαπητές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ερώτημα, το οποίο σήμερα μπαίνει είναι: Θα πάμε ή δεν θα πάμε με την Ευρωπαϊκή Ένωση; Αυτή είναι η «κόκκινη γραμμή» που διαχωρίζει και πρέπει να έχουμε σαφή απάντηση σ' αυτό το ερώτημα.

Το διακύβευμα, επομένως, σήμερα δεν είναι μνημόνιο και αντιμνημόνιο. Είναι: Με την Ευρώπη για να σωθεί ο τόπος ή χωρίς την Ευρώπη;

Εάν δεχθούμε, όπως δέχεται όλος ο κόσμος, ότι σήμερα η μόνη λύση είναι το «όχημα» της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα πρέπει με θάρρος να παραδεχθούμε ορισμένες αλήθειες.

Αλήθεια πρώτη. Η ιδέα, η διακήρυξη περί δήθεν επαναδιαπραγμάτευσης του χρέους θα πρέπει να «πάει περίπατο». Ήταν μία ψευδής θέση, μία θέση, η οποία ξεγελούσε τον ελληνικό λαό, μία θέση, η οποία δημιουργούσε σύγχυση στο κοινωνικό σώμα, μία θέση, η οποία μας έκανε απότακτους σχεδόν από την Ευρωπαϊκή Ένωση και σαν χώρα, αλλά και σαν τη Νέα Δημοκρατία απέναντι στα μεγάλα κόμματα, μία θέση, η οποία δεν πρέπει να συζητείται.

Βέβαια, διαπιστώνω ότι υποτονθορίζεται η κουβέντα ότι αντί για επαναδιαπραγμάτευση, θα έχουμε τροποποίηση. Όμως, η διατύπωση της επιστολής του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ήταν σαφής: «εντός των αυστηρών ορίων που έχει η σύμβαση και η Ευρωπαϊκή Ένωση». Επομένως, παίζουμε παιχνίδια εν ου παικτοίς. Γι' αυτό θα πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε.

Η δεύτερη αλήθεια, είναι αν το μνημόνιο πέτυχε ή απέτυχε. Ο κ. Προβόπουλος πριν από λίγο καιρό είπε ότι η οικονομική πολιτική συχνά ασκείται αποσπασματικά, με διστακτικότητα, υπαναχωρήσεις και αναβολές ή σύρεται από τις εξελίξεις αντί να τις προλαμβάνει. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι άλλο η αποτυχία που έχει η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ όλο αυτό το διάστημα των δύο χρόνων και άλλο είναι το Σύμφωνο Σταθερότητας, το οποίο επι-

βάλλεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι δύο ξεκάθαρα πράγματα. Το μεν ένα το καταδικάζουμε. Στο δε άλλο, θα πρέπει να σταθούμε και μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης να δούμε πώς θα μπορέσουμε να το επιλύσουμε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

Δυστυχώς, το κόμμα, το οποίο επί τριάντα οχτώ χρόνια είχα την τιμή να το υπηρετώ με συνέπεια, ακολούθησε μία συγκεχυμένη και τελείως παραπλανητική πολιτική στο θέμα αυτό και δημιούργησε την εντύπωση στον κόσμο ότι υπάρχουν μαγικές λύσεις. Θα έλθει, θα μειωθούν οι συντελεστές της αμέσου φορολογίας και τελείωσε το πράγμα. Δεν λύθηκε το πρόβλημα. Επομένως, κακό το μνημόνιο, κακό όλα, εμείς έχουμε τις λύσεις. Θυμίζει το «εμείς έχουμε τα λεφτά» του κ. Παπανδρέου. Παρόμοια είναι.

Θα είναι πολύ αφελές να πούμε ότι το πρόβλημα, του οποίου τη λύση δεν μπορεί να τη βρει όλη η Ευρώπη, η Αμερική, όλος ο κόσμος, βρέθηκε ξαφνικά ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας με το επιτελείο του και βρήκε τη συνταγή παγκόσμια. Είναι πρωτότυπο πράγματι. Βρήκαμε εμείς τη συνταγή της μεγάλης κρίσης, που ταλανίζει τον κόσμο όλο. Το βρήκαμε εμείς στην Ελλάδα. Μπράβο μας!

Ας μιλήσουμε λίγο πιο σοβαρά. Ακόμη και η μείωση των συντελεστών της αμέσου φορολογίας, που είναι ένα νεοφιλελεύθερο μέτρο, αν ήταν λύση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, που υποστηρίζει τέτοιες λύσεις, θα ήταν το πρώτο που θα σήκωνε τη σημαία. Δεν το έκανε, όμως, κανένας. Απλώς, εμείς ανακαλύψαμε πρωθύστερα τα Chicago boys και τον Μίλτον Φρίντμαν, καθυστερημένα και κακώς εφαρμοζόμενο, διότι άλλο τα «χαράτσια», άλλο η φορολογία, άλλο η κακή εφαρμογή και άλλο το να πούμε ότι θα μπει ένα σωστό φορολογικό σύστημα, που θα τονώνει τις επιχειρήσεις και, εν πάση περιπτώσει, μέσα στο όλο πλέγμα των δύσκολων μέτρων, τα οποία μας επιβάλλονται, θα μπορέσουμε να βρούμε τη λύση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, αν μου δώστε ένα λεπτάκι και καταχραστώ της καλοσύνης σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είπα ότι δεν υπάρχουν μαγικές λύσεις και το είπα και προς το Κομμουνιστικό Κόμμα, το οποίο τιμώ ιδιαίτερα και το σέβομαι, διότι έχουν μία συνέπεια στη γραμμή τους. Δεν συμφωνώ καθόλου με το συμπέρασμα. Συμφωνώ με την πολλές φορές μαρξιστική ανάλυση ορισμένων προταγμάτων τα οποία θέτει. Εδώ θα πρέπει να πω ότι η Ελλάδα δεν είναι ο «ομφαλός» της γης. Η Ελλάδα δεν είναι εκείνη, η οποία ρυθμίζει την παγκόσμια νομοτέλεια. Υπάρχουν πάρα πολλά γεγονότα στον κόσμο, τα οποία ρυθμίζονται αυτόματα με τη νομοτελειακή φορά των πραγμάτων. Αυτό λέει ο Μαρξ. Αυτό έλεγε από μία άλλη πλευρά ο Χέγκελ, που ακολούθησε ο Μάρξ στη συνέχεια τη θεωρία του.

Επομένως, τώρα το να λέμε στην Ελλάδα ότι εμείς είμαστε το κέντρο των διεθνών αποφάσεων, ότι εμείς μπορούμε να ρυθμίζουμε την παγκόσμια κρίση, ότι εκείνο ή το άλλο, είναι όχι μόνο ψέμα, είναι μία αφέλεια κι ένα «δηλητήριο» που ποτίζουμε τον ελληνικό λαό. Η Ελλάδα μπορεί, οι Έλληνες μπορούν. Πρέπει, όμως, για να μπορέσουν, να μάθουν την αλήθεια, να ξέρουν τα πράγματα πως έχουν.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Όλα τα ξέρει ο λαός.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Και η Ελλάδα μέσα στο παγκόσμιο σύστημα χωρίς να απεμπολεί, χωρίς να κλωτσάει τις ευκαιρίες, οι οποίες τις δίνονται, πρέπει να είναι κοντά στην Ευρωπαϊκή Ένωση και να δεθεί με το νέο όραμα, όσο δύσκολο να είναι, το οποίο αυτήν την στιγμή συνθέτεται μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Μέσα σε αυτό, λοιπόν, το πλέγμα οφείλει να προχωρήσει και να δώσει λύσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ: Τελείωσα, κυρία Πρόεδρε.

Όλα τα άλλα, τα λαϊκιστικά, τα δημαγωγικά, δεν είναι για τις περιστάσεις και νομίζω ότι πρέπει να απορριφθούν.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Σωτήριο Χατζηγάκη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Β' Αθηνών, ο κ. Μίμης Ανδρουλάκης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, ασφαλώς γνωρίζετε ότι τα τελευταία χρόνια –πέστε ως αναλυτής- επιχείρησα να βγάλω έγκαιρες φωνές προειδοποίησης, κραυγές προειδοποίησης ενώπιον της επερχόμενης οικονομικής καταιγίδας.

Θα ήθελα να σας πω και κάτι πιο προσωπικό και μυστικό. Δεν ήθελα το πικρό ποτήρι της πτώχευσης της χώρας να το πιει ένας πρόεδρος με ιστορικό όνομα, με ιστορικό φορτίο. Δεν θέλω να ξεχνάτε ότι το πικρό ποτήρι της πτώχευσης το ήπιε, επίσης, ένας αναίτιος, σπουδαίος άνθρωπος, ο Χαρίλαος Τρικούπης και ένας άλλος ακόμη μεγαλύτερος ηγέτης, ο Ελευθέριος Βενιζέλος, στο μεγάλο κραχ το 1932.

Σήμερα, ήθελα να προειδοποιήσω ότι δεν θα έπρεπε οι προεκλογικοί ανταγωνισμοί των κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση ή πολύ περισσότερο οι εσωκομματικοί διαγκωνισμοί κυρίως στο ΠΑΣΟΚ -το οποίο από ό,τι φαίνεται μπαίνει σε φάση διαδοχής και όπως λένε στο χωριό μου «φτώχυνε το μοναστήρι, σκόρπισαν οι καλογέροι»- να θέσουν σε αμφισβήτηση την αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης Παπαδήμου, η οποία μπορεί να είναι προσωρινή, μεταβατική, να έχει περιορισμένη ατζέντα, αλλά έχει ιστορικού χαρακτήρα ατζέντα. Γιατί φανταστείτε να αποτύχει –ας πούμε- το PSI. Στην περίπτωση αυτή, αν δεν συμβεί κάτι άλλο καταλυτικό στην Ευρώπη, η χώρα είναι υποχρεωμένη, κυρίες και κύριοι, να κόψει νόμισμα. Το καταλαβαίνουμε αυτό; Δηλαδή είμαστε υποχρεωμένοι να χρεοκοπήσουμε στο πρώτο εξάμηνο του εφιαλτικού 2012.

Τον Πρωθυπουργό δεν τον έχω δει ποτέ. Δεν τον ξέρω καν ως άνθρωπο. Δεν ανήκω στον ίδιο κύκλο ιδεών. Αυτός ανήκει σε άλλο κλαμπ, της σύγκλισης, ας το πούμε έτσι. Ελπίζω, όμως, να έχει τα guts. Πρέπει να είναι σε θέση να ζητήσει και παραιτήσεις κορυφαίων Υπουργών, εφ' όσον υπερβούν τα όρια των διαγκωνισμών. Πρέπει ο κύριος Πρωθυπουργός να γνωρίζει ότι πρόσωπα σαν αυτόν, μεταβατικά έστω, μπορεί να επωφεληθούν από την αμοιβαία εξισορρόπηση των αντιπάλων και να βρουν μια ανέλπιστη στήριξη στην αναδυόμενη σιωπηρή πλειοψηφία. Περιμένω, λοιπόν, από τον Πρωθυπουργό να δείξει guts, διότι η εποχή είναι πολύ επικίνδυνη.

Είπα τις λέξεις «Ελευθέριος Βενιζέλος». Σκέφτομαι πάντα, ανατρέχω σε αυτό το μεγάλο βενιζελικό μάθημα. Ο μεγάλος Κρητικός, άκουσε την υπόκωφη βουή των σεισμικών μετατοπίσεων των τεκτονικών πλακών της παγκόσμιας οικονομίας, της παγκόσμιας πολιτικής, τον πόλεμο και είπε κάτι βασικό: «Πρέπει να είμαι εκεί. Πού; Στο τραπέζι των νικητών». Αυτό απαιτείται και σήμερα. Πρέπει να είμαστε εκεί. Πού; Πρέπει να είμαστε στο τραπέζι του ανασχηματισμού του ευρωπαϊκού χάρτη, ώστε στο αισιόδοξο σενάριο να είμαστε εκεί –δηλαδή πού εκεί;- την ώρα που η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα θα κόψει χρήμα ή θα βγει ευρωομόλογο ή θα κάνει πρώτη και απόλυτη προτεραιότητά της την ανάσχεση της υφεσιακής καταιγίδας, την υποτίμηση του ευρώ και μια σειρά άλλα πράγματα ή στο απαισιόδοξο σενάριο, στο καταστροφικό σενάριο να μπορεί με τους καλύτερους δυνατούς όρους να δραχμοποιήσει το χρέος, τον ελληνικό νόμο και να περιορίσει το μέγεθος της καταστροφής.

Πολλοί, βέβαια, τα ακούν αυτά και τους φαίνονται τρελά. Κύριοι συνάδελφοι, ξέρω ότι πολλοί νομίζουν –επιστρέφουν πάλι στην αμεριμνησία- ότι έχουμε δέσει το γάιδαρό μας, είμαστε σε ένα πρόγραμμα, μέχρι το 2020, από ό,τι φαίνεται, δεν θα βγούμε στις αγορές. Είναι λάθος μεγάλο.

Το επόμενο τετράμηνο είναι, μία χρονική ζώνη υψηλού κινδύνου, αν η 9η Δεκεμβρίου δεν πάει καλά, δεν πείσει, όπως λένε τις αγορές –και πώς να τις πείσει; Με υποσχέσεις για αλλαγή των συνθηκών, που μπορούν να ανοίξουν τους ασκούς του Αιόλου; Με τις μεταρρυθμίσεις, τη φλυαρία περί μεταρρυθμίσεων; Με τον Μόντι; Οι αγορές πείθονται με ένα πράγμα μόνο: money, money, money, χρήμα, ζεστό χρήμα. Δεν φαίνεται πουθενά το χρήμα. Ούτε το EFSF έχει χρήμα ούτε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έχει εξουσιοδότηση να κόψει χρήμα ούτε ευρωομόλογο.

Αν λοιπόν, η 9η Δεκεμβρίου δεν πάει καλά, αν στην Ελλάδα υπάρξει πολιτική κρίση πριν ή μετά τις εκλογές –σημείο SOS για την Ευρωζώνη- ή αν η Ιταλία δεν τα καταφέρει στο τέλος Ιανουαρίου να αναχρηματοδοτήσει 33 δισεκατομμύρια και στο τέλος Φεβρουαρίου 48 δισεκατομμύρια ή αν η Γαλλία χάσει το «3Α» ή αν υπάρξει πιστωτικό ατύχημα μεγάλο –το τραγικό, το μεγαλύτερο SOS- θα βυθιστούμε στην ύφεση.

Και πώς να μη βυθιστούμε στην ύφεση, κυρίες και κύριοι, σε όλη την Ευρώπη; Αυτήν τη στιγμή υπάρχει αυτό που λέμε «η μεγάλη πιστωτική σύνθλιψη, το μεγάλο στράγγισμα της Ευρωζώνης από ρευστότητα, η μεγάλη απομόχλευση». Οι τράπεζες μόνο, θα τραβήξουν 3 τρισεκατομμύρια ρευστότητα από την αγορά. Πού πάμε; Όλοι κόβουν, κόβουν, κόβουν. Όταν κόβει το κράτος, πρέπει να ξοδεύουν οι πολίτες. Όταν κόβουν τα ελλειμματικά κράτη, πρέπει να ξοδεύουν τα πλεονασματικά. Σήμερα όλοι κόβουν, κόβουν, κόβουν σε μια αυτοκαταστροφική λιτότητα.

Σε αυτό το έδαφος, το οποίο γίνεται κινούμενη άμμος, καλείται να εφαρμοστεί αυτός ο προϋπολογισμός, ο οποίος στις καλές εποχές, στις φάσεις της ανόδου, επί τριάντα χρόνια είχε μέση απόκλιση 6,2% στο έλλειμμα της κεντρικής κυβέρνησης. Φανταστείτε τώρα!

Άρα, λοιπόν, είμαστε σε μία φάση υψηλής αβεβαιότητας. Η ελληνική εξίσωση του προϋπολογισμού –το Προεδρείο ατακτεί, παρακαλώ να μου δώσετε ένα λεπτό- έχει πολλούς γνωστούς αγνώστους και αγνώστους αγνώστους. Γνωστοί άγνωστοι είναι το PSI –δεν ξέρουμε πώς θα πάει- οι αποκρατικοποιήσεις –τιμές χαμηλές- ή το κυριότερο, η ύφεση.

Υπάρχει και κάτι άλλο που ίσως ο προϋπολογισμός δεν το υπολογίζει ακριβώς: το κόστος για συντάξεις. Η δημογραφική γήρανση παίρνει επιταχυνόμενο ρυθμό, το κόστος για τις συντάξεις γίνεται ανεξέλεγκτο, θα είναι ένας από τους μεγάλους παράγοντες αβεβαιότητας.

Κυρίες και κύριοι, ο Πρωθυπουργός από αυτό το Βήμα, όταν έκλεινε την ομιλία του στις προγραμματικές δηλώσεις, είπε κάτι σημαντικό. Εγώ διαφωνώ και θα το πω. Είπε ότι το πρόβλημά μας είναι πρόβλημα εσωτερικού. Βεβαίως, ήθελε να δείξει την ένταση της εθνικής προσπάθειας.

Ο κάτοικος, όμως, εσωτερικού, όπως είπε ο Πρωθυπουργός, μια μέρα ήταν Γερμανός, δηλαδή δανειζόταν φθηνά, τρόμπαρε με φθηνό δανεικό χρήμα τη φούσκα του δημοσίου χρέους, τη μητρική, την κυρίαρχη φούσκα, την επομένη, σε ένα βράδυ μέσα, έγινε Αργεντινός, δηλαδή το ευρώ που ήταν αερόστατο έγινε βαρίδι και τελικά μείναμε χωρίς καμμία βαλβίδα ασφαλείας με μοναδικό μηχανισμό προσαρμογής την εσωτερική υποτίμηση, άνιση, ασύμμετρη, άδικη. Πες ότι θα την κάνουμε και πιο συμμετρική. Μέχρι πού, όμως, θα πάει η εσωτερική υποτίμηση; Θα πάει 10%, 15%; Πού θα πάει παραπάνω; Θα διαλυθεί η ελληνική κοινωνία.

Άρα, αν πάει 10%, 15% η εσωτερική υποτίμηση, χρειαζόμαστε ένα 15% με 20% υποτίμηση του ευρώ. Το καταλαβαίνουμε, κύριοι συνάδελφοι; Το ευρώ είναι υπερτιμημένο. Πρέπει να υποτιμηθεί τουλάχιστον 15% με 20%.

Όταν, όμως, το ακούει αυτό ο Γερμανός, τρελαίνεται. Τρελαίνεται ο Γερμανός, ο οποίος μπήκε στο ευρώ με νομισματικό πλεονέκτημα πλην 33% έως 35%. Κρατάμε, λοιπόν, το ίδιο νόμισμα. Στα δικά μου τα χέρια είναι βαρίδι, στα δικά του είναι άνετο. Πρέπει να καταλάβουν οι Γερμανοί, πως αν όλοι γίνουμε Γερμανοί, αυτός δεν μπορεί να είναι Γερμανός. Δεν γίνεται να έχουμε όλοι πλεονάσματα. Αν εμείς έχουμε ελλείμματα, κάποιος άλλος έχει πλεονάσματα ή αντιστρόφως. Πού θα πουλάνε τα προϊόντα τους; Στον Άρη ή στην Αφροδίτη; Αυτό είναι το κρίσιμο ζήτημα.

Βεβαίως, ο Γερμανός αυτήν τη στιγμή επωφελείται. Γι' αυτό δεν θέλει να ακούσει τίποτα. Διότι οι εξαγωγές του τα δύο χρόνια της κρίσης αυξήθηκαν κατά 18% και εάν είχε μάρκο θα αυξάνονταν μόνο 8%. Δανείζεται φθηνά, γιατί τα λεφτά φεύγουν από το Νότο και πάνε στη Γερμανία με αρνητικό επιτόκιο, διότι ο άλλος θέλει να εξασφαλίσει τα λεφτά του. Δεν θέλει να ακούει τίποτε.

Έχει, όμως, ένα εύλογο επιχείρημα. Προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι. Ο Γερμανός λέει «ο τρόμος μου είναι ο πληθωρισμός. Αν κόψω χρήμα, όπως λέτε εσείς οι Νότιοι, αν βγάλω ευρωομόλογο, αν κάνω υποτίμηση του ευρώ, θα αυξηθεί ο πληθωρισμός, το οποίο είναι δώρο άδωρον, διότι θα αυξηθούν τα επιτόκια, τα χρέη, θα μεγαλώσει η ύφεση». Ναι, αλλά τώρα ο μεγαλύτερος κίνδυνος είναι η ύφεση, η ανεργία, δεν είναι ο πληθωρισμός. Μπορεί μετά από τρία, τέσσερα χρόνια να είναι. Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, θα διαλέξουμε από το κακό το μικρότερο κακό. Και το μικρότερο κακό είναι να κόψουμε χρήμα, να ρισκάρουμε μια μικρή αύξηση του πληθωρισμού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Δημήτριο Ανδρουλάκη.

Καλείται να λάβει το λόγο τώρα ο Βουλευτής της Α' Θεσσαλονίκης της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Ιωαννίδης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε αυτές τις μέρες την πρώτη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης Παπαδήμου την κύρωση του προϋπολογισμού του 2012. Συζητάμε μέσα σε ένα γενικότερο εσωτερικό περιβάλλον που το χαρακτηρίζει η δεδομένη και εκτεταμένη οικονομική αδυναμία του ελληνικού λαού. «Φρόντισε» -εντός εισαγωγικών- γι' αυτό η διετής αντιλαϊκή πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης Παπανδρέου. Εφάρμοσε δεκάδες μέτρα μόνιμης και μονοδιάστατης λιτότητας και ουσιαστικά παρέδωσε τη χώρα στις ορέξεις των αλλοδαπών δανειστών μας, δηλαδή των τοκογλύφων.

Έτσι, βιώνουμε μία πρωτοφανή κρίση με βαθιά και αυτοτροφοδοτούμενη ύφεση που ήδη βρίσκεται στο 6% με δραματικές κοινωνικές επιπτώσεις. Η ανεργία στην πραγματικότητα έχει ξεπεράσει το 20%, με προβλέψεις ακόμα πιο δυσοίωνες. Πρόσφατη έρευνα του ινστιτούτου μικρών επιχειρήσεων που πραγματοποιήθηκε τον Αύγουστο, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι θα κλείσουν πάνω από εκατόν ογδόντα χιλιάδες επιχειρήσεις το επόμενο δωδεκάμηνο, με αντίστοιχη απώλεια διακοσίων πενήντα χιλιάδων θέσεων απασχόλησης και μείωση τζίρου 29%.

Το 2012, θα είναι το πέμπτο συνεχόμενο έτος ύφεσης, γεγονός πρωτοφανές στην ιστορία της χώρας, αλλά και της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είμαστε πλέον ο παρίας της Ευρώπης και οι μόνοι που χαίρονται γι' αυτό είναι οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ που άλλωστε αποτελεί και –εντός εισαγωγικών- «επιτυχία» τους. Ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, μας έλεγε ότι έσωσαν τη χώρα. Εξακολουθούν να επιλέγουν παραδρόμους και ατραπούς για να πορευτούν, από τους οποίους λείπει παντελώς η ιδέα της ανάπτυξης και το επενδυτικό ενδιαφέρον.

Ο εισηγητής μας κ. Μουσουρούλης, υπενθύμισε στην ομιλία του στην επιτροπή την έκθεση της Παγκόσμιας Τράπεζας, στην οποία αναφέρεται ότι δύο χιλιάδες ελληνικές επιχειρήσεις ήδη έχουν μετεγκατασταθεί στη Βουλγαρία. Εμείς στη βόρεια Ελλάδα υποφέρουμε ακόμα περισσότερο.

Πώς θα αντιστραφεί όλη αυτή η διαδικασία αφαίμαξης παραγωγικών πόρων, όταν οι σχετικές πρωτοβουλίες είναι ανύπαρκτες; Σχεδόν όλα τα μέτρα των προϋπολογισμών του 2010 και του 2011 ήταν σπασμωδικά και φοροεισπρακτικά και τα περισσότερα, ελήφθησαν κάτω από πανικό και οδήγησαν μαθηματικά στην περιθωριοποίηση και δυστυχία του πληθυσμού.

Για παράδειγμα, εκεί οδηγεί και το χαράτσι που επεβλήθη μέσω της ΔΕΗ. Η επιβολή του, είναι αποτέλεσμα της παταγώδους αποτυχίας της κυβέρνησης Παπανδρέου και των Υπουργών της να επιτύχει τους δημοσιονομικούς στόχους που η ίδια και αυθαίρετα άλλωστε είχε θέσει στον εαυτό της, καθιστώντας άχρηστες τις θυσίες των πολιτών.

Γενικά, το μείγμα των μέτρων που εφαρμόστηκαν, οι οριζόντιες και δραστικές περικοπές μισθών και συντάξεων και η πρωτοφανής φοροκαταιγίδα, σε συνδυασμό με την ανικανότητα αξιοποίησης του ΕΣΠΑ και την ανυπαρξία ουσιαστικών διαρθρωτικών αλλαγών, επέφερε κατακόρυφη άνοδο στο δημόσιο χρέος στα 360 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 165% του ΑΕΠ, από 298 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 125% του ΑΕΠ που ήταν το 2009. Επίσης, επέφερε βύθιση του ΑΕΠ στα 218 δισεκατομμύρια ευρώ, από 238 δισεκατομμύρια ευρώ που ήταν το 2009.

Δυστυχώς και για το 2012 υπάρχουν εισπρακτικά μέτρα, απότοκο των υποχρεώσεων που ήδη είχαν αναλάβει, ερήμην του ελληνικού λαού, οι Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ απέναντι στους δανει-

στές, με την περίφημη γι' αυτούς συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, καθιστώντας τις επερχόμενες εξελίξεις αναπόφευκτες. Βέβαια, αυτό δεν σημαίνει ότι είναι εύκολο να εφαρμοστούν και, το κυριότερο, να εισπραχθούν.

Στην ενδιάμεση έκθεσή του, ο Διοικητής της Τραπέζης της Ελλάδας, αναφέρει ότι τα νοικοκυριά έχουν εξαντλήσει πλέον τη φοροδοτική ικανότητά τους. Και σκεφτείτε ότι θα έρθει τώρα η ισορροπία με το ενιαίο μισθολόγιο, ότι θα καταργηθούν κι άλλα από το μεσοπρόθεσμο, μισθοί οι οποίοι δίδονται θα μειωθούν κι άλλο και καταλαβαίνετε τι θα τραβήξει ο κόσμος, ο οποίος αυτήν τη στιγμή, δεν μπορεί να ζήσει. Ακόμα και ο μόνιμος συνομιλητής των Υπουργών του ΠΑΣΟΚ επικεφαλής της ομάδας κρούσης και τοποτηρητής κ. Χορς Ράιχεν παχ, προκρίνει την περικοπή δαπανών και όχι την αύξηση των φόρων ως μέσο για τη μείωση του ελλείμματος.

Παρ' όλα αυτά, ο ελληνικός λαός καλείται να καταβάλει το 2012 ως άμεσους φόρους 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ παραπάνω. Δηλαδή, οι μισθωτοί των 600 και 700 ευρώ, αναλαμβάνουν πλέον τα βάρη των φορολογικά ισχυρών και κατεχόντων. Άγνωστες παραμένουν σε μας και οι πιθανές υποχρεώσεις που αναλαμβάνονται με τη σελίδα 124 της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού, δεδομένου ότι μέχρι την Κυριακή το μεσημέρι, η σελίδα παραμένει λευκή στο επίσημο site του Υπουργείου Οικονομικών.

Παρακαλώ, λοιπόν, τους αρμόδιους Υπουργούς μέχρι το τέλος της συζήτησης να καταθέσουν και αυτήν τη σελίδα, ώστε όλοι να γνωρίζουμε τι ψηφίζουμε ή τουλάχιστον ποιοι σκελετοί υπάρχουν από το παρελθόν.

Επιπρόσθετα, θέλω να αναφερθώ και σε δύο θέματα που σχετίζονται με τον αθλητισμό. Το πρώτο, αφορά τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού και θα ήθελα τη δέσμευση του Υπουργού γι' αυτό το θέμα, στον οποίο άλλωστε απέστειλα και σχετική επιστολή μαζί με συναδέλφους και άλλων κομμάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μετά τη δραστική περικοπή του προϋπολογισμού της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού, στην οποία προέβη το Υπουργείο Οικονομικών, οι απομένουσες πιστώσεις, δεν επαρκούν για τη στοιχειώδη λειτουργία των εποπτευόμενων από τη Γενική Γραμματεία Αθλητισμού φορέων, καθώς και τη χορήγηση των απόλυτα αναγκαίων επιχορηγήσεων σε αθλητικές ομοσπονδίες και αθλητικά σωματεία. Επτάμισι χιλιάδες αθλητικά σωματεία δεν πήραν ούτε 1 ευρώ! Σκεφτείτε ότι ένα μίνιμουμ 2.500 ευρώ να παίρνουν το χρόνο, είναι 15 εκατομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**)

Έτσι, πολλά αθλητικά κέντρα υπολειτουργούν, στα κολυμβητήρια δεν υπάρχει θέρμανση, τα ερασιτεχνικά σωματεία –δηλαδή, το κύτταρο του ελληνικού αθλητισμού- βρίσκονται ήδη σε κατάσταση αναστολής δραστηριοτήτων, η δε προολυμπιακή προετοιμασία είναι υποτυπώδης, διακινδυνεύοντας σε πολλές περιπτώσεις, ακόμα και την πρόκριση αθλητών στους Ολυμπιακούς Αγώνες, κύριε Υπουργέ.

Προκειμένου η αδυναμία υποστήριξης του αθλητισμού στη χώρα μας να μη γενικευτεί εντελώς και να μην παγιωθεί, καλώ τον Υπουργό Οικονομικών, να εξεύρει οπωσδήποτε επιπλέον πιστώσεις για την ενίσχυση της Γενικής Γραμματείας, ώστε το έτος 2011, να κλείσει χωρίς υποχρεώσεις έστω και μ' αυτά τα λίγα χρήματα και το 2012, που είναι και έτος διεξαγωγής Ολυμπιακών Αγώνων, πάλι να χρηματοδοτηθεί.

Σας προτείνω, λοιπόν, τα ποσά να διατεθούν από τη δέσμευση μεγαλύτερου ποσοστού από τα κέρδη του ΟΠΑΠ, του μονοπωλιακού οργανισμού, που δημιουργήθηκε ακριβώς για να υποστηρίζει αποκλειστικά και ανταποδοτικά τον αθλητισμό και τον πολιτισμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Είμαι βέβαιος ότι αν εξαντλήσετε την προτεινόμενη δυνατότητα, τότε το κοινωνικό αγαθό που λέγεται «αθλητισμός», στο οποίο μη λησμονούμε ότι βρίσκει διέξοδο το σύνολο σχεδόν των νέων μας, θα εξακολουθήσει να παρέχεται από την πολιτεία ακόμα και σε στιγμές κρίσης.

Και μια και ο λόγος για τον ΟΠΑΠ, η πώληση των μετοχών του που προβλέπεται στον «πίνακα 5,7» της εισηγητικής έκθεσης, αποτελεί έγκλημα κατά του ελληνικού λαού, γιατί προσφέρει τεράστια έσοδα στο ελληνικό δημόσιο που ανέρχονται στα 700-800 εκατομμύρια ευρώ. Μαζί με τα «φρουτάκια» που θα δοθούν, θα είναι ένα δισεκατομμύριο ευρώ και πάνω. Έχουμε σύμβαση μέχρι το 2030. Δηλαδή, το μίνιμουμ είναι 20 δισεκατομμύρια ευρώ μέχρι το 2030, συν την «ΟΠΑΠ ΚΥΠΡΟΥ», άρα μιλάμε για πάνω από 25 δισεκατομμύρια ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα γίνει, λοιπόν, το τρελό να πουληθεί ο ΟΠΑΠ σε ποια τιμή; Εδώ είμαστε! Μην τυχόν τολμήσετε να το κάνετε! Προσφέρει, επίσης και πολύτιμο αγαθό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε, κύριε Ιωαννίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Άλλοι μίλησαν έντεκα και δώδεκα λεπτά! Ο ένας ήταν Ανεξάρτητος και ο άλλος από το ΠΑΣΟΚ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Αυτό δεν σημαίνει ότι ο χρόνος είναι τόσος.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Αφήστε και τη Νέα Δημοκρατία να μιλήσει το ίδιο! Συγκυβέρνηση λέτε ότι είμαστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κοιτάξτε, δεν υπάρχει στο Προεδρείο πρόβλημα μεταξύ του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας! Παρακαλώ να περιοριστείτε στο χρόνο σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Και δεν είμαστε όλοι ίδιοι, κυρία Πρόεδρε, γιατί ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ είπε ότι όλοι είμαστε ίδιοι! Κανένας δεν έχει το DNA του άλλου! Άλλος πολέμησε στη ζωή του από μικρό παιδί, άλλος ήταν στην επιτροπή χορηγήσεων του ΙΚΑ και τώρα λέμε ξαφνικά ότι είναι όλοι ίδιοι! Άλλοι είναι στο σύστημα και άλλοι δεν είναι στο σύστημα! Άρα, λοιπόν, υπάρχουν τεράστιες διαφορές εδώ μέσα από τον ένα Βουλευτή στον άλλο Βουλευτή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τώρα, τι να σας απαντήσει κανείς;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Θα πρέπει, όμως, να αντιμετωπίζονται από τον Κανονισμό της Βουλής κατά τον ίδιο τρόπο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριε Ιωαννίδη, θα σας διακόψω! Εγώ μόλις ανέβηκα στην Έδρα και μου λέτε διάφορα πράγματα. Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Ο χρόνος είναι συγκεκριμένος, δηλαδή επτά λεπτά για όλους.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Τώρα ήρθατε εσείς. Μέχρι τώρα δεν ήσασταν εδώ, για να δείτε τι γίνεται. Παρεμπιπτόντως, χρόνια σας πολλά!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ο Πρόεδρός μας Αντώνης Σαμαράς, παρά το ότι μπορούσε να κρατηθεί μακριά από τα προβλήματα που άλλοι δημιούργησαν, έβαλε πλάτη για το καλό της χώρας, λαμβάνοντας πρωτοβουλίες για την επίλυση της κρίσης. Με τις παραπάνω ενέργειες, αποφεύχθηκε και η ακυβερνησία της χώρας, δημιουργήθηκε μία μεταβατική Κυβέρνηση με συγκεκριμένο έργο, επετεύχθη απεμπλοκή στην καταβολή της έκτης δόσης. Άλλωστε, ο λαός με τις εκλογές του Φεβρουαρίου, θα αναθέσει στη Νέα Δημοκρατία το έργο να εφαρμόσει τον προϋπολογισμό, αναδεικνύοντας τις βιώσιμες εναλλακτικές πολιτικές που έχουμε επεξεργαστεί.

Σήμερα, στην Εύξεινο Λέσχη Θεσσαλονίκης τιμήθηκε ένας λόγιος των Ποντίων, ο Θεοφύλακτος Θεοφυλάκτου. Ακούστε, τι είπε το 1946.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώνετε μ' αυτό, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ: Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

«Το 1946 δολοφονείται και καταδιώκεται η Εθνική Αντίσταση. Έκαμαν τα εθνικά συμφέροντα από δικαιώματα του έθνους αντικείμενα ελεημοσύνης, υποκείμενα στο έλεος των μεγάλων συμμάχων και αλίμονο στους λαούς όταν φτάσουν να περιμένουν έλεος». Αυτά είπε το 1946 και τώρα, σήμερα έχουμε εδώ τους Υπουργούς του ΠΑΣΟΚ. Να μην ψήφιζαν και να μην τα έφερναν

όλα αυτά και να μην έφερναν τη χώρα μέχρι εδώ. Όχι αυτήν τη στιγμή να διαφωνούν και να λένε για τον πρώην Πρωθυπουργό, κ. Παπανδρέου.

Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε, και για την κατανόησή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ, αλλά καταλαβαίνετε ότι δεν υπάρχει πλέον άνεση χρόνου, οπότε πρέπει να τηρείται.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αττικής, κ. Παντελής Ασπραδάκης.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΑΣΠΡΑΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα ο προϋπολογισμός συζητείται κάτω από ραγδαίες οικονομικές, πολιτικές συνθήκες και εξελίξεις, αλλά κυρίως με το εγχείρημα συνεργασίας τριών κομμάτων υπό το βάρος του χρέους, την αφόρητη πίεση των δανειστών, την απειλή της χρεοκοπίας, ενώ οι αγορές λειτουργούν με τους δικούς τους κανόνες. Μεταφορικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι βιώνουμε έναν Γ' Παγκόσμιο Πόλεμο, που αυτήν τη φορά είναι οικονομικός.

Ο φετινός προϋπολογισμός, εκτιμώ ότι είναι συγκροτημένος με πραγματικά δεδομένα, με αυστηρές εκτιμήσεις, χωρίς εικονικά στοιχεία. Προβλέπεται να έχει θετικό πρόσημο, μείωση του δημόσιου χρέους, μείωση των κρατικών δαπανών, αύξηση των εσόδων, πάταξη της φοροδιαφυγής. Όλα αυτά βέβαια με συνεχιζόμενες θυσίες και στερήσεις του ελληνικού λαού.

Χρειάστηκε να φτάσουμε στο χείλος του γκρεμού, για να αντιμετωπίσουμε ως χώρα τις παθογένειες που μαράζωναν τον κοινωνικό ιστό και την οικονομία. Χρειάστηκε επίσης μεγάλος αγώνας από την προηγούμενη κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου, για να διαχειριστεί μία πρωτόγνωρη κρίση, σε ένα διαρκές κλίμα αμφισβήτησης και να προωθήσει διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, αναλαμβάνοντας φυσικά μεγάλο πολιτικό κόστος και προσωπικό, εφαρμόζοντας σκληρά και επώδυνα μέτρα.

Σήμερα οι πολίτες, οι απλοί άνθρωποι είναι πληγωμένοι. Η φωνή τους πρέπει να ακουστεί. Νιώθουν εξαπατημένοι από τις κυβερνήσεις που ψήφιζαν κι όχι άδικα. Διότι φτιάχτηκε μία κοινωνία δικαιωμάτων, χωρίς παράλληλα να θωρακιστεί.

Οι πολίτες, ανέλαβαν ένα δυσβάσταχτο οικονομικό βάρος, πέραν των δυνατοτήτων τους. Με τις κατεδαφίσεις των μισθών χιλιάδες νοικοκυριά υποφέρουν, επαγγελματίες και επιχειρήσεις βάζουν λουκέτο, άνθρωποι χάνουν τις δουλειές του, η νέα γενιά χάνει τις ελπίδες της και παραμένει στο περιθώριο. Το κοινωνικό κράτος και οι δημόσιες παροχές υποβαθμίζονται, η βία και η εγκληματικότητα χτυπάει την πόρτα του κάθε πολίτη. Κι όλοι εμείς, που βρισκόμαστε εδώ, καλούμαστε καθημερινά να δώσουμε πειστικές απαντήσεις στα δικαιολογημένα «γιατί» των πολιτών, χωρίς πάντα να τα καταφέρνουμε.

Πρέπει, λοιπόν, να διαμορφώσουμε συνθήκες εμπιστοσύνης, ασφάλειας και σταθερότητας και όχι στηριγμένες σε φρούδες ελπίδες. Ο πολίτης απαιτεί να είναι ενημερωμένος, να γνωρίζει την αλήθεια αλλά και να υπάρξει πραγματική τιμωρία των ενόχων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πράγματι πολλά πρέπει να γίνουν. Πρέπει ο προϋπολογισμός να πετύχει τους στόχους του, να ελέγξουμε τη φοροδιαφυγή με υγιείς αυστηρούς ελεγκτικούς μηχανισμούς για όλους εκείνους, που τα προηγούμενα χρόνια αλλά ακόμα και σήμερα, ζούσαν και ζουν πλουσιοπάροχα, εις βάρος του κράτους και των συμπολιτών μας.

Πέρα όμως από τις προσπάθειες που έγιναν μέχρι σήμερα, πρέπει να παραδεχτούμε ότι υπήρξαν αδικίες και συνολικά και μεμονωμένα, που κατά τη γνώμη μου, πρέπει να επανορθώσουμε με δίκαιο τρόπο και αναλογικό επιμερισμό των βαρών.

Χαρακτηριστικά αναφέρω: ΦΠΑ, δεν τον αποδίδει σχεδόν κανένας, πρέπει να μειωθεί. Επαναφέρω μία παλαιότερη πρότασή μου. Όσες συναλλαγές γίνονται μέσω πιστωτικών καρτών, να παρακρατείται ΦΠΑ και παράλληλα βέβαια, πρέπει να μειωθούν οι τιμές σε βασικά είδη, αλλά και σε υπηρεσίες.

Ασφαλιστικές εισφορές. Είναι πολύ υψηλές. Θα σας πω ένα παράδειγμα. Για έναν εργάτη οικοδομικό που παίρνει 40 ευρώ μεροκάματο, πληρώνει ο εργοδότης για το ένσημο 85 ευρώ επιπλέον των 40.

Τρίτον, το ακίνητο τέλος μέσω της ΔΕΗ. Παρά τις τελευταίες διορθωτικές κινήσεις που έγιναν, παραμένουν πολλές αδικίες. Αναφέρω την περίπτωση, που και οι αντικειμενικές αξίες σε πολλές περιπτώσεις είναι μεγαλύτερες από τις πραγματικές αλλά δεν μπορεί να χρεώνονται με τον ίδιο συντελεστή τα υπόγεια, οι βοηθητικοί χώροι με τους ορόφους ή με τα πολυτελή διαμερίσματα.

Όσον αφορά τα ΙΧ, η φορολόγηση πρέπει να συνυπολογίζει την εργοστασιακή αξία. Αναφέρω ένα παράδειγμα. Ένα ΙΧ χαμηλού κόστους –να μην αναφέρω ποσό, αλλά ακόμα και 14.000 να είναι, μπορεί να είναι δύο χιλιάδες κυβικά, κάτω των δέκα ετών- πληρώνει έκτακτη εισφορά 500 ευρώ και τέλη κυκλοφορίας 660 ευρώ. Όμως, ένα πολυτελές αυτοκίνητο που είναι λίγο κάτω από τα δύο χιλιάδες κυβικά, δεν πληρώνει καθόλου έκτακτη εισφορά. Νομίζω ότι είναι αδικία.

Αυθαίρετα. Όσες παρατάσεις κι αν δοθούν, εάν δεν μειωθούν δραστικά τα πρόστιμα, δεν πρόκειται να γίνει τακτοποίηση. Μένω στην Περιφέρεια Αττικής, όπου είναι το μεγαλύτερο μέρος των αυθαιρέτων και οι άνθρωποι θέλουν αλλά δεν μπορούν να τα τακτοποιήσουν. Με τις μειώσεις των μισθών, με την ανεργία, τις έκτακτες εισφορές κι όλα αυτά, δεν τους το επιτρέπουν. Βέβαια, δεν φτάνει μόνο το πρόστιμο. Πρέπει να γίνουν κι άλλες διορθωτικές κινήσεις. Μέσα από την τακτοποίηση, έχουν προκύψει πολλές αδικίες και πολλές διορθώσεις που πρέπει να γίνουν.

Επίσης, επανειλημμένα είχα προτείνει ότι σ' αυτήν τη δύσκολη περίοδο, κανείς δεν μπορεί να παίρνει πέρα από μία σύνταξη ή ένα μισθό από το δημόσιο και αυτά με ανώτατο πλαφόν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, είναι αναγκαίο να προωθηθούν θεσμικές αλλαγές, που θα διασφαλίζουν ένα πολιτικό σύστημα μακριά από συμφέροντα, οικονομικά και πελατειακές σχέσεις, με κανόνες πάντα αξιοκρατίας, διαφάνειας. Πρέπει άμεσα να ξεκινήσει ένας ευρύτερος διάλογος από το κράτος και την κοινωνία, εν όψει της επικείμενης συνταγματικής Αναθεώρησης.

Συγκεκριμένα προτείνω, πρώτον, να ελέγχονται οι πολιτικοί και όσοι κρατικοί λειτουργοί διαχειρίζονται δημόσιο χρήμα από τους πολίτες ανά πάσα στιγμή, «πόθεν έσχες», βουλευτική ασυλία, αλλά και για τα όποια προνόμια λαμβάνουν. Δεύτερον, πολιτική και οικονομική εξυγίανση των κομμάτων. Τρίτον, κωδικοποίηση νόμων, ώστε να είναι απλοί και κατανοητοί για όλους. Τέταρτον, συνέχιση της προσπάθειας για άμεση και αμερόληπτη απονομή της δικαιοσύνης. Πέμπτον, άρση τραπεζικού απορρήτου για οικονομικά εγκλήματα και τους καταθέτες του εξωτερικού.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η Ευρώπη σήμερα δείχνει ότι δεν είναι η Ευρώπη των προηγούμενων δεκαετιών. Τότε, κύριοι στόχοι ήταν η σύγκλιση των οικονομιών, η αλληλεγγύη των κρατών για μία κοινή ευρωπαϊκή πολιτική. Το τελευταίο όμως διάστημα, παρακολουθούμε ότι η κρίση επεκτείνεται και σε άλλες χώρες. Μπορεί βέβαια η Ελλάδα να είναι ο πιο αδύναμος κρίκος αλλά το πρόβλημα δεν είναι μόνο ελληνικό. Επιβάλλεται να επικρατήσει ψυχραιμία, συνεννόηση και ενότητα, ώστε να διατηρηθεί η ευρωπαϊκή συνοχή και να αντιμετωπίσουμε συλλογικά τα όποια προβλήματα προκύπτουν. Όμως, ως Έλληνες, όταν διαπιστώνουμε ότι υπάρχει η παραμικρή υπόνοια εθνικής προσβολής, η αντίδρασή μας πρέπει να είναι άμεση, συνολική και συντονισμένη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όσες διαρθρωτικές αλλαγές κι αν κάνουμε, εάν δεν βγούμε από την ύφεση που σημαίνει φτώχεια και ανεργία, δεν θα υπάρχει ελπίδα και προοπτική. Πρέπει να αξιοποιήσουμε τις δυνατότητες της χώρας μας.

Πρώτον, με την κτηνοτροφική και αγροτική παραγωγή. Η ύπαιθρος πρέπει να ξαναπρασινίσει. Δεν μπορούμε να εισάγουμε περισσότερα απ' ό,τι εξάγουμε. Ο τουρισμός, η ναυτιλία, οι εναλλακτικές μορφές.

Επίσης, ένα πολύ μεγάλο μέρος της ανεργίας οφείλεται στην πτώση των επαγγελμάτων που έχουν σχέση με τις οικοδομικές εργασίες. Να ολοκληρωθούν οι υπό ένταξη περιοχές, να ξεκινήσουν τα μεγάλα έργα, οι δημόσιες επενδύσεις για τους καλλι-

κρατικούς δήμους και την περιφερειακή αυτοδιοίκηση.

Κλείνοντας, αγαπητοί συνάδελφοι, αν και είμαι Βουλευτής δύο χρόνων, δεν σημαίνει ότι κανείς εξαιρείται των ευθυνών του. Αν όμως όλα αυτά τα παραπάνω μείνουν απλές διαπιστώσεις και δεν δώσουμε χειροπιαστές απαντήσεις στα «γιατί» των πολιτών, στις επικείμενες εκλογές, οι πολίτες θα δώσουν τις δικές τους απαντήσεις και τα δικά τους μηνύματα.

Παρ' όλα αυτά, αισιοδοξώ ότι με συστηματική δουλειά θα τα καταφέρουμε.

Ευχαριστώ πολύ. Ψηφίζω τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Χρήστος Πρωτόπαπας.

Έχετε το λόγο για έξι λεπτά, για να εξαντλήσετε τη δευτερολογία σας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Πρώτα-πρώτα σας εύχομαι χρόνια πολλά από καρδιάς για την ονομαστική σας εορτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιο είναι το μήνυμα που πρέπει να εκπέμψουμε από τη Βουλή στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό;

Πιστεύω ότι η απάντηση είναι μία. Να διασφαλίσουμε ότι η συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου θα εφαρμοστεί και ότι η χώρα θα πορευθεί με ασφάλεια και σταθερότητα μέσα στην ευρωπαϊκή οικογένεια. Αυτό, προϋποθέτει την υπερψήφιση αυτού του προϋπολογισμού, που περιέχει και το πλαίσιο της οικονομικής πολιτικής για το έτος 2012.

Εμείς είμαστε απόλυτα σαφείς. Υπερψηφίζουμε τον προϋπολογισμό με πλήρη επίγνωση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η χώρα, της ύφεσης που βαθαίνει και των θυσιών που συνεχίζουν να υφίστανται οι Έλληνες πολίτες. Και το κάνουμε, για να δώσουμε τη δυνατότητα στην Κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου να διαπραγματευθεί από πιο ισχυρή θέση, να είναι όσο γίνεται πιο αποτελεσματική για τα εθνικά συμφέροντα στην κρίσιμη Σύνοδο Κορυφής που έρχεται, να δημιουργήσει ελπίδα για ένα καλύτερο μέλλον για τους πολίτες. Το κάνουμε θέτοντας για μία ακόμα φορά το εθνικό συμφέρον, το συμφέρον της πατρίδας πάνω από το στενά κομματικό, αλλά και το προσωπικό μας.

Όμως, πρέπει να πούμε και ορισμένα πράγματα με το όνομά τους μακριά από κάθε λογική διγλωσσίας και υποκρισίας που το μόνο που επιτυγχάνουν είναι να εντείνουν την αναξιοπιστία του πολιτικού μας συστήματος.

Το πρώτο είναι το εξής. Τρία κόμματα, το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός, δεσμευθήκαμε να στηρίξουμε την Κυβέρνηση Παπαδήμου και να συμβάλουμε στην οριστική σωτηρία της πατρίδας μας με την εφαρμογή τόσο της Συμφωνίας της 26ης Οκτωβρίου όσο και των απορρεουσών από αυτήν πολιτικών. Αυτό συμφωνήσαμε και αυτό οφείλουμε να κάνουμε με ειλικρίνεια, συνέπεια και ευθύνη. Δεν μπορούμε ούτε να πατάμε σε δύο βάρκες ούτε με τις κινήσεις και τις δηλώσεις μας να δημιουργούμε συνθήκες πολιτικής σχιζοφρένειας.

Δεν θα πρέπει να πιστεύει κανείς ότι με μπαλώματα και κρυφτούλια θα κοροϊδέψουμε τους ξένους και θα πάρουμε τα λεφτά. Και δεν μπορεί η Νέα Δημοκρατία από τη μια να δεσμεύεται ότι στηρίζει την Κυβέρνηση και να προωθεί στην πράξη τις πολιτικές για τις οποίες δεσμεύθηκε και από την άλλη, την ίδια στιγμή να τις καταγγέλλει διά του εκπροσώπου του κόμματος. Είναι εντελώς αναξιόπιστο και επιτρέψτε μου να πω και προκλητικό να έρχονται χθες Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα Υπουργοί της κυβέρνησης Καραμανλή –που είδαμε πού οδήγησε τη χώρα- και να ζητούν εκλογές για να κυβερνήσουν, ξεχνώντας και την πολιτική ανηφόρα που έχουμε μπροστά αλλά και τις δικές τους ευθύνες, για το πώς φτάσαμε σ' αυτήν την πρωτοφανή κρίση για τη χώρα μας. Για τα προβλήματα φταίνε πρώτα και κύρια όχι το μνημόνιο, αλλά οι πολιτικές που μας οδήγησαν σ' αυτό, οι πολιτικές που μας οδήγησαν στο μνημόνιο τόσα χρόνια.

Έχουμε του κουράγιο να ομολογήσουμε την αλήθεια; Έχουμε το κουράγιο να ομολογήσουμε ότι αυτή είναι η πολιτική που πρέπει να εφαρμόσουμε, ότι σ' αυτό το δρόμο πρέπει να βαδίσουμε, ότι δεν υπάρχουν περιθώρια για επαναδιαπραγματεύσεις και μαγικά ραβδάκια που σε μία νύχτα θα τα αλλάξουν όλα, ότι μόνο αν δουλέψουμε μαζί σταθερά και με συνέχεια, θα φέρουμε τη σταθερότητα, την ανάπτυξη και τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του ελληνικού λαού;

Φυσικά, αυτό θα γίνει διορθώνοντας λάθη, αντιμετωπίζοντας καθυστερήσεις στην ανάπτυξη, στις διαρθρωτικές αλλαγές και φροντίζοντας να υπάρχουν κόκκινες γραμμές σε θέματα απαραίτητα για την κοινωνική συνοχή και την αξιοπρέπεια του πολίτη. Και αυτό κάναμε πρόσφατα, την Παρασκευή, με την παρέμβαση για τα προνοιακά επιδόματα των αναπήρων και χαίρομαι για την άμεση ανταπόκριση της Κυβέρνησης σ' αυτό και τις σχετικές διορθώσεις που υπήρξαν.

Δεύτερον, το δικό μας κόμμα, το ΠΑΣΟΚ, βρίσκεται σε μια ιδιαίτερα δύσκολη και μεταβατική φάση. Σίγουρα χρειάζονται μεγάλες και τολμηρές αλλαγές για να προχωρήσουμε μπροστά. Το «αν δεν αλλάξουμε, θα βουλιάξουμε», δυστυχώς ισχύει σήμερα και για μας. Όμως, πρέπει να προσέξουμε, ώστε οι κινήσεις μας και τώρα να στηρίζουν και να μην αποδυναμώνουν την επιτυχή ολοκλήρωση των προσπαθειών της Κυβέρνησης και να διασφαλίζουν την ομαλή πορεία της χώρας.

Στο σημείο αυτό, θα ήθελα να πω και κάτι άλλο. Συζητάμε για τα λάθη μας αλλά συζητάμε και για τα σωστά που έγιναν αυτά τα δύο χρόνια. Μερικοί, έχουμε μάθει στη ζωή μας να τιμούμε την πορεία που ακολουθούσαμε, χωρίς να διστάζουμε να ομολογούμε τα λάθη μας. Και επαναλαμβάνω ότι με το δύσκολο και επώδυνο για την κοινωνία δρόμο που ακολουθούσαμε, η Ελλάδα δεν χρεωκόπησε. Η Ελλάδα μπορεί να συνέλθει. Βέβαια, γνωρίζουμε ότι η κοινωνία και οι πολίτες επιβαρύνθηκαν και διαμαρτύρονται δίκαια, γιατί είδαν να καταρρέει ο τρόπος ζωής που είχαν οικοδομήσει. Σίγουρα έγιναν και μεγάλες αλλαγές στην παιδεία, στην αυτοδιοίκηση, στην υγεία και αλλού, αλλά και μεγάλα λάθη, ενώ σοβαρά θέματα υπήρξαν και στο θέμα της κοινωνικής δικαιοσύνης, της δίκαιης κατανομής των βαρών.

Όμως, εμείς οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, στηρίξαμε για δύο χρόνια και με κόστος μας αυτήν την προσπάθεια για να σωθεί η χώρα, γιατί σε εθνική ταπείνωση και αναξιοπρέπεια θα οδηγούσε τους Έλληνες πρώτα και κύρια η χρεωκοπία και οι δραματικές συνέπειές της. Και ίσως, πρέπει να θυμίσουμε σε όλους αυτούς που ήταν σε ηγετικές θέσεις αυτά τα δύο χρόνια ότι βρίσκονταν στο ίδιο καράβι με την ίδια γραμμή πορείας. Ούτε σε άλλο καράβι ούτε σε άλλη χώρα. Και ο καθένας μας -και αυτοί πρώτοι- οφείλει να κάνει το δικό του απολογισμό για να κριθεί από τον ελληνικό λαό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ώρα ευθύνης για όλους μας. Η Ελλάδα δίνει μια μεγάλη μάχη και πρέπει όλοι, έστω και για λίγο αν δεν μπορούμε περισσότερο, να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Με το λόγο και τη συμπεριφορά μας, πρέπει να είμαστε πάνω απ' όλα χρήσιμοι για τη χώρα και τους πολίτες. Διαφορετικά, ο κόσμος θα μας πει «όλοι οι επίδοξοι σωτήρες βλάπτουν τη Συρία το ίδιο», όπως έλεγε ο Αλεξανδρινός ποιητής.

Και όσον αφορά εμάς, τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, θα επιχειρήσουμε να κάνουμε το καθήκον μας. Γι' αυτό, χωρίς αστερίσκους και κόλπα, καθαρά και έντιμα ψηφίζουμε τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Πρωτόπαπα.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Λυκουρέντζος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΥΚΟΥΡΕΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει συγκυβέρνηση. Η Νέα Δημοκρατία, στηρίζει την Κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου. Είναι μια εθνική επιλογή, την οποία συνειδητά υπηρετούμε με πρώτο τον Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνη Σαμαρά. Διαφορετικά, η Ελλάδα του ΠΑΣΟΚ, του κ. Παπανδρέου, θα ήταν η Ελλάδα εκτός της Ευρωζώνης, θα ήταν η Ελλάδα η οποία θα

είχε απολέσει το ευρωπαϊκό της κεκτημένο. Και αυτό, διότι όχι μόνο δεν υπάρχει συγκυβέρνηση αλλά δεν υπάρχει και συναίνεση με τη λογική της τυφλής επιλογής, πως οτιδήποτε μπαίνει μπροστά, θα πρέπει να λέμε «ναι». Και αυτό, διότι δεν υπάρχει κοινό πρόγραμμα από αυτήν την Κυβέρνηση. Τα κόμματα μπορεί κάποια στιγμή να συνεργαστούν. Όμως, θα πρέπει να εφαρμόσουν ένα κοινό πρόγραμμα. Κοινό πρόγραμμα, όμως, δεν υπάρχει. Υπάρχει συμφωνία για το μεταβατικό χαρακτήρα της Κυβέρνησης, για να υλοποιηθούν οι στόχοι τους οποίους ανέλαβε να υλοποιήσει ο κ. Παπαδήμος κα να πάει η χώρα στις εκλογές.

Τι σημαίνει συγκυβέρνηση; Σημαίνει ότι θα πρέπει για παράδειγμα –μια και είναι εδώ η αξιότιμη κυρία Υπουργός της Παιδείας και η κυρία Υφυπουργός- να πούμε ότι έχουμε το ίδιο πρόγραμμα για την παιδεία. Δεν το έχουμε. Ναι, μπορούμε να συμφωνήσουμε σε ορισμένες διαδικασίες σε ό,τι αφορά την εκπαιδευτική πολιτική. Συμφωνούμε, όμως, με το ποιο είναι το περιεχόμενο της εκπαιδευτικής πολιτικής; Συμπίπτουμε στις αξίες τις οποίες πρέπει το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα να καλλιεργεί και να διδάσκει στα παιδιά; Φοβούμαι πως όχι. Συμφωνούμε στην ελληνικότητα της παιδείας; Φοβούμαι πως όχι. Συμφωνούμε στον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται η υπόθεση της εφεδρείας; Φοβούμαι πως όχι. Άλλα λέμε εμείς και άλλα κάνει το ΠΑΣΟΚ. Συμφωνούμε στη φορολογική πολιτική; Όχι! Εμείς μιλάμε για μείωση των φορολογικών συντελεστών και από την άλλη πλευρά έχουμε αύξηση των φορολογικών συντελεστών.

Και εν πάση περιπτώσει, το ρολόι της ιστορίας δεν ξεκίνησε με την Κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου. Δύο χρόνια το ΠΑΣΟΚ είναι στην κυβέρνηση. Ο στόχος είναι κλειδωμένος σ' αυτά τα δύο χρόνια με τα πεπραγμένα του και τα αποτελέσματά του. Είναι αυτό ακριβώς το οποίο έπραξε επί διετία. Και δεν μπορεί να ξεφύγει από αυτό.

Μπορεί κάποιοι να επιμένουν, να θέλουν να πούμε ότι τώρα είμαστε μαζί, ότι δεν συμβαίνει τίποτα, ότι λησμονούμε ό,τι έγινε μέχρι χθες και εν πάση περιπτώσει να πάμε ξανά στον ελληνικό λαό και να ζητήσουμε την ψήφο. Όλοι στο ΠΑΣΟΚ, δηλαδή, άσπιλοι και αμόλυντοι. Ε, δεν είναι έτσι. Και δεν πρόκειται η Νέα Δημοκρατία να το επιτρέψει. Και αυτό, γιατί έχασε το ΠΑΣΟΚ την ευκαιρία να μπορέσει να εμπνεύσει τον ελληνικό λαό την ώρα της δυσκολίας. Προτίμησε να σπιλώνει τη Νέα Δημοκρατία, πρόσωπα και πράγματα από την περίοδο διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Και ευτυχώς που τηλεοπτικοί σταθμοί, όπως ο «ΣΚΑΙ», επιχειρούν ορισμένες έρευνες. Και λυπούμαι να σας πω ότι συνάδελφοι θα έχουν μετανιώσει για όσα είπαν στο παρελθόν, βλέποντας σήμερα τους εαυτούς τους στη σημερινή εποχή να έχουν πει ψεύδη και ανυπόστατα επιχειρήματα.

Υπήρξαν θυσίες επί δύο χρόνια. Μα, για να πιστέψει ο λαός στην πολιτική του ηγεσία, πρέπει οι θυσίες να πιάνουν τόπο. Και ακούγαμε τον κ. Παπανδρέου να λέει ότι πιάνουν τόπο οι θυσίες του ελληνικού λαού. Αντί, όμως, να πιάνουν τόπο, πηγαίναμε από αποτυχία σε αποτυχία. Και γι' αυτό, φτάσαμε να υιοθετεί η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με τυμπανοκρουσίες εκείνα, τα οποία πριν από λίγο καιρό κατακεραύνωνε, όπως την αναδιάρθρωση του χρέους, όπως επιλογές, οι οποίες –έλεγε- είναι έξω από τις ιδέες και τις πρακτικές ΠΑΣΟΚ.

Είπε ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ: «Υπάρχουν συνάδελφοι Υπουργοί της κυβέρνησης Καραμανλή, οι οποίοι έρχονται εδώ και μιλούν σαν να μη συνέβη τίποτα».

Μπορείτε να κοιτάξετε τη χώρα που παρέδωσε η κυβέρνηση Καραμανλή τον Οκτώβριο του 2009, με τα spreads στο 1,33% και σήμερα στο 29%; Μπορείτε να μας πείτε για τα προγράμματα στον αναπτυξιακό νόμο; Για την απορροφητικότητα στα πρώτα χρόνια, στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο, που ξεπέρασε το 100%; Μπορείτε να μας πείτε, εσείς οι σοσιαλιστές, για τη σύνταξη του αγρότη που ήταν στα 170 ευρώ και πήγε στα 340; Τα ξεχάσατε. Την Ελλάδα, λοιπόν, του 2009 θα την έχετε όνειρο. Όνειρο εφιαλτικό για εσάς. Όπως επίσης, την Ελλάδα του μέλλοντος, την Ελλάδα που θα οικοδομήσει ο Αντώνης Σαμαράς δεν θα μπορείτε ποτέ με τις πρακτικές και τις μεθόδους σας να την πλησιάσετε. Και μην ειρωνεύεστε ορισμένους στόχους, τους οποίους θέτουμε. Είπαμε «ναι» για την Ελλάδα του 2021, τα διακόσια χρόνια της παλιγγενεσίας του τόπου, του γένους, της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας της πατρίδας. Γιατί να μην είναι τότε η Ελλάδα η χώρα η ισότιμη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με δέκα χρόνια σκληρής δουλειάς;

Αυτή είναι η αλήθεια που πρέπει να πούμε στον ελληνικό λαό και όχι τις κατά καιρούς ουτοπίες και αυταπάτες που καλλιεργήσατε εσείς οι σοσιαλιστές. Κι εμείς ήμασταν η βαρβαρότητα. Κι εμείς ήμασταν οι νεοφιλελεύθεροι. Κι εμείς ήμασταν η ανάλγητη Δεξιά. Αλλά να πού οδήγησαν τα οράματα και τα θαύματα του σοσιαλισμού: σε αυτό, το οποίο σήμερα αποφεύγετε να κριτικάρετε κι εσείς ως σοσιαλιστικό μετασχηματισμό αλλά περιορίζεστε στο να το λέτε «ο κρατισμός».

Ε, λοιπόν, εμείς είμαστε πάντοτε σταθεροί στις ιδέες μας και στις αξίες μας, με ένα πρόγραμμα φιλελεύθερης ανάπτυξης, στο οποίο επιμένουμε σήμερα και το οποίο θέλουμε να εφαρμόσουμε, με τη μείωση των φορολογικών συντελεστών, με την ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, με τη διαμόρφωση στην Ελλάδα ενός ελκυστικού επενδυτικού περιβάλλοντος. Διαφορετικά, δεν μπορεί να εξευρεθούν πόροι, οι οποίοι θα χρηματοδοτήσουν την οικονομία της χώρας μας. Μας τα λένε οι εργαζόμενοι, τα λέει ο ιδιωτικός τομέας, τα λένε οι μικρομεσαίοι, τα λέει η αγορά, που στέγνωσε. Και αντί όλων αυτών, εσείς επιχειρείτε μειώσεις μισθών, μειώσεις συντάξεων, επιβολή φόρων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω αμέσως, κυρία Πρόεδρε.

Επιτέλους, αυτή η συνταγή απέτυχε. Και γι' αυτό επιμένουμε στη στρατηγική, την οποία χαράξαμε με τον Αντώνη Σαμαρά για φιλελεύθερη ανάπτυξη: Για να δώσουμε στις λαϊκές δυνάμεις του τόπου την προοπτική της ελπίδας, την οποία χρειάζεται τόσο ο ελληνικός λαός. Ελπίδα με την αλήθεια, με σκληρή δουλειά, με συλλογική προσπάθεια.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε Λυκουρέντζο.

Καλείται τώρα στο Βήμα η Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, κ. Άννα Διαμαντοπούλου.

Έχετε το λόγο για δεκαοκτώ λεπτά, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε και χρόνια πολλά για την ονομαστική σας εορτή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2012, γίνεται σε ένα ιδιαίτερο περιβάλλον, ευρωπαϊκό, εθνικό, κοινωνικό, αλλά και κοινοβουλευτικό. Η συζήτηση του προϋπολογισμού γίνεται εν όψει της 9ης Δεκεμβρίου. Ξέρουμε ότι ήταν μία προϋπόθεση η ψήφιση αυτού του προϋπολογισμού, ώστε ο Πρωθυπουργός να προχωρήσει στις πολύ σημαντικές διαπραγματεύσεις της 9ης Δεκεμβρίου.

Συζητείται αυτήν τη στιγμή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι ίσως να είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός, όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά για όλες τις χώρες που δεν υπόκεινται σε ευρωπαϊκό προέλεγχο, με ό, τι αυτό σημαίνει. Βαδίζοντας στην 9η Δεκεμβρίου, γνωρίζουμε ότι η Ευρώπη δεν έχει μόνο μια μεγάλη οικονομική κρίση που μας επηρεάζει καθημερινά αλλά βρίσκεται σε μια θεσμική συρρίκνωση, όπου οι αποφάσεις δεν λαμβάνονται πια από τα θεσμικά όργανα, αλλά έχουν συρρικνωθεί σε ένα κοινοβούλιο, σε μία κυβέρνηση: τη γερμανική.

Σε όλες τις χώρες, αλλά και σε όλες τις πτέρυγες της Βουλής, ακούγεται εδώ και πολύ καιρό η πρόταση για το ευρωομόλογο. Ταυτόχρονα όμως, δεν εξηγούμε ότι το ευρωομόλογο σημαίνει συγκυριαρχία, σημαίνει συναπόφαση σε ζητήματα, τα οποία μέχρι σήμερα ήταν απολύτως στην εθνική κυριαρχία. Στη Σύνοδο της 9ης Δεκεμβρίου, η Ελλάδα πηγαίνει με Πρωθυπουργό τον κ. Παπαδήμο και με την υποστήριξη τριών κομμάτων, τα οποία βεβαίως με την υποστήριξη –φαντάζομαι- όλης της Βουλής, παραμένουν σταθερά σε μείζονα ζητήματα, όπως η θεσμική ισοτιμία

των κρατών, η λειτουργία των ευρωπαϊκών οργάνων, τα οποία σήμερα δεν λειτουργούν -δεν λειτουργεί η επιτροπή, το συμβούλιο- αλλά και σημαντικά ζητήματα, όπως το ότι η Ευρώπη πρέπει να συμφωνεί σε στόχους αλλά οι χώρες πρέπει να έχουν την εθνική κυριαρχία του πώς υλοποιούν αυτούς τους στόχους. Εάν στη Σύνοδο δεν αλλάξει τίποτα, εάν δεν παρθούν αποφάσεις, συνεχίζει μία χώρα, έστω και αν υπάρχουν λόγοι –γιατί αυτή η χώρα θα υποβληθεί στο μεγαλύτερο δυνατό κόστος για τις αποφάσεις- να αποφασίζει μόνη της, τότε εθνικές γενικεύσεις και εθνικές συγκρούσεις θα γίνουν μία απειλή ακόμα και για την ειρήνη της Ευρώπης.

Ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να λαμβάνει χώρα, χωρίς να έχουμε υπ' όψιν τα ευρωπαϊκά χαρακτηριστικά. Στο κοινοβουλευτικό περιβάλλον οι Βουλευτές τριών κομμάτων στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση. Σαφώς η ετερογένεια, οι διαφορετικές οπτικές και πολιτικές γωνίες των τριών κομμάτων, οι διαμετρικά διαφορετικές απόψεις τους σε πολλά ζητήματα, δεν έχουν οδηγήσει σε μια προγραμματική συμφωνία. Την ίδια στιγμή, όμως, έχουν συμφωνήσει στην εθνική αναγκαιότητα της υποστήριξης των στόχων της 26ης Οκτωβρίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συμφωνία έχει συγκεκριμένα αποτελέσματα: η έκτη δόση, με την οποία θα πληρώσουμε μισθούς και συντάξεις, ένα συνολικό πακέτο 130 δις, που είναι το 50% του ΑΕΠ, η μείωση του χρέους κατά 100 δις, αλλά και 5,5 δις λιγότεροι τόκοι κάθε χρόνο. Όσο σαφείς είναι οι στόχοι, τόσο σαφή είναι και τα μέτρα και τα προγράμματα και οι δεσμεύσεις που έχουμε πάρει όλοι όσοι στηρίζουμε αυτήν την Κυβέρνηση. Δεν είναι δυνατόν να συμφωνούμε στους στόχους και να μη συμφωνούμε στα προγράμματα.

Σήμερα θα ήθελα να προχωρήσω σε μία σαφή παρατήρηση: Υπάρχει μία περίτεχνη θέση, που λέει: «Ψηφίζω τον προϋπολογισμό, διότι έτσι με υποχρεώνουν οι Βρυξέλλες εδώ που φτάσαμε ή οι Ευρωγερμανοί, ψηφίζω τον προϋπολογισμό, γιατί θα πάρω την έκτη δόση και τα 130 δις αλλά δηλώνω ότι ο προϋπολογισμός δεν θα υλοποιηθεί, ότι θα τον αλλάξω μόλις έρθουν οι συνθήκες, ότι αυτός ο προϋπολογισμός έχει βασικά στοιχεία, με τα οποία διαφωνώ». Αυτή η περίτεχνη θέση από όπου και αν προέρχεται, είναι μία βλαπτική υποκρισία, που θίγει την αξιοπιστία της χώρας στο εξωτερικό, όπου ξαναμπαίνει η ίδια λογική: «Τα λέμε για να τα ακούσετε, αλλά δεν θα τα κάνουμε και το δηλώνουμε». Και βεβαίως, είναι μία βλαπτική υποκρισία για την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν γίνεται, είναι πολιτική σχιζοφρένεια, να λες συνεχώς ότι διαφωνείς με αυτό που ψηφίζεις.

Το δικαίωμα της κριτικής και της αξιολόγησης των πεπραγμένων δεκαετιών -και όχι μόνο της διετίας- πολιτικής και ανηθικότητας, αλλά και δημοσιονομικής παραλυσίας, το έχουν πάνω απ' όλα οι πολίτες, το έχουν οι ίδιοι οι πολιτικοί για σκληρή και αντικειμενική αυτοκριτική αλλά και αξιολόγηση των όσων έγιναν. Όμως, είναι σαφές ότι έχουμε να υπηρετήσουμε συγκεκριμένους στόχους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι -θα ήθελα να απευθυνθώ και σε συναδέλφους αλλά και σε κόμματα- ακόμα και σήμερα μπορούμε να αλλάξουμε άρθρα του προϋπολογισμού, με τα οποία δεν συμφωνούμε, αρκεί να προτείνουμε ισοδύναμο, αρκεί να προτείνουμε μέτρα, από τα οποία έχουμε ίδια έσοδα ή μειώνουμε δαπάνες. Είναι, λοιπόν, ανοιχτό το πεδίο σε όσους διαφωνούν επί των μέτρων, αλλά συμφωνούν επί των στόχων, να βοηθήσουν και το Κοινοβούλιο και την Κυβέρνηση και τη χώρα.

Η υποστήριξη αυτού του προϋπολογισμού, από έναν εξαιρετικά μεγάλο αριθμό Βουλευτών, αποτυπώνει το τέλος μιας εποχής και την αρχή μιας καινούργιας. Οι επιλογές αυτού του προϋπολογισμού και ταυτόχρονα του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, πάνω στον οποίο βασίζεται, ζητούν θυσίες από τους πολίτες. Ποιο κόμμα ή ποιος πολιτικός, έχει σήμερα το ηθικό διαμέτρημα να ζητά θυσίες από τον εργαζόμενο, το μικρομεσαίο, το συνταξιούχο, πράγματα που αλλάζουν δραματικά τη ζωή του; Μόνο μία μεγάλη συναίνεση.

Χρειάζεται μια συναίνεση, που θα βασίζεται στη δικαιοσύνη της ίσης κατανομής των βαρών, στην πάταξη κάθε απαράδεκτου προνομίου και κυρίως στον απογαλακτισμό των κομμάτων από το κράτος και τις παραφυάδες της κρατικοδίαιτης αγοράς. Μόνον αυτή η συναίνεση που θα βασίζεται στις μεγάλες αλήθειες που όλοι πια ξέρουμε μπορεί να συντελέσει στην απαρχή της ανασύνταξης ενός πολιτικού συστήματος των κομμάτων αλλά και των προσωπικοτήτων, γιατί όλοι αυτοί είναι απολύτως αναγκαίοι για να λειτουργήσει η δημοκρατία μας.

Το περιεχόμενο, το ύφος, ο τόνος, η αυτοκριτική διάθεση, το ήθος του διαλόγου σε αυτόν τον ιστορικό προϋπολογισμό για το 2012, θα παίξουν ρόλο στις εξελίξεις, εξελίξεις οι οποίες δεν θα έχουν τη γραμμική συνέχεια του παρελθόντος αλλά πρέπει να είναι συντεταγμένες προς όφελος του λαού μας. Συνιστώσα αυτών των εξελίξεων είναι ο χρόνος των εκλογών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκλογές δεν πρέπει να γίνουν, εάν δεν ολοκληρωθούν οι στόχοι που έθεσε αυτή η Κυβέρνηση. Αυτός είναι αυτήν τη στιγμή ο εθνικός στόχος και από αυτόν το στόχο θα κριθεί το εθνικό ημερολόγιο. Διαδικασίες που αφορούν κόμματα, τα κόμματα της συγκεκριμένης Κυβέρνησης και πρόσωπα και πρέπει και μπορεί να γίνουν, μόνο που υπάρχει ένας όρος και μια προϋπόθεση: Δεν θα μεταφερθεί το τοπίο των συγκρούσεων επ' ουδενί στο εσωτερικό της Κυβέρνησης, με αποτέλεσμα το εμπόδιο στο κυρίαρχο έργο που είναι αυτήν τη στιγμή η δημοσιονομική εξυγίανση και οι επενδυτικές πρωτοβουλίες, το μεγάλο έλλειμμα αυτής της περιόδου. Αυτό είναι καθήκον που το έχει ο καθένας από εμάς χωριστά και όλοι μαζί.

Ο προϋπολογισμός, ορίζεται από δυο βασικές έννοιες: Τις δαπάνες και τα έσοδα. Όσον αφορά στα έσοδα, θα κάνω μόνο ένα σχόλιο. Στα έσοδα δεν ανταποκρινόμαστε στους στόχους που θέτουμε. Ξέρουμε πολύ καλά το γιατί. Υπάρχουν, όμως, τρεις ανάγκες και τρία μεγάλα στοιχήματα μπροστά μας: Το φορολογικό νομοσχέδιο που πρέπει να είναι ριζικά διαφορετικό με ό,τι κάναμε μέχρι τώρα, η αναδιάρθρωση των μηχανισμών φοροείσπραξης και βέβαια η προσέλκυση επενδύσεων και κεφαλαίων, γιατί μόνο έτσι μπορούμε να μιλάμε για νέα έσοδα, αλλιώς οδηγούμαστε στην κλασική επιβεβλημένη, εύκολη γραμμή των νέων και νέων φόρων.

Έρχομαι, όμως, στο θέμα της μείωσης των δαπανών. Η μείωση των δαπανών βεβαίως πολλές φορές λειτούργησε με έναν οριζόντιο και άδικο τρόπο, ταυτόχρονα, όμως, υπηρέτησε και την ανάγκη να χτυπηθούν προκλητικές σπατάλες του ελληνικού δημοσίου και απόλυτα ανορθολογικές δομές.

Σας διαβάζω μια παράγραφο: «Για εμάς λιτότητα σημαίνει σοβαρότητα, αυστηρότητα, αποτελεσματικότητα, μα προπάντων δικαιοσύνη και ισότητα. Πρέπει να εγκαταλείψουμε την αυταπάτη ότι είναι δυνατή η διατήρηση ενός τύπου ανάπτυξης που στηρίζεται στην τεχνική διόγκωση της ατομικής κατανάλωσης και παράγει σπατάλες, παρασιτισμό, άδικα προνόμια και διασπάθιση κοινωνικών πόρων».

Αυτό το είπε ο Μπερλίγκουερ, ο ηγέτης του μεγαλύτερου Κομμουνιστικού Κόμματος που υπήρξε ποτέ στην Ευρώπη -με 36%- όταν αποφάσισε να στηρίξει ένα αιματηρό πρόγραμμα λιτότητας στην Ιταλία το 1977, όταν η χώρα κατέρρεε λίγο πριν μπει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, με το τεράστιο πρόβλημα της τρομοκρατίας. Ο μεγαλύτερος ηγέτης της Αριστεράς τεκμηρίωσε την ανάγκη μιας λιτότητας, η οποία όμως βασίζεται στη λογική της αλλαγής του προτύπου ζωής, στην αλλαγή του προτύπου κατανάλωσης, στην ουσιαστική δικαιοσύνη της κατανομής των υπαρχόντων πόρων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βιώνω ως Υπουργός Παιδείας από την πρώτη μέρα και σε συνεργασία με την Εύη Χριστοφιλοπούλου, μια συνεχή και δραματική μείωση δαπανών στο χώρο της παιδείας και της έρευνας. Έχω κάνει μια ιστορική αναδρομή. Δεν υπάρχει κανένας Υπουργός Παιδείας από τη Μεταπολίτευση και μετά που να είχε αντίστοιχους προϋπολογισμούς: Μείωση των αποδοχών των εκπαιδευτικών και μείωση των εκπαιδευτικών όλων των βαθμίδων. Δραστική μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Σταμάτησαν εκατοντάδες εργολαβίες που αφορούν υποδομές της παιδείας σε όλη τη χώρα. Έγιναν μαζικές συνταξιοδοτήσεις, χωρίς προηγούμενο, σε όλες τις βαθμίδες των εκπαιδευτικών. Γίνονται προσλήψεις με το σταγονόμετρο, 1/10. Υπάρχουν τεράστια προβλήματα στη διοικητική δομή του Υπουργείου και των Οργανισμών λόγω του τρομακτικού αριθμού

συνταξιοδοτήσεων.

Βέβαια, την ίδια στιγμή, που είχαμε όλα αυτά τα αποτελέσματα των δραματικών μειώσεων, η σπατάλη των πόρων στην παιδεία, ο ανορθολογισμός στη διαχείριση των ανθρώπων, ο συγκεντρωτισμός, η πελατειακή λογική, η ανορθολογική και αναξιοκρατική λειτουργία σε όλα τα επίπεδα, η έλλειψη αξιολόγησης, η κατάταξη της χώρας στις τελευταίες θέσεις, όσον αφορά τη γλώσσα, τα μαθηματικά αλλά και την ψηφιακή λειτουργία του σχολείου, δεν ήταν θέματα που είχαν να κάνουν με τους προϋπολογισμούς και τις δαπάνες, ήταν θέματα που είχαν κάνουν με τις επιλογές μας και τις προτεραιότητες μας. Όταν οι καιροί αλλάζουν, αλλάζουν τα σκαριά, οι καπετάνιοι και τα πληρώματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι όπως την περιέγραψα σε αυτά τα δυο χρόνια. Δεν είπα όμως ποτέ: Δεν έχουμε λεφτά. Δεν έθεσα ποτέ τέτοιο θέμα ως Υπουργός Παιδείας. Δεν είπα ποτέ: Δεν γίνεται. Δεν είπα ποτέ: Δεν μπορούμε. Είπα προς κάθε κατεύθυνση, και στα μέλη της πολιτικής ηγεσίας, και στους συνεργάτες, και στους περιφερειακούς διευθυντές, και προς κάθε βαθμίδα της εκπαίδευσης, ότι θα κάνουμε, με τα ελάχιστα, τα μέγιστα. Διότι εκεί κρίνεται η πολιτική βούληση, όχι στο να διεκδικούμε απλά κονδύλια. Η δραστική μείωση των δαπανών, που ζήσαμε και που θα ζήσουμε και τα επόμενα χρόνια, δεν αντιμετωπίζεται απλά με άγριες καταγγελίες, με συνεχείς καταλήψεις σχολείων και πανεπιστημίων, με καταλήψεις Υπουργείων, δεν αντιμετωπίζεται απλά με αδιέξοδες ρητορείες. Υπάρχουν πάντα αυτοί που πετροβολούν. Χρειάζονται και αυτοί, είναι οι κριτικοί. Υπάρχουν όμως και αυτοί, που βάζουν πλάτη στις πιο δύσκολες στιγμές για να πετύχουμε τα αποτελέσματα που χρειαζόμαστε.

Το Φεβρουάριο του 2010, έχοντας πλήρη συναίσθηση του οικονομικού Αρμαγεδδώνα στην παιδεία, ανακοίνωσα ένα πρόγραμμα θεσμικών αλλαγών με συγκεκριμένο χρονοδιάγραμμα, το οποίο έληγε το Δεκέμβρη του 2011 ώστε να έχουμε δυο χρόνια μπροστά μας για να το υλοποιήσουμε. Το χρονοδιάγραμμα πήγε ακριβώς όπως το παρουσίασα. Το Δεκέμβρη του 2011 θα έχουμε υλοποιήσει τις αλλαγές οι οποίες είχαν ανακοινωθεί.

Τα δύο αυτά χρόνια, ήταν για εμάς δέκα χρόνια ζωής και πολιτικής πείρας. Έγινε μια τιτάνια προσπάθεια. Έγιναν και λάθη και αστοχίες φυσικά. Στην πολιτική μου, όμως, πορεία έχω μάθει ένα πράγμα: Όταν τα πράγματα πηγαίνουν καλά, κοίτα ποιος είναι γύρω σου, ποιος βοήθησε, ποιος συμμετέχει. Όταν τα πράγματα πηγαίνουν άσχημα, κοίτα μέσα σου και κάνε την αυτοκριτική σου. Έτσι θα πράξω και τώρα.

Θα ήθελα, έχοντας τη δυνατότητα να μιλήσω από το Βήμα αυτό, να διαβεβαιώσω τους Έλληνες ότι υπάρχει η κρίσιμη μάζα των δασκάλων, των καθηγητών σε όλα τα επίπεδα, οι οποίοι έχουν αίσθηση αποστολής, οι οποίοι την πιο δύσκολη στιγμή για τη ζωή τους και για την παιδεία έκαναν ό,τι μπορούσαν. Εκπλήσσομαι συνεχώς δυο χρόνια τώρα από το τι παράγουν οι δάσκαλοι σε απομακρυσμένα χωριά, σε νησιά, σε υποβαθμισμένες περιοχές, χωρίς ποτέ να είναι αυτοί που βάζουν ζητήματα υποδομών ή οτιδήποτε άλλο.

Χθες βραβεύσαμε σχολεία από την Πεδινή Ιωαννίνων, από τη Σκιάθο, από τα ορεινά του Βόλου, από υποβαθμισμένες συνοικίες της Αθήνας. Δάσκαλοι και μαθητές μες στην κρίση τώρα παρουσίασαν καταπληκτικά προγράμματα για τα εκατό χρόνια Παπαδιαμάντη, Ελύτη, Γκάτσου και Τσίρκα για την ελληνικότητα στην οποία συμφωνούμε, κύριε Λυκουρέντζο, για τους μεγάλους Έλληνες, τους οποίους όλοι αγκαλιάζουμε. Διότι σε αυτήν την κρίση έχουμε ανάγκη τις ρίζες μας, έχουμε ανάγκη τους μεγάλους πνευματικούς ανθρώπους της εποχής μας.

Θεσμοθετήσαμε και λειτουργεί για δεύτερη χρονιά –τώρα θα λειτουργήσει για τρίτη- ο θεσμός της αριστείας στους εκπαιδευτικούς, για να σταματήσει η ισοπέδωση προς τα κάτω. Βραβεύσαμε άριστους εκπαιδευτικούς σε όλη την Ελλάδα, διακόσιους πενήντα στον αριθμό. Την πρώτη χρονιά μας διέλυσαν την εκδήλωση με πανό «Όχι στην αριστεία». Τη δεύτερη χρονιά πήγε μια χαρά. Την τρίτη χρονιά θα είναι σε όλο το σχολικό δίκτυο οι καλύτεροι δάσκαλοι. Ηθική είναι η ανταμοιβή και αυτήν την ανταμοιβή θέλουν.

Τα δύο αυτά χρόνια αλλάξαμε όλο το ευρωπαϊκό πλαίσιο το ΕΣΠΑ, ώστε οι μόνοι διαθέσιμοι πόροι -γιατί αυτοί είναι οι μόνιμοι διαθέσιμοι πόροι- να υπηρετήσουν το νέο σχολείο.

Σήμερα, σε εκατόν ογδόντα σχολεία δοκιμάζονται νέα προγράμματα. Έχουν ολοκληρωθεί όλα τα προγράμματα σπουδών, σε συνεργασία με τη Φινλανδία και τη Σουηδία. Στο δημοτικό, στο γυμνάσιο, σε όλα τα δωδεκαθέσια σχολεία της χώρας σήμερα λειτουργούν νέα προγράμματα με πληροφορική και αγγλική από την Α' δημοτικού. Είναι σε λειτουργία πλέον τα προγράμματα, με τα οποία τα παιδιά από το δημόσιο σχολείο παίρνουν το πτυχίο της αγγλικής και το πτυχίο της πληροφορικής.

Ολοκληρώθηκε το ψηφιακό σχολείο, με όλα τα βιβλία και τα βοηθήματα στο διαδίκτυο και σε εννιά χιλιάδες σχολεία της χώρας έχουν μπει διαδραστικοί πίνακες ή εργαστήρια υπολογιστών.

Είναι στη διάθεση όλων των μαθητών το ψηφιακό φροντιστήριο: με ένα «κλικ» έχουν ζωντανή διδασκαλία όλων των μαθημάτων δωρεάν.

Ολοκληρώθηκε η διαβούλευση για το νέο λύκειο, που γίνεται αυτόνομο σχολείο και για το τεχνολογικό λύκειο, που γίνεται η καρδιά της αλλαγής του σχολείου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Το σχολείο άνοιξε στον πολιτισμό, στη φιλαναγνωσία, στο θέατρο. Τέσσερις χιλιάδες εκπαιδευτικοί για πρώτη φορά προσελήφθησαν σε αυτές τις ειδικότητες. Ομάδες μαθητών από φέτος στο λύκειο δουλεύουν διαφορετικά με το project, πέρα από την απομνημόνευση, αλλά με συλλογικότητα και με νέο τρόπο λειτουργίας. Οργανώνουμε πανευρωπαϊκό φεστιβάλ για το αρχαίο δράμα. Ανάπτυξη, ανάδειξη του αρχαίου πολιτισμού, ουσιαστική λειτουργία στο σχολείο.

Ολοκληρώθηκε επιτέλους, μετά από τριάντα πέντε χρόνια, η αυτοαξιολόγηση στα σχολεία -την παρουσιάζει η κ. Χριστοφιλοπούλου στην Επιτροπή Μορφωτικών την Τρίτη- όλο το πιλοτικό πρόγραμμα σε εξακόσια σχολεία. Και από το Σεπτέμβριο ξεκινάει η αυτοαξιολόγηση, μετά από τριάντα πέντε χρόνια άρνησης αξιολόγησης στα σχολεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

Θα ήθελα τρία λεπτά, κυρία Πρόεδρε.

Υπήρξαν τεράστια προβλήματα. Είκοσι χιλιάδες συνταξιοδοτήσεις σε δύο χρόνια και μόνο τρεις χιλιάδες προσλήψεις. Υπήρξε δραματική αναδιάρθρωση, πολύ δύσκολη, κύριοι συνάδελφοι. Εάν δεν φέρναμε επτά χιλιάδες εκπαιδευτικούς πίσω – που σημαίνει αλλαγή στη ζωή επτά χιλιάδων ανθρώπων- εάν δεν είχαμε προχωρήσει σε συγχώνευση δύο χιλιάδων σχολείων –ξέρετε, τι σημαίνει δύο χιλιάδες σχολεία στη γειτονιά, στο χωριό;- εάν δεν είχαμε κάνει την «κάρτα του σχολείου», που να παρακολουθούμε σήμερα τον αριθμό των μαθητών, τις ώρες, τους δασκάλους -σε κάθε σημείο με ένα «κλικ» ο Υπουργός, βλέπει τι γίνεται- δεν θα μπορούσαμε να λειτουργήσουν τα σχολεία τον Σεπτέμβριο. Οι αποσπάσεις έγιναν για πρώτη φορά με αντικειμενικά κριτήρια. Καταφέραμε ο Σεπτέμβριος να είναι ο καλύτερος χρόνος, των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων, όσον αφορά τα κενά.

Βεβαίως, υπήρξε τεράστιο πρόβλημα καθυστέρησης στη διανομή των βιβλίων. Η πρόληψη ήταν ανθρωπίνως αδύνατη και από εμένα και από την Υφυπουργό. Σε αυτές τις περιπτώσεις, όση σημασία έχει η απόδοση ευθυνών -και όλες οι διαδικασίες έχουν κινηθεί σε όλα τα επίπεδα και από το Υπουργείο Δικαιοσύνης- άλλο τόσο έχει σημασία της ανάληψης της πολιτικής ευθύνης, που το έκανα από την πρώτη μέρα, κυρίως όμως, έχει η αποτελεσματική δράση για την αντιμετώπιση του προβλήματος.

Επειδή το θέμα έρχεται και επανέρχεται –και λογικά, απολύτως λογικά- θα κάνω σαφή τα παρακάτω: Ο συνολικός αριθμός των βιβλίων που μοιράζονται στα σχολεία είναι τριάντα εκατομμύρια. Για το 92% των βιβλίων έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία παραγωγής και διανομής. Εννέα εκατομμύρια βιβλία χρησιμοποιήθηκαν από τα αποθέματα, που υπήρχαν στις αποθήκες ήδη από το Σεπτέμβριο. Στα περισσότερα από τα μισά σχολεία της χώρας λειτούργησε από την πρώτη ημέρα η επαναχρησιμοποί-

ηση των βιβλίων. Για τα μεγάλα αστικά κέντρα, όπου η επαναχρησιμοποίηση ήταν δύσκολη, σε συνεργασία με το Εθνικό Τυπογραφείο, κάναμε τευχίδια και είχαν όλα τα παιδιά του γυμνασίου τα μαθήματα μέχρι και το Δεκέμβριο. Κινητοποιήθηκαν σε εντυπωσιακό βαθμό περιφέρειες και δήμοι, σύλλογοι γονέων και βέβαια, οι εκπαιδευτικοί.

Ο ρόλος των εκπαιδευτικών ήταν για ακόμα μια φορά εντυπωσιακός. Δάσκαλοι και καθηγητές με μειωμένες αποδοχές, έπαιρναν οι ίδιοι το αυτοκίνητό τους, πήγαιναν οι ίδιοι και έκαναν τη διανομή, λειτουργούσαν μέσ' την τάξη τους, με αποτέλεσμα από τα μέσα Οκτώβριου να έχει αποκατασταθεί πλήρως η λειτουργία σε όλα, ακόμα και στα σχολεία που είχαμε ιδιαίτερα προβλήματα.

Επετεύχθη με αυτό τον τρόπο, μεταξύ των άλλων, η εντυπωσιακή ενσωμάτωση του ψηφιακού σχολείου. Τριάντα χιλιάδες ατομικοί χρήστες την άνοιξη και –προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι- ένα εκατομμύριο πεντακόσιες πενήντα χιλιάδες ατομικοί χρήστες στο ψηφιακό σχολείο το Νοέμβριο του 2011. Το ψηφιακό σχολείο είναι πια μια πραγματικότητα στην ελληνική κοινωνία.

Ο Οργανισμός Εκδόσεων Διδακτικών Βιβλίων, ο οποίος ήταν ένας Οργανισμός με τριακόσια άτομα πριν από λίγα χρόνια και πενήντα άτομα σήμερα στις αρχές της χρονιάς, με νόμο κλείνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Υπουργού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κυρία Υπουργέ.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Όλη η αρμοδιότητα μεταφέρεται στο «ΔΙΟΦΑΝΤΟ». Ήδη έχουν γίνει όλες οι προκηρύξεις της επόμενης χρονιάς από τις αρχές Οκτωβρίου, ενώ με την ευθύνη της Υφυπουργού αλλάζουν τίτλοι, περιεχόμενο και μορφή των βιβλίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα μπορούσα, βέβαια, να μην αναφερθώ στο νόμο για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ήταν μια πολύ μεγάλη στιγμή για την ελληνική εκπαίδευση, για το Ελληνικό Κοινοβούλιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Διαμαντοπούλου, ανοίγετε ένα τεράστιο θέμα και δεν έχετε χρόνο.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Όχι, θα πω μόνο μια λέξη και δεν θα επανέλθω, κυρία Πρόεδρε.

Το έχω πει πολλές φορές.

Θεωρώ ότι η εφαρμογή του νόμου, για την οποία έχουμε δεσμευτεί όλοι, ο κ. Αρβανιτόπουλος, ο Αναπληρωτής Υπουργός, που έχει την ευθύνη, η Βουλή, είναι το μεγάλο στοίχημα. Η εφαρμογή του νόμου δεν μπορεί να επαφίεται ούτε στην καλή διάθεση των διοικήσεων ούτε στη δική τους ερμηνεία του Συντάγματος. Και θα ήθελα να πω ότι είμαστε στη διάθεση κάθε πανεπιστημίου, κάθε ΤΕΙ, για να βοηθήσουμε στην εφαρμογή του νόμου, κυρίως στα θέματα της ανάπτυξης και της εξωστρέφειας.

Όμως, θέλω από αυτό το Βήμα να πω, ότι οι διοικήσεις, οι οποίες αρνούνται να υλοποιήσουν το νόμο, παίρνουν την τεράστια ευθύνη απέναντι στην πανεπιστημιακή κοινότητα, για τις επιπτώσεις, οι οποίες καταγράφονται στο νόμο.

Τις επόμενες είκοσι ημέρες, θα φέρουμε το σχέδιο νόμου για την έρευνα που είναι στην τελική φάση. Τελειώνει και η διακομματική επιτροπή για το Λύκειο και το Τεχνολογικό Λύκειο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, θέλω να ευχαριστήσω τη συνάδελφό μου κ. Χριστοφιλοπούλου -γιατί αυτά τα δύο χρόνια ξεκινήσαμε μαζί και ήταν πραγματικά πιο δύσκολα χρόνια- όλους τους Υφυπουργούς, Αναπληρωτές Υπουργούς, που πέρασαν αυτό το διάστημα από το Υπουργείο, τον κ. Αρβανιτόπουλο, για την εξαιρετική συνεργασία που έχουμε αυτό το διάστημα, τους εκπροσώπους της διακομματικής επιτροπής και να πω ότι θεωρώ πως αφήνουμε πίσω μας μια μεγάλη αλλαγή και παρακαταθήκη, που είναι η συναίνεση στην παιδεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρία Διαμαντοπούλου, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Η Φινλανδία, που όλοι θαυμάζουμε, ξεκίνησε τη συναίνεση για την παιδεία από το 1973. Από τότε όλα τα κόμματα συμφωνούν σε θέματα παιδείας και τα αποτελέσματα είναι εμφανή.

Εμείς ξεκινήσαμε με συνέπεια επί υπουργίας του κ. Σπηλιοτόπουλου και Υφυπουργίας του κ. Λυκουρέζου...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ξεκινήσατε, αλλά πρέπει και να ολοκληρώσετε.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Έχω μισό λεπτό και τελείωσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Τι μισό λεπτό; Έχετε μιλήσει πολύ παραπάνω.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): ... με τους Προέδρους του ΕΣΥΠ, τον κ. Μπαμπινιώτη και τον κ. Λυκουργιώτη και πετύχαμε συγκεκριμένα αποτελέσματα.

Το να δημιουργήσουμε σε αυτή την κρίση ένα σταθερό περιβάλλον δεκαετίας για τις αλλαγές στην παιδεία, στην πρωτοβάθμια, στη δευτεροβάθμια και στην τριτοβάθμια, όπου κάθε Υπουργός Παιδείας θα χτίζει πάνω σε αυτό, που θα βρίσκει, δεν θα ράβει και δεν θα ξηλώνει, είναι η μεγαλύτερη παρακαταθήκη. Ίσως είναι η πρώτη κατάκτηση, της μετά Παπαδήμου εποχής.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα παρακαλούσα να λάβω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα παρακαλούσα να προηγηθεί ένας Βουλευτής και μετά οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα ήθελα να κάνω μια μικρή παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Όλοι μικρή παρέμβαση θέλουν να κάνουν. Ας προηγηθεί ο κ. Σταμάτης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Εγώ δύο πράγματα θέλω να πω μόνο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Θα αργήσετε μετά να μιλήσετε, κύριε Σταμάτη, διότι δεν είναι μόνο ο κ. Κεφαλογιάννης. Έχουν ζητήσει το λόγο...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Για μια μικρή παρέμβαση, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Για μια μικρή παρέμβαση, έχουν ζητήσει όλοι.

Παρακαλώ να προσέλθει στο Βήμα, ο κ. Σταμάτης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, στο Νομό Αιτωλοακαρνανίας.

Ορίστε, κύριε Σταμάτη, έχετε το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Για να μην αφήσω αναπάντητα κάποια θέματα, τα οποία έθεσε η Υπουργός κ. Διαμαντοπούλου, θέλω να πω, ότι άκουσα με προσοχή την τοποθέτησή σας, κυρία Υπουργέ, όμως θέλω να σας πω και να καταγράψω αυτή τη στιγμή, κάποια στοιχεία, τα οποία δυστυχώς, είναι αρνητικά στην έως τώρα πορεία σας στο Υπουργείο Παιδείας.

Μιλήσατε για τις αποσπάσεις και πρέπει να σας πω ότι δυστυχώς, εφαρμόσατε τα κριτήρια των μεταθέσεων ως κριτήρια αποσπάσεων, με αποτέλεσμα να έχετε δημιουργήσει τεράστια θέματα στην ελληνική οικογένεια, στις οικογένειες κάποιων καθηγητών και αυτή την ώρα πραγματικά οι άνθρωποι βρίσκονται σε απόγνωση.

Δεύτερον, θέλω να πω ότι ακόμη υπάρχει το μεγάλο θέμα των σχολικών βιβλίων. Το δε ψηφιακό σχολείο είναι μία εξαγγελία σας, για την οποία μιλήσατε μόλις προηγουμένως, αλλά δυστυχώς δεν βλέπω να έχει αρχίσει να υλοποιείται.

ΑΝΝΑ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ (Υπουργός Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων): Είναι όπως σας τα είπα ακριβώς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Εύχομαι να είναι έτσι. Δεν έχω λόγους να αμφιβάλλω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να δώσουμε την ψήφο μας στον προϋπολογισμό που φέρνει η παρούσα Κυβέρνηση. Είναι ο προϋπολογισμός του ΠΑΣΟΚ με άλλον Πρωθυπουργό και με τη συμβολική συμμετοχή της Νέας Δημοκρατίας και του ΛΑΟΣ και βεβαίως, μιας πλευράς η οποία

εκπροσωπεί τον Πρωθυπουργό, τον κ. Παπαδήμο.

Πρέπει να σας πω ότι συμμετέχει στην Κυβέρνησή του με τέσσερις Υπουργούς, που δεν προέρχονται ούτε από το ΠΑΣΟΚ ούτε από τη Νέα Δημοκρατία ούτε από το ΛΑΟΣ, που είναι συνεργάτες του και τους οποίους εκείνος επέλεξε. Υπάρχει δηλαδή, σε εξέλιξη ένα περίεργο πάντρεμα, που δεν μπορεί παρά να πρέπει να το παρατηρήσουμε, γιατί ενδεχομένως κάπου, κάτι σημαίνει και κάπου μας οδηγεί.

Ο Ελύτης είχε πει στο «Άξιον Εστί» ότι ήρθαν χθες ντυμένοι φίλοι οι εχθροί μας. Ήρθε σήμερα ο προϋπολογισμός του ΠΑΣΟΚ με άλλον Πρωθυπουργό, δηλαδή κάτι αντίστοιχο. Αν δεν υπήρχε αυτή η ειδικής ευθύνης Κυβέρνηση, θα πρέπει να σας πω ότι ούτε καν θα σκεφτόμουν ποτέ να ψηφίσω αυτόν τον προϋπολογισμό, για πάρα πολλούς λόγους.

Οι λόγοι δεν είναι οικονομικοί ούτε τα στοιχεία του προϋπολογισμού. Οι λόγοι είναι και πάλι πολιτικοί, γιατί και στην προηγούμενη ομιλία μου στην ψήφο εμπιστοσύνης είπα ότι τα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα και η Ευρώπη και η Ελλάδα είναι πολιτικά. Εξακολουθώ να έχω αυτή την πίστη. Εξακολουθώ να την έχω και κάτω από αυτό το πρίσμα, να βλέπω τις εξελίξεις και προς τα πού οδεύουν τα πράγματα.

Θέλω να σας πω ότι στο θέμα αυτό, όπως και στην ψήφο εμπιστοσύνης, όσο και αν προσπαθήσαμε δεν μπορέσαμε να σας δώσουμε την ψυχή μας. Σας δώσαμε την ψήφο μας. Ενδεχομένως και σήμερα να σας δώσουμε την ψήφο μας. Δεν σας δίνουμε την ψυχή μας.

Το να σας δώσουμε την ψυχή μας σημαίνει πάρα πολλά για μας, σημαίνει πολλά, μεγάλα και ηθικά. Δεν έχουμε το δικαίωμα να το κάνουμε. Δεν έχουμε αυτό το δικαίωμα, αγαπητοί φίλοι, όσοι είμαστε κοντά στην κοινωνία, όσοι την ακούμε, όσοι ακούμε την οργή της κοινωνίας, όσοι ζούμε αυτά τα δύο τελευταία χρόνια την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι Υπουργοί, του ΠΑΣΟΚ κυρίως, την ελληνική κοινωνία από την πρώτη στιγμή τη βάλατε απέναντί σας. Δεν θελήσατε να την κάνετε ούτε συνεργάτη σας ούτε συμμέτοχο ούτε φίλο ούτε να δημιουργήσετε μαζί της ένα κοινό μέτωπο. Θελήσατε να έχετε απέναντί σας την κοινωνία με πάρα πολλούς τρόπους.

Δεν ξέρω ποια σκοπιμότητα εξυπηρετήσατε με αυτό. Υποπτεύομαι πολλά. Ενδεχομένως, κάποια από αυτά δεν έχω καν το δικαίωμα να τα αναφέρω σήμερα στην τοποθέτησή μου. Όμως, την κοινωνία από την πρώτη στιγμή, αφού την ευτελίσατε, αφού τη διαπομπεύσατε, αφού την κατηγορήσατε με σκαιό τρόπο, θελήσατε από μόνοι σας να τη βάλετε απέναντι.

Συνεχίζετε να κυβερνάτε με μια αλαζονεία. Πρέπει αυτό να το πω, γιατί αυτά δεν μπορούν να σκεπαστούν από τη σκόνη του χρόνου ούτε να παραγραφούν. Κυβερνάτε με μια αλαζονεία, με έναν εκβιαστικό τρόπο, με εκβιαστικά διλήμματα. Κυβερνάτε και οδεύουμε όλοι –και εσείς και εμείς και οι πολίτες- προς τη μητέρα όλων των μαχών. Προσέξτε αυτό που σας λέω. Η μητέρα όλων των μαχών θα είναι η συζήτηση που θα γίνει εδώ για το νέο μνημόνιο.

Απορώ πώς θα φέρετε ένα νέο μνημόνιο, μια νέα σύμβαση, όταν δεν έχετε φέρει στην Ελληνική Βουλή το πρώτο μνημόνιο. Ήδη ο κ. Βαλυράκης ζητά να φέρετε το πρώτο μνημόνιο για να το ψηφίσουμε. Απορώ τι σας υποχρεώνει να ακολουθείτε αυτή την πολιτική, η οποία προσβάλλει πρώτα από όλα τη λογική. Αφήστε τα άλλα συναισθήματα. Πώς θα προχωρήσετε για να φέρετε μία σύμβαση να ψηφιστεί; Απειλώντας, εκβιάζοντας, λέγοντας ότι πρέπει να αποφασίσουμε να είμαστε στην Ευρώπη ή όχι;

Θέλω μια φορά να σας πω κάτι προσωπικά. Είμαι πιο πολύ φιλοευρωπαϊστής από πάρα πολλούς εδώ μέσα και σίγουρα πιο πολύ από την κυβέρνηση, που μέχρι προχθές μας κυβερνούσε. Είμαι φίλος και είμαι υπέρ της Ευρώπης και αυτό με κάνει να υποπτεύομαι, να ψάχνω, να διαβάζω, να ρωτάω και να περιμένω απαντήσεις.

Θέλουμε μία Ευρώπη, όπως έχω ξαναπεί, που να είναι Ευρώπη των λαών. Δεν θέλουμε Ευρώπη των ολίγων πλουσίων. Δεν διανοούμαστε ότι μπορεί να έχουμε μία Ευρώπη των τραπεζών. Αυτό θέλω να γίνει απόλυτα κατανοητό.

Έτσι προχωρούμε στη μητέρα των μαχών, χωρίς να προσπαθεί η Κυβέρνηση αυτή την ώρα να δώσει δείγματα μιας άλλης αντιμετώπισης απέναντι στον ελληνικό λαό. Ο προϋπολογισμός είναι ένα βήμα από αυτά, γιατί είναι ο δικός σας προϋπολογισμός, ένας προϋπολογισμός που το έχουν πει όλοι -ακόμα και φίλοι, συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ- ότι θα πέσει έξω, ότι θα αναθεωρηθεί, ότι τα στοιχεία που επικαλείται δεν μπορούν να σταθούν, ένας προϋπολογισμός που εκ των πραγμάτων -ή γιατί σε λίγο καιρό θα υπάρχει μία άλλη κυβέρνηση- δεν θα ισχύει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο προϋπολογισμός θα πέσει έξω, το ξέρετε πολύ καλά. Γιατί, λοιπόν, τον φέρνετε; Ένα έλλειμμα, που θα έχουμε κατά πάσα πιθανότητα το 2012, θα είναι της τάξεως του 10,5%-11%. Ήδη το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας προσπαθεί με διάφορους τρόπους διαχειριστικού λογιστικού να εντάξει, στα έσοδα του 2011, έσοδα των δύο πρώτων μηνών του 2012. Πού πάμε, λοιπόν;

Πείτε κάποια στιγμή στο λαό την αλήθεια. Πείτε κάποια στιγμή στο λαό τι βλέπετε να έρχεται. Πείτε στο λαό αυτά που συμβαίνουν ή έστω υποπτεύεστε. Πείτε στο λαό, αν μη τι άλλο, ότι πρέπει να σταθεί δίπλα σας και όχι απέναντί σας.

Θέλω να πω και κάτι άλλο. Αυτή η Κυβέρνηση ειδικού σκοπού, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έπρεπε να έχει δώσει πρώτη το παράδειγμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Έπρεπε να δώσει το παράδειγμα δια του Πρωθυπουργού, αλλά και δια των εντίμων μελών της Κυβέρνησης, των συναδέλφων. Έπρεπε να είναι μία μικρή κυβέρνηση ολίγων υπουργών...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Και αν δεν είχε το θάρρος να το επιβάλλει ο κ. Παπαδήμος, έπρεπε εσείς οι ίδιοι να δώσετε το καλό παράδειγμα και να αυτοθυσιαστείτε, να μη δεχθείτε όλοι να έχετε αυτές τις υπουργικές καρέκλες. Θα ήταν μία πρώτη απτή συμβολική απόδειξη του ότι πραγματικά θέλετε να βοηθήσετε αυτήν τη χώρα.

Είδαμε, όμως, αυτή την Κυβέρνηση που είναι ένα τερατούργημα. Βέβαια εμείς, όπως κάνουν και οι επιστήμονες παντού, θα κρατήσουμε αυτό το τερατούργημα για να δούμε πού θα πάει, πώς γεννήθηκε και πού θα οδηγήσει.

Θέλω να πω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Δεν έχετε άλλο χρόνο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα μου επιτρέψετε να πω μία φράση ακόμα. Άλλωστε, σ' αυτές τις συζητήσεις κρίνονται τεράστια ζητήματα και οφείλει ο Βουλευτής να τοποθετηθεί.

Όπως είπα, την ψυχή μου δεν θα την πάρετε, όπως και πάρα πολλών συναδέλφων που έχουμε τις ίδιες αγωνίες. Την ψήφο μου θα την κρίνω αφού ακούσω και τον Πρόεδρό μου κ. Σαμαρά. Όμως, αυτό δεν θα σημάνει τίποτα.

Σας λέω και πάλι –και κλείνω- πως οδηγούμαστε στη μητέρα όλων των μαχών. Από εκεί και πέρα, ελάτε να συζητήσουμε για μεγάλο διάστημα, να απαντήσετε σε πολλές ερωτήσεις, γιατί οι Έλληνες Βουλευτές δεν είναι διατεθειμένοι να δώσουν λευκή επιταγή, χωρίς να ξέρουν τι είναι αυτό που θα ψηφίσουν τελικά, κυρίως όσον αφορά τα εθνικά μας θέματα και την εθνική μας κυριαρχία.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το λόγο έχει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Δημήτρης Αβραμόπουλος.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας): Κύριε Πρόεδρε, ήμουν έτοιμος να ευχηθώ στην κυρία Πρόεδρο, την κ. Νικολαΐδου, χρόνια πολλά για τη γιορτή της. Είναι και η γιορτή του Πυροβολικού, όπως ξέρετε. Προφανώς γι αυτό έγινε η αλλαγή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, κατά το χρονικό διάστημα που βρέθηκα εδώ, άκουσα τους εκλεκτούς συναδέλφους και υπογράμμισα κάποια από εκείνα τα θέματα που έθιξαν.

Πρέπει να πω κάτι ξεκινώντας. Σε αυτή την Κυβέρνηση είμαστε και γιατί το θέλουμε και γιατί μας ζητήθηκε και γιατί έχουμε ένα συγκεκριμένο σκοπό να υπηρετήσουμε και το κάνουμε με υψηλό αίσθημα ευθύνης. Οι καιροί είναι δύσκολοι, οι καταστάσεις επίσης, χρειάζεται η συνευθύνη, την αναλάβαμε ως παράταξη και εκπληρώνουμε στο ακέραιο την αποστολή μας με βάση την εντολή που μας έχει δώσει η ίδια η Βουλή με διακόσιες είκοσι πέντε ψήφους, αλλά και οι κατευθύνσεις που σε μας τουλάχιστον έχει δώσει ο Πρόεδρός μας, Αντώνης Σαμαράς.

Έρχομαι στο θέμα μας. Ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, όπως γνωρίζετε, διαχρονικά αντιμετωπίζεται από τη Βουλή με διακομματικό πνεύμα, σε αναγνώριση του εθνικού ρόλου των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων στη διαφύλαξη της ακεραιότητας του εθνικού μας χώρου.

Το πνεύμα αυτό είναι σήμερα αναγκαίο περισσότερο παρά ποτέ, σε μια περίοδο που η χώρα μας διέρχεται, όπως όλοι γνωρίζουμε, μια πρωτόγνωρη οικονομική κρίση, μία κοινωνική κρίση με αρνητικές επιπτώσεις σε όλους τους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ζωής του τόπου και που πλήττει το μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού, σε μια περίοδο που οι έκτακτες συνθήκες οδήγησαν, όπως είπα πρωτύτερα, στη δημιουργία Κυβέρνησης ειδικού σκοπού και συγκεκριμένης ειδικής αποστολής, την Κυβέρνηση συνεργασίας του Λουκά Παπαδήμου, που για μια ακόμη φορά λέω ότι όλοι υπηρετούμε με συνέπεια και πνεύμα συνεννόησης και συνεργασίας για το καλό, πάνω απ' όλα, του τόπου μας.

Αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν αναιρεί τις ιδεολογικές και πολιτικές τοποθετήσεις του καθενός και της καθεμιάς από μας. Πιστοί όλοι στις τάξεις των παρατάξεων και των πολιτών που μας ανέδειξαν και πέρα και πάνω από την κυβερνητική αποστολή μας, θα αγωνιστούμε, ο καθένας ξεχωριστά, στις επερχόμενες εκλογές για τους πολιτικούς χώρους στους οποίους ανήκουμε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας για το 2012 ανταποκρίνεται πλήρως στη σημερινή συγκυρία και διαμορφώνεται κατά αναλογία και προς τους προϋπολογισμούς και άλλων κρίσιμων τομέων της χώρας. Είναι ο προϋπολογισμός των περικοπών, αλλά και των μεταρρυθμίσεων.

Δεν σας κρύβω –και επιτρέψτε μου μία προσωπική ομολογία- ότι είναι ιδιαίτερα άχαρος από μια άλλη πλευρά αυτός ο ρόλος. Θα έλεγα δε, ότι δεν ήταν καθόλου ευφυολόγημα, όταν στα «συγχαρητήρια» πολλών συναδέλφων, απαντούσα λέγοντάς τους ότι καλύτερα να μας εύχονται καλή δύναμη, αντοχή και κουράγιο αυτές τις ώρες. Είναι άχαρος ο ρόλος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε διατελέσει Υπουργοί κυβερνήσεων στο παρελθόν. Όταν ερχόμαστε εδώ, προσπαθούσαμε -αφού πρωτύτερα είχαμε διεκδικήσει- να κάνουμε τη δουλειά μας σωστά, έχοντας εξασφαλίσει περισσότερα για τον τομέα μας. Δεν είναι έτσι τα πράγματα τώρα.

Το 2011 ο προϋπολογισμός είχε υποστεί συνολική μείωση της τάξεως του 19,40% σε σχέση με το 2010, διαμορφούμενος σε 4,9 δισεκατομμύρια ευρώ περίπου. Για τον επόμενο χρόνο, το 2012, ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας θα ανέλθει σε 4,1 δισεκατομμύρια ευρώ μειωμένος κατά 16,22% σε σχέση με το 2011.

Ειδικότερα μειώνεται 6,15% το σκέλος των αποδοχών, διαμορφούμενες σε 2,14 δισεκατομμύρια ευρώ ή σε ποσοστό 52% περίπου του συνολικού προϋπολογισμού. Μειώνεται 5,46% το λειτουργικό μέρος, αγγίζοντας για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια ποσό κάτω του 1 δισεκατομμυρίου ευρώ, που αντιστοιχεί στο 23,7% του συνολικού προϋπολογισμού του Υπουργείου. Μειώνεται 37,5% για τις προβλεπόμενες πληρωμές εξοπλιστικών προγραμμάτων, ανερχόμενες σε 1 δισεκατομμύριο ευρώ, που αντιστοιχεί στο 24,3% του προϋπολογισμού του Υπουργείου. Το ποσό αυτό αποτελεί οροφή.

Είναι συνεπώς, αντιληπτό ότι γίνεται πράγματι μία μεγάλη προσπάθεια περιστολής των δαπανών, αλλά και σπατάλης, όπου τυχόν αυτή εντοπίζεται.

Επιπλέον, θα αναζητήσουμε ενέργειες και δράσεις με στόχο την περαιτέρω μείωση των ελαστικών δαπανών με βάρος στους τομείς της λειτουργίας, της εκπαίδευσης και των εξοπλιστικών δαπανών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η νέα δομή των Ενόπλων Δυνάμεων, όπως αυτή έχει σχεδιαστεί από τα Γενικά Επιτελεία και που στη φάση αυτή μελετάται σε επίπεδο πολιτικής ηγεσίας, θα διαδραματίσει πρωταγωνιστικό ρόλο στην προσπάθεια εξοικονόμησης πόρων, αλλά και αποδοτικότερης λειτουργίας του Υπουργείου και των Ενόπλων Δυνάμεων.

Σύντομα, στις αρχές του 2012, θα γίνουν και οι σχετικές ανακοινώσεις. Θα επαναξιολογήσουμε, πέραν αυτών που σας είπα, τη συμμετοχή μας σε διεθνείς ασκήσεις, υποχρεώσεις για να εξοικονομηθούν και από εκεί πόροι.

Ωστόσο, θα ήθελα να σταθώ για λίγο στον τομέα των εξοπλιστικών δαπανών. Είναι αλήθεια ότι αυτός ο τομέας ήταν και παραμένει προβληματικός, θα έλεγα, άναρχος σε ορισμένες περιπτώσεις. Οπωσδήποτε χρειάζεται ένας επαναπροσδιορισμός των πολιτικών σε αυτό τον τομέα. Έχουν γίνει προσπάθειες μέχρι τώρα από τους προηγούμενους συναδέλφους όλων των κυβερνήσεων και είμαστε σε καλό δρόμο.

Προσωπικά, δεν είμαι βέβαιος ότι αυτή η Κυβέρνηση, Κυβέρνηση συνεργασίας και ειδικού σκοπού όπως είπαμε, έχει το χρόνο να ολοκληρώσει μία τέτοια προσπάθεια. Μπορεί, όμως, και θέλει να βάλει τις βάσεις ενός εφικτού και αποδοτικού προγραμματισμού για το μέλλον, ειδικότερα αυτή τη στιγμή που τα ενιαία μεσοπρόθεσμα προγράμματα ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού της περιόδου 2011-2015 συνολικού κόστους 14,5 δισεκατομμυρίων ευρώ περίπου έχουν ήδη καταργηθεί με το ν. 3978/2011, όπως και τα αντισταθμιστικά οφέλη, που πρέπει όμως να ολοκληρωθούν το ταχύτερο δυνατόν για την ενίσχυση της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας και που, αναίτια θα έλεγα, εκκρεμούν χρόνια από παλαιά εξοπλιστικά προγράμματα πριν τη θέση σε ισχύ του νέου νόμου που τα καταργεί.

Στόχος της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας πρέπει να είναι η ανασυγκρότηση και ο παραγωγικός εκσυγχρονισμός της αμυντικής βιομηχανίας. Τα αντισταθμιστικά οφέλη είναι αυτά που μπορούν άμεσα να συμβάλουν στο στόχο αυτό.

Η ανάπτυξη της εγχώριας αμυντικής βιομηχανίας στις προμήθειες των Ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων αλλά και σε προμήθειες από άλλες χώρες μπορεί να καταστεί σημαντική παράμετρος της εθνικής μας οικονομίας.

Παράλληλα, είναι ανάγκη να προχωρήσουμε στην ταχύτερη δυνατή απορρόφηση του ΕΣΠΑ, στην αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του Υπουργείου και των εποπτευόμενων φορέων, στη συγκεκριμενοποίηση και αναβάθμιση της κοινωνικής προσφοράς των Ενόπλων Δυνάμεων στο κοινωνικό σύνολο.

Στο πλαίσιο αυτό θα επιδιώξουμε την καταγραφή των γνώσεων και των εμπειριών που υπάρχουν στις Ένοπλες Δυνάμεις και στη σύνδεσή τους με συγκεκριμένες ανάγκες στην ελληνική περιφέρεια, μέσα από την κατάρτιση ειδικών προγραμμάτων για την υλοποίηση αυτών των στόχων. Μιλάμε για ένα άνοιγμα στην κοινωνία, για ένα κοινωνικό δόγμα, αν θέλετε, στην υπηρεσία των πολιτών και του κοινωνικού συνόλου.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η οικονομική κρίση προκαλεί προβληματισμούς στο χώρο των Ενόπλων Δυνάμεων για πιθανή αύξηση της στρατιωτικής θητείας. Συζητιέται και γράφεται αρκετά τον τελευταίο καιρό. Δεν θεωρώ ότι οι νέοι της χώρας, που πρώτοι αν θέλετε πλήττονται από την ανεργία, πρέπει και «να πληρώσουν τα σπασμένα» μιας αποτυχημένης πολιτικής, που αφορά όλους μας.

Από την άλλη μεριά, όμως, οφείλουμε να διασφαλίσουμε, πάνω απ' όλα, τη μαχητική ικανότητα και την αποδοτικότητα των κλάδων του Στρατού, του Ναυτικού και της Αεροπορίας ανά πάσα στιγμή. Και αναφέρομαι στη μαχητική ικανότητα των κλάδων, στη διαθεσιμότητα των μέσων, στην επάρκεια του ανθρώπινου δυναμικού. Θα ζητήσω από τον Αρχηγό των Ενόπλων Δυνάμεων και τους Αρχηγούς των τριών κλάδων να υποβάλουν σχετικές μελέτες και εκτιμήσεις, ώστε όποιες αποφάσεις ληφθούν να είναι έγκυρες, αξιόπιστες, λειτουργικές και αποδοτικές.

Η υπεράσπιση της εθνικής κυριαρχίας και της ασφάλειας της χώρας μας, μιας κυριαρχίας που διευρύνεται πέραν από την εδαφική ακεραιότητα και στη δημοσιονομική επάρκεια, είναι ο στό-

χος του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, είναι το ζητούμενο για την ελληνική κοινωνία και για το έθνος μας.

Τα μέτρα λιτότητας δεν μπορούν να συνεχίσουν να πλήττουν τη μικρομεσαία τάξη και να διαρρηγνύουν τον κοινωνικό ιστό της χώρας. Είναι η ώρα των αποφάσεων για ανάπτυξη και δημιουργία συνθηκών εξόδου από την κρίση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σ' αυτό το σημείο θα ήθελα να αναφερθώ –κι επιτρέψτε μου- στο λεπτό θέμα που έχει πάρει δημοσιότητα τις τελευταίες ημέρες. Η Ελλάδα είναι μία δημοκρατική χώρα μετά τη Μεταπολίτευση, με θεμελιωτή και πρωτεργάτη τον Κωνσταντίνο Καραμανλή. Έχει εμπεδώσει τη δημοκρατία και τα συντεταγμένα θεσμικά, με πρώτες τις Ένοπλες Δυνάμεις, που είναι ταγμένες να υπηρετούν τη συνταγματική τάξη και το εθνικό συμφέρον. Αυτό ίσχυε και ισχύει για όλες τις κυβερνήσεις από τότε μέχρι και σήμερα.

Ως πολιτικός υπεύθυνος των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, έχω την πεποίθηση –και το δηλώνω υπεύθυνα ενώπιον του Κοινοβουλίου- ότι δεν υφίσταται κανένα θέμα ως προς αυτό. Η παραφιλολογία που συνόδευσε κάποιες προσεγγίσεις τον τελευταίο καιρό, μόνο κακό έκανε και βέβαια, δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα. Οι Ένοπλες Δυνάμεις έχουν πλήρη συναίσθηση του καθήκοντός τους. Δεν υπάρχει, λοιπόν, κανένας λόγος προσχηματικής ανησυχίας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ανεξάρτητα από τις εξελίξεις στην Ευρωζώνη, η Ελλάδα έχει τη δική της ευθύνη, την ευθύνη του πολιτικού κόσμου, της πολιτικής τάξης ως συνόλου και της κοινωνίας, να παραμείνει ενωμένη. Η Ελλάδα θα κρατηθεί όρθια και θα ξεπεράσει τις δυσκολίες και τα μεγάλα προβλήματα που συσσωρεύτηκαν μέχρι τώρα. Πρέπει να θυμίσω ότι δεν είναι σήμερα η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζουμε. Οι προηγούμενες γενεές είχαν περάσει ακόμα πιο δύσκολα και τα κατάφεραν. Ιστορικά έχουμε ανταπεξέλθει σε μεγαλύτερες προκλήσεις και κατορθώσαμε να ανασυνταχθούμε, να δημιουργήσουμε μία πορεία ανάπτυξης, ευημερίας, εθνικής υπερηφάνειας και προοπτικής. Και αυτός πρέπει να είναι ο κοινός μας στόχος.

Η δημιουργία αυτής της Κυβέρνησης, παρά την οποιαδήποτε κριτική μπορεί να ασκηθεί, αποτελεί ένα δείγμα πως ο πολιτικός κόσμος της χώρας, αλλά και η κοινωνία στις δύσκολες στιγμές προτάσσουν το αίσθημα ευθύνης, τη δύναμη της υπέρβασης των διαφορών, που παραμένουν κυρίαρχες και αναδεικνύονται, όταν οι συνθήκες το απαιτούν. Η σημερινή πορεία, που αναμφίβολα οδηγεί προς τις εκλογές, πιστεύω πως θα έχει εμπεδώσει στη χώρα ένα κλίμα προοπτικής. Θα έχει δημιουργήσει ένα περιβάλλον πολιτικής ομαλότητας, που είναι απαραίτητο για τις περαιτέρω εξελίξεις. Θα έχει γίνει ορατή μία πορεία ανάπτυξης και αληθινής ελπίδας.

Γι' αυτό εργαζόμαστε. Και γι' αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαστε εδώ. Γι' αυτό μετέχουμε σ' αυτήν την Κυβέρνηση, που μας έταξαν, όπως είπα στο ξεκίνημα της ομιλίας μου, οι ηγεσίες των πολιτικών κομμάτων, από όπου προερχόμεθα, μέσα από την ανάγκη και σε πνεύμα εθνικής συνεννόησης. Ίσως αυτή να είναι μία ακόμα σημαντική κληρονομιά αυτής της Κυβέρνησης, δηλαδή ο σπόρος της κουλτούρας της εθνικής συνεννόησης. Η επιτυχία της θα είναι δικαίωση, όχι μόνο για όσους μετέχουμε, αλλά για ολόκληρο το πολιτικό σύστημα, για τους πολίτες που τη δέχτηκαν, όπως όλοι και όλες γνωρίζετε, με ελπίδα και προσδοκία. Ας μην τους απογοητεύσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι εξοπλιστικές ανάγκες της χώρας, αντίθετα με άλλες χώρες της Ευρώπης, έχουν κυρίως αμυντικό και αποτρεπτικό χαρακτήρα και προορισμό. Ανταποκρίνονται σε ένα ασταθές περιβάλλον στην περιοχή μας, που καθίσταται ακόμα πιο ρευστό με τις εξελίξεις στη Μεσόγειο, στη Βόρεια Αφρική και στη Μέση Ανατολή.

Με την έννοια αυτή, η εξασφάλιση της ασφάλειας και της ειρήνης στην περιοχή μας είναι προϋπόθεση για τη μείωση των εξοπλισμών. Θέλω, λοιπόν, με αυτήν την ευκαιρία να απευθυνθώ σήμερα από το Βήμα της Βουλής προς τους γείτονές μας συμμάχους, με αφορμή την εντατικοποίηση της στρατιωτικής δραστηριότητάς τους στον αέρα και στη θάλασσα στο Αιγαίο, ειδικότερα μετά την έναρξη ερευνών στην ΑΟΖ της Κύπρου. Η Ελλάδα δεν απειλεί, αλλά ούτε απειλείται. Τα εθνικά μας δικαιώματα, που είναι σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, είναι αδιαπραγμάτευτα.

Τίποτα, λοιπόν, δεν μπορεί να αλλάξει αυτήν την πραγματικότητα, καμμία παράβαση ή παραβίαση στο Αιγαίο. Αυτό που μπορεί να αλλάξει είναι μία ειλικρινής διαβούλευση για εκείνα τα θέματα που ήδη βρίσκονταν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και που συνοψίζονται από απόψεως Διεθνούς Δικαίου στην οριοθέτηση της υφαλοκρηπίδας, που προϋποθέτει τον καθορισμό της αιγιαλίτιδας ζώνης.

Ο καθορισμός της ΑΟΖ είναι βασικά μονομερές δικαίωμα των κρατών και επειδή ως Υπουργός Άμυνας η κύρια αποστολή μου είναι η ετοιμότητα απέναντι στο «casus belli» της τουρκικής εθνοσυνέλευσης, θεωρώ ότι πρέπει άμεσα να αρθεί. Προς τα εκεί πρέπει να στραφούν οι πρωτοβουλίες της γειτονικής και σύμμαχης χώρας. Οι χώρες δεν διαπραγματεύονται κάτω από την απειλή πολέμου.

Θα ήθελα να σας πω και κάτι τελευταίο, που έχει να κάνει με τα όσα σας είπα σήμερα για το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και τον προϋπολογισμό. Η οικονομική κρίση δεν έχει μειώσει –σας διαβεβαιώνω- στο ελάχιστο την αξιοπιστία, το φρόνημα και την ισχύ του στρατεύματος. Οι Ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις έχουν πλήρη επίγνωση της αποστολής τους. Πρέπει να είμαστε υπερήφανοι όλοι μας για το επίπεδό τους, το οποίο με θυσίες του ελληνικού λαού έχει κατακτηθεί και είναι κτήμα όλων των Ελλήνων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα πριν, δεν θα επιτρέψουμε ποτέ η οικονομική κρίση να μετατραπεί σε εθνική. Για να επιτευχθεί αυτό, πρέπει να σταθούμε με εμπιστοσύνη απέναντι στις Ένοπλες Δυνάμεις, να τις στηρίξουμε αυτές τις ώρες. Πρέπει να σας πω ότι το πρώτο μήνυμα έρχεται από τους ίδιους. Μεταφέρω σήμερα στο Κοινοβούλιο τη διαβεβαίωση όλων των τάξεων, όλων των βαθμίδων των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, ότι το τελευταίο που τους απασχολεί είναι οι περικοπές για τις οποίες σας μίλησα. Είναι συγκινητικό αυτό που σας λέω, αλλά το ζω καθημερινά και είμαι υπερήφανος ως Έλληνας γι' αυτό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' αυτό το σημείο θα μου επιτρέψετε να κάνω μία παρέμβαση και θα προσπαθήσω να μη σας πάρω πολύ χρόνο.

Λαμβάνοντας αφορμή και από τις τοποθετήσεις συναδέλφων που άκουσα αυτές τις μέρες που μίλησαν από διάφορες πτέρυγες της Βουλής, αυτήν την περίοδο διακυβεύεται η ίδια η ευρωπαϊκή πορεία της χώρας μας και η διαφύλαξη αυτού, που ως τώρα επετεύχθη αυτά τα δύο χρόνια, δηλαδή η διασφάλιση της χώρας από την εθνική καταστροφή. Αυτό είναι το μείζον διακύβευμα και σ' αυτό συμφωνούμε όλοι.

Η ολική απώλεια, η ολική καταστροφή απεφεύχθη, κυρίως χάρη στις μεγάλες, δυσβάσταχτες θυσίες της μεγάλης πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, ιδιαίτερα των μεσαίων και χαμηλών στρωμάτων. Κανείς μας δεν είναι υπερήφανος. Κανείς μας δεν επιχαίρει για τις σκληρές αποφάσεις που αναγκαστικά πάρθηκαν, προκειμένου να μειωθούν γρήγορα και δραστικά τα ελλείμματα. Κανείς μας δεν είναι υπερήφανος για τις αρνητικές συνέπειες της περιοριστικής πολιτικής, που είχε ως αποτέλεσμα μεταξύ άλλων την αύξηση της ανεργίας. Μιλάμε για μέτρα δύσκολα, οδυνηρά σε πολλές περιπτώσεις, αλλά αναγκαία για να μην εκραγεί πριν από δύο χρόνια και στο διάστημα που μεσολάβησε η βόμβα που δημιουργούσαν η εκτίναξη των ελλειμμάτων στα 36 δισεκατομμύρια ευρώ ως ετήσιο έλλειμμα, καθώς επίσης και το δημόσιο χρέος που κάλπαζε πλέον αχαλίνωτο.

Όλα αυτά συντελέστηκαν μέσα σε κλίμα αβεβαιότητας και σύγχυσης που δημιουργούσε η αναβλητικότητα, η ατολμία και η έλλειψη οράματος για την Ευρώπη από τους ηγέτες των μεγάλων χωρών της Ευρωζώνης.

Ο προϋπολογισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που συζητούμε, δεν είναι εύκολος και θα έλεγα ότι δεν είναι και ευχάριστος. Είναι, όμως, προϋπολογισμός ανάγκης. Είναι προϋπολογισμός που πρέπει να διασφαλίσει ακόμα και την υλοποίηση της συμφωνίας, της τόσο σημαντικής για τη χώρα μας, της 26ης και 27ης Οκτωβρίου. Αυτός ο προϋπολογισμός έχει δύσκολους στόχους. Περιέχει, όμως, και μία αχνή έστω ελπίδα, αλλά περιέχει

ελπίδα για τη δημιουργία για πρώτη φορά πρωτογενών πλεονασμάτων, εφ' όσον υλοποιηθεί όπως προβλέπεται.

Όμως, ο προϋπολογισμός δεν απαντά από μόνος του στο πιο σημαντικό κατά την άποψή μου ζητούμενο, δηλαδή στην ουσιαστική προώθηση της δικαιοσύνης στον καταμερισμό των βαρών. Είναι αλήθεια ότι τους προηγούμενους μήνες, με αποφάσεις που ελήφθησαν και σ' αυτήν την Αίθουσα, με αποφάσεις που έλαβε η κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου, έγιναν σημαντικά βήματα. Θυμίζω την ποινικοποίηση της φοροδιαφυγής, τα συγκεκριμένα μέτρα στην υλοποίηση αυτής της κατεύθυνσης της ποινικοποίησης της μεγάλης φοροδιαφυγής, καθώς επίσης την άρση του τραπεζικού απορρήτου, όπως και τον έλεγχο ενδεχόμενων φορολογικών υποχρεώσεων όσων έχουν βγάλει τα χρήματά τους στο εξωτερικό.

Η προσπάθεια αυτή πρέπει να συνεχισθεί χωρίς καθυστέρηση, χωρίς αναβολή, χωρίς τον παραμικρό δισταγμό και από τη σημερινή Κυβέρνηση.

Πολλαπλασιάζονται οι φωνές που λένε «όχι άλλους φόρους». Σε αυτό συμφωνούμε όλοι. Όμως, άλλο πράγμα είναι η μη επιβολή νέων φόρων και άλλο η σύλληψη της φοροδιαφυγής, που εξακολουθεί να δημιουργεί τεράστια δημοσιονομικά προβλήματα σε αυτή τη χώρα. Η σύλληψη της φοροδιαφυγής και πάνω απ' όλα, η δίκαιη κατανομή των φορολογικών βαρών πιστεύω ότι είναι η πιο σημαντική διάσταση της κοινωνικής δικαιοσύνης, ιδιαίτερα σε περιόδους και σε καταστάσεις, όπως αυτή που αντιμετωπίζουμε τώρα.

Γι' αυτό και απευθύνομαι προς την Κυβέρνηση, προς τους Υπουργούς όλων των κομμάτων που συμμετέχουν στην Κυβέρνηση, αλλά ταυτόχρονα και προς τους τρεις Αρχηγούς των κομμάτων, που τη στηρίζουν και με έμφαση υπογραμμίζω την ανάγκη να έρθει προς συζήτηση και ψήφιση τώρα το φορολογικό νομοσχέδιο που θα θεσμοθετεί επιτέλους ένα εθνικό φορολογικό σύστημα, ένα δίκαιο, αποτελεσματικό, αντιγραφειοκρατικό και ταυτόχρονα, αναπτυξιακό φορολογικό σύστημα. Τώρα πρέπει να γίνει αυτό, όχι με αναβολές για το μέλλον. Εδώ και τώρα, σε αυτή τη Βουλή, πρέπει να συζητήσουμε και να αποφασίσουμε, να ψηφίσουμε. Πρέπει τώρα να αποφασισθεί, για να εφαρμοστεί και να αποδώσει χωρίς καθυστέρηση, για να έχουμε στην ουσία και στην πράξη την εφαρμογή της δικαιοσύνης σε ό,τι αφορά την κατανομή των βαρών.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτή την περίοδο δοκιμάζεται έντονα το πολιτικό σύστημα, δοκιμάζεται η αξιοπιστία της πολιτικής και των πολιτικών, του πολιτικού κόσμου που λειτουργεί στα πλαίσια της κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας. Η ανάκτηση της αξιοπιστίας εξαρτάται πρωτίστως από εμάς. Ειλικρίνεια, σοβαρότητα, συνέπεια λόγων και έργων, αποκλειστική προσήλωση στην εξυπηρέτηση του δημοσίου συμφέροντος και πάνω απ' όλα, κρυστάλλινη διαφάνεια σε καθετί, για καθετί που μας αφορά, πρέπει να χαρακτηρίζουν κάθε στιγμή τη συμπεριφορά μας, να χαρακτηρίζουν τις πράξεις μας. Όλα αυτά είναι δική μας ευθύνη.

Θα ήταν, όμως, στρουθοκαμηλισμός, εάν παραβλέπαμε το γεγονός ότι με ιδιαίτερη ένταση και επιμονή καλλιεργείται από διάφορους ένα κλίμα απαξίωσης, συλλήβδην θεσμών, διαδικασιών και προσώπων. Οι γενικευμένοι αφορισμοί, ψευδείς ισχυρισμοί, ισοπεδωτικές λογικές, άκριτα αναπαραγόμενες φήμες και υπονοούμενα στοχεύουν -είτε ηθελημένα είτε αθέλητα- και συμβάλλουν συλλήβδην στην απαξίωση της πολιτικής και των πολιτικών.

Από την άλλη μεριά, ο πολιτικός, ο Βουλευτής, ο εκλεγμένος εκπρόσωπος του λαού που βρίσκεται συνεχώς σε θέση απολογούμενου, που δέχεται επιθέσεις απλά γιατί είναι πολιτικός, που αντιμετωπίζεται με καχυποψία γιατί ασχολείται με τα κοινά, δεν έχει τον τρόπο να αποκρούσει πολλές φορές άδικες επιθέσεις, να υπερασπισθεί την αλήθεια και διατρέχει τον κίνδυνο να ενεργεί κάτω από το κράτος του φόβου, διατρέχοντας τον κίνδυνο να είναι ένας ευάλωτος πλέον πολιτικός.

Σημείωσα το παράπονο, για παράδειγμα, συναδέλφων που μίλησαν τις δυο προηγούμενες μέρες και μου είπαν ότι η κοινή γνώμη θεωρεί πως η Βουλή και οι Βουλευτές δεν συμμετέχουν στις θυσίες. Μου το λέτε και πολλοί και έξω και από την Αίθουσα αυτή.

Το έχω πει πολλές φορές. Θα το επαναλάβω για μια ακόμη φορά. Μειώσαμε τον προϋπολογισμό της Βουλής από τα 222 εκατομμύρια ευρώ, που ήταν το 2009, σε 171 εκατομμύρια ευρώ για το 2012, δηλαδή, κάναμε περικοπές και μειώσεις 51 εκατομμυρίων ευρώ. Μειώσαμε κατά 23,5% τον προϋπολογισμό της Βουλής.

Ο προϋπολογισμός της Βουλής, το σύνολο του κόστους, θα έλεγα, της κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας δεν ξεπερνά το 3‰ του κρατικού προϋπολογισμού. Το τονίζω, όχι 3%, αλλά 3‰ του κρατικού προϋπολογισμού. Οι περικοπές αυτές στις οποίες αναφέρθηκα οφείλονται σε μειώσεις τόσο των δαπανών για αμοιβές των Βουλευτών -βουλευτική αποζημίωση κ.λπ.- όσο και των συνεργατών μας, των υπαλλήλων της Βουλής. Οφείλονται, επίσης, οι μειώσεις των 51 εκατομμυρίων και σε μειώσεις των λειτουργικών εξόδων.

Έχω επανειλημμένα δημόσια καταθέσει στοιχεία για τη συμμετοχή των Βουλευτών στις θυσίες και τα βάρη. Οι πραγματικές αμοιβές των Βουλευτών έχουν μειωθεί πάνω από 45%, μετά από αποφάσεις και δικές μου, αλλά και αποφάσεις που ομόφωνα πήραμε σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, ομόφωνες αποφάσεις της Ολομέλειας του Κοινοβουλίου.

Θυμίζω για μια ακόμη φορά το εξής, αν και το έχω πει πολλές φορές δημόσια, αλλά δεν αναπαράγεται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, δεν φτάνει στον κόσμο. Ας ελπίσουμε ότι απόψε -που περισσότεροι ίσως παρακολουθούν και από τη δημόσια τηλεόραση και από το κανάλι της Βουλής- θα έχουν αυτή την υπεύθυνη ενημέρωση. Θυμίζω, λοιπόν, ότι μειώθηκε η βουλευτική αποζημίωση και καταργήθηκαν ολοσχερώς τα δώρα Χριστουγέννων, Πάσχα και διακοπών. Ακόμα και σήμερα διαβάζω σε εφημερίδα ότι κάποιοι γράφουν, ισχυρίζονται ότι υπάρχουν δώρα ακόμη για τους Βουλευτές. Θυμίζω ότι αποφασίστηκε, επίσης -την εφαρμόζουμε ήδη την απόφασή μας- η μη καταβολή μιας ολόκληρης μηνιαίας αποζημίωσης.

Οι μειώσεις αυτές στις οποίες αναφέρομαι, μαζί με τη μη καταβολή μιας ολόκληρης μηνιαίας αποζημίωσης, ανέρχονται ήδη σε 37.000 ευρώ ετησίως. Θυμίζω, επίσης, ότι επεβλήθησαν με δικές μας αποφάσεις και κάθε μήνα παρακρατούνται από τους Βουλευτές κρατήσεις 3% υπέρ των ανέργων και του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων.

Θυμίζω ακόμη ότι επιβλήθηκε εισφορά αλληλεγγύης που καταβάλλεται από τους Βουλευτές με συντελεστή 5% επί του εισοδήματος, συντελεστής που είναι ο υψηλότερος από κάθε άλλο φορολογούμενο. Γενικό σύνολο μειώσεων: Τουλάχιστον 46.000 ευρώ. Γι' αυτό ακριβώς λέω ότι η συνολική μείωση των αποδοχών υπερβαίνει πλέον το 45%. Το γνωρίζετε εσείς οι ίδιοι -ήρθαν τα εκκαθαριστικά αυτού του μήνα- ότι πλέον το σύνολο των αποδοχών, της βουλευτικής δηλαδή αποζημίωσης, που λαμβάνουμε είναι κάτω από τις 4.000 ευρώ το μήνα. Απ' αυτά ο Βουλευτής θα πρέπει, βέβαια, να καλύψει τα πάγια έξοδα των γραφείων του, τα ενοίκια των γραφείων του στην εκλογική του περιφέρεια, τα λειτουργικά έξοδα των γραφείων του, τη βενζίνη για τις μετακινήσεις του, καθώς θα πρέπει να καλύψει και διάφορα άλλα έξοδα που προκύπτουν εκ των πραγμάτων, αναγκαστικά από την άσκηση του λειτουργήματός του. Από τη βουλευτική αποζημίωση -το λέω για πολλοστή φορά- κανείς δεν γίνεται εύπορος, κανείς δεν μπορεί να κάνει περιουσία.

Θυμίζω επίσης, στο σημείο αυτό, επειδή συχνά στοχοποιούνται και αυτοί, ότι και οι υπάλληλοι της Βουλής συμμετέχουν, όπως οι άλλοι, στις θυσίες. Οι αποδοχές των υπαλλήλων συνεργατών μας έχουν υποστεί μεγάλες μειώσεις που φτάνουν και στο 35%. Φυσικά, θα μου επιτρέψετε να πω μια βαριά κουβέντα: Είναι ανοησίες οι ισχυρισμοί ότι οι υπάλληλοι της Βουλής έχουν δήθεν δεκαπέντε-δεκαέξι μισθούς. Διότι εξακολουθεί και γράφεται και λέγεται αυτό ακόμη. Έχουν μείωση αποδοχών που φτάνει μέχρι το 35%.

Εδώ πρέπει να υπογραμμίσω ότι οι υπάλληλοι της Βουλής δεν έχουν το σύνηθες ωράριο καμμιάς άλλης υπηρεσίας του δημοσίου. Χειροπιαστό παράδειγμα και οι συνεδριάσεις τώρα για τον προϋπολογισμό: Σαββατοκύριακο από το πρωί μέχρι μετά τα μεσάνυχτα, πάρα πολλές ώρες. Και δεν είναι σπάνιο αυτό το φαινόμενο. Είναι φαινόμενο κάθε εβδομάδας, με τις βραδινές συνεδριάσεις, με τη λειτουργία των επιτροπών πρωί και από-

γευμα, με όλες αυτές τις υποχρεώσεις.

Θα κλείσω αυτή την παρέμβασή μου, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, επανερχόμενος στο θέμα της διαφάνειας, που, κατά την άποψή μου, είναι αφ' ενός μεν προϋπόθεση για την ποιότητα της λειτουργίας της κοινοβουλευτικής μας δημοκρατίας, αλλά ταυτόχρονα η διαφάνεια είναι και θέμα τιμής για τον πολιτικό κόσμο και για τον καθένα από εμάς που δραστηριοποιούμαστε στα κοινά.

Όπως θα θυμάστε, τον Ιούλιο του 2010 είχα προτείνει σε αυτή την Αίθουσα να αναρτάται το δημοσιευόμενο «πόθεν έσχες» των πολιτικών -που δημοσιεύεται μέσω του Τύπου- και στο διαδίκτυο. Είχα ζητήσει και τη γνώμη του τότε Προέδρου της Αρχής Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων, του πάρα πολύ έμπειρου και έγκριτου νομικού κ. Γεραρή, ο οποίος, μεταξύ άλλων, μου είχε υπογραμμίσει τότε ότι χρειαζόταν ρητή νομοθετική ρύθμιση, πριν προχωρήσουμε στην ανάρτηση στο διαδίκτυο. Αυτά πέρυσι τον Ιούλιο, όταν έκανα αυτή την πρόταση εδώ.

Η προηγούμενη κυβέρνηση του κ. Γεωργίου Παπανδρέου έφερε στις αρχές αυτού του καλοκαιριού, φέτος, το σχετικό νομοσχέδιο που ψηφίσαμε εδώ. Η Επιτροπή Ελέγχου του «Πόθεν Έσχες» έχει ολοκληρώσει πλέον τις σχετικές διαδικασίες, με όλες τις απαραίτητες τεχνικές λεπτομέρειες και σύμφωνα και με τις απόψεις της Αρχής Προστασίας των Προσωπικών Δεδομένων και εντός των επόμενων εβδομάδων η δημοσίευση του «πόθεν έσχες» θα γίνει και διά του Τύπου, όπως γινόταν μέχρι τώρα, αλλά και με ανάρτηση στο διαδίκτυο.

Επιμένω, όμως, στην αναγκαιότητα -όπως πολλές φορές έχω πει, έχω υπογραμμίσει, έχω ζητήσει- περαιτέρω βελτιώσεων του θεσμού αυτού του «πόθεν έσχες». Γι' αυτό και ζητούσα από την Κυβέρνηση να υπάρξει η σχετική νομοθετική πρωτοβουλία. Ο μέχρι πρότινος Υπουργός Εσωτερικών, όπως με ενημέρωσε, είχε προχωρήσει την επεξεργασία σχετικών ρυθμίσεων. Επαναλαμβάνω την πρόσκλησή μου προς την Κυβέρνηση και το σημερινό Υπουργό Εσωτερικών να φέρει στην παρούσα Βουλή το σχετικό νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κλείσω με ένα άλλο θέμα. Τις τελευταίες ημέρες προκλήθηκε συζήτηση και αφέθηκαν υπονοούμενα για καταθέσεις πολιτικών στην Ελβετία. Ο Υπουργός Οικονομικών και Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, μετά τις νομοθετικές πρωτοβουλίες του προηγούμενου διαστήματος και την έναρξη σχετικών διαδικασιών, ερευνών και ελέγχων, ανακοίνωσε ότι στο πλαίσιο των πληροφοριών που συλλέγει και επεξεργάζεται το Υπουργείο Οικονομικών για καταθέσεις στο εξωτερικό, θα δίδεται ιδιαίτερη προσοχή στον κατάλογο των προσώπων, που υπόκεινται στην υποχρέωση υποβολής δήλωσης «πόθεν έσχες», όλων των προσώπων που υποβάλλουν «πόθεν έσχες» και των πολιτικών και των μη πολιτικών, που από τη νομοθεσία, ως γνωστόν, υποβάλλουν δήλωση «πόθεν έσχες».

Θεωρώ, όμως –και το υπογραμμίζω αυτό και το τονίζω- ότι θα είναι ιδιαίτερα χρήσιμο, πέραν όλων αυτών, εμείς οι ίδιοι οι Βουλευτές να πάρουμε πρωτοβουλία, εξουσιοδοτώντας ο καθένας μας την Επιτροπή Ελέγχου του «Πόθεν Έσχες» των Βουλευτών -στην οποία, θυμίζω συμμετέχουν ο Πρόεδρος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, συμμετέχει Αντιπρόεδρος του Συμβουλίου της Επικρατείας, καθώς και Αεροπαγίτης- για να απευθυνθεί άμεσα, εδώ και τώρα, στις αρμόδιες ελβετικές αρχές και κυρίως στις τράπεζες, για να υπάρξει πλήρες φως και σε ό,τι αφορά αυτές τις περιπτώσεις.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Όχι μόνο στην Ελβετία, αλλά και σε όλο τον κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Βεβαίως, για όλο τον κόσμο. Να απευθυνθεί η Επιτροπή «Πόθεν Έσχες» –επαναλαμβάνω- ξεκινώντας από τις τράπεζες της Ελβετίας και σε όλες τις άλλες χώρες.

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΓΙΑΚΟΥΜΑΤΟΣ: Ένα σχέδιο εντύπου να μας δώσετε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Αυτό το σχέδιο εντύπου θα ετοιμαστεί τις αμέσως επόμενες ημέρες από την ίδια την Επιτροπή του «Πόθεν Έσχες», με την οποία ήδη έχω μιλήσει -τη Δευτέρα έχει συνεδρίαση- και θα ασχοληθεί με το θέμα αυτό.

Πρώτος εγώ θα δώσω αυτήν την εξουσιοδότηση και είμαι σίγουρος ότι και όλοι το ίδιο ακριβώς θα κάνουμε.

Πιστεύω, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι όλοι σε αυτήν την Αίθουσα συμφωνούμε πως πρέπει να κινηθούμε άμεσα, για να μην υπάρχει η παραμικρή σκιά από υποθέσεις, φήμες και μισόλογα. Είναι θέμα τιμής για τον πολιτικό κόσμο στη χώρα μας. Είναι θέμα διαφάνειας. Είναι θέμα που αφορά, όχι μόνο εμάς προσωπικά, αλλά την ίδια την Κοινοβουλευτική Δημοκρατία σε αυτήν τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Είχαν ζητήσει το λόγο, όπως με ενημέρωσαν οι συνεργάτες μου εδώ, ο κ. Χρυσανθακόπουλος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος εκ μέρους του ΛΑΟΣ για μία τρίλεπτη παρέμβαση και -αν δεν κάνω λάθος- και ο κ. Λαφαζάνης.

Θέλετε να κάνετε την ομιλία σας τώρα;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Θα παρακαλούσα να μιλήσω τώρα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Χρυσανθακόπουλε, παρακαλώ να ακούσετε τον Υπουργό και μετά θα σας δώσω το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα ήθελα και εγώ το λόγο, κύριε Πρόεδρε, μετά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Βεβαίως. Θα πάρετε το λόγο και εσείς μετά.

Ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών, κ. Ευάγγελος Βενιζέλος, έχει το λόγο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ (Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης και Υπουργός Οικονομικών): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός του 2012 συζητείται στο μέσο μιας οξείας φάσης της πανευρωπαϊκής και διεθνούς οικονομικής κρίσης, που ανακυκλώνεται εδώ και τέσσερα ολόκληρα χρόνια. Η κρίση αυτή είναι κρίση δημοσίου χρέους, κρίση των χρηματοπιστωτικών συστημάτων διεθνώς και κρίση των θεσμών παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης, που στην πραγματικότητα δεν υπάρχουν.

Συνεπώς, το ελληνικό ζήτημα, αυτό που βιώνουμε, μπορεί να απαντηθεί μόνο μέσα στα ευρωπαϊκά συμφραζόμενά του. Το βασικό ερώτημα είναι, εάν η Ευρωζώνη μπορεί να είναι, πράγματι, ζώνη δημοσιονομικής και χρηματοοικονομικής σταθερότητας, φερεγγυότητας, ανάπτυξης, ανταγωνιστικότητας, αλλά ταυτόχρονα και ζώνη ποιότητας, κοινωνικής συνοχής, ιστορικής μνήμης, πολιτισμού, δημοκρατίας, κράτους δικαίου και σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν πρέπει να ξεχνάμε αυτές τις λέξεις και αυτές τις έννοιες στην Ευρώπη.

Το βήμα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης έχει δυστυχώς μείνει εδώ και πάρα πολλά χρόνια μετέωρο το νομισματικό σκέλος του βήματος αυτού που έγινε πριν από δώδεκα χρόνια αποδεικνύεται ατελές, ίσως και επικίνδυνο και γι' αυτό το ερώτημα που τίθεται, όχι στις ευρωπαϊκές κυβερνήσεις, αλλά στους ευρωπαϊκούς λαούς, είναι αν θα πάμε προς τα εμπρός ή προς τα πίσω. Δεν μπορεί να μείνει η Ευρωζώνη και η ευρωπαϊκή ολοκλήρωση μετέωρη.

Είναι προφανές ότι τα πιο αποτελεσματικά και αυστηρά μέτρα δημοσιονομικής πειθαρχίας, είναι καλώς ή κακώς, αναπόφευκτα. Ούτως ή άλλως, εμείς και οι άλλες χώρες, που είναι εντεταγμένες σε προγράμματα στήριξης και αναπροσαρμογής, αλλά και χώρες μεγάλες, που τίθενται υπό επιτήρηση, χωρίς ακόμη να λαμβάνουν ευθέως οικονομική ενίσχυση, όπως η Ιταλία, βρισκόμαστε σε καθεστώς πολύ αυστηρής δημοσιονομικής παρακολούθησης.

Το ζήτημα είναι εάν αυτά τα μέτρα που ούτως ή άλλως λαμβάνονται αρκούν. Και είναι προφανές ότι τα μέτρα αυτά δεν αρκούν. Χρειάζονται και πάρα πολύ σοβαροί, διορατικοί και γενναιόδωροι χρηματοοικονομικοί χειρισμοί.

Χρειάζεται ένα καθαρό και οριστικό μήνυμα, που πρέπει την εβδομάδα αυτή να δώσει η Σύνοδος Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης τόσο στο εσωτερικό των ευρωπαϊκών κοινωνιών, όσο και προς τις αγορές και προς τη Διεθνή Κοινότητα.

Το μήνυμα πως η Ευρωζώνη μπορεί να καλύψει το θεσμικό και πολιτικό της έλλειμμα, με επαρκείς και γενναίες χρηματοοικονομικές παρεμβάσεις που επιτρέπουν στα κράτη -δηλαδή στους λαούς- και τους διεθνείς οργανισμούς να προστατευθούν στον ασύμμετρο πόλεμο που διεξάγεται με τις αγορές, αν και τα κράτη είναι υποχρεωμένα να αντλούν υπερβολικά κεφάλαια από τις αγορές κάθε χρόνο. Οι δανειακές ανάγκες της Ευρωζώνης θα ξεπεράσουν το 1,6 τρισεκατομμύρια ευρώ για το 2012.

Στο πλαίσιο αυτό, η Ελλάδα είναι εκ των πραγμάτων έτοιμη να προσθέσει και νέα μέτρα θεσμικής και πολιτικής αξιοπιστίας, εισάγοντας εγκαίρως το δημοσιονομικό κανόνα, όχι στο Σύνταγμά της, γιατί απαιτείται αναθεώρηση και αυτό θα γίνει σε πρώτη ευκαιρία, αλλά με κανόνες υπερνομοθετικής ισχύος, που μπορούμε να θέσουμε σε εφαρμογή στην Ελλάδα, με βάση το άρθρο 28 του Συντάγματος, ώστε να μην επιβαρύνουμε ποτέ ξανά στο μέλλον την επόμενη γενιά με αλόγιστους και «μυωπικούς» δημοσιονομικούς χειρισμούς, σε σχέση με το έλλειμμα και το χρέος, χειρισμούς που τελικά λειτουργούν αντιαναπτυξιακά και αντικοινωνικά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπορεί η συζήτηση για τα ευρωομόλογα να είναι ακόμη πρώιμη και ατελής, αλλά ο νέος ρόλος του EFSF, ο επικείμενος ρόλος του ESM, του μόνιμου μηχανισμού χρηματοοικονομικής στήριξης της Ευρωζώνης και της Ευρωπαϊκής Ένωσης συνιστούν μία ούτως ή άλλως πολύ πιο βαθιά και πολύ πιο δυναμική εμπλοκή της Ευρωζώνης στη διαχείριση του δημοσίου χρέους όλων των κρατών-μελών.

Το ενδιαφέρον, μάλιστα, είναι ότι παρά την επιφυλακτικότητα και το συντηρητισμό του πολιτικού λόγου η τραπεζική και χρηματοοικονομική πρακτική είναι πολύ πιο δραστήρια και πολύ πιο κινητική και διεισδυτική στα θέματα αυτά, που αφορούν τη διαχείριση του δημοσίου χρέους σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Αυτό, λοιπόν, που θέλουμε να γίνει την άλλη βδομάδα με τη Σύνοδο Κορυφής, είναι να ληφθούν αποφάσεις που προστατεύουν την Ευρωζώνη και την προοπτική της και υψώνουν αποτελεσματικά τείχη προστασίας για όλες τις χώρες. Η πλήρης και ολοκληρωμένη εφαρμογή της απόφασης της 26ης Οκτωβρίου είναι ένα από αυτά τα τείχη προστασίας όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά για την Ευρώπη συνολικά, για τη διεθνή οικονομία συνολικά.

Δεν θέλουμε, όμως, να συμβούν τρία πράγματα: Δεν θέλουμε μία Ευρωζώνη δύο ταχυτήτων πολιτικά, θεσμικά ή νομισματικά. Δεν θέλουμε την ανατροπή της θεσμικής ισοτιμίας των κρατών-μελών. Και –προσέξτε- δεν θέλουμε το οριστικό, θεσμικό κλείδωμα κρίσιμων και δυσβάσταχτων ανισοτήτων στο εσωτερικό της Ευρωζώνης. Αυτό αφορά τη διαφορά ως προς το κόστος δανεισμού και το κόστος εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους. Αυτό επηρεάζει την ανταγωνιστικότητα, το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, τελικά, επηρεάζει το σύνολο της πραγματικής οικονομίας στο εσωτερικό της Ευρωζώνης υπέρ κάποιων και εις βάρος κάποιων άλλων. Αυτό το οριστικό κλείδωμα της παρούσας κατάστασης, που είναι άνιση και προβληματική, δεν πρέπει να συμβεί.

Συνεπώς, το πρώτο ιστορικό στοίχημα της Ευρωζώνης είναι αν μπορούν να υπάρχουν, υπό καθεστώς δημοσιονομικής πειθαρχίας και κρίσης χρέους, πολιτικές ανάπτυξης, σύγκλισης και κοινωνικής συνοχής συμβατές με τους δημοσιονομικούς στόχους. Γιατί υπάρχουν ακόμη χώρες, όπως η Ελλάδα, με σοβαρό πρόβλημα παραγωγικής βάσης, παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας.

Και το δεύτερο ιστορικό στοίχημα για την Ευρώπη, αλλά και για τον κόσμο, είναι αν η Ευρωζώνη σε συνεργασία με τις Ηνωμένες Πολιτείες μπορούν να διαμορφώσουν βασικούς κανόνες παγκόσμιας οικονομικής διακυβέρνησης.

Αυτά που διακηρύχθηκαν στη Σύνοδο των είκοσι μεγάλων οικονομιών, των G20, το 2008, στο Λονδίνο έμειναν στα χαρτιά. Και οι Κάννες έδειξαν πόσο δύσκολο είναι να γίνει ένα βήμα. Εάν δεν διαμορφωθούν με ευρωπαϊκή και αμερικανική πρωτοβουλία, στο πλαίσιο των κατευθύνσεων που έχει δώσει και η πρόσφατη ετήσια Σύνοδος του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, οι προϋποθέσεις για μια πραγματικά παγκόσμια διάσκεψη για την οικονομική διακυβέρνηση, δεν θα γίνουν αυτά που πρέπει, για να προστατευθεί η Ευρωζώνη, αλλά και το διεθνές οικονομικό και νομισματικό σύστημα.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτό το διεθνές περιβάλλον, με αυτές τις εκκρεμότητες και αυτές τις προκλήσεις, τι είναι στην πραγματικότητα ο προϋπολογισμός του 2012 για εμάς εδώ στην Ελλάδα; Είναι μία εμβληματική πολιτική πράξη. Ο προϋπολογισμός αυτός είναι ο προϋπολογισμός της εθνικής συναίνεσης, της πολιτικής συνευθύνης, της κρατικής συνέχειας και της δέσμευσης στους στόχους του τρέχοντος, αλλά και του νέου προγράμματος στήριξης και προσαρμογής της ελληνικής οικονομίας. Είναι –πρέπει να είναι- ο προϋπολογισμός της διεθνούς αξιοπιστίας της χώρας. Πρέπει να καταστεί, όμως και ο Προϋπολογισμός της κοινωνικής συστράτευσης και της οικονομικής προσδοκίας. Πρέπει να πιστέψει ο Έλληνας, αυτός που ανήκει σε μία μεσαία τάξη που αυτήν τη στιγμή νιώθει να απειλείται και να διαλύεται ότι μπορούμε να ξανασυστήσουμε τον κοινωνικό και οικονομικό μας ιστό.

Ο προϋπολογισμός της οικονομικής προσδοκίας, σημαίνει ότι πρέπει να αλλάξουμε όχι μόνο τις οικονομικές και τις διοικητικές, αλλά και τις κοινωνικές και ψυχολογικές προϋποθέσεις, για να βαδίσει η χώρα μπροστά. Ο προϋπολογισμός του 2012 είναι –πρέπει να είναι- ο προϋπολογισμός του καθαρού, ειλικρινούς και έντιμου πολιτικού λόγου. Κανείς δεν μπορεί πλέον να κρυφτεί πίσω από απλουστεύσεις, θεωρίες της συνωμοσίας, λαϊκισμούς, δημαγωγίες, υπεκφυγές και ανακρίβειες.

Ο μόνος έγκυρος πολιτικός λόγος είναι αυτός που αποτυπώνεται στην πράξη ψήφισης του προϋπολογισμού. Η πράξη αυτή είναι που μιλάει από μόνη της. Ο προϋπολογισμός συγκεφαλαιώνει όλες τις πολιτικές που οδήγησαν στην απόφαση της 26ης Οκτωβρίου και συνιστά την επίσημη εθνική δέσμευση για τις πολιτικές που πρέπει να εφαρμόσουν την απόφαση της 26ης Οκτωβρίου.

Άρα, δεν υπάρχει –το ξαναλέω- αντιπολιτευόμενη συμπολίτευση και συμπολιτευόμενη αντιπολίτευση. Δεν υπάρχουν εδώ μέσα, μεταξύ αυτών που στηρίζουμε την Κυβέρνηση του Λουκά Παπαδήμου, οι αναπτυξιακοί και οι υφεσιακοί, οι ευαίσθητοι και οι ανάλγητοι, οι καλοί και οι κακοί. Υπάρχουμε εμείς που λέμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό και αγωνιζόμαστε να ξεπεράσουμε την κρίση, να ξεφύγουμε από τον κίνδυνο, να ανασυγκροτήσουμε την ελπίδα στη χώρα αυτή.

Με ρωτούν: Ποιες είναι οι προϋποθέσεις εφαρμογής αυτού του προϋπολογισμού;

Πρώτη προϋπόθεση είναι η περιβόητη εκταμίευση της έκτης δόσης. Εδώ υπάρχει μία τεράστια και αδικαιολόγητη παρεξήγηση. Πιστεύουν ορισμένοι, και το λένε δυστυχώς σοβαρά, ότι από το Σεπτέμβριο μέχρι τώρα αγωνιζόμαστε να πάρουμε 8 δισεκατομμύρια της έκτης δόσης.

Από τις αρχές Σεπτεμβρίου έως τώρα το ζητούμενο δεν είναι αν θα πάρουμε τα 8 δισεκατομμύρια της έκτης δόσης, αλλά το συνολικό ερώτημα είναι αν η Ελλάδα έχει την εθνική ικανότητα και την εθνική βούληση να μείνει μέσα στην Ευρωζώνη. Το ερώτημα ήταν: «μέσα ή έξω». Το ερώτημα δεν αφορούσε και δεν αφορά τα 8 δισεκατομμύρια. Το ερώτημα αφορά συνολικά το υπόλοιπο του τρέχοντος προγράμματος, 45 δισεκατομμύρια ευρώ, το νέο πρόγραμμα των 130 δισεκατομμυρίων ευρώ, τη μείωση κατά 100 δισεκατομμύρια ευρώ του δημοσίου χρέους λόγω της συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα, τις εγγυήσεις που θα δοθούν για τη ρευστότητα των ελληνικών τραπεζών, τη στήριξη των τραπεζών μας από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Ευρωσύστημα.

Επαναλαμβάνω ότι αυτό που ήταν και είναι το ζητούμενο δεν είναι τα 8 δισεκατομμύρια του Δεκεμβρίου, αλλά τα 125 δισεκατομμύρια της έβδομης δόσης του Ιανουαρίου- Φεβρουαρίου. Και στην πραγματικότητα, το ερώτημα των εταίρων μας, των αγορών, της Διεθνούς Κοινότητας είναι εάν μπορούν να επενδύσουν πάνω μας και να μας εμπιστευθούν. Αν έχουμε συνείδηση των

δεσμεύσεων και εάν ο ελληνικός λαός ακούει από όλους την αλήθεια και εάν όλοι όσοι τον εκπροσωπούμε λέμε την ίδια αλήθεια και διαπραγματευόμαστε με σοβαρότητα στο όνομα του έθνους. Αυτή, λοιπόν, είναι η πρώτη προϋπόθεση.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι η επιτυχής διαπραγμάτευση για το νέο πρόγραμμα. Ορισμένοι πιστεύουν ότι αυτή η διαπραγμάτευση είναι αυτόματη ή ότι έχει συντελεσθεί. Και πράγματι, η βάση του νέου προγράμματος είναι η τελευταία, η πέμπτη αναθεώρηση του τρέχοντος προγράμματος.

Αλλά τώρα, στις 12 Δεκεμβρίου, αρχίζει η διαπραγμάτευση για το νέο πρόγραμμα μέχρι το 2015. Για τα 130 δισεκατομμύρια ευρώ, για τη δημοσιονομική προσαρμογή, για τις διαρθρωτικές αλλαγές και όποιος έχει να πει άλλα πράγματα, νέα πράγματα, όποιος έχει να προτείνει βελτιώσεις, τροποποιήσεις, αλλαγές τώρα που στηρίζουμε μια Κυβέρνηση ευρύτατης πλειοψηφίας, εθνικής ενότητας και πολιτικής συναίνεσης, να έρθει να σταθεί δίπλα στο οικονομικό επιτελείο, δίπλα στον Υπουργό Οικονομικών, για να διαπραγματευτούμε τώρα.

Δεν υπάρχει μετά η θεωρία της επαναδιαπραγμάτευσης. Υπάρχει τώρα η πρόκληση και η ανάγκη της διαπραγμάτευσης για το νέο πρόγραμμα με τους καλύτερους δυνατούς όρους για τον Έλληνα πολίτη, για την οικονομία, για το φτωχό και ανήμπορο, για τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα, για την ανάπτυξη, για την απασχόληση, για να δώσουμε ελπίδα στον άνεργο.

Τώρα είναι η ώρα της διαπραγμάτευσης. Ποτέ άλλοτε η Ελλάδα δεν είχε αυτήν την ισχύ. Μια Κυβέρνηση με πλειοψηφία διακοσίων πενήντα επτά Βουλευτών, με τρία κόμματα να μετέχουν, ένα κλίμα κοινωνικής ανοχής θα πω -αν όχι συμφωνίας και συναίνεσης. Και μία πολιτική προσδοκία. Τώρα είναι η στιγμή για να κάνουμε τη διαπραγμάτευση. Όποιος, λοιπόν, θέλει να συμβάλλει έχει τώρα και την ευκαιρία και την υποχρέωση να το κάνει αυτό. Πρέπει να πορευθούμε ενωμένοι, υπεύθυνοι, εθνικά, ενωτικά, αποτελεσματικά.

Η τρίτη προϋπόθεση είναι να πετύχουμε τους δημοσιονομικούς στόχους του 2011 και τους δημοσιονομικούς στόχους του 2012. Αυτό έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία, όπως έχω πει κατ' επανάληψη, όχι μόνο στο σκέλος των εσόδων, αλλά και στο σκέλος των δαπανών. Στόχευσή μας τώρα είναι να μην υπάρξει καμμία επιβάρυνση φορολογική και καμμία περικοπή μισθών και συντάξεων.

Στόχος μας τώρα είναι η αύξηση των εσόδων μόνο μέσα από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Αναφέρθηκε ο Πρόεδρος της Βουλής στη συμφωνία με την Ελβετία. Αυτό είναι μία κοσμογονία. Η Ελβετία είναι επί δεκαετίες μύθος και τώρα φέρνουμε μία σύμβαση και συγκρουόμαστε και με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία δεν θέλει ατομικές συμβάσεις των κρατών-μελών με την Ελβετία αλλά εμείς θα ακολουθήσουμε το παράδειγμα της Γερμανίας και του Ηνωμένου Βασιλείου. Και το είπα αυτό στην τελευταία συνάντηση που είχα με τον αρμόδιο Επίτροπο, κ. Σεμέτα, στις Βρυξέλλες την προηγούμενη εβδομάδα, όταν μου έθεσε το ζήτημα, μίας κοινής ευρωπαϊκής συμφωνίας, που δεν τη βλέπουμε, ενώ η ελληνική είναι έτοιμη να υπογραφεί.

Δεν χρειάζεται να μιλήσω ξανά γι' αυτά που έγιναν. Για τα προγεφυρώματα των τελευταίων μηνών, για την άρση του τραπεζικού απορρήτου, για τα στοιχεία από τα εμβάσματα στο εξωτερικό, για τις λίστες των οφειλετών που αναρτώνται στο διαδίκτυο, για τις συλλήψεις και τις προσαγωγές με την αυτόφωρη διαδικασία, για την κινητοποίηση όλων των μηχανισμών και του Υπουργείου Οικονομικών και του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη.

Έχουμε όμως το σκέλος των δαπανών, όπου πέρα από τις λειτουργικές δαπάνες, έχουμε μεγάλα πεδία. Όπως συνεννοούμεθα με τους Υπουργούς Υγείας και Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το σκέλος της δαπάνης για την υγεία και των ασφαλιστικών ταμείων και του ΕΣΥ, είναι πάντα μία πρώτη προτεραιότητα.

Η αποτελεσματική παρέμβαση στην αγορά για τη μείωση των τιμών ιδίως στα είδη βασικής ανάγκης και ευρείας κατανάλωσης, είναι μία άλλη τέτοια προτεραιότητα που αφορά την πραγματική αγοραστική δύναμη και το διαθέσιμο εισόδημα και το Υπουργείο Οικονομικών, σε συνεργασία με όλα τα συναρμόδια Υπουργεία του οικονομικού κύκλου κάνει και θα κάνει κάθε προσπάθεια προς την κατεύθυνση αυτή.

Η επιτυχία στα μέτωπα, αυτά θα μας επιτρέψει να κάνουμε διορθωτικές κινήσεις, για τις οποίες έχω μιλήσει πολλές φορές στο παρελθόν. Αλλά διορθωτική κίνηση μπορεί να γίνει, μόνο όταν προσκομίζουμε την απόδειξη, ότι φέραμε αποτελέσματα. Όταν προσκομίζεται η απόδειξη, κατά κυριολεξία και εισπράττεται ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας, τότε μπορούμε να συζητήσουμε σοβαρά μέσα από τους αριθμούς για τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση.

Τώρα που οι Έλληνες ανταποκρίθηκαν με σοβαρότητα και ευθύνη και εξοφλούν τα τιμολόγια της ΔΕΗ με το ειδικό τέλος στο επίπεδο που εξοφλούνται χρόνια τώρα κάθε μήνα, κάθε δίμηνο, ή τρίμηνο οι λογαριασμοί της ΔΕΗ, σε επίπεδο 80% και άνω, μπορούμε και μπορέσαμε να είμαστε όσο γίνεται πιο ευαίσθητοι, φιλικοί, ανθρώπινοι, όπως θέλαμε εξαρχής, σε κάθε ειδική κατηγορία, στους ανάπηρους, στους άνεργους, σ' αυτούς που χρειάζονται μηχανική υποστήριξη, σ' αυτούς που βρίσκονται σε πραγματική ένδεια και να στείλουμε το μήνυμα, ότι κανείς δεν απειλείται με διακοπή της ηλεκτροδότησής του όταν είναι σε πραγματική ανάγκη. Κανείς όμως δεν θα κρυφτεί πίσω απ' αυτόν που έχει ανάγκη, για να αποφύγει τις υποχρεώσεις του.

Γιατί μπορούμε να το πούμε αυτό τώρα; Γιατί αποδείξαμε στην τρόικα ότι κινείται ο μηχανισμός, αποδίδει αποτελέσματα, μπορούμε να πετύχουμε τους αριθμητικούς στόχους. Γιατί, όταν όλα αυτά ανελήφθησαν ως υποχρεώσεις εν όψει του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, ήταν αριθμοί που έπρεπε να καλυφθούν. Τώρα που καλύφθηκαν οι αριθμοί, μπορούμε να τιμήσουμε τη σχέση μας με τους ανθρώπους που κρύβονται πίσω από τους αριθμούς. Και αυτή είναι και θα είναι η πορεία της χώρας από εδώ και στο εξής.

Η τέταρτη προϋπόθεση για την εφαρμογή του προϋπολογισμού είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές. Το πρόγραμμα ιδιωτικοποιήσεων πρέπει τώρα να προχωρήσει με ταχύτητα, που έχουμε μία Κυβέρνηση συναίνεσης και συνευθύνης.

Το Εθνικό Φορολογικό Σύστημα –απαντώ στον Πρόεδρο της Βουλής- επιδίωξή μου είναι, να κατατεθεί στη Βουλή στις αρχές Ιανουαρίου ως προϊόν συμφωνίας των κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση. Είμαι πραγματικά ευτυχής, γιατί διαπιστώνω πολύ μεγάλο ποσοστό σύμπτωσης απόψεων μεταξύ της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ και του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού.

Στην πραγματικότητα, το Εθνικό Φορολογικό Σύστημα είναι μία καθαρή και απλή απάντηση σε δέκα κρίσιμες ερωτήσεις, σε σχέση με το ηλεκτρονικό καθολικό πόθεν έσχες, σε σχέση με τη δήλωση της παγκόσμιας περιουσίας και του παγκόσμιου εισοδήματος, σε σχέση με τον τρόπο που τεκμηριώνουμε το πού διαθέτουμε το διαθέσιμο εισόδημά μας μετά τους φόρους, σε σχέση με το πώς εισπράττεται και αποδίδεται ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας, σε σχέση με τις ταμειακές μηχανές, σε σχέση με απλούς κανόνες που διέπουν μία κοινωνία, η οποία δεν πρέπει να αντιδικεί με το κράτος, αλλά για να το κάνει αυτό, πρέπει να νιώσει ότι το κράτος είναι έντιμο, διαφανές και φιλικό απέναντι στον πολίτη.

Στην πραγματικότητα το ελληνικό φορολογικό σύστημα είναι δέκα απλοί κανόνες, χωρίς να έχουμε ανάγκη από κανέναν ελεγκτικό μηχανισμό ο οποίος βεβαίως είναι πάντα χρήσιμος, αλλά προσκομίζει στο ταμείο πάρα πολύ λίγα σε σχέση με αυτά που φέρνει στο ταμείο η αυτόματη συμμόρφωση των πολιτών και των επιχειρήσεων, όταν ξέρουν, ότι το κράτος θέτει απλούς κανόνες και σέβεται και τους κανόνες και τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, βασικές παραδοχές του προϋπολογισμού είναι δυο.

Πρώτον, ότι η ύφεση θα κινηθεί στο επίπεδο το 2,8%. Για πέμπτη χρονιά η συνολική ύφεση είναι 15%. Είναι ύφεση ασυνήθιστη για ειρηνική περίοδο. Υπό τέτοιες συνθήκες ήταν άθλος του ελληνικού λαού το ότι πετύχαμε μια δημοσιονομική προσαρμογή που έφερε το πρωτογενές έλλειμμα από τα 24 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009, στα 4 δισεκατομμύρια ευρώ το 2011 και μας οδηγεί τώρα ο προϋπολογισμός του 2012 για πρώτη φορά, μετά από τόσα χρόνια, σε πρωτογενές πλεόνασμα μικρό (-1,1%) αλλά πλεόνασμα, ενώ ταυτόχρονα αυξανόταν συνεχώς το κόστος εξυπη-

ρέτησης του δημοσίου χρέους, αυξάνονταν οι τόκοι για το δημόσιο χρέος.

Διεθνείς οργανισμοί, όπως ο ΟΟΣΑ, ιδιωτικοί φορείς όπως το IIF θεωρούν αισιόδοξη την πρόγνωση για το -2,8%. Στο χέρι μας είναι, αν κινηθούμε δημιουργικά με τις διαρθρωτικές αλλαγές, με αλλαγή στα επίπεδα ρευστότητας, αν εφαρμοστεί η απόφαση του Οκτωβρίου, αν γίνει το PSI, αν λειτουργήσουν διαφορετικά οι τράπεζες, αν κινήσουμε το ΕΣΠΑ, αν εκπληρώσουμε τις ληξιπρόθεσμες οφειλές του δημοσίου στους πολίτες από τα λεφτά που θα πάρουμε με την έβδομη δόση του Ιανουαρίου-Φεβρουαρίου, να πετύχουμε αυτή την πρόγνωση για την ύφεση του 2012.

Η δεύτερη παραδοχή είναι ακόμα σοβαρότερη. Πρέπει να εφαρμοστεί πλήρως η απόφαση του Οκτωβρίου και να πετύχουμε συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα 100% στο PSI. Αυτό σημαίνει ότι μόνο έτσι θα μειωθεί το χρέος κατά 100 δισεκατομμύρια, κατά 47 ποσοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ. Αν δεν το πετύχουμε αυτό θα έχουμε κενό χρηματοδότησης και κενό στη βιωσιμότητα του δημοσίου χρέους.

Παρακαλώ, κύριες και κύριοι Βουλευτές, να προσέξετε ιδιαιτέρως αυτό που θα πω σε εσάς και δια της Βουλής στον ελληνικό λαό: Οι χειρισμοί των επομένων μηνών για την πλήρη και αποτελεσματική εφαρμογή του PSI, της συμμετοχής του ιδιωτικού τομέα στη μείωση και τη βιωσιμότητα του ελληνικού δημοσίου χρέους, είναι χειρισμοί λεπτοί, δύσκολοι και δεν είναι ακίνδυνοι.

Ζητώ ως Υπουργός των Οικονομικών την πλήρη στήριξη και κάλυψη της Βουλής όλων των κομμάτων και πάντως των τριών κομμάτων που μετέχουν στην Κυβέρνηση και οι ενδείξεις που έχω από τις συνομιλίες μου και με τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας και με τον Αρχηγό του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού είναι πάρα πολύ θετικές και ενθαρρυντικές. Ζητώ, λοιπόν, την πλήρη στήριξη και κάλυψη της Βουλής προκειμένου να πλοηγηθεί η χώρα στην επιθυμητή κατάληξη που απαλλάσσει τους Έλληνες από ένα μεγάλο βάρος, από ένα μεγάλο μέρος του ιστορικού βάρους του δημοσίου χρέους.

Αυτή η Κυβέρνηση και αυτή η Βουλή, έχουμε τώρα την πρωτοφανή ευκαιρία να καταγραφούμε στην δημοσιονομική ιστορία της χώρας ως η Βουλή και η Κυβέρνηση που για πρώτη φορά μειώνει και μάλιστα σοβαρά αντί να αυξήσει το δημόσιο χρέος.

Υπάρχουν ευθύνες των θεσμών, όπως η Κυβέρνηση. Υπάρχουν ευθύνες συλλογικές των κομμάτων. Υπάρχουν όμως και ευθύνες ατομικές. Και τέτοια ατομική ευθύνη απέναντι στον τόπο νιώθω ότι έχω και εγώ ως Υπουργός Οικονομικών.

Ανέλαβα τα καθήκοντα αυτά πριν από πέντε μήνες στο μέσον ή θα έλεγα στην κορύφωση της κρίσης, έχω αναδεχθεί ευθύνες στις οποίες δεν έχω υποκειμενική συμμετοχή δεν έχω μιλήσει επί της ουσίας γι' αυτά και ούτε πρόκειται να μιλήσω. Αυτά είναι τα μείζονα. Και τίποτα ελάσσονος σημασίας δε θα μου αποσπάσει την προσοχή.

Γιατί αυτό είναι μια εθνική αποστολή ιστορικών διαστάσεων που δεν είναι όμως αποστολή ούτε μόνο του Πρωθυπουργού, ούτε μόνο της Κυβέρνησης, ούτε μόνο του Υπουργού Οικονομικών που έχει και την πολιτική και τη νομική ευθύνη για πολύ σημαντικές αποφάσεις και πολύ κρίσιμους χειρισμούς.

Θα υπάρχει, όπως υπάρχει μέχρι τώρα, πλήρης, αναλυτική και εμπιστευτική ενημέρωση όλων των κομμάτων αλλά χρειάζεται ανταπόκριση, στήριξη συστράτευση, ψυχραιμία, αποφασιστικότητα για να πετύχουμε το στόχο μας.

Και βεβαίως υπάρχει το άμεσο δημοσιονομικό όφελος σε σχέση με τους μικρότερους τόκους. Υπάρχει η άμεση ανακούφιση αν εφαρμοστούν όλα αυτά. Οι τόκοι που θα πληρώσουμε για το 2012 σε σχέση με αυτούς που θα πληρώναμε χωρίς το PSI είναι 5,1 δισεκατομμύρια ευρώ λιγότερα σε ταμειακή βάση. Έτσι θα πετύχουμε τους στόχους μας. Έτσι θα έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα, μείωση τόκων και δε θα έχουμε νέα μέτρα. Δε θα χρειαστούν νέα μέτρα.

Τα δε νέα μέτρα για το 2013, 2014 και 2015 που θα εξειδικευθούν τον Ιούνιο του 2012 από την τότε κυβέρνηση, μετά τις εκλογές, είναι κατά μέσο όρο μέτρα 1% του ΑΕΠ το χρόνο, όταν μόνο τον Οκτώβριο με το πολυνομοσχέδιο για να φτάσουμε στην απόφαση του Οκτωβρίου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, λάβαμε μέτρα 3,5% του ΑΕΠ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλοί μου θέτουν το ερώτημα «ήταν λάθος οι παραδοχές του αρχικού προγράμματος;». Σε σχέση με τις διαρθρωτικές αλλαγές δεν περιμέναμε κανένα αρχικό πρόγραμμα, αυτό ήταν μια εθνική ανάγκη δεκαετίες τώρα. Σε σχέση με τη δημοσιονομική προσαρμογή, αν την πληρώναμε μόνοι μας και όχι με δανεικά, θα μπορούσαμε να την κάνουμε πολύ πιο αργά, πολύ πιο εύκολα, πολύ πιο φιλικά, αλλά βλέπετε ήμασταν εξαρτημένοι από τα δανεικά των εταίρων μας γιατί το δημόσιο ταμείο δεν διέθετε την ικανότητα να εκπληρώσει όχι μόνο τις εξωτερικές αλλά και τις εσωτερικές υποχρεώσεις της χώρας.

Δείτε όμως την εικόνα. Το Μάιο του 2010 το σχήμα ήταν 110 δισεκατομμύρια δάνειο, για δυόμισι χρόνια χωρίς παρέμβαση στο χρέος. Τώρα μετά τον Οκτώβριο του 2011, το σχήμα είναι 240 δισεκατομμύρια βοήθεια, για πέντε χρόνια με δραστική παρέμβαση στο δημόσιο χρέος, ώστε αυτό να μειωθεί κατά 100 δισεκατομμύρια, κατά 47% του ΑΕΠ και να είναι βιώσιμο με προβολή το 2020 στο 120% του ΑΕΠ.

Θεωρητικά θα μπορούσαν αυτά να έχουν γίνει νωρίτερα, αλλά πρακτικά έπρεπε να αποδείξουμε ότι θέλουμε, ότι μπορούμε να πετύχουμε μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος και αυτό ήταν στην πραγματικότητα το ζητούμενο, όχι η έκτη δόση από το Σεπτέμβριο μέχρι σήμερα.

Μέσα σ' όλα αυτά, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σημαντική θέση κατέχει το λεγόμενο τραπεζικό τοπίο. Μέχρι στιγμής, όπως ξέρετε, το ελληνικό δημόσιο ο Έλληνας πολίτης, στηρίζει με προνομιούχες μετοχές, με ειδικά ομόλογα και με εγγυήσεις για να καλύπτεται η χρηματοδότηση των τραπεζών από το ευρωσύστημα, οι ελληνικές τράπεζες με νομοθετημένο ύψος παροχών και εγγυήσεων 155 δισεκατομμυρίων ευρώ. Και θα χρειαστούν τουλάχιστον 40 δισεκατομμύρια για την επανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών, ενώ περιμένουμε να δούμε το αποτέλεσμα του ελέγχου που διεξάγεται στα χαρτοφυλάκια δανείων των ελληνικών τραπεζών.

Με ρωτούν: αν δεν είχαμε την απόφαση του Οκτωβρίου και το διευρυμένο PSI, τη δραστική μείωση του δημοσίου χρέους, θα ήταν μικρότερο το κόστος των τραπεζών; Η απάντηση είναι κατά πάσα πιθανότητα όχι. Γιατί η αγοραία αξία των ομολόγων του ελληνικού δημοσίου στη διεθνή αγορά είναι ούτως ή άλλως μειωμένη και αυτό ούτως ή άλλως έπρεπε να αποτυπωθεί στα βιβλία και τις προβλέψεις όχι μόνο για τις ελληνικές, αλλά για όλες τις τράπεζες.

Ταυτόχρονα έχουμε την εντυπωσιακή, μη πατριωτική, διαρροή 80 δισεκατομμυρίων ευρώ από τις καταθέσεις από το 2009 μέχρι σήμερα. Και στους καταλόγους -οι οποίοι μόλις δοθεί η άδεια της αρμόδιας αρχής θα δοθούν στη δημοσιότητα και ελπίζω αυτό να γίνει πολύ σύντομα- με τα ονόματα αυτών που δε δικαιολογούν τα εμβάσματά τους από το εισόδημα ή την περιουσία τους, το ξαναλέω, θα δούμε εκπλήξεις. Ονόματα που προσπαθούν να επηρεάσουν το δημόσιο βίο, που ηθικολογούν, που έχουν άποψη, αλλά που έβγαλαν τα λεφτά τους από την Ελλάδα, τη στιγμή που η πατρίδα έχει ανάγκη.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θέλω να ξεκαθαρίσω ότι όπως προβλέπει το μνημόνιο και όπως έχουμε συμφωνήσει ρητά με την τρόικα και την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, το σχετικό νομοσχέδιο που έγινε νόμος του κράτους τον Οκτώβριο για τη λειτουργία του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, προβλέπει ότι η συμμετοχή του δημοσίου μέσω του Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας στην επανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών θα γίνει με κοινές μετοχές.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Για εμένα αυτό δεν είναι νομική υποχρέωση. Είναι προσωπική υπόθεση τιμής! Ο ελληνικός λαός θα συμβάλει στην επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών με 40 δισεκατομμύρια ευρώ που τα αναλαμβάνει στο δημόσιο χρέος και πρέπει να έχει αντάλλαγμα και προοπτική γι' αυτά, να τα ανακτήσει. Και μπορεί να τα ανακτήσει σταδιακά. Και πάλι όχι όλα. Αυτό δεν σημαίνει ότι θέλουμε κρατικοποίηση των τραπεζών, ότι θέλουμε δημόσιο management. Σεβόμαστε τον ιδιωτικό χαρακτήρα των τραπεζών. Θέλουμε management με ιδιωτικοοικονομικά κριτήρια, με την εγγύηση ενός Ταμείου Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας που

διοικείται σύμφωνα με τις διεθνείς τραπεζικές πρακτικές.

Άλλο αυτό, όμως, και άλλο η προστασία συγκεκριμένων ιδιωτών και συγκεκριμένων συμφερόντων. Για εμάς το κριτήριο είναι το συμφέρον του ελληνικού λαού, το συμφέρον του έθνους! Κι αν αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκνευρίζει κάποιους ή αν αυτό προσθέσει εμπόδια στην προσωπική πολιτική μου διαδρομή, θέλω να ξέρετε ότι αυτό με αφήνει παντελώς αδιάφορο ή –για να το πω καλύτερα- με χαλυβδώνει στην εφαρμογή αυτής της απόφασης της Βουλής των Ελλήνων!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το ερώτημα είναι: Μπορεί να υπάρξει άμεση θετική επιρροή στην πραγματική οικονομία με την εφαρμογή αυτών των αποφάσεων σε ένα, δύο μήνες, αρχές Φεβρουαρίου; Η απάντηση είναι: Ναι, μπορούμε να αλλάξουμε την κατάσταση αν αλλάζουν τα επίπεδα ρευστότητας του δημοσίου. Μπορούμε να εξοφλήσουμε υποχρεώσεις μας απέναντι στην αγορά. Να τρέξει χρήμα, να πληρωθούν υποκατασκευαστές και υπεργολάβοι. Θα αλλάξει η ρευστότητα των τραπεζών. Η πιστωτική επέκταση μπορεί να ξαναγίνει θετική. Να δοθούν δάνεια σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά.

Οι καταθέσεις θα επιστρέψουν σε σταθερές επανακεφαλαιοποιημένες και ασφαλείς τράπεζες. Βεβαίως, πρέπει να τρέξει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το ΕΣΠΑ. Πρέπει να λειτουργήσουν οι συμφωνίες μας με την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Το Υπουργείο Οικονομικών προσφέρει τις υπηρεσίες του και ασκεί πίεση για να ξεμπλοκαριστούν μεγάλες συμβάσεις δημοσίων έργων, όπως είναι οι πέντε μεγάλοι οδικοί άξονες. Ο αναπτυξιακός νόμος, το ΕΤΕΑΝ, τα προγράμματα του ΟΑΕΔ πρέπει να αποδώσουν καρπούς.

Και είμαι βέβαιος ότι και υπό τη δική μας πίεση θα κάνουν το καλύτερο και το Υπουργείο Ανάπτυξης και το Υπουργείο Υποδομών και το Υπουργείο Εργασίας. Οι νέες πρωτοβουλίες μας με την τοπική αυτοδιοίκηση σε συνεργασία με το Υπουργείο Εσωτερικών, οι συμβάσεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης με το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων για τους πόρους του πράσινου ταμείου, η αυτεπιστασία, η κοινωνική εργασία είναι παρεμβάσεις που μπορούν να αλλάξουν την κατάσταση της πραγματικής οικονομίας όχι μόνο στη μεγάλη, αλλά και στη μικρή, τοπική κλίμακα, εκεί που πονάει ο πολίτης, ο άνεργος, το νοικοκυριό, η μικρή επιχείρηση.

Και, βέβαια, το οριζόντιο πολυνομοσχέδιο που μου έδωσε εντολή το Υπουργικό Συμβούλιο να προχωρήσω, θα προσπαθήσει να διαμορφώσει το φιλοεπενδυτικό κλίμα που απαιτείται. Διότι μόνο το φιλοεπενδυτικό κλίμα είναι φιλεργατικό, μόνο αυτό το κλίμα βοηθά τον εργαζόμενο και τον άνεργο.

Τα μέτρα άμεσης κοινωνικής προστασίας επίσης είναι προτεραιότητά μας. Οι ρυθμίσεις για τα στεγαστικά δάνεια των υπαλλήλων και των συνταξιούχων και από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και από τις τράπεζες, έχει γίνει διευθέτηση, ανακοινώνεται, προχωρά, βελτιώνεται. Παρατείνεται η αναστολή των πλειστηριασμών τουλάχιστον κατά ένα χρόνο, ώστε να μην υπάρχει η απειλή στο σπίτι του οφειλέτη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Μίλησα για τις τιμές ειδών βασικής ανάγκης. Τα έσοδα που προβλέπει ο προϋπολογισμός από προηγούμενα οικονομικά έτη είναι 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Έχω πει πως ό,τι καταφέρουμε να συγκεντρώσουμε πάνω από τα 2 δισεκατομμύρια ευρώ που προβλέπει ο προϋπολογισμός, θα είναι ο λογαριασμός κοινωνικής εξισορρόπησης.

Με ένα 0,3% του ΑΕΠ μπορούμε να κάνουμε πραγματικότητα το εγγυημένο επίπεδο αξιοπρεπούς διαβίωσης στην πράξη, εκεί που πονάει ο πολίτης, εκεί που υπάρχει αυτός που είναι πραγματικά φτωχός και ανήμπορος, σε συνεργασία με τη Γενική Γραμματεία Πρόνοιας και την τοπική αυτοδιοίκηση. Η περίθαλψη των ανέργων διασφαλίζεται πλήρως. Για την κοινωνική εργασία σας μίλησα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το τελικό ερώτημα που τίθεται: Υπό συνθήκες κρίσης και μετά από αυτή τη δραματική εμπειρία των τελευταίων ετών, υπάρχει ένα εθνικό σχέδιο, υπάρχει προοπτική, μπορεί να υπάρχει ένα σχέδιο ρεαλιστικό, εφικτό, υπεύθυνο, προτρεπτικό;

Η εντύπωσή μου είναι, η πρότασή μου είναι πως πρέπει να γράψουμε ξανά τους όρους λειτουργίας της χώρας, όχι μόνο του Κράτους, αλλά και της κοινωνίας και της οικονομίας. Μιλώ για μία μεγάλη πρωτοβουλία όχι αναθεωρητική, στην πραγματικότητα συντακτική. Η νέα Κυβέρνηση, η συνεργασία, η συναίνεση, η συνευθύνη δείχνουν ότι οι πλειοψηφίες δεν λένε τίποτα. Χρειάζεται μία μεταπλειοψηφική θεώρηση.

Αυτή είναι και προοδευτική όταν δίνει απάντηση στις ανάγκες και τις αγωνίες του λαού. Αριστερό, προοδευτικό, ευαίσθητο είναι αυτό που είναι εθνικά υπεύθυνο, πρακτικό, εφαρμόσιμο, αποτελεσματικό.

Αυτή είναι η μεγαλύτερη αλλαγή, μεγαλύτερη από οποιαδήποτε αλλαγή στο πολιτικό σύστημα. Ένα άλλο εθνικό, κοινωνικό συμβόλαιο για τη ριζοσπαστική αναδιανομή όχι μόνο της πολιτικής, αλλά και της οικονομικής και κοινωνικής επιρροής. Αλλιώς, η κρίση θα οξύνει τις αδικίες και τις ανισότητες.

Η εξαγωγή καταθέσεων για να αγοράσεις φθηνά τη χώρα, είναι όξυνση της αδικίας. Ένα νέο τραπεζικό τοπίο χωρίς έλεγχο με κριτήριο το δημόσιο συμφέρον, είναι όξυνση της αδικίας. Η κατάσταση που επικρατεί σε κρίσιμους χώρους, όπως είναι πολλές επιχειρήσεις μέσων ενημέρωσης, μπορεί να είναι αρνητική αναδιανομή της ικανότητας επιρροής.

Ποια Ελλάδα θέλουμε την επομένη της κρίσης, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Και η επομένη της κρίσης θα αρχίσει να φαίνεται τώρα αν είμαστε σταθεροί και υπεύθυνοι.

Θέλουμε μία Ελλάδα ευρωπαϊκή, μέσα στο ευρώ, με θεσμικά ισότιμους όρους, χωρίς οριστικά κλειδωμένες ανισότητες.

Μία Ελλάδα δημοσιονομικά σταθερή και βιώσιμη.

Ανταγωνιστική και σύγχρονη, δημοκρατική, με δυνατότητες περισσότερων πολιτικών επιλογών, εθνικά υπερήφανη.

Είναι άλλο πράγμα η έλλειψη δημοσιονομικής κυριαρχίας και άλλο πράγμα ο ακρωτηριασμός της εθνικής κυριαρχίας. «Εθνικά υπερήφανοι» σημαίνει με πίστη στον εθνικό πλούτο, με αξιοποίηση των φυσικών πόρων, με διακήρυξη ως είναι ενεργά και ζωντανά τα δικαιώματά μας σε όλες τις θαλάσσιες ζώνες στο πλαίσιο του διεθνούς δικαίου και με σεβασμό στις σχέσεις καλής γειτονίας.

Μία Ελλάδα κοινωνικά συνεκτική και δίκαιη, με ένα λειτουργικό, αλλά όχι σπάταλο, κοινωνικό κράτος.

Μία Ελλάδα φορολογικά ανασυγκροτημένη, με εθνικό φορολογικό σύστημα και όχι με μία χύμα κατάσταση.

Μία χώρα με νέο μοντέλο ανάπτυξης βασισμένο στους ενδογενείς πόρους, αλλά ντρέπομαι να ξαναμιλήσω για τους ανθρώπους, για τη γη, για τη θάλασσα, για το τοπίο, για τον πολιτισμό, για την ιστορία, για τα νησιά, για την πρωτογενή παραγωγή, τα τρόφιμα, την τυποποίηση, την ποιότητα, την κτηνοτροφία, τον τουρισμό, τη ναυτιλία, την καθαρή ενέργεια, τις συνδυασμένες μεταφορές, τις υπηρεσίες, ντρέπομαι, γιατί τα ξέρουμε όλοι, τα λέμε όλα, δεν μας λείπουν οι διαπιστώσεις και οι ιδέες. Λείπει η πολιτική βούληση, η κοινωνική συναίνεση, η διοικητική και δικαστική υποστήριξη. Αυτό χρειάζεται για να γίνουν τα λόγια ένα ολοκληρωμένο εθνικό σχέδιο ανάπτυξης.

Ο προϋπολογισμός του 2012, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, μπορεί να είναι ο προϋπολογισμός της αναστροφής της κρίσης. Δεν μπορούμε να ανεχθούμε μία Ελλάδα ταπεινωμένη, εξαρτημένη, ηττημένη, επιρρεπή στις θεωρίες συνομωσίας, στις απλουστεύσεις και το λαϊκισμό.

Όλα εξαρτώνται από εμάς. Κι έχουμε μπροστά μας τρία πολύ απλά στάδια:

Το πρώτο στάδιο είναι η διάσωση. Και αυτό πρέπει να το ολοκληρώσουμε. Το ολοκληρώνουμε τώρα. Έχουμε τις προϋποθέσεις. Πολιτικές, θεσμικές, κοινωνικές, ευρωπαϊκές.

Το δεύτερο στάδιο: Η ανάκτηση του εδάφους που έχουμε χάσει. Και αυτό αφορά και εισοδήματα και περιουσίες και προοπτικές και ελπίδες. Και αυτό μπορούμε να το πετύχουμε και σχετικά γρήγορα, γιατί η ελληνική κοινωνία και η ελληνική οικονομία είναι ευέλικτες, είναι γρήγορες. Μπορούν να αντιδράσουν και να προσαρμοστούν.

Τρίτο στάδιο, η εκτίναξη. Να βρούμε τη θέση που μας ανήκει στην ευρωπαϊκή και τη διεθνή οικονομία και αγορά.

Πρέπει να πιστέψουμε στις δυνατότητες. Δεν λέω ότι πρέπει να είμαστε αισιόδοξοι χωρίς λόγο. Λέω ότι έχουμε την ιστορική υποχρέωση να δώσουμε ελπίδα και προοπτική όχι κυρίως στους εαυτούς μας, όσο στα παιδιά μας, τους το οφείλουμε, ας το δώσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μανώλης Κεφαλογιάννης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την τοποθέτησή μου από την τελευταία αποστροφή του λόγου του Αντιπροέδρου της Κυβέρνησης, κ. Βενιζέλου. Είπε -και νομίζω ορθώς- να ξαναγράψουμε τους κανόνες, αλλαγές, όχι αναθεωρητικής, αλλά συντακτικής Βουλής. Συμφωνώ και προσυπογράφω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό ήταν το περιεχόμενο του γράμματος που σας είχα στείλει στις 17 Οκτωβρίου του 2009, σε όλους του συναδέλφους Βουλευτές και στους Αρχηγούς των κομμάτων, αναφέροντας ότι το πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η χώρα είναι ένα πρόβλημα που δεν μπορεί να λυθεί με διαχειριστικές λογικές. Χρειάζεται ριζοσπαστική πολιτική, χρειάζεται μια προσέγγιση, η οποία έγινε κάτω από περιόδους κρίσεως, χρειάζεται μια προσέγγιση, όπως αυτή που έκανε ο Χαρίλαος Τρικούπης με την αρχή της δεδηλωμένης, ο Ελευθέριος Βενιζέλος με το Σύνταγμα του 1909 και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής μετά τη Μεταπολίτευση.

Χαίρομαι που σήμερα με τον πιο επίσημο τρόπο ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης υιοθετεί μια τέτοια πολιτική. Για να τον βοηθήσω, παρ' ότι δεν είμαι σε θέση εγώ να δίνω συμβουλές σε συνταγματολόγο, θα του θυμίσω αυτό που ο ίδιος και οι άλλοι συνταγματολόγοι διδάσκουν στο μάθημα της Συνταγματικής Ιστορίας. Τι λένε; Αναφέρονται στο παράδειγμα του Ντε Γκολ. Δηλαδή επειδή δεν μπορούν να αναθεωρηθούν τα συντάγματα με τον τρόπο τον επαναστατικό, τον οποίο είπε ο κ. Βενιζέλος, με τον τρόπο τον οποίο έκανε ο Ελευθέριος Βενιζέλος, ο Χαρίλαος Τρικούπης και ο Κωνσταντίνος Καραμανλής, ως νομολογία χρησιμοποιούν αυτό που έκανε ο Ντε Γκολ στα τέλη της δεκαετίας του 1950, όταν χάνοντας την Αλγερία η Γαλλία, βλέποντας ότι οδηγείται σε μια παρακμιακή τροχιά, προκάλεσε δημοψήφισμα εκείνη την εποχή, το οποίο ήταν υπέρ των μεγάλων αλλαγών. Ήταν η πρώτη φορά που εκλέχθηκε ο Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας απευθείας από το λαό. Μέχρι τότε εκλεγόταν εμμέσως. Και επειδή συνταγματολόγοι, όπως ο κ. Βενιζέλος, προσέφυγαν στο συνταγματικό δικαστήριο της Γαλλίας, το συνταγματικό δικαστήριο της Γαλλίας έβγαλε μια ιστορική απόφαση, η οποία έλεγε: «Τι ρωτάτε σε εμάς να σας απαντήσουμε, αφού αποφάνθηκε μάλιστα με τέτοια πλειοψηφία ο γαλλικός λαός;». Για να μπορέσει αυτό, λοιπόν, να είναι σύννομο στην επόμενη εκλογική αναμέτρηση ο Ντε Γκολ, που πήρε πάλι τις εκλογές, πέρασε ένα ψήφισμα στη γαλλική εθνοσυνέλευση και το ονόμασε το πέρασμα από την τέταρτη στην πέμπτη γαλλική δημοκρατία. Τώρα ζούμε στη Γαλλία την πέμπτη γαλλική δημοκρατία.

Αυτό, λοιπόν, που λέμε σήμερα εδώ μπορεί να γίνει με ενεργοποίηση του άρθρου 44 του Συντάγματος περί δημοψηφίσματος, βεβαίως με τη σύμφωνη γνώμη των Αρχηγών των κομμάτων που στηρίζουν την Κυβέρνηση Παπαδήμου. Αυτό που θα γίνει στην Ελλάδα σε μια κρίση που ζούμε θα μπορεί να ονομαστεί, κύριε Βενιζέλο, το πέρασμα από την τρίτη στην τέταρτη ελληνική δημοκρατία.

Εμείς, όμως, σήμερα μιλάμε για τον προϋπολογισμό και ο προϋπολογισμός είναι μια δύσκολη υπόθεση. Για να μην ξεκινήσουμε με τα μίζερα, αυτό που θέλω να σας πω είναι αυτό που είπε πολλές φορές και ο Αρχηγός της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Σαμαράς, ότι κλείνει ο κύκλος της Μεταπολίτευσης, μια Μεταπολίτευση που παρά τις γκρίνιες έδωσε την καλύτερη δημοκρατία που έζησε ποτέ η Ελλάδα χάρη στις προσπάθειες του ελληνικού λαού, χάρη στη συναίνεση μετά από την περιπέτεια της δικτατορίας, όλων των πολιτικών κομμάτων και χάρη στον οραματισμό του Κωνσταντίνου Καραμανλή.

Αυτήν την περίοδο, όμως, δημιουργήθηκε και το μεγάλο ελληνικό πρόβλημα. Το πρόβλημα αυτό και οι ευθύνες του έχουν ονοματεπώνυμο και το ονοματεπώνυμο, δυστυχώς, δεν είναι αυτή η Κυβέρνηση, ούτε η ώρα τέτοια για να το σημειώσω έτσι με πολύ έμφαση. Έχει όνομα, είναι Παπανδρέου, είναι Ανδρέας Παπανδρέου. Εκεί δημιουργήθηκε το πρόβλημα στη χαμένη δεκαετία του '80.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Πάμε στο πρώτο νεκροταφείο να τον σηκώσουμε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τότε που κάθε μέρα η Ελλάδα έκανε έξι δάνεια στο εσωτερικό και στο εξωτερικό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αρκετά!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τότε που πήρε έναν ισοσκελισμένο προϋπολογισμό του 1979, που είναι ο τελευταίος προϋπολογισμός...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Διαλύσατε τα πάντα και πάμε στο '81!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα πάρετε απαντήσεις. Εμένα μην με προκαλείτε! Θα πάρετε απαντήσεις! Υπομονή με τη σειρά τους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αρκετά!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Παρέλαβε έναν προϋπολογισμό το 1981, σχεδόν ισοσκελισμένο. Το '79 δηλαδή ήταν ο τελευταίος ισοσκελισμένος προϋπολογισμός και παρέδωσε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Με 24% πληθωρισμό και με το νομισματοκοπείο να κόβει χρήμα...

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Μπορείτε να σταματήσετε; Μπορείτε να ηρεμήσετε και να ακούσετε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αίσχος!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Παρακαλώ ησυχία, κύριε Κακλαμάνη και εσείς κύριε Κεφαλογιάννη!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1981 η Ελλάδα εκπληρούσε πέντε από τους επτά όρους του Μάαστριχτ, αλλά πολιτικοί και Υπουργοί σαν τον κ. Κακλαμάνη με τις εργασιακές πολιτικές, τις οποίες έκανε...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Κεφαλογιάννη, σας παρακαλώ τώρα. Γίνεστε προσωπικός τώρα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: ... τότε που έδινε τα προνόμια στους συνδικαλιστές και έχουμε σήμερα τα φαινόμενα με τις εργασιακές σχέσεις και κυρίως με τους κανονισμούς λειτουργίας, που είναι δικός του νόμος, να πληρώνονται σε ΔΕΚΟ μέχρι και 150.000 ευρώ.

Κύριε Πρωθυπουργέ, θέλω να πάτε να δείτε τι γίνεται στον Οργανισμό Λιμένα Πειραιά μετά από αυτές τις πολιτικές του κ. Κακλαμάνη. Θέλω να πάτε να δείτε τι γίνεται στη ΔΕΗ. Θέλω να πάτε να δείτε τι γίνεται στην ΕΡΤ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα σου απαντήσω.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θα σας πω μόνο ένα παράδειγμα για τους κανονισμούς λειτουργίας του κ. Κακλαμάνη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Κεφαλογιάννη, γίνεστε πολύ προσωπικός τώρα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Στην ΕΡΤ πρέπει να πάνε τρία άτομα...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα σου απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα απαντήσετε. Θα σας δώσω το λόγο, γιατί πραγματικά εδώ γίνεται πολύ προσωπικός.

Κύριε Κεφαλογιάννη, θα σας παρακαλέσω.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Επειδή με διακόπτει, γι' αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Μέχρι τώρα η συζήτηση γινόταν στο επίπεδο επιχειρημάτων.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αυτούς, λοιπόν, τους κανονισμούς...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Τριάντα χρόνια πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, μην πυροδοτείτε την κατάσταση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Τριάντα χρόνια πίσω, εκεί είναι το προπατορικό αμάρτημα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτοί είναι οι νέοι άντρες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε

Κεφαλογιάννη!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ηρεμήστε, κύριε Κακλαμάνη!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα σου απαντήσω!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Στον πληθυντικό να μιλάτε. Εμένα δεν με βρίζετε με τον ενικό. Ούτε...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Το σεις και το σας στους ανθρώπους που έχουν τσίπα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν με μουντζώνετε εμένα με τις ύβρεις σας, κύριε Κακλαμάνη!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Θα σου απαντήσω.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Κακλαμάνη, δηλώνετε το χαρακτήρα σας. Δηλώνετε αυτό που είστε και σας επιστρέφουνε αυτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Είσαι αναιδέστατος!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Κεφαλογιάννη, δεν υπάρχει κανένας λόγος να δημιουργείτε τέτοιες εντάσεις. Ο διάλογος μέχρι τώρα είχε ένα επίπεδο πραγματικό. Σας παρακαλώ, κύριε Κεφαλογιάννη!

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Αυτό, κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ να το πείτε στον κ. Κακλαμάνη. Στον πληθυντικό και ηρεμήστε.

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι εκείνης της εποχής. Και για αυτό το πρόβλημα θα περίμενα και από τον κ. Βενιζέλο να ζητήσει ένα συγγνώμη από τον ελληνικό λαό, διότι η Ελλάδα εκείνη την εποχή είχε όλες τις προϋποθέσεις. Σήμερα, θα ήταν μια χώρα που θα έμοιαζε με τις πιο προοδευμένες χώρες της Ευρώπης και σήμερα πραγματικά ο ρόλος της στην Ευρώπη θα ήταν κυρίαρχος και ιδιαίτερα στην Νοτιοανατολική Ευρώπη. Αυτές, λοιπόν, τις πολιτικές πληρώνουμε.

Επειδή με προκαλεί ο κ. Κακλαμάνης...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Κεφαλογιάννη, συνεχώς στρέφεστε στον κ. Κακλαμάνη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ο κ. Κακλαμάνης με διακόπτει.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχουμε τη συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2012. Πρέπει να μιλήσουμε για το αύριο, για το μέλλον. Εσείς τώρα συνεχώς απευθύνεστε στον κ. Κακλαμάνη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ποιος διακόπτει, κύριε Πρόεδρε; Πρέπει να προστατεύσετε και τον ομιλητή εσείς. Δικιά σας ευθύνη είναι αυτό.

Ο λογαριασμός για τον οποίο αναφέρομαι -και επειδή ξέρουν κάποιοι συνάδελφοι ποια είναι η ευθύνη- στην Ελλάδα είναι 1 τρισεκατομμύριο ευρώ.

Είναι 370 δισεκατομμύρια ευρώ το χρέος, είναι 280 δισεκατομμύρια ευρώ το χρέος των νοικοκυριών και είναι περίπου 400 δισεκατομμύρια ευρώ το αναλογιστικό έλλειμμα των ασφαλιστικών ταμείων.

Αυτά είναι ευθύνες αυτής της χαμένης δεκαετίας, είναι ευθύνες του 2000 που μπήκαμε με ξύλινα πόδια στην ΟΝΕ. Διότι δεν δικαιολογείται η Ελλάδα –μια χώρα με τόσο μειωμένη ανταγωνιστικότητα- εκείνη την εποχή να μπει με ισοτιμία 340 ευρώ και χωρίς υποτίμηση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΙΟΥΜΑΤΖΙΔΗΣ: Ψέματα είναι τα νούμερα που λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Δεν είναι λογικό να μπει τότε με ξύλινα πόδια και να κρύψει το 3,5% του χρέους πίσω από τα swaps της «GOLDMAN SACKS» και να στείλει τον λογαριασμό στο 2010. Και το 2010 -θεία καταδίκη- η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου πλήρωσε παραπάνω 1,5 δισεκατομμύρια ευρώ από αυτήν την ιστορία.

Αυτές είναι οι πολιτικές που πληρώνουμε. Είναι οι πολιτικές του Γιώργου Παπανδρέου με τη διαφθαρμένη χώρα, με όλα αυτά τα οποία ειπώθηκαν. Είναι οι πολιτικές του Γιώργου Παπανδρέου με το δημοψήφισμα. Δυστυχώς είναι και οι πολιτικές του κ. Βενιζέλου που έδιωξε την τρόικα άρον-άρον. Μια κατοχυρωμένη δόση 6 δισεκατομμυρίων ευρώ έγινε ένα τεράστιο πρόβλημα για την Ελλάδα.

Πολλοί αναφέρονται στο έλλειμμα του 2009. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το έλλειμμα του 2009 ήταν όσο ήταν το έλλειμμα όλων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ελλάδα είχε πραγματικά ένα έλλειμμα -το οποίο αποδέχθηκε και η Ευρωπαϊκή Ένωση- γύρω στο 10% όταν η Γαλλία είχε 8%, η Ισπανία είχε 11%, η Βρετανία είχε 11%. Τόσο είχε και η Ελλάδα.

Εκ των υστέρων με τις πολιτικές του τελευταίου τριμήνου προσέθεσε το ΠΑΣΟΚ άλλα 11 δισεκατομμύρια ευρώ στο έλλειμμα αυτό: Από επιστροφή φόρων 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Τώρα χρωστάμε 7 δισεκατομμύρια ευρώ και δεν δίνουμε σε καμμία επιχείρηση ούτε ένα ευρώ. Και έδωσε το 2009 η πρώτη κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ επιστροφές φόρων. Από μεθοδευμένη υστέρηση Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Γι' αυτό δεν έχουμε ανάπτυξη. Από μεθοδευμένη μείωση εθνικολογιστικών διαφορών 880 εκατομμύρια ευρώ. Από έκτακτο επίδομα αλληλεγγύης 500 εκατομμύρια ευρώ. Από μη επαναλαμβανόμενες δαπάνες 700 εκατομμύρια ευρώ. Από επιχορήγηση ασφαλιστικών ταμείων 2 δισεκατομμύρια ευρώ. Από αύξηση δαπανών στα νοσοκομεία 1,4 εκατομμύρια ευρώ. Αυτά συνολικά είναι άλλα 5 δισεκατομμύρια ευρώ.

Προσέθεσε, λοιπόν, λογιστικά 11 δισεκατομμύρια ευρώ στο έλλειμμα. Το έλλειμμα δηλαδή που ήταν 18 δισεκατομμύρια ευρώ, η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ το έκανε 30 δισεκατομμύρια ευρώ. Και μετά η Κυβέρνηση δέχθηκε -από δική της ανακοίνωση- να ενταχθούν στο έλλειμμα του 2009 και οι εγγυήσεις του δημοσίου που δεν είχαν καταπέσει ακόμη.

Έτσι βγαίνουν τα 35 δισεκατομμύρια ευρώ του ελλείμματος. Έτσι βγαίνει το έλλειμμα στα 15,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Γι' αυτό το λόγο ο Πρόεδρος της ΕΛΣΤΑΤ είναι σήμερα κατηγορούμενος από τον Εισαγγελέα κ. Πεπόνη. Αυτές είναι οι αλχημείες. Αυτές είναι που ξεσήκωσαν τις αγορές και αυτές είναι η αιτία για τις οποίες η Ελλάδα σήμερα είναι το πειραματόζωο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή ο χρόνος μου τελειώνει και επειδή με διέκοψε πολλές φορές ο κ. Κακλαμάνης, θέλω να κλείσω την ομιλία μου με δυο παρατηρήσεις.

Μίλησε ο Υπουργός κ. Βενιζέλος για το θέμα των τραπεζών. Εκεί υπάρχει ένα μεγάλο θέμα. Οι περισσότερες τράπεζες θα μπουν στον μηχανισμό στήριξης. Ο κ. Βενιζέλος το υπολόγισε 40 δισεκατομμύρια ευρώ. Ουσιαστικά δηλαδή θα κρατικοποιηθούν. Αυτό που ανησυχεί είναι να μην κοινοτικοποιηθούν. Δηλαδή να μη μπουν ως εμπράγματες εγγυήσεις στα δάνεια που παίρνουμε. Και χαίρομαι γιατί ο παριστάμενος Πρωθυπουργός κ. Παπαδήμος απαντώντας σε ερώτηση του Γραμματέα του ΣΥΡΙΖΑ δήλωσε ότι δεν έχουν ζητηθεί εμπράγματες εγγυήσεις.

Αυτό, λοιπόν, το οποίο είναι κίνδυνος για ανθελληνισμό όλων των ελληνικών επιχειρήσεων, είναι αυτά τα χρήματα να μπουν ως καταπίστευμα, να έρθουν από το εξωτερικό και κυρίως από τις ΗΠΑ και τη Βρετανία τα distress funds, δηλαδή αυτά που διαχειρίζονται τις επισφαλείς απαιτήσεις και να πάρουν τις ελληνικές επιχειρήσεις για ένα κομμάτι ψωμί.

Το δεύτερο κομμάτι που κινδυνεύει με αυτήν την πολιτική είναι ότι μπορεί να καταρρεύσει η κτηματαγορά. Διότι σήμερα στην Ελλάδα οι τιμές των ακινήτων δεν έχουν πέσει γιατί δεν έχουμε μεγάλες επιχειρήσεις. Στην Ισπανία, παραδείγματος χάριν, οι τιμές λόγω της αγοραπωλησίας και της ανάγκης να διαμορφωθούν και να φτιαχτούν οι ισολογισμοί αυτών των εταιρειών, παίρνουν τις σωστές τους διαστάσεις. Εδώ που ανήκουν τα ακίνητα σε κάθε ιδιώτη, δεν γίνονται πράξεις.

Χαίρομαι που ο κύριος Υπουργός είπε ότι θα δώσει παράταση ενός χρόνου για τους πλειστηριασμούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ξεκινήσουν μετά από ένα χρόνο οι πλειστηριασμοί, ποια θα είναι η θέση της κτηματαγοράς;

Αυτά τα δυο θέματα νομίζω ότι πρέπει να δει η Κυβέρνηση στις διαπραγματεύσεις. Κι αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να προ-

στατεύσουμε την ελληνική περιουσία, τις ελληνικές τράπεζες. Και οι συμφωνίες που θα γίνουν, να μην είναι συμφωνίες όπως αυτές του πρώτου μνημονίου, δηλαδή το συγκεκριμένο άρθρο 16 παράγραφος 5, όπου η Κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου εκείνη την εποχή έδωσε εμπράγματες εγγυήσεις στα δάνεια που πήρε τότε.

Κλείνοντας να πω κάτι από τον τελευταίο λόγο του Περικλή. Διότι πάνω απ' όλα είναι η σωτηρία της πατρίδας και η σωτηρία της πατρίδας γίνεται αν αναγνωρίσουμε το πρόβλημα, αποδώσουμε τις ευθύνες και χαράξουμε νέα πορεία για το μέλλον.

Είπε, λοιπόν, τότε ο Περικλής σε μετάφραση Ελευθερίου Βενιζέλου: «Εγώ τουλάχιστον πιστεύω ότι η πόλις, η οποία ακμάζει ως σύνολον, ωφελεί περισσότερον τους ιδιώτας. Διότι άνθρωπος που ευδοκιμεί εις τας ιδιωτικάς του υποθέσεις, εάν η πατρίς του καταστραφεί, χάνεται και αυτός μαζί της, ενώ είναι, πολύ πιθανόν ότι θα σωθεί, εάν κακοτύχει μεν ο ίδιος, η πατρίς του όμως ευτυχεί.»

Εμείς ευχόμαστε και θα αγωνιστούμε γι' αυτό και θα αγωνιστούμε και τώρα με την Κυβέρνηση Παπαδήμου και αργότερα ως Κυβέρνηση αυτού του τόπου, να επιτύχει αυτή η χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Θα ήταν καλύτερο πιο συχνά να ανατρέχουμε στον Περικλή με τις μεταφράσεις Ελευθερίου Βενιζέλου.

Υποδείξεις δεν πρέπει να κάνω. Ωστόσο έχω το δικαίωμα να κάνω έκκληση προς όλους τους ομιλητές. Θα πρέπει να καταβάλουμε προσπάθεια όλοι μας ώστε ο διάλογος να είναι υψηλού επιπέδου -και μέχρι τώρα έχω την αίσθηση ότι έτσι ήταν- και να αποφεύγουμε τις προσωπικές αναφορές και σε ό,τι αφορά τις ερμηνείες του παρελθόντος. Ο καθένας μπορεί να έχει τη δική του ερμηνεία για το παρελθόν. Αλλά ο κόσμος περιμένει από μας εδώ να συζητήσουμε, να αποφασίσουμε, να σχεδιάσουμε, να αγωνιστούμε, να δραστηριοποιηθούμε, να δουλέψουμε σκληρά για το αύριο, για το μέλλον. Το μέλλον είναι εκείνο που ενδιαφέρει πολύ περισσότερο τους Έλληνες πολίτες και γι' αυτό το μέλλον συζητάμε. Και ο προϋπολογισμός του 2012 είναι ακριβώς το βήμα στο αύριο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ορίστε, κύριε Κακλαμάνη, έχετε το λόγο. Έγιναν προσωπικές αναφορές επανειλημμένα από τον κ. Κεφαλογιάννη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ σωστά αυτά που είπατε. Αλλά δυστυχώς το πρόβλημα είναι πώς αντιλαμβάνεται κανένας το ρόλο του σ' αυτήν την Αίθουσα.

Χρόνια τώρα νομίζω –τριάντα επτά ολόκληρα χρόνια και εγώ άνθρωπος είμαι, λάθη μπορεί να κάνω- πως δεν υπήρξε περίπτωση μια έστω φορά –δεν θυμάμαι και αν θυμάται κανείς να μου το υποδείξει- που να ζήτησε κάποιος Βουλευτής το λόγο διότι έκρινε ότι τον προσβάλλω με αυτά που λέω από το Βήμα.

Κύριε Πρόεδρε, το πρόβλημα επιτείνετε τα τελευταία χρόνια. Αρκετοί ομιλητές από το Βήμα εκφράζονται με τρόπο ο οποίος προκαλεί αντιδράσεις στην Αίθουσα. Και αν ένας Βουλευτής προκαλούμενος, υβριζόμενος δεν αντιδράσει, κάποιοι θεωρούν –είτε εντός είτε εκτός της Αιθούσης- ότι είμαστε μια παρέα εδώ. Αυτό νομίζει και ο ελληνικός λαός.

Δεν είμαστε μια παρέα, ούτε είμαστε όλοι συνάδελφοι, πώς να το κάνουμε; Ούτε σύντροφοι, ούτε συνάδελφοι, ούτε είμαστε υποχρεωμένοι σε αυτούς που δεν μας σέβονται να χρησιμοποιούμε το σαβουάρ βιβρ. Πώς θα το κάνουμε;

Κύριε Πρόεδρε, είχαμε ένα δείγμα αυτήν τη στιγμή, διότι θα μπορούσα και εγώ να πω αυτό που είχε πει κάποτε ο Γεώργιος Παπανδρέου. Δεν ενδιαφέρει τέλος πάντων αν κάτι προσβλητικό προέρχεται από κάποιον που δεν σε ενδιαφέρει αν εκφράζεται έτσι ή αλλιώς για σένα. Το ζήτημα, όμως, έχει πολιτική και βαθύτατη σημασία. Ήδη το βράδυ των προγραμματικών δηλώσεων απευθυνόμενος στον κύριο Πρωθυπουργό πήρα το λόγο αμέσως μετά τον κ. Κεφαλογιάννη και είπα αναφερόμενος στον κ. Δήμα να ενημερώσει τον κ. Κεφαλογιάννη ότι δεν θα ψηφίσει απλώς μια δανειακή σύμβαση, όπως έλεγε, αλλά και τα μέτρα εκείνα που συνοδεύουν αυτή τη σύμβαση. Δεν αντιλαμβάνομαι –αλλά αυτό αφορά τα εσωτερικά της Νέας Δημοκρατίας- πως αντιλαμβάνονται ορισμένοι τη σχέση του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μέχρι την ορκωμοσία της νέας Κυβέρνησης με αυτή την Κυβέρνηση στην οποία συμμετέχει με τους δύο αντιπροέδρους του το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας.

Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο κύριε Πρωθυπουργέ, ευχαρίστησα εγώ και τον κ. Σαμαρά και τον κ. Παπανδρέου και τους είπα, δεν μπορώ να αναλάβω τη μεταβατική πρωθυπουργία, εάν η Νέα Δημοκρατία δεν θα συμμετέχει με Βουλευτές της και ισοτίμως στη νέα Κυβέρνηση, από την οποία όπως με ακούσατε ορισμένοι από τους Υπουργούς που έχετε τώρα, φυσικότατα θα απαλλάσσονταν από τα καθήκοντά τους, προκειμένου να αναλάβουν ανάλογες ευθύνες Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Και αυτό με αφορά, διότι έδωσα ψήφο εμπιστοσύνης σε αυτήν την Κυβέρνηση, όχι για να τη δω να μεταβάλλεται σε τραγέλαφο, να γίνει αντικείμενο των καλοκαιρινών επιθεωρήσεων. Τι είναι αυτά τα πράγματα;

Το 1982 –από τότε έχουν περάσει τριάντα χρόνια, έλεος- ο ν. 1264 για τα εργασιακά δικαιώματα για τα οποία κάποιοι που δεν τον ψήφισαν το νόμο αυτό τώρα οδύρονται ότι καταργούνται τα δικαιώματα των εργαζομένων...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Τι να κάνουμε, να τα ψηφίσουμε όλα;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο νόμος εκείνος μας έβγαλε από τη μαύρη λίστα του διεθνούς γραφείου εργασίας όπου ήμασταν μαζί με όλες τις αφρικανικές δικτατορίες. Ήταν και η μεταπολιτευτική Ελλάδα μέχρι το 1982. Αυτό ήταν το έργο το δικό μου. Τώρα, πώς ανεπτύχθησαν οι διάφοροι συνδικαλιστές: Ανεπτύχθησαν όταν τα κόμματα δεν άφησαν το συνδικαλιστικό κίνημα να αναπτυχθεί υπεύθυνα, χωρίς καπελώματα, όπως έγινε στη μεταπολεμική Γερμανία. Το θαύμα της μεταπολεμικής Γερμανίας δεν οφείλεται στο σχέδιο Μάρσαλ τόσο, όσο στο ότι κάθισαν στο τραπέζι συνδικάτα και εργοδότες και αποφάσισαν την πορεία της χώρας. Εδώ τα συνδικάτα εξανεμίστησαν και αυτή είναι μεγάλη ευθύνη και του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας και του κόμματος στο οποίο εγώ ανήκω. Αυτή είναι η πραγματικότητα και δεν αναφέρομαι απλώς στην άλλη αριστερά, της οποίας –κρίμα είναι- οι ίδιοι εργαζόμενοι κάποια στιγμή θα καταλάβουν ότι με το να προστίθενται άνεργοι, δεν λύνονται τα προβλήματα των ήδη ανέργων. Εν πάση περιπτώσει, το πρόβλημά μου αυτήν τη στιγμή δεν είναι πολιτική αντιπαράθεση μαζί σας. Άλλωστε όταν γράφω στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», όταν υβρίζομαι και συκοφαντούμαι δημοκρατικότατα ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» όχι μόνο δεν δημοσιεύει την άποψή μου, αλλά την ανασκολοπίζει και επανέρχεται δριμύτερος, υβρίζοντας. Αυτή είναι η δημοκρατία στην οποία πιστεύετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Η δική σας δημοκρατία, κύριε Κακλαμάνη...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ναι, για τη δημοκρατία που πιστεύω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Σας παρακαλώ, αν έχουμε και άλλες διακοπές δεν θα προχωρήσει η συζήτηση.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Η δική σας δημοκρατία, κύριε Κακλαμάνη, οδήγησε στο 1 εκατομμύριο ανέργους.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ακούστε. Περάστε από τον κ. Κεφαλογιάννη να τα πείτε αν θέλετε μαζί.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Μπράβο, μπράβο, συγχαρητήρια.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Αυτό που θέλω να σας πω εγώ είναι ότι η δημοκρατία η δική μου λέει, ελευθερία έκφρασης, δεν λέει παλούκωμα της όποιας άλλης άποψης. Αφήστε τα, λοιπόν, αυτά. Πέρασα έξω από την πόρτα, είδα και δεν μπήκα μέσα, ευτυχώς.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Μπράβο, συγχαρητήρια!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Κακλαμάνη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω μια θητεία πενήντα και πλέον ετών στους πολιτικούς και τους κοινωνικούς αγώνες και δεν επιτρέπω σε κανένα να θίξει στο ελάχιστο αυτήν την πορεία. Είπα πριν απαντώντας όταν διέκοψα ότι δεν είναι δυνατόν εδώ, κύριε Πρόεδρε, να επιστρέφουμε ωσάν να μην

ήμασταν στην Βουλή των Ελλήνων, αλλά στο πρώτο νεκροταφείο. Να πάμε να σηκώσουμε, λοιπόν, από τη Φιλοθέη τον Καραμανλή, τον Ανδρέα Παπανδρέου από εκεί, το Γεώργιο Παπανδρέου γιατί το πόθεν έσχες που εθέσπισε εμείς το κακοποιούμε και συγκαλύπτουμε, όπως και Υπουργοί που πέρασαν από Υπουργεία με πολλά λεφτά επιχειρηματιών. Δεν αρκεί να λέμε από το Βήμα εξυπνάδες και να φιλοκαλούμε μετ' ευτελείας. Τίποτε άλλο.

Κύριε Κεφαλογιάννη, το λόγο του Περικλέους, όπως τον απέδωσε ο Θουκυδίδης εγώ σας τον μοίρασα. Ελπίζω να τον είχατε διαβάσει και πιο πριν, αλλά διαβάστε τον ολόκληρο. Έχετε αρκετά να μάθετε. Αν μη τι άλλο, σε αυτήν εδώ την ελεύθερη; Φοβάμαι ότι όπως πορεύεται η Ευρώπη και η ανθρωπότητα αυτό θα είναι το φόρουμ που θα παραμείνει μόνο ελεύθερο, διότι στα άλλα στα οποία συχνά σας βλέπω –στα κανάλια, στα παράθυρα κ.λπ.- ξέρετε πως φτάνουν οι άνθρωποι. Και ποιοι φτάνουν και πως φτάνουν. Και σας συμβουλεύω, επειδή είστε μικρότερός μου να το προσέξετε, όπως και κάποιοι άλλοι από το κόμμα σας που νομίζουν ότι ο Παπαδήμος είναι της μιας χρήσεως τώρα και επομένως μπορούμε να συνεχίσουμε τους σκυλοκαβγάδες εδώ μέσα.

Εγώ πιστεύω, κύριε Πρόεδρε, ότι είναι ώρα και νομίζω ότι το πνεύμα το εξέφρασε ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης, να δούμε με ευθύνη το παρόν και το μέλλον αυτού του τόπου. Η παρελθοντολογία δεν ωφελεί. Εάν κάποιοι το επιθυμούν να την κάνουμε σε μια κλειστή Αίθουσα να καλέσουμε και τους δημοσιογράφους και να πει καθένας, όχι επ' ευκαιρία να λασπολογούμε και να καταγγέλλουμε ονομαστικά χωρίς στοιχεία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Κακλαμάνη, σας παρακαλώ. Έχουμε φτάσει στα δέκα λεπτά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ο ν. 1264 δυστυχώς έχει ανασκολοπιστεί όταν επί κυβερνήσεως στην οποία ήταν Υπουργός ο κ. Κεφαλογιάννης και βέβαια συνεχίζεται τώρα υπό το κράτος των εκβιαστικών πιέσεων που δέχεται η χώρα και η Κυβέρνηση

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο μόνο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Κεφαλογιάννη, ειλικρινά σας παρακαλώ μόνο για ένα λεπτό, γιατί θα πρέπει να συνεχιστεί ο διάλογος. Έχουν ζητήσει εδώ και ώρα οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι το λόγο. Μόνο για ένα λεπτό, για μια σύντομη παρατήρηση.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Για ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ δέχομαι να αφήνετε τον κ. Κακλαμάνη να κάνει την ομιλία του δέκα λεπτά, είναι δικαίωμά σας. Πάντως προσωπικό δεν διαπίστωσα. Τις νουθεσίες, όμως, τις οποίες απευθύνει και με αυτόν τον τρόπο δεν τον τιμούν τον ίδιο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Δεν σας ζήτησα καν συγγνώμη.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Η πολιτική, κύριε Πρόεδρε, έχει βεβαίως δεοντολογία, αλλά δεν έχει επετηρίδα. Και ο κ. Κακλαμάνης, ως ο παλαιότερος κοινοβουλευτικός στα έδρανα της Βουλής θα έπρεπε να διδάσκει δεοντολογία. Δυστυχώς αδικεί τον εαυτό του και αναφέρεται μόνο στην επετηρίδα.

Εγώ δεν θα του απευθυνθώ όπως μου απευθύνθηκε αυτός, δεν θα του πω δηλαδή αυτό που είπε ο Γεώργιος Παπανδρέου σε έναν συνομιλητή του στη Βουλή, ότι το είπε ο κ. Κακλαμάνης. Σέβομαι τα τριάντα πέντε χρόνια του και τα άσπρα του μαλλιά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ο κ. Παφίλης για δώδεκα λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μετά την κατά το ήμισυ προεκλογική ομιλία του κ. Βενιζέλου, ακολούθησε και του κ. Κεφαλογιάννη. Πρέπει να αντιληφθεί και ο ελληνικός λαός ότι οι οικογενειακοί καβγάδες είναι πάρα πολύ σκληροί γιατί η πραγματικότητα είναι ότι είστε στην ίδια Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ-Νέα Δημοκρατία- Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός. Είστε σε μία Κυβέρνηση που ανεξάρτητα αν φωνάζει η Νέα Δημοκρατία ή γκρινιάζει το ΠΑΣΟΚ ή προσπαθεί με κολοτούμπες ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός να αποφύγει το πικρό ποτήρι, η αλήθεια είναι ότι έχετε συμφωνήσει σε όλα, μνημόνιο, μεσοπρόθεσμο, Προϋπολογισμός, κοινή ενιαία γραμμή μαύρου μετώπου απέναντι στους εργαζόμενους, απέναντι στον ελληνικό λαό που προσπαθείτε ματαίως να τον γονατίσετε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Βέβαια για εμάς δεν είναι παράξενο. Όλα τα προηγούμενα χρόνια αυτό λέγαμε. Ότι οι διαφορές ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία και φυσικά και στα υπόλοιπα αστικά κόμματα, ήταν στη διαχείριση. Μα, και τα προηγούμενα χρόνια, μαζί ήσασταν, σε σύγκρουση βέβαια, αλλά στην στρατηγική μαζί ήσασταν. Όλες οι μεγάλες στρατηγικές επιλογές για τη χώρα μετά το 1974 από ποιον έγιναν; Από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ. Από το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Είναι πολύ φυσικό σήμερα να είστε μαζί για να μπορέσετε στις συνθήκες της κρίσης να διατηρήσετε, όσο μπορείτε και αν μπορείτε, το βάρβαρο καπιταλιστικό σύστημα. Όμως, η ώρα της αλήθειας έφτασε. Να πω ότι οι μάσκες έπεσαν; Είναι περιττό. Είστε μαζί σήμερα σε ένα μέτωπο μαύρο, κατά του λαού, σε μία πολιτική βάρβαρη, αισχρή που δεν την έχει γνωρίσει ποτέ μετά το 1974. Είστε μαζί και θα το πληρώσετε πάρα πολύ ακριβά. Και ο κόσμος δεν πρέπει να παραπλανηθεί από αυτούς τους οικογενειακούς καβγάδες.

Τόσα χρόνια αυταπάτης και παραισθήσεων, τι του λέγατε; Θυσίες, εκβιασμούς για να μπούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και θα φάμε με χρυσά κουτάλια. Θυσίες για την ευρωπαϊκή ενοποίηση. Θυσίες για το Μάαστριχτ, να ξαναφάμε με χρυσά κουτάλια. Θυσίες για το ευρώ, για να κοιμάται ήσυχος και να μην κινδυνεύει από την κρίση. Θυσίες για την ανάπτυξη που θα φέρει ευημερία. Θυσίες ο λαός, αμύθητα κέρδη η πλουτοκρατία. Έχετε αντίρρηση; Στα ύψη η κερδοφορία και ο εργαζόμενος κυνηγούσε το άπιαστο όνειρο. Και τώρα τον κατηγορείτε και από πάνω, «Μαζί τα φάγαμε». Αλήθεια; Ο συνταξιούχος των 500 ευρώ; Ο εργάτης της χαλυβουργίας που θέλουν να τον βάλουν να δουλεύει στους χίλιους επτακόσιους βαθμούς με 450 ευρώ; Μαζί με τον Μάνεση τα έχουν, που έχει την Χαλυβουργία, τους βιομήχανους και τους εφοπλιστές; Αυτοί τα έφαγαν τόσα χρόνια; Φτάνει πια! Φτάνει, ο κόσμος σας καταρρέει μπροστά στα μάτια του λαού.

Σε αυτό που καλείστε να απαντήσετε εσείς που υπερασπίζεστε και αυτήν την Κυβέρνηση και το ίδιο το σύστημα, είναι στο μεγάλο ερώτημα της εποχής που θα το επαναλάβουμε για χιλιοστή φορά και αυτό, πρέπει να απαντήσει και ο κάθε εργαζόμενος. Σήμερα που η επιστήμη, η τεχνολογία, η παραγωγικότητα της εργασίας βρίσκεται στα ύψη, σήμερα που υπάρχει δυνατότητα παραγωγής απίστευτου κοινωνικού πλούτου, εσείς που υπερασπίζεστε τον κεφαλαιοκρατικό τρόπο παραγωγής, του ζητάτε αυτού που παράγει αυτόν τον πλούτο, γιατί δεν τον παράγουν οι κεφαλαιοκράτες, αυτοί τον κλέβουν, να γυρίσει πενήντα χρόνια πίσω. Και επειδή δεν είναι διατεθειμένος να το κάνει, χαλκεύεται σύγχρονες αλυσίδες. Να είστε βέβαιοι όμως –και αυτό απευθύνεται σε πάρα πολλές πλευρές- ότι ο λαός δεν θα τις διαλέξει. Εμείς θα κάνουμε το παν γι' αυτό μέχρι το τέλος, αυτήν τη φορά, μέχρι την τελική νίκη. Έτσι ή αλλιώς δεν υπάρχει άλλη επιλογή μπροστά στην καπιταλιστική βαρβαρότητα. Ή ανατροπή ή κόλαση. Εμείς είμαστε με την ανατροπή.

Ο κ. Βενιζέλος είπε ότι πρέπει να μιλήσουμε καθαρά για τον προϋπολογισμό. Ο προϋπολογισμός κινείται στην ίδια κατεύθυνση με των προηγούμενων ετών είτε είναι ταξικός, πάντα έτσι γινόταν. Η αναδιανομή του παραγόμενου κοινωνικού πλούτου μέσα από τον προϋπολογισμό πάντα ήταν σε βάρος των παραγωγών του πλούτου και υπέρ του κεφαλαίου, όλα τα χρόνια. Ελάχιστες οι εξαιρέσεις που πήραν κάποιες αυξήσεις ή αυξήθηκαν κοινωνικά κονδύλια. Επίσης, πάντα μέσα από τον προϋπολογισμό περνούσε η κυρίαρχη πολιτική. Τώρα σε συνθήκες κρίσης είναι βάρβαρος. Είναι προϋπολογισμός χρεοκοπίας και εξαθλίωσης των λαϊκών στρωμάτων και αφήστε τα κροκοδείλια δάκρυα και τις κλάψες. Εσείς αποφασίζετε να τσακίσετε το λαό, με τη δική σας ψήφο. Πραγματικά ετούτη τη φορά τίθεται θέμα επιβίωσης της λαϊκής οικογένειας. Πεντακόσιες χιλιάδες δεν μπορούν να ζήσουν. Κάτω από το κατώτατο όριο της φτώχειας είναι 25% και έρχεστε από πάνω και λέτε ότι είναι προϋπολογισμός σωτηρίας της Ελλάδας, προϋπολογισμός εθνικού συμφέροντος, λες και η Ελλάδα δεν αποτελείται από αυτούς τους οποίους τσακίζετε. Λες και η Ελλάδα είναι κάτι αφηρημένο. Στην Ελλάδα ζούνε το ένα εκατομμύριο άνεργοι, ζούνε οι εξαθλιωμένοι, ζούνε αυτοί που

ζούνε κάτω από το κατώτατο όριο φτώχειας, ζούνε νέοι άνεργοι που είναι οι μισοί και ζούνε και οι πλουτοκράτες. Ζούνε αυτοί που αγκομαχούν και παράγουν αυτόν τον κοινωνικό πλούτο και ζούνε και εκείνοι που έχουν 600.000.000.000 στην Ελβετία, 500.000.000.000 στις offshore, που ζούνε στη χλιδή, που ξοδεύουν σε μία μέρα όσα θέλει μία ζωή ένας εργαζόμενος. Σε αυτούς λοιπόν τους παραγωγούς του πλούτου και με τον προϋπολογισμό εξαπολύετε πογκρόμ, τους ζητάτε να πληρώσουν την κρίση. Για ποιο λόγο άραγε; Για να βγούμε από την κρίση; Ποιοι; Να βγει το κεφάλαιο, να ανακάμψει, να επενδύσει ξανά για να έχει μεγαλύτερα κέρδη. Αυτό τους ζητάτε. Και πώς το κάνετε αυτό μέσα από τον προϋπολογισμό; Με γενική αφαίμαξη. Μισθοί, φόροι, τα πάντα. Δεν χρειάζεται να τα περιγράψω. Τα ζει ο λαός μας. Ταυτόχρονα ήδη έχετε ολοκληρώσει το θεσμικό πλαίσιο για συνθήκες γαλέρας, κυριολεκτικά, για εργασιακό μεσαίωνα.

Ήδη τσεκουρώνετε τις κοινωνικές δαπάνες και βγαίνει η κ. Διαμαντοπούλου χωρίς ίχνος ντροπής που μειώνει 88% τις λειτουργικές δαπάνες στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, στα παιδιά, στο σχολείο και παρουσιάζει μία μαγική εικόνα λες και δεν ζούμε εδώ εμείς, εμείς δεν τα πάμε εκεί που πάνε τα παιδιά της αστικής τάξης, και λέει ότι αυτό είναι επιτυχία.

Πεθαίνει κόσμος στα νοσοκομεία κυριολεκτικά, είναι σε αδιέξοδο και αυτό το θεωρείτε καμάρι, ότι σώζετε την Ελλάδα. Δε σώζετε την Ελλάδα, τους επιχειρηματίες σώζετε, αυτούς που εμπορεύονται τα φάρμακα, όλους αυτούς που εμπορεύονται την υγεία των ανθρώπων. Έρχεστε λοιπόν με θράσος και μιλάτε για δίκαιη κατανομή των βαρών. Αυτό είναι αίσχος, το λιγότερο. Η εισφορά των εργαζομένων, των φυσικών προσώπων 29% πάνω, 22% κάτω των νομικών προσώπων, δηλαδή των επιχειρηματιών. Τσεκούρι σε όλα. Για το σπίτι τους πληρώνουν ενοίκιο που το έχουν πληρώσει πέντε φορές, οι εργαζόμενοι και τη φορολογία τη μειώνετε κι άλλο στο μεγάλο κεφάλαιο, στο 20%. Ναι, είναι μία Κυβέρνηση και μία πολιτική δήμιος για τα λαϊκά δικαιώματα. Όλα αυτά στο όνομα του χρέους.

Ο κ. Βενιζέλος και η Κυβέρνηση έχουν δύο γραμμές. Προχθές ο κ. Σαχινίδης έλεγε ότι είναι κρίση του συστήματος. Σήμερα ο κ. Βενιζέλος επανέλαβε ότι είναι κρίση χρέους, ότι είναι κρίση του χρηματοπιστωτικού συστήματος. Το πιστεύει κανένας; Είναι κρίση του ίδιου του καπιταλιστικού συστήματος. Το χρέος είναι συνέπεια, είναι σύμφυτο με το ίδιο το σύστημα.

Από πού δημιουργήθηκε; Από τους υψηλούς μισθούς; Από τις υψηλές συντάξεις; Από την υπερκατανάλωση; Μα τι του λέτε τώρα; Και αυτά περί Μεταπολίτευσης, ότι φταίει η Μεταπολίτευση; Ό,τι κέρδισε ο εργαζόμενος όλα αυτά τα χρόνια, τα ελάχιστα, που θα μπορούσε να έχει κερδίσει πολύ περισσότερα, του φορτώνετε ότι φταίει αυτός.

Πόσο κόστισε το Αεροδρόμιο; Πόσο έβαλε η «HOCKTIF»; Βγείτε και πείτε το 9,2%. Το υπόλοιπο 80% από πού το πήρε; Το πλήρωσε ο λαός είτε μέσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης είτε μέσω προγράμματος δημοσίων επενδύσεων.

Πόσο έβαλαν οι επιχειρηματίες όλα αυτά τα χρόνια, που τους υπερασπίζεστε όλοι; Δεν έχουμε τίποτα μαζί τους, τη δουλειά τους κάνουν. Για το σύστημα μιλάμε. Αλλά πόσο ζεστό χρήμα έχουν βάλει στην οικονομία; Το αίμα του λαού βάζουν κάθε φορά είτε από το ΙΚΑ είτε από τη φορολογία είτε από οπουδήποτε αλλού. Μαζεύετε και τους τα δίνετε και λέτε ότι κάνουν και την ανάπτυξη και από πάνω. Από εκεί έγιναν τα χρέη και δανείζεστε και παραπάνω, για να τα δώσετε και δεσμεύατε και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, για να τα δώσετε σε αυτούς τους επιχειρηματικούς ομίλους, ντόπιους και ξένους, οι οποίοι θησαύρισαν.

Πόσο κόστισαν οι στρατιωτικές δαπάνες; Πείτε τα, πόσο τα πληρώσαμε; Τρισεκατομμύρια. Ποιος κέρδισε από εκεί; Η άμυνα της χώρας ή θησαύρισαν οι όμιλοι; Για έξι υποβρύχια έχουμε δώσει 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ, για να τα πάρουμε και ένα έχουμε πάρει και τα λεφτά τα έχουμε δώσει όλα. Ποιος τα έδωσε; Οι μεγαλόσχημοι; Οι εφοπλιστές; Οι επιχειρηματίες; Οι βιομήχανοι; Αυτοί τα έδωσαν ή ο ελληνικός λαός από την άγρια φορολογία;

Λέτε για σπατάλες. Ποιοι κέρδισαν από τις σπατάλες; Στο ότι υπάρχουν και λαμόγια, όπως λέτε, συμφωνούμε. Μέσα στο σύστημα είναι. Δεν κέρδισαν οι εταιρείες φαρμάκων και ιατρικών οργάνων, αυτοί που έχουν τις κρατικές προμήθειες όλα αυτά τα χρόνια; Δεν θησαύρισαν; Θησαύρισαν και φυσικά δίνουν και ένα κομμάτι και στο προσωπικό, αλλά και στο πολιτικό προσωπικό.

Άρα, λοιπόν, έτσι δημιουργήθηκε και δημιουργείται το χρέος και ογκώθηκε τα τελευταία χρόνια, για τη στήριξη του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε.

Τα μέτρα που παίρνετε δεν είναι για το χρέος. Γιατί, ξέρετε τώρα, θα γδάρετε τον ελληνικό λαό αν δεν σας ανατρέψει γρήγορα και το 2020, θα έχουμε το ίδιο χρέος που είχαμε το 2009. Τα μέτρα που παίρνετε, δεν λέτε ότι όταν σταματήσει το χρέος, θα τα αλλάξετε όλα. Όχι. Τι κάνετε; Προσπαθείτε να διασώσετε τον καπιταλισμό, το καπιταλιστικό σύστημα, συντρίβοντας τους εργαζόμενους. Αυτά ιστορικά, ανεξάρτητα αν συμφωνεί ή διαφωνεί κανένας μαζί μας, έχουν αποδειχθεί. Οι δύο μεγάλες κρίσεις του καπιταλισμού έφεραν δύο παγκόσμιους πολέμους. Αυτοί οι παγκόσμιοι πόλεμοι έσωσαν το σύστημα.

Η οικονομία λέει -και κανείς δεν το αρνείται- ότι για να ξεπεραστεί η κρίση στον καπιταλισμό, χρειάζεται καταστροφή των παραγωγικών δυνάμεων. Οι παραγωγικές δυνάμεις είναι δύο. Είναι ο άνθρωπος και τα μέσα παραγωγής. Καταστρέφετε την εργατική δύναμη, την υποβαθμίζετε και θα καταστραφεί και ένα μέρος του κεφαλαίου κι εδώ γίνεται σφαγή. Γι' αυτό και όλες αυτές οι αντιθέσεις. Αυτό είναι νόμος. Τι θα προκύψει; Ανάπτυξη; Θα είναι αναιμική. Και αν υπάρξει, πού θα βασίζεται; Στα κόκκαλα και στα ερείπια των εργαζομένων, των παραγωγών τού πλούτου. Και η κρίση δεν θα ξεπεραστεί.

Αυτήν τη στιγμή, βάζετε το θέμα ότι το στοίχημα της Ελλάδας είναι να παραμείνει στο ευρώ. Ο κ. Κιλτίδης το είπε έτσι απλοϊκά: Γιατί πρέπει να παραμείνουμε στο ευρώ; Για να σώσει ο λαός την περιουσία του, τις καταθέσεις του και το βιοτικό του επίπεδο. Εδώ γελάμε. Γιατί την περιουσία του, του την παίρνετε από το ίδιο του το σπίτι, γιατί τις καταθέσεις, επειδή δεν μπορεί να τα βγάλει πέρα και ό,τι οικονομίες έχει θα τις φάει ή θα του τις πάρετε σε μια περίπτωση χρεωκοπίας και το βιοτικό του επίπεδο μοιάζει για ανέκδοτο, έχει πέσει 40%. Αυτό λέει, είναι το στοίχημα, να μείνουμε στην Ευρωζώνη. Δεν είναι στοίχημα του λαού αυτό, ούτε μπήκαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, επειδή το ήθελε ο λαός. Μπήκαμε για να υπηρετηθούν τα συμφέροντα των μεγάλων κεφαλαίων. Αυτοί κέρδισαν όλα αυτά τα χρόνια, αυτοί φοβούνται ή τουλάχιστον οι περισσότεροι τώρα από τις εξελίξεις που έχουμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ποιος δικαιώθηκε, άραγε, όλα αυτά τα χρόνια; Εμείς οι γραφικοί που λέγαμε ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση είναι ένωση κεφαλαιοκρατών και δεν πρόκειται οι λαοί να πάνε μπροστά, ότι δεν πρόκειται να κρατηθεί, ότι είναι ανισόμετρη, με διαφορετικές οικονομίες, ότι θα έχουμε προβλήματα.

Εσείς τι λέγατε; Ότι είναι ο ευρωπαϊκός παράδεισος, που μετατρέπεται σε κόλαση. Σήμερα τρίζουν τα θεμέλια. Είναι αντικειμενικές οι εξελίξεις αυτές και οι κόντρες που υπάρχουν στις οικονομίες...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κανένας συμβιβασμός ή προσωρινή λύση δεν μπορεί να αντιμετωπίσει την κρίση. Καμμία διαχείριση. Πείτε μας μία διαχείριση, κεντροαριστερή θέλετε, νεοφιλελεύθερη, συντηρητική, σοσιαλδημοκρατική, που μπόρεσε να αντιμετωπίσει την κρίση του καπιταλιστικού συστήματος σε όφελος των εργαζομένων. Καμμία, ούτε από τον Παπανδρέου ούτε από όποιον και να ήταν. Στην Πορτογαλία είναι σοσιαλιστής και έχουν τα ίδια. Στην Ισπανία τα ίδια. Στη Γαλλία έρχεται η σειρά της. Στην Ιταλία δεξιός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Κύριε Παφίλη, μιλάτε δεκαέξι λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Άρα, λοιπόν, υπάρχει κρίση του συστήματος γι' αυτό, λοιπόν -και τελειώνω- αυτό που τίθεται στην ημερήσια διάταξη σήμερα, είναι το πρόβλημα της εξουσίας. Ο

καπιταλισμός δεν μπορεί να δώσει λύση. Δεν μπορεί. Το νέο σας μοντέλο ξέρετε ποιο είναι; Εργάτες γαλέρας, εργάτες άνεργοι, νέοι άνεργοι, για να βγει το κεφάλαιο με μεγαλύτερα κέρδη.

Δεν πάει άλλο. Σύντομα θα έρθει -και έχει μπει στην ημερήσια διάταξη- ο δρόμος της άλλης ανάπτυξης, ο δρόμος της ανατροπής, της κοινωνικοποίησης των μέσων παραγωγής, ο δρόμος της λαϊκής εξουσίας, που μπορεί να κάνει παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας, να αξιοποιήσει τις πλουτοπαραγωγικές πηγές, που δεν μπορεί και δεν θέλει το καπιταλιστικό σύστημα, που μπορεί να δρομολογήσει μια κοινωνία που θα λειτουργεί με νόμο τις ανθρώπινες ανάγκες και όχι το καπιταλιστικό κέρδος.

Το συμβόλαιο που ζήτησε ο κ. Βενιζέλος ένα είναι για μας: Λαϊκή συμμαχία, γρήγορη ανατροπή, λαϊκή εξουσία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Αθανάσιο Παφίλη, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, Βουλευτής Αχαΐας, κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος, έχει το λόγο για δώδεκα λεπτά.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς, θέλω να πω ότι σήμερα υπήρξε μια αποκατάσταση του πολιτικού ήθους του Κοινοβουλίου σε ό,τι αφορά τις εξαγγελίες του Προέδρου, που κατά πρώτον αποκάλυψε μια σειρά ζητήματα σε σχέση με το ρόλο των Βουλευτών, της μισθοδοσίας τους, αλλά και ζήτησε απόλυτη διαφάνεια, σε σχέση με τις καταθέσεις. Εμείς σαφέστατα, θέλουμε να υπάρχει έλεγχος παντού και βέβαια θα είμαστε πολύ χαρούμενοι αν και ο Πρόεδρος και όλο το πολιτικό σύστημα συμφωνούσε στις δικές μας παραινέσεις να ανοίξουν οι λογαριασμοί για τη «SIEMENS» και δεν υπήρχε αυτή η κωλυσιεργία, η άρνηση να κληθούν οι πρώην Πρωθυπουργοί, για να δώσουν τα στοιχεία που είχαν στα χέρια τους και δεν επεβάλετο η μυστική συμφωνία ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας για την ατιμωρησία των στελεχών τους.

Ο ελληνικός λαός σίγουρα σήμερα βλέποντας τη συζήτηση ένοιωσε μια μεγάλη θλίψη για τα κόμματά του. Συναισθάνεται ότι το πολιτικό σύστημα σαφώς -αυτό με την παλαιά του μορφή- δεν έχει θέση, πρέπει να αλλάξουν πολλά. Και πρέπει να αλλάξουν ριζικά για να υπάρχει αξιόπιστη σχέση πολιτικού εκπροσώπου της λαϊκής βούλησης.

Και βέβαια τα δύο κόμματα που απέρχονται της εξουσίας, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, είναι μιζο-κόμματα, όπως τα ίδια έχουν ομολογήσει και φεσο-κόμματα, γιατί τα ίδια έχουν υπερδανειστεί και το συνολικό μοντέλο που καταρρέει, αφορά και τους ιδίους ως διαχειριστές. Όταν αποτυγχάνουν οι διαχειριστές, δεν πρέπει να έχουν θράσος. Οφείλουν να στέκονται σεμνά, ταπεινά και να ζητούν συγγνώμη.

Αυτήν τη συγγνώμη θέλει ο ελληνικός λαός να είναι έμπρακτη, με αποχώρηση και βέβαια δεν τη βλέπει, γιατί υπάρχει αυτή η εξουσιαστική λογική μιας κλίμακας επιβολής της δημόσιας εικόνας, με έναν τεχνητό τρόπο, για να συνεχίσουν να υπάρχουν και να διαιωνίζονται οι πολιτικές φαμίλιες, που πολύ καλά θα κάνουν, να αποχωρήσουν αφού κατέστρεψαν τη χώρα και να μη θέλουν να παραμείνουν στο προσκήνιο, γιατί δεν το δικαιούνται πλέον. Οριστικά τούς έχει γυρίσει την πλάτη ο ελληνικός λαός, τον οποίο τόσες φορές, έχουν εξαπατήσει και δικαιολογημένα, όλοι ζητάνε να επιστραφούν τα κλεμμένα, γι' αυτό και πρέπει να ανοίξουν όλοι οι λογαριασμοί σε όλα τα επίπεδα, εντός και εκτός της χώρας, για όποιους υπάρχει η παραμικρή υποψία και βέβαια, έχουν διατελέσει σε δημόσια αξιώματα.

Υπάρχει ένα θεμελιώδες ζήτημα που αφορά εμάς σαν πολιτικό χώρο σε αυτήν την παρουσία μας στη Βουλή και τη δράση μας. Δεχόμεθα αυτό το διάστημα αδικαιολόγητες επιθέσεις, με ακραίο τρόπο και χαρακτηρισμούς, από ανθρώπους και πτέρυγες της Βουλής ετερόκλητες, που έχουν πολλαπλές αναφορές εντός και εκτός Ελλάδας και πρέπει να απαντήσουμε σε αυτούς ότι εμείς δεν είμαστε το κόμμα της υποχρεωτικής ομοφωνίας. Δεν είμαστε αυτοί οι οποίοι σκεφτόμαστε έξω από την εύρυθμη λειτουργία του συστήματος. Αυτοί δυστυχώς, σκέφτονται με αυτόν τον τρόπο. Ένα μέρος από αυτούς μάλιστα, μιλάει με χυδαιότητα για χούντες όταν υπερασπίζεται τη χούντα, τη δικτατορία του κόμματος δηλαδή, και είναι χουντικής αντίληψης, γιατί κατ' αυτούς υπάρχουν καλές χούντες, η χούντα που θα επιβάλει η πεφωτισμένη πρωτοπορία της εργατικής τάξης. Ε, όχι!

Θα τους αφιερώσω τη μεγάλη επιτυχία του Έλληνα Βουλευτή, του Ιβάν Σαββίδη, στη Ρωσία, όπου πέτυχε να κτιστεί ένα μνημείο αφιερωμένο στη μνήμη για τους τριάντα οκτώ χιλιάδες που έσφαξε και κατεδίωξε ο Στάλιν. Και θα γίνει αυτό στο κέντρο του Μαγκαντάν. Μάλιστα, οι Ρώσοι ερευνητές βρήκαν και την επιχείρηση της εκκαθάρισης, τη ντιρεκτίβα νούμερο 50215 της NKBD, της μετέπειτα KGB. Τα στοιχεία είναι πλήρη και μάλιστα, αυτό το μνημείο το χαιρετίζουν πρώτ' απ' όλα οι διωχθέντες, εξορισθέντες και εκτοπισθέντες Πόντιοι της χώρας μας, οι οποίοι έχουν δικαίωμα στη μνήμη και στην ιστορία και πρέπει απέναντι σε αυτούς, να σταθούμε με το αίσθημα της δικαιοσύνης που οφείλει να απονέμει και το σύγχρονο κράτος, αποκαθιστώντας τη μνήμη τους. Γι' αυτό και καταθέτω στα Πρακτικά το συγκεκριμένο αυτό ντοκουμέντο, το οποίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό και περιποιεί τιμή στους αγωνιστές αυτούς, που δεν ήταν αντικομμουνιστές, έφτανε που ήταν Έλληνες και οπωσδήποτε θεωρούνταν μειονότητα, η οποία δεν ήταν και τόσο τιθασευμένη, μια και έρχονταν αρκετοί από τις πλούσιες περιοχές του Πόντου και ήταν εξόριστοι από την Τουρκία.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Χρυσανθακόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ολοκληρώνω την παρέμβασή μου, κάνοντας το δεύτερο βήμα, αυτό που ζητάει όλος ο ελληνικός λαός, για εμάς που έχουμε κατοχυρώσει μέσα στο Κοινοβούλιο τη φυσιογνωμία μας, έχουμε αυτοπροσδιοριστεί με τα έργα και τις πράξεις μας ως ένα κόμμα κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, πολιτικής ομαλότητας και θεσμικής σταθερότητας. Έχουμε καταθέσει και νόμο για την απλή αναλογική, που το πρώτο κόμμα θα παίρνει πριμ μόνο, τα υπόλοιπα κάτω του 3%. Και όταν εμείς είμαστε ο πατριωτικός χώρος και μέσα από αυτόν πρέπει να ερμηνεύονται οι πολιτικές μας προτάσεις, σίγουρα τοποθετούμαστε στο κέντρο του πολιτικού συστήματος, γιατί εκεί ανήκει ο πατριώτης, γιατί έχει την αρχή του μέτρου και της μεσότητας, της αριστοτελικής μεσότητας, την οποία οφείλουν κάποιοι να αναγνωρίζουν, ιδίως όταν αναγιγνώσκουν τα αρχαία κείμενα.

Και βέβαια είμαστε απέναντι σε κάθε ακραία αντίληψη και συμπεριφορά, γιατί η άσκηση εποικοδομητικής συμπολίτευσης, η επιθυμία να σωθεί η πατρίδα, η διάθεσή μας να ανταποκριθούν στις ανάγκες της χώρας μας, μας οδηγεί στο να έχουμε μια διαρκώς θετική στάση και να καταθέτουμε προτάσεις. Προτάσεις που απηχούν στα ουσιώδη αιτήματα του ελληνικού λαού και στην οικονομία, αλλά και στην κοινωνία.

Στα κοινωνικά θα έλεγα ότι θα πρέπει να είμαστε ιδιαίτερα ευαίσθητοι και σε αυτό που εμείς προτάσσουμε, στην ασφάλεια του πολίτη, που ζητάμε να σταματήσει επιτέλους αυτή η εισαγόμενη εγκληματικότητα και να απελαύνονται όλοι αυτοί οι παράνομοι, που στη χώρα μας, εάν συλληφθούν να κλέβουν, αφήνονται αυτόματα ελεύθεροι μετά από λίγο, σε αντίθεση με τον Έλληνα πολίτη, ο οποίος θα υποστεί τα πάνδεινα στη συνέχεια. Οποιοσδήποτε βέβαια θέλει να δώσει λύση, πρέπει να είναι σαφής. Εμείς είμαστε σαφείς για την ποσόστωση παραμονής των νομίμων και μόνο μεταναστών και την άμεση απέλαση των λαθρομεταναστών. Αυτά είναι για την υπεράσπιση ακριβώς της χώρας μας και της οικιακής γαλήνης που έχει διαταραχθεί.

Και ερχόμαστε στα ζητήματα τα άμεσα της Κυβέρνησης. Χρειάζεται η Κυβέρνηση να βηματίσει στο δρόμο στον οποίο συμφωνήσαμε, να υλοποιήσει τους στόχους της. Αλλά χρειάζεται και στον ελληνικό λαό να αναπτύξουμε τις ανάλογες νοοτροπίες που πρέπει να αλλάξουν ως προς το παρελθόν, το παρελθόν της συντεχνιακής λογικής που κακώς δομήθηκε ως κακώς εννοούμενη ταξική πάλη στο παρελθόν. Πρέπει να υπάρξει ένας βηματισμός στο πλαίσιο μιας εθνικής στρατηγικής για την επιβίωση του ελληνισμού, μιας κοινωνικής αλληλεγγύης, γιατί δεν μπορούν να διαταραχθούν άλλο οι σχέσεις των ανθρώπων μεταξύ τους, επειδή το σύστημα αυτό ως λειτουργεί έχει σημαντικές παρενέργειες. Και πρέπει να πούμε εδώ, ότι παραλάβαμε την εφαρμογή

νόμων, τους οποίους εμείς δεν ψηφίσαμε και δυσανασχετούμε ως προς αυτό, οι οποίοι είναι οδυνηροί και βάναυσοι απέναντι στους πολίτες, ιδιαίτερα σε ό,τι αφορά συντάξεις και μισθούς και κάνουμε ό,τι μπορούμε να διορθώσουμε, στο πλαίσιο που επιτρέπει η δημοσιονομική πολιτική, αυτά τα λάθη.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ**)

Αλλά εμείς έχουμε συγκεκριμένη πολιτική πρόταση για να προχωρήσουμε. Θα χαιρόμασταν να ανακοινώσει ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας ότι πλέον οι προμήθειες του ελληνικού στρατού στα τρόφιμα, στην ένδυση, στην υπόδηση, θα είναι μόνο από ελληνικής παραγωγής αγαθά και όχι εισαγόμενα από την Τουρκία, την Κίνα και αλλού. Επίσης η Υπουργός Παιδείας που προηγουμένως μίλησε, να ξεκαθαρίσει ότι στις υπάρχουσες σχολές, στα υπάρχοντα τμήματα, θα δοθούν άμεσα οι ειδικότητες του τεχνικού πετρελαίου και υδρογονανθράκων, που είναι απαραίτητες για την επόμενη πενταετία, μια και θα είναι αυτός ο στόχος ο αναπτυξιακός της χώρας μας, στην εκμετάλλευση των πλουτοπαραγωγικών πηγών. Και βέβαια εδώ, εμείς είμαστε ξεκάθαροι και σε άλλους στόχους, τους οποίους δεν απολαμβάνουμε σήμερα, γιατί οι πυλώνες της ανάπτυξής μας απαιτούν σίγουρα τρία Υπουργεία αυτοτελή, αυτοδύναμα και εύρωστα, όσον αφορά την υπηρεσιακή τους δομή, το Ναυτιλίας, το Τουρισμού και των πετρελαίων-υδρογονανθράκων, για να μπορούμε να προχωρήσουμε. Αλλά αυτά ελπίζουμε να αποτελέσουν ζήτημα της επόμενης ατζέντας, του επόμενου βήματος.

Και στεκόμαστε απέναντι σε μια μεγάλη πρόκληση. Θα γίνουν ιδιωτικοποιήσεις της δημόσιας περιουσίας. Μάλιστα. Εμείς αντιταχθήκαμε σε αυτό το νόμο κάθετα και λέμε: Υπάρχει τρόπος να μείνουν σε ελληνικά χέρια; Έχει εξαντλήσει η Κυβέρνηση τις προσπάθειες να βρει τα κεφάλαια από τους Έλληνες του εξωτερικού; Θα μπορούσα να σας δώσω και το όνομα καθηγητή πανεπιστημίου στις ΗΠΑ που δώρισε στο πανεπιστήμιο αυτό 100 εκατομμύρια δολάρια μόνος του, για ερευνητικές και άλλες δραστηριότητες. Υπάρχουν χρήματα στους Έλληνες του εξωτερικού. Είναι η δεύτερη σε καταθέσεις δύναμη η ελληνική παροικία στη Νέα Υόρκη. Και μάλιστα, όταν μιλάμε για Νέα Υόρκη, μιλάμε για τον προϋπολογισμό της Ελλάδας, σαν να κρίνουμε σε μεγέθη. Άρα χρειάζεται αξιόπιστη κυβέρνηση, σταθερό φορολογικό σύστημα, το οποίο θα έχει δεκαετή ορίζοντα και δεν θα είναι προσωρινό και αλληλοαναιρούμενο και βέβαια αξιόπιστες σχέσεις με αυτόν τον κόσμο ο οποίος θέλει ενημέρωση και πάταξη της γραφειοκρατίας.

Εμείς δεν παραγνωρίζουμε την αναγκαιότητα για να υπάρξει αλλαγή νοοτροπίας και να αντιμετωπίσουμε την κρίση που είναι βάναυση στα λαϊκά νοικοκυριά, να αγκαλιαστεί η χριστιανική παράδοση, η αλληλεγγύη της Εκκλησίας με τις υπηρεσίες του κράτους. Πρέπει να ενωθούν, να συντονιστούν, να κάνουν από κοινού προσπάθειες. Και πρέπει ιδιαίτερα η Εκκλησία σε αυτό το σημείο, να προσεχθεί εκ μέρους της Κυβέρνησης, όσον αφορά κινδύνους που έχει το να προσφέρει τα χρήματα που μαζεύει στα ταμεία της, από τις εισφορές του λαού και από τα παγκάρια της εκκλησίας και να φορολογείται γι' αυτά.

Εμείς απέναντι στα φαινόμενα τα οποία υπάρχουν αυτήν τη στιγμή, απαντούμε με συγκεκριμένο τρόπο. Δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε μια γενικευμένη έντονη προεκλογική εξόρμηση που κάνουν διάφοροι πολιτευτάδες από τα πρώην μεγάλα κόμματα, τα οποία δεν θα είναι εξουσίας με τα χαρακτηριστικά που γνωρίσαμε, και το άθλιο φαινόμενο του πολιτικαντισμού, το να διασπαθίζονται δισεκατομμύρια, τη στιγμή που δεν υπάρχουν για να ζήσει ο απλός άνθρωπος και να του πηγαίνουν ιλουστρασιόν χαρτιά στα χέρια. Πρέπει να σταματήσουν αυτές οι σπατάλες, οι συναλλαγές, να εκτοπιστεί το μαύρο πολιτικό χρήμα, τα μεγάλα μέσα αποχαύνωσης της κοινής γνώμης να συνεισφέρουν με μια καμπάνια απέναντι σε αυτό το φαινόμενο.

Η δική μας τοποθέτηση σε ό,τι αφορά τον από εδώ και μπρος δρόμο υλοποίησης του προϋπολογισμού, είναι να αντιμετωπίσουμε τις διεθνείς προκλήσεις με την απαραίτητη εσωτερική, κοινωνική και πολιτική συνοχή, γι' αυτό και συνδράμουμε στη μεταβατική αυτή Κυβέρνηση να αντιμετωπίσει το παγκόσμιο γίγνεσθαι, διότι η σύγκρουση ΗΠΑ και Ευρώπης κλιμακώνεται.

Είμαστε απέναντι σε μια προσπάθεια υπερσυγκεντρωτισμού εξουσιών και επειδή υπερασπιζόμαστε το έθνος-κράτος σαν οντότητα ισότιμη σε οποιονδήποτε συνασπισμό και συμμαχία, θέλουμε να πούμε ότι όλοι αυτοί που ζητούν από εμάς μονομερώς να κάνουμε υποχωρήσεις, θα πρέπει να το αναθεωρήσουν.

Πρέπει να σταθούμε όρθιοι στο Μακεδονικό, προτάσσοντας το ζήτημα τού δημοψηφίσματος, σαν οχύρωση της χώρας μας, να σταθούμε απέναντι στην Τουρκία προαπαιτώντας για τις συνομιλίες από εδώ και μπρος την άρση του casus belli, την αποχώρηση των στρατευμάτων κατοχής, την αναγνώριση της δολοφονίας δύο χιλιάδων αιχμαλώτων κατά την εισβολή εις την Κύπρο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω με ένα σημαντικό θέμα που αφορά το ΠΑΣΟΚ. Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ που δεν έδωσαν ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, δεν διεγράφησαν.

Εμείς πιστεύουμε ότι, αν ψηφίσουν τον προϋπολογισμό, θα θεωρηθεί ότι μεταμελήθηκαν. Αν όμως τον καταψηφίσουν, τότε θα θεωρηθεί ότι το κόμμα τους, το οποίο συμμετέχει στην Κυβέρνηση, δεν φροντίζει, όσον αφορά τη δική του πολιτική συνοχή. Για εμάς είναι μέγα εθνικό ζήτημα να προκαλούμαστε μέσα από τέτοιες συμπεριφορές.

Κλείνω με μια αποκάλυψη που μου έδωσε το Υπουργείο Εξωτερικών, σε ό,τι έχει να κάνει με τις τελευταίες προκλήσεις εκ μέρους της Αλβανίας, για να μην ξεχνάμε τον ελληνισμό της Βορείου Ηπείρου που πολλοί από αυτούς έχουν ήδη πολιτογραφηθεί στη χώρα μας.

Τα σημερινά βιβλία της Αλβανίας περιλαμβάνουν χάρτες που αμφισβητούν την ελληνικότητα της Ηπείρου στο νότο μέχρι την Άρτα, καθώς επίσης και μια σειρά ανακριβείς αναφορές και δεν έχει υπάρξει κανένα αποτελεσματικό διάβημα ή παρέμβαση ακύρωσης αυτής της τεχνητής αλυτρωτικής προπαγάνδας. Είναι παράλληλο με το Σκοπιανό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, κύριε Χρυσανθακόπουλε, ολοκληρώστε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω, λοιπόν, καλώντας την Κυβέρνηση να σταθεί όρθια και όχι, επειδή βρισκόμαστε σε άσχημη οικονομική θέση, να στεκόμαστε αδρανείς απέναντι στις προκλήσεις των γειτόνων μας και να μη λαμβάνουμε τα δέοντα μέτρα για να αντιμετωπίσουμε τις συνέπειές τους!

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης για τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αύριο θα έχω την κανονική ομιλία μου, αλλά δεν μπορώ παρά να υπογραμμίσω ότι εδώ σε αυτήν την Αίθουσα βλέπουμε να παίζεται ένα θέατρο μιας λερναίας ύδρας, η οποία έχει τρία κεφάλια, το ΠΑΣΟΚ, τη Νέα Δημοκρατία και το ΛΑΟΣ, τα οποία έρχονται σε αυτήν την Αίθουσα και το ένα δαγκώνει το άλλο και μια Κυβέρνηση πολυδιασπασμένη και ειδικά –θα έλεγα- στα Υπουργεία Οικονομίας, όπου έρχεται ο Υπουργός Οικονομικών, για να απαντήσει επί πενήντα περίπου λεπτά στον Υπουργό Οικονομίας!

Κύριε Πρόεδρε, βλέπουμε σήμερα τον αρμόδιο Υπουργό Οικονομίας, τον αρμόδιο Υπουργό για την ανάπτυξη της χώρας, αυτόν ο οποίος ήταν Υπουργός επί δύο χρόνια, της τελευταίας κυβέρνησης του Γιώργου Παπανδρέου, να λέει ότι αυτή η Κυβέρνηση με την πολιτική της, το μόνο που έφερε –τα ακούτε, κύριε Οικονόμου;- ήταν φτώχεια, ...

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Όλα τα ακούω!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...αποσύνθεση, εθνική ταπείνωση, αποδιοργάνωση, εθνικά, οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ποιος το λέει αυτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αυτό το λέει ο κ. Χρυσοχοΐδης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Α, μάλιστα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αν το έλεγε η Αντιπολίτευση, θα την είχατε κατακεραυνώσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Δίκιο έχετε. Βέβαια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ...και θα ήταν άνθρωποι των σπηλαίων αυτοί που τα λένε αυτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Μπράβο, αντικειμενικότητα το Προεδρείο!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αντικειμενικότατο βεβαίως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα είμαι Προεδρεύων. Πρέπει να είμαι αντικειμενικός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βεβαίως, βεβαίως.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ: Όλοι το καταλάβαμε, κύριε Πρόεδρε!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όμως, βλέπω ότι ο Υπουργός Οικονομίας λέει αυτά που λέει και ο Υπουργός Οικονομικών απαντά στον Υπουργό Οικονομίας και έχει προηγηθεί βεβαίως και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Δεν μου λέτε, πάνω στα ερείπια της χώρας και με έναν προϋπολογισμό-έκτρωμα που καταστρέφει τη χώρα, εσείς παίζετε αυτήν τη στιγμή; Γιατί περί αυτού πρόκειται! Παίζετε πολιτικά παιχνίδια της κακιάς ώρας πάνω στο ρήμαγμα, την κατεδάφιση, τη λεηλασία, τη δυστυχία και την έλλειψη προοπτικής μιας χώρας.

Εγώ θέλω εν τάχει να θίξω δυο πολύ μικρά θέματα, τα οποία όμως, είναι καίρια και συγκεκριμένα. Ο κύριος Υπουργός Οικονομικών διετέλεσε προηγουμένως, Υπουργός Εθνικής Άμυνας και μας μίλησε σήμερα και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας. Ξέχασαν να πουν μια μικρή λεπτομέρεια, ότι στα Ναυπηγεία Σκαραμαγκά, τα οποία λειτουργούν με στρατιωτικές συμβάσεις και την τελευταία σύμβαση την έκανε ο Υπουργός Οικονομικών, αυτήν την ώρα, η εργοδοσία πάει να επιβάλει διήμερη εβδομαδιαία εργασία! Δύο μέρες εκ περιτροπής εργασία την εβδομάδα! Αυτό σημαίνει εργαζόμενους εξαθλιωμένους, εργαζόμενους που θα παίρνουν μεροκάματα πείνας!

Τι λέτε, κύριοι! Εσείς οραματίζεστε την επόμενη μέρα της κρίσης, την ώρα που λεηλατείτε τους εργαζόμενους, που θα έχουμε εργαζόμενους που θα παίρνουν 100 και 200 ευρώ;

Τι λέτε για τους εργαζόμενους που είναι στην 36η μέρα απεργίας στη χαλυβουργία; Τι λέτε γι' αυτούς τους ανθρώπους; Το μέλλον που προδιαγράφει σε αυτούς ο ιδιοκτήτης της χαλυβουργίας –με τα πανύψηλα κέρδη επί δεκαετίες και τις εναρμονισμένες πρακτικές, που καταληστεύουν τον ελληνικό λαό με το σίδηρο- είναι ένα μέλλον όπου θα πληρώνονται κάτω από τα 500 ευρώ! Χαλυβουργοί κάτω από 500 ευρώ! Εργάτες των ναυπηγείων με 200 και 300 ευρώ! Αυτό είναι το μέλλον που επιφυλάσσετε αυτήν τη στιγμή;

Δυο κόμματα ψήφισαν το μνημόνιο, το ΠΑΣΟΚ και το ΛΑΟΣ. Τώρα τρία κόμματα στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση!

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: ΛΑόΣ! Μάθετέ το επιτέλους!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: ΛΑόΣ, ΛΑόΣ, αγαπητή μου. Ο λαός όμως, θα σας καταδικάσει και θα σας αποδοκιμάσει για τα έργα σας.

Δύο κόμματα, λοιπόν, ψήφισαν το μνημόνιο. Τρία κόμματα θα ψηφίσουν τώρα το νέο μνημόνιο. Και τα τρία αυτά κόμματα είναι υπεύθυνα και υπόλογα για την υποθήκευση αυτής της χώρας. Πολύ γρήγορα θα ανατραπούν και θα ανατραπεί αυτή η κατάσταση.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Νικόλαος Σηφουνάκης έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την κατάρτιση του Προϋπολογισμού του 2012 εξελίσσεται σε ένα περιβάλλον, όπου τίποτα σχεδόν στην Ευρώπη αλλά και στη χώρα μας δεν παραπέμπει σε όσα γνωρίζαμε και θεωρούσαμε δεδομένα επί δεκαετίες.

Οι επόμενες εβδομάδες ή και ημέρες ίσως, να είναι καταλυτικές για τη γηραιά ήπειρο που οι λαοί της στο σύνολό τους, πλην ελαχίστων περιπτώσεων, διαπιστώνουν την έλλειψη πολιτικών πρωτοβουλιών και διεξόδων από την κρίση, κατά πολλούς δε, αυτό είναι απότοκο ορισμένων ηγεσιών που είναι ίσως, κατώτερες των περιστάσεων.

Η Ευρώπη που για την Ελλάδα μεταπολεμικά, υπήρξε πάντοτε το σύμβολο της προόδου και της πολιτικής και οικονομικής σταθερότητας, στις μέρες μας, ταλανίζεται από ατολμία συντηρητικών ηγετών, που αντιμετωπίζουν την κρίση φοβικά και προτάσσουν το βραχυπρόθεσμο εθνικό συμφέρον, έναντι του ιδεώδους της Ένωσης και των λαών της.

Σχεδόν πολύ φυσικά, έχουν εισαχθεί στις καθημερινές μας κουβέντες, ενδεχόμενα που μέχρι πρότινος, θεωρούνταν ανήκουστα, όπως η διάλυση τής Ευρωζώνης, η δημιουργία ευρώ δυο ταχυτήτων ή και περισσοτέρων.

Είναι αλήθεια ότι για πρώτη φορά τους τελευταίους αιώνες, η Ευρώπη χάνει την πρωτοκαθεδρία και την αναγνώριση στο διεθνές σύστημα. Η ήπειρός μας δεν κυριάρχησε στην υφήλιο εξαιτίας μόνο της οικονομικής της υπεροχής, αλλά και λόγω των βασικών αξιών της –της δημοκρατίας, του δικαίου, του ουμανισμού- και είναι ειρωνεία το ότι αυτές ακριβώς τις αξίες η Ευρώπη τις κληρονόμησε από την Αθήνα, τη Ρώμη που βρίσκονται στο μάτι του κυκλώνα.

Δυστυχώς δεν κατανοήθηκε, ηθελημένα ή μη, –αυτό μέλλει να αποδειχθεί- ότι η οικονομική κρίση της Ελλάδας δεν ήταν ένα τοπικό φαινόμενο που για να αντιμετωπιστεί χρειαζόταν απομόνωση και τιμωρία, αλλά υπήρξε ένας προπομπός των μεγάλων τομών και αλλαγών που πρέπει να γίνουν συνολικά, σε πολιτικές της Ευρώπης. Ναι, εμείς υπήρξαμε ο αδύναμος κρίκος. Έχει ευθύνες η χώρα μας κι ο πολιτικός της κόσμος, γιατί έσπασε, και με ευθύνη μας -μικρή ή μεγάλη δεν έχει σημασία- αυτή η αλυσίδα, εξαιτίας μας.

Δυστυχώς όμως, ο πολιτικός κόσμος και στις τραγικές στιγμές που ζούμε είναι αιχμάλωτος αγκυλώσεων και αυτό φάνηκε και σήμερα, στη συζήτηση στη Βουλή από την τοποθέτηση του κ. Κεφαλογιάννη, όπου ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας δεν στήριξε αυτήν την Κυβέρνηση, αλλά αντίθετα φάνηκε να την πολεμά. Κάποιοι είναι αιχμάλωτοι, λοιπόν, αυτών των αγκυλώσεων και ακόμη και σήμερα, που έχει γίνει αυτή η Κυβέρνηση αναθεματίζουν την πολιτική συνύπαρξη.

Ο ιστορικός του μέλλοντος θα σημειώσει δηκτικά ότι στο «και πέντε» το 2011 και με καθυστέρηση σχεδόν δύο χρόνων, δημιουργήθηκε η Κυβέρνηση συνεργασίας των κομμάτων, μια κυβέρνηση που προέκυψε μετά τη γενναία πρωτοβουλία του Γιώργου Παπανδρέου, ο οποίος στο όνομα του εθνικού συμφέροντος και της προοπτικής της χώρας, εγγυήθηκε μια ευρύτατη πολιτική συνεργασία πάνω σε μια συγκεκριμένη ατζέντα: να σωθεί η χώρα. Η πλατιά αποδοχή που επεφύλαξαν οι πολίτες στη λύση της νέας Κυβέρνησης συνεργασίας υπό τον Λουκά Παπαδήμο, αντικατοπτρίζει τη βαθιά τους επιθυμία να ελπίζουν ότι θα διατηρηθούν, αγαπητοί συνάδελφοι της Αριστεράς, τα βασικά κεκτημένα ετών και στη διασφάλιση της ευρωπαϊκής πορείας της χώρας.

Είναι στο χέρι μας να διαψεύσουμε όσους απαισιόδοξους διακηρύσσουν, ίσως και με κάποια σκοπιμότητα, ότι η Ελλάδα δεν έχει παράδοση στις κυβερνήσεις συνεργασίας. Επιτέλους, ας ανατρέψουμε αυτήν την παραδοχή! Τα ήθη και οι πρακτικές στο δημόσιο βίο, δεν επιτρέπεται να είναι η αδράνεια και μάλιστα στη συγκυρία στην οποία ζούμε. Όμως κόμματα που συμφώνησαν για μια ευρείας αποδοχής κυβέρνηση –και αναφέρομαι βεβαίως στα δύο μεγάλα κόμματα, που είναι το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, με σημαντική ιστορία το καθένα- επειδή επί δύο χρόνια η Νέα Δημοκρατία συμμετείχε στο αντιμνημονιακό μέτωπο, όπου οι πολίτες δεν καταλάβαιναν ποιος είναι ο αριστερός, ποιος ο κεντρώος και ποιος ο δεξιός, δεν είναι πρέπον να σχοινοβατεί και ορισμένα στελέχη της να υιοθετούν πολιτικές κατά περίπτωση, συμπολίτευσης ή αντιπολίτευσης. Όλοι μας, με τη συμμετοχή μας σ' αυτή την Κυβέρνηση, χωρίς διγλωσσία και χωρίς να δημιουργούμε αβεβαιότητες, πρέπει να συμβάλουμε στον εθνικό στόχο.

Επαναλαμβάνω ότι όντως δεν έχουμε παιδεία σε κυβερνήσεις συνεργασίας, όπως υπάρχει αλλού. Κι αυτό γιατί υπήρξε ένα

τραυματικό παρελθόν μεταπολεμικά, κυρίως μετά το 1945 ή, αν θέλετε, από το 1945 έως το 1953, όπου ανά τρίμηνο άλλαξαν οι κυβερνήσεις. Υπήρξε τραγική –και αναφέρομαι σε μια άλλη περίοδο- η καθυστερημένη συνεργασία του Γεωργίου Παπανδρέου με τον Παναγιώτη Κανελλόπουλο, μετά τον Ιούλιο του 1965. Η συνεργασία που αποφάσισαν το Δεκέμβρη του 1966 απεδείχθη μάταιη. Το πραξικόπημα της χούντας είχε ήδη δρομολογηθεί. Οι δύο ηγέτες συμφώνησαν πάρα πολύ αργά, όταν ήξεραν περίπου το επερχόμενο κίνημα. Όμως και όταν μεταπολιτευτικά, τον Νοέμβρη του 1989, δημιουργήθηκε η κυβέρνηση Ζολώτα, όπου τότε συμμετείχαν όλα τα κόμματα της τότε Βουλής, -η Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ, ο ενιαίος Συνασπισμός- και εκείνη η προσπάθεια υπονομεύθηκε. Διήρκεσε έξι μήνες εκείνη η κυβέρνηση και υπονομεύθηκε κυρίως, από τη Νέα Δημοκρατία, διότι βιαζόταν ο τότε Αρχηγός της, ο κ. Μητσοτάκης, να γίνει Πρωθυπουργός και να στήσει και να αρχίσει να λειτουργεί το Ειδικό Δικαστήριο, που μαζί με τον Συνασπισμό είχε ήδη, αποφασίσει από τον Σεπτέμβριο η προηγούμενη κυβέρνηση, δηλαδή η κυβέρνηση της αριστεροδεξιάς Πλειοψηφίας. Φαίνεται –φοβάμαι- ότι και σήμερα, επικρατεί η ίδια ακριβώς λογική και υπάρχει κι ο ίδιος στόχος.

Δυστυχώς τότε, όπως και σήμερα, η Αριστερά ακολούθησε τα γεγονότα, με μια διαφορά τού τότε από το σήμερα: ότι τότε δεν χρησιμοποιούσε μεθόδους Δεξιάς. Δεν κυνηγούσε τους αντιπάλους ούτε με πέτρες ούτε με ρόπαλα και δεν απαγόρευε στην αντίθετη φωνή να ακούγεται. Σήμερα, το κάνει η Αριστερά στην άκρα Δεξιά υποτίθεται ή σε όποια πολιτική δεν συμφωνεί. Όπως τότε οι εθνικόφρονες κυνηγούσαν με τα μηχανάκια και με τις μπουλντόζες τους κομμουνιστές, το ίδιο κάνει σήμερα, μια μερίδα της Αριστεράς. Τραμπούκικες τακτικές!

Ευτυχώς, οι πολίτες βρίσκονται προετοιμασμένοι και διερωτώνται: υπάρχει σήμερα, ανεξαρτησία στην πολιτική και ποιος πολιτικός δικαιούται να διακηρύττει και να υπερηφανεύεται για την ανεξαρτησία; Ποιοι επιβάλλουν, αλήθεια, σήμερα, πολιτική αναρμοδίως; Ποιος ο ρόλος και ποια η επιρροή συγκεκριμένων κέντρων και συγκεκριμένων συμφερόντων; Τα όποια κέντρα -οικονομικά, επιχειρηματικά, μιντιακά- πρέπει να κατανοήσουν ότι το χορό του Ζαλόγγου των συμφερόντων της χώρας και του λαού επιτάσσεται να μην τον σύρει κανείς. Πρέπει επειγόντως, να επανακτήσουμε τουλάχιστον, μέρος της αξιοπρέπειάς μας και να κερδίσουμε το στοίχημα της παραμονής στο ευρώ. Όλοι οι κοινωνικοί συντελεστές έχουν χρέος και ευθύνη να συνετίσουν τις πολιτικές δυνάμεις που τους εκφράζουν, στο βαθμό που επηρεάζουν και κατανοούν ότι είναι καταστροφικό να υπονομεύουν μια κυβέρνηση που έχει συγκεκριμένο στόχο και ελάχιστο χρόνο. Εσωστρέφειες πολιτικές, προσωπικές στρατηγικές πρέπει να παραμεριστούν, γιατί αν η κρίση οδηγήσει σε έξωση από την Ευρωζώνη, κανείς δεν θα ωφεληθεί πλην των σπεκουλαδόρων και των μπαταχτσήδων.

Αυτή η Κυβέρνηση έχει ευθύνη να ολοκληρώσει με αριστοτεχνική μαεστρία ό,τι προβλέπει η Συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου. Η γρήγορη ενεργοποίηση της συμφωνίας πριν διευρυνθεί και άλλως η ευρωπαϊκή κρίση, θα φέρει ρευστότητα στην αγορά και θα κινήσει και ψυχολογικά και όχι μόνο λόγω των 30 δισεκατομμυρίων ευρώ και της επανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών.

Πρέπει να προσέξουμε να μη μας οδηγήσουν στην οριστική έξοδο από το ευρώ. Αυτό δεν θα το συγχωρέσει ο λαός. Και πρέπει να προσέξουμε, γιατί κάποιοι από το βορρά καταρτίζουν, απ' ό,τι φαίνεται, ήδη, τέτοια σχέδια και αν σχεδιάζουν χωρίς εμάς, οι κατακτήσεις των τελευταίων τριάντα πέντε τουλάχιστον χρόνων και η κοινωνική συνοχή θα πάνε περίπατο. Φθάσαμε ως εδώ, γιατί τα τελευταία χρόνια το τιμόνι του κράτους αφέθηκε στον αυτόματο πιλότο.

Τεκμηρίωσα το 2008 σε μια ομιλία μου, μιλώντας για το σκάνδαλο του Βατοπεδίου και της διαπλοκής της πολιτικής και της τραπεζικής και της εκκλησιαστικής εξουσίας, γιατί και πώς συνέβη. Οι δυνάμεις όμως που ανέδειξαν τότε το σκάνδαλο του Βατοπεδίου, σήμερα, αναιρούν τις καταγγελίες τους. Ο ηγούμενος της απάτης –λέω «αυτός που ηγείτο της απάτης»- δεν προφυλακίζεται και οργανώνει διεθνή αντεπίθεση αθωότητας, ζωσμένος με την Ιερά Ζώνη. Πολιτικές και δημοσιογραφικές υπολήψεις ευτελίζονται λίγα χρόνια μετά τις καταγγελίες τους. Τι στ' αλήθεια απέγινε το πόρισμα του Βατοπεδίου; Απεδόθησαν ευθύνες στον τραπεζικό όμιλο που έστησε το παράπλευρο σκάνδαλο με τα μετοχοδάνεια που χορήγησε σε συνδεδεμένες επιχειρήσεις του και που ήταν τριπλάσια των ιδίων κεφαλαίων της τράπεζας;

Όταν συγκαλύπτονται με εξωφρενικό τρόπο όσοι κατασπατάλησαν το βίο ενός κόσμου κλέβοντάς τον, κλέβοντας τις καταθέσεις, η δημοκρατία δεν πεθαίνει. Αυτοκτονεί. Και τότε αποδίδεται η ευθύνη της αυτοκτονίας σε αυτόν που απλώς, έκλεισε το φέρετρο. Φοβάμαι ότι σκοπίμως συνολικά προσποιούμαστε ότι δεν βλέπουμε αυτήν την αλήθεια και δεν βλέπουμε αυτήν την καταστροφή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώνω. Ο αγώνας σε όσους λυμαίνονται το κράτος είναι καθημερινός και πολλές φορές είναι αδυσώπητος.

Θυμάστε τον πόλεμο που δεχθήκαμε στο Υπουργείο Υποδομών, όταν καταργήσαμε, κύριε Βορίδη, το μονοπώλιο μιας εταιρείας που είχε μονοπώλιο την επίγεια εξυπηρέτηση σε τριάντα τέσσερα αεροδρόμια της χώρας με τζίρο πάνω από 250 εκατομμύρια ευρώ. Από την απελευθέρωση κερδήθηκαν δεκάδες εκατομμύρια ευρώ και τριπλασιάστηκαν οι θέσεις εργασίας στην επίγεια εξυπηρέτηση, γιατί μπήκαν άλλες τρεις εταιρείες εξυπηρέτησης στα αεροδρόμια και τριπλασίασαν το προσωπικό. Άρα αντί να έχουμε αύξηση της ανεργίας, είχαμε αύξηση της απασχόλησης.

Θυμάστε, αγαπητοί συνάδελφοι, τι συνέβη με τις άγονες αεροπορικές γραμμές. Δαπάνες 70 εκατομμυρίων ευρώ. Επίσης το μονοπώλιο το είχε η ίδια αεροπορική εταιρεία. Το καταργήσαμε και από το διαγωνισμό ωφελήθηκε το δημόσιο 25 εκατομμύρια ευρώ.

Εκείνος ο κατεργάρης που έκανε τις καταγγελίες σιώπησε, εξαφανίστηκε, πήγε σε άλλο νησί. Δεν ενδώσαμε στον εκβιασμό. Προσωπικά κατέθεσα αγωγή στη δικαιοσύνη και ο συκοφάντης θα λογοδοτήσει. Χρειαζόμαστε ακόμα πολύ δρόμο, για να απαλλαγεί η χώρα από τους λογής-λογής κατεργαρέους που απομυζούν τους πόρους των πολλών υπέρ των λίγων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επαναληπτικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής): Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτός ο προϋπολογισμός, κύριοι συνάδελφοι, είναι ένας προϋπολογισμός Κυβέρνησης συνεργασίας. Ουδέποτε -ίσως πλην του 1989 που επίσης η κυβέρνηση Ζολώτα κατήρτισε προϋπολογισμό- μεταπολιτευτικά άλλη κυβέρνηση θα έχει τόσο μεγάλη πλειοψηφία στην έγκριση του προϋπολογισμού. Και αυτό νομίζω, είναι ένα θετικό στοιχείο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Νικόλαο Σηφουνάκη, Αναπληρωτή Υπουργό, Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Καλούμε στο Βήμα τον κ. Κωνσταντίνο Χατζηδάκη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπερψηφίζουμε τον προϋπολογισμό, γιατί την κρίσιμη αυτή ώρα, θέλουμε να στείλουμε ένα μήνυμα στην Ελλάδα, στις Βρυξέλλες, στις διεθνείς αγορές, ότι όλοι οι Έλληνες ενωμένοι, παλεύουμε, για να αποφύγουμε τα χειρότερα.

Για να σταθεί η Ελλάδα, όρθια για να εξασφαλίσει η πατρίδα μας την παραμονή της στην Ευρωζώνη, η Νέα Δημοκρατία την κρίσιμη αυτή ώρα, βάζει πλάτη, για να στηρίξει την εθνική προσπάθεια προτάσσοντας, όπως είναι φυσικό, το συμφέρον της Ελλάδας.

Φυσικά κρατάμε στο ακέραιο, την κριτική που έχουμε ασκήσει μέχρι τώρα και έχει επαληθευθεί. Κρατάμε επίσης και την αυτονόητη επιφύλαξη να κάνουμε όλες τις αναγκαίες διορθώσεις στον προϋπολογισμό, μετά τις εκλογές. Διορθώσεις που θα υπαγορευθούν από τις εξελίξεις, αλλά και από την ίδια την εντολή του ελληνικού λαού.

Η συζήτηση για τον προϋπολογισμό, γίνεται μέσα στο φόντο των ευρύτερων εξελίξεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Έχουμε ευρωπαϊκό συμβούλιο αυτήν την εβδομάδα για να συζητηθεί ακόμα μια φορά ποιους χειρισμούς θα κάνει η Ευρώπη για το μείζον θέμα τής κρίσεως που απειλεί το ευρώ. Η εντύπωσή μου είναι ότι θα γίνουν κάποια βήματα μπροστά, αλλά δεν θα έχουμε, δυστυχώς, οριστική κατάληξη και πάλι. Εύχομαι από την καρδιά μου η καθυστέρηση αυτή να μην αποβεί μοιραία για την Ευρωζώνη και για το ευρώ.

Ανεξάρτητα πάντως από τους όποιους χειρισμούς γίνονται στο επίπεδο των Βρυξελλών, η κατάσταση στην Ελλάδα χειροτερεύει συνεχώς. Αν ήμασταν κάποια μέτρα κάτω από την επιφάνεια της θάλασσας το 2009, τώρα είμαστε πάρα πολλά μέτρα. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται η δική μου προσωπική μαρτυρία. Το επιβεβαίωσε σήμερα, με τον πιο εναργή τρόπο, ο Υπουργός Ανάπτυξης.

Αν δείτε το έλλειμμα του 2011, παρά τον ορυμαγδό των μέτρων, είναι περίπου στα ίδια επίπεδα με το έλλειμμα του 2010. Η ύφεση συνεχίζεται για πέμπτη συνεχή χρονιά. Η απορρόφηση του ΕΣΠΑ είναι εξαιρετικά προβληματική. Η Ελλάδα μέχρι τα τέλη Σεπτεμβρίου, ήταν στην 20η θέση στους είκοσι επτά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ανεργία σπάει το ένα ρεκόρ μετά το άλλο και έχει φτάσει στο 18%. Έχουμε φύγει από το γκρίζο και έχουμε περάσει στο μαύρο. Η πατρίδα μας πραγματικά, είναι πρωταθλήτρια όλων των αρνητικών ρεκόρ.

Παραλείψεις και καθυστερήσεις τού παρελθόντος, κυρίως όμως πολύ σοβαρά λάθη της τελευταίας διετίας, συνέβαλαν στο να βρεθεί η χώρα μας σε μια πολύ δυσχερή θέση. Ξεπεράσαμε τον κάβο της έκτης δόσης, αλλά μην εξαπατώμεθα. Δεν σημαίνει ότι μπροστά μας υπάρχει ένα ευχάριστο τοπίο. Πρώτα απ' όλα, έχουμε την ολοκλήρωση του κουρέματος των ομολόγων, του PSI. Δεν είναι αυτονόητο ότι όλα θα εξελιχθούν ομαλά με τον αυτόματο πιλότο.

Επίσης έχουμε ένα δεύτερο πρόβλημα. Το πρόβλημα της ρευστότητας. Τώρα πια είμαστε σε μια φάση που δεν επηρεάζουν μόνο οι τράπεζες αρνητικά τις επιχειρήσεις, αλλά και οι επιχειρήσεις τις τράπεζες, λόγω του προβλήματος επιβίωσης που έχουν οι ίδιες. Επομένως μπορεί να υπάρξει στον ορίζοντα, αν δεν γίνουν έστω και την τελευταία στιγμή κάποιες κατάλληλες κινήσεις, ένα οξύ πιστωτικό πρόβλημα.

Εκτός απ' αυτά έχουμε και ένα πολύ μεγάλο ζήτημα εμπιστοσύνης. Το κράτος δεν αξιοποιεί τα χρήματα που έχει στη διάθεσή του από το ΕΣΠΑ, για να κινηθεί η αγορά και από την άλλη μεριά οι ιδιώτες επενδυτές ακούν Ελλάδα και στρέφονται αλλού. Είναι ενδεικτικό αυτό που συνέβη με τον επενδυτικό νόμο, όπου το συνολικό ενδιαφέρον που εκδηλώθηκε, είναι δώδεκα φορές παρακάτω από τις συνολικά διαθέσιμες πιστώσεις.

Επομένως, η Ελλάδα βρίσκεται μπροστά σε μεγάλους κινδύνους. Το πρώτο εμπόδιο που πρέπει να υπερπηδηθεί, είναι το θέμα του κουρέματος των ομολόγων, του PSI. Και πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτό το ζήτημα από τούτην εδώ την Κυβέρνηση. Αλλά τα άλλα δυο ζητήματα θα είναι μια βαριά κληρονομιά στην επόμενη.

Επειδή λοιπόν, η Ελλάδα βρίσκεται στο χείλος της αβύσσου, δεν μπορούμε να προχωρήσουμε χωρίς σχέδιο. Δεν μπορούμε να προχωρήσουμε μπροστά αν δεν υπάρξουν ορισμένες βασικές προϋποθέσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την άποψή μου, η πρώτη βασική προϋπόθεση είναι η αλήθεια. Ο Αντώνης Σαμαράς σωστά είπε στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης ότι λεφτά δεν υπάρχουν, όπως δεν υπήρχαν και το 2009.

Η δεύτερη προϋπόθεση είναι η συνεννόηση. Η σωτηρία της Ελλάδας είναι εθνική υπόθεση. Και την επομένη μέρα των εκλογών είμαι βέβαιος ότι η νέα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, που θα προκύψει από τις κάλπες, θα συνεργαστεί και με την Αντιπολίτευση και με τις κοινωνικές δυνάμεις, για να βγει το ταχύτερο η Ελλάδα από τη βαθιά αυτή κρίση. Αυτό κάναμε και ως Αντιπολίτευση. Προτάξαμε τη συνεννόηση στο σωστό. Και η στήριξη στην Κυβέρνηση Παπαδήμου, νομίζω, είναι χαρακτηριστικό δείγμα αυτής της φιλοσοφίας.

Τρίτη προϋπόθεση είναι η αποτελεσματικότητα. Χρειάζεται μια κινητοποίηση όλων των εθνικών δυνάμεων. Χρειάζεται να κινητοποιήσουμε στελέχη από την αγορά, ικανούς στης διοίκηση managers, έτσι ώστε να προλάβουμε το χρόνο που τρέχει εναντίον μας. Δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Πρέπει η θεωρία να γίνει πράξη.

Τέταρτη προϋπόθεση είναι η κοινωνική δικαιοσύνη. Δεν πρέπει να διαρραγεί η κοινωνική συνοχή.

Το πρώτο και βασικό ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε με απτά αποτελέσματα, είναι η φοροδιαφυγή. Έχει καταντήσει η πάταξή της ένα πικρό ανέκδοτο που πλήττει ακόμα περισσότερο την αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελευταία, αλλά όχι λιγότερο σημαντική, προϋπόθεση είναι ένα άλλο μείγμα πολιτικής. Φαντάζομαι πως όλοι πια –και οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ- συμφωνούν με αυτή μας τη θέση. Δεν μπορούμε να συνεχίσουμε στον ίδιο λάθος δρόμο. Δεν είναι δυνατόν η μέχρι τώρα ακολουθούμενη πολιτική να είναι μονόδρομος. Χρειάζεται μια καινούργια πολιτική, που, αφού λειτουργήσει πυροσβεστικά την κρίσιμη αυτή ώρα και αποκαταστήσει στοιχειωδώς την εμπιστοσύνη των αγορών, θα δουλέψει στη συνέχεια, προς την κατεύθυνση μιας αναπτυξιακής επανάστασης που τη χρειαζόμαστε διότι η ύφεση δημιουργεί κι άλλη ύφεση, η ανεργία προσθέτει κι άλλη ανεργία.

Για να έχει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα μέλλον, πρέπει η κρίση να αντιμετωπιστεί όχι ως συμφορά, αλλά ως εθνική πρόκληση. Χρειάζεται να εκπλήξουμε θετικά, να κάνουμε παραπάνω πράγματα από αυτά που οι άλλοι περιμένουν από εμάς.

Η πολιτική, έστω και την ύστατη ώρα, πρέπει να σταθεί στο ύψος των περιστάσεων. Το κράτος να δουλέψει συστηματικά και με αξιοκρατία, αξιοποιώντας όλα τα διαθέσιμα αναπτυξιακά εργαλεία. Η Ελλάδα πρέπει να γίνει επιτέλους μία χώρα φιλική στην επιχειρηματικότητα. Οι κρατικιστικές αγκυλώσεις και οι ιδεολογικές προκαταλήψεις του παρελθόντος πρέπει να σπάσουν.

Μόνο ένας δρόμος υπάρχει μπροστά μας, μόνο ένας δρόμος οδηγεί στην επιτυχία. Και αυτός είναι ο δρόμος της Ευρώπης και της κοινής λογικής. Ξεφύγαμε από αυτό το δρόμο τα τελευταία χρόνια και το πληρώσαμε πανάκριβα. Είναι καιρός να ξαναβρούμε τον προορισμό μας. Είναι καιρός να ξαναβρούμε την περπατησιά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Χατζηδάκη.

Παρακαλώ τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιο Καρασμάνη να ανέλθει στο Βήμα, για την αγόρευσή του επί επτάλεπτον, με ανοχή ενός λεπτού.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΡΑΣΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειλικρινώς πιστεύω ότι οι περισσότεροι εξ ημών σε αυτήν την Αίθουσα, αναρωτιόμαστε τι σόι προϋπολογισμός είναι αυτός για τον οποίο συζητάμε. Δεν είναι ρητορικό το ερώτημα. Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό που έχει καταρτιστεί από την απελθούσα κυβέρνηση. Εμπεριέχει το περιβόητο μεσοπρόθεσμο, το πολυνομοσχέδιο και όλα τα σκληρά, άδικα και αντιλαϊκά μέτρα που αποφάσισε και ψήφισε ο κ. Παπανδρέου και το οικονομικό του επιτελείο.

Συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μόνη ουσιαστική συζήτηση που μπορούμε να κάνουμε, είναι ένας απολογισμός της οικονομικής πολιτικής που ακολούθησε η κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου και η οποία μας οδήγησε στο σημερινό χάλι, δηλαδή μιας διετίας όχι απλώς χαμένης για την Ελλάδα, αλλά κυριολεκτικά καταστροφικής.

Τις συνέπειες αυτής της πολιτικής τις ζουν στο πετσί τους εκατομμύρια συμπατριώτες μας. Έχουν χάσει πια το λογαριασμό από τα χαράτσια που πληρώνουν, βιώνουν την πιο άγρια φορολόγηση που έζησαν ποτέ, μετρούν σε ένα εκατομμύριο και πλέον τους ανέργους, βλέπουν να αυξάνονται γεωμετρικά τα λουκέτα στα μαγαζιά, την αγορά να βουλιάζει. Και από αυτήν την πολιτική περίμεναν –αν θέλει ο Θεός- αύξηση των εσόδων, με την κατανάλωση στον πάτο του πηγαδιού και με την απόδοση του ΦΠΑ σε αρνητικά επίπεδα ρεκόρ.

Ένα μόνο παράδειγμα θα αναφέρω: Σε όλη τη χώρα και ειδικότερα στη Βόρεια Ελλάδα, με τις αυξημένες ανάγκες λόγω καιρικών συνθηκών, η απόδοση του ειδικού φόρου κατανάλωσης και ο ΦΠΑ επί των πωλήσεων του πετρελαίου έχουν κυριολεκτικά καταβαραθρωθεί. Γιατί; Διότι οι άνθρωποι στη συντριπτική πλειοψηφία τους δεν μπορούν να αντέξουν ούτε τη δαπάνη της θέρμανσης μεσούντος του χειμώνα.

Να ήταν μόνο αυτό; Όλη η πολιτική τους ήταν λάθος. Για παράδειγμα το ΕΣΠΑ που πηγαίνει με βήματα χελώνας. Η αξιοποίηση των 15.000.000.000, των 20.000.000.000 του συγκεκριμένου προγράμματος που έχει πολλαπλασιαστή τέσσερα ή πέντε, θα ήταν για την Ελλάδα 80.000.000.000 με 100.000.000.000 ευρώ. Μπήκε κανείς από τους κυρίους της απελθούσας κυβέρνησης στον κόπο, να σκεφτεί απλά, πόσοι άνθρωποι δεν θα έχαναν τη δουλειά τους, πόσες επιπλέον θέσεις εργασίας θα είχαν δημιουργηθεί, πόσο ΦΠΑ θα εισέπρατταν, πόσο φόρο εισοδήματος, πόσους γενικά φόρους θα εισέπραττε το δημόσιο, πόσες εισφορές θα έμπαιναν στα ασφαλιστικά ταμεία και δεν θα χρειάζονταν αυτές οι ανάλγητες περικοπές μισθών και συντάξεων και τα παράνομα χαράτσια;

Ας αφήσουμε το ΕΣΠΑ κι ας πάμε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Και αυτό το πετσόκοψαν. Και ήταν έγκλημα, διότι η περικοπή δαπανών σε αυτό το στρατηγικό τομέα, ήταν αυτή που επιδείνωσε την ύφεση, δηλαδή το μέγιστο σήμερα πρόβλημα για την ελληνική οικονομία.

Μέσα σε όλη αυτήν την πολιτική ανευθυνότητας και ανικανότητας είχαμε και την πρωτοφανή ολιγωρία στην προστασία του συναλλαγματικού πλούτου της χώρας.

Από τα τέλη του 2009 και μέχρι σήμερα, δεκάδες δισεκατομμύρια ευρώ από τις ελληνικές τράπεζες έφυγαν στις τράπεζες της Ελβετίας και ποιος ξέρει πού αλλού. Από τα επίσημα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν και που όλοι διαβάσαμε, μόνο μέσα στο πρώτο δεκαήμερο του Νοέμβρη, δηλαδή αμέσως μετά την απίστευτη γκάφα τού τότε Πρωθυπουργού για το δημοψήφισμα, έκαναν φτερά πάνω από 10.000.000.000 ευρώ.

Αυτή ήταν η πολιτική τους, μία πολιτική αλλοπρόσαλλη, σε λάθος κατεύθυνση, που κατάφερε καίριο πλήγμα στην εθνική μας οικονομία.

Τι χρείαν έχομεν μαρτύρων, όταν τα πιο επίσημα κοινοτικά όργανα αποκάλυψαν ότι το 2009 η νεοεκλεγείσα τότε κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου μαγείρεψε –δηλαδή, για να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, χάλκευσε- τα πραγματικά στοιχεία, για να παρουσιάσει φουσκωμένο το έλλειμμα;

Τι να πούμε για έναν Πρωθυπουργό και μία κυβέρνηση που διεθνώς διέσυραν τη χώρα, την οποία παρουσίαζαν ως χώρα απατεώνων, διεφθαρμένων και μπαταξήδων;

Υπό αυτές τις συνθήκες είναι ποτέ δυνατόν να σταθεί –πολύ περισσότερο, να αναπτυχθεί- μία υγιής οικονομία; Η απάντηση είναι προφανής και τη γνωρίζουν πρώτοι και καλύτερα τα μεγάλα θύματα της πολιτικής που δημιούργησε αυτές τις συνθήκες: Οι μικρομεσαίοι, οι έμποροι, οι επιχειρηματίες, οι άνεργοι, οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από αυτό τον προϋπολογισμό θα έπρεπε να περιμένουν τουλάχιστον, μία προσπάθεια ενίσχυσης της γεωργίας, της κτηνοτροφίας, της αλιείας. Είναι σε όλους μας γνωστό ότι ο πρωτογενής τομέας είναι από τους ελάχιστους στη χώρα μας που παράγει. Η καινούργια Κοινή Αγροτική Πολιτική δίνει έμφαση στον πρωτογενή τομέα.

Θα πρέπει, ακόμα, να λάβουμε υπ' όψιν ότι οι τελευταίες μελέτες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής υπογραμμίζουν την ανάγκη να αυξήσουμε κατά 70%, μέχρι το 2050, την παραγωγή αγροτικών προϊόντων, για να μπορέσει να ζήσει ο πλανήτης μας.

Δεν θέλει πολλή φιλοσοφία, για να αντιληφθούμε ότι για τη χώρα μας ανοίγεται μπροστά ένα λαμπρό μέλλον. Με μία προϋπόθεση όμως: Να συνειδητοποιήσουμε ότι ο συγκεκριμένος πρωτογενής τομέας είναι αυτός που μπορεί να συμβάλει καθοριστικά στην έξοδο της χώρας από την κρίση.

Βεβαίως, γι' αυτό χρειάζονται επενδύσεις, τις οποίες, όμως, δυστυχώς, δεν βλέπουμε στον προς ψήφιση προϋπολογισμό, αλλά ούτε στην ακολουθούμενη πολιτική του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Αντιθέτως, βλέπουμε περικοπές.

Για να μη σας κουράσω με αριθμούς και ποσοστά, θα αναφερθώ σε μόνο πέντε βασικές κατευθύνσεις από τον πίνακα 318 του προϋπολογισμού: Μείωση των εθνικών ενισχύσεων προστατευτισμού και γεωργικών διαρθρώσεων. Μείωση των κοινοτικών ενισχύσεων. Περικοπή των κονδυλίων του ΟΓΑ. Μηδενική αύξηση της εθνικής συμμετοχής στα ευρωπαϊκά αγροτικά προγράμματα. Και το κυριότερο; Περιστολή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων και στον αγροτικό τομέα.

Αυτός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο προϋπολογισμός σε ό,τι αφορά τον αγροτικό τομέα. Κι έρχεται ως συνέχεια στη δραματική κατάσταση την οποία βιώνει ο αγροτικός κόσμος την τελευταία διετία.

Τα σχέδια βελτίωσης είναι στον αέρα. Το αγροτικό ΤΕΜΠΜΕ ακόμα το περιμένουμε από το περασμένο καλοκαίρι. Πού είναι η εξασφάλιση ρευστότητας σε έναν τομέα που την έχει άμεση ανάγκη;

Κρατάω στα χέρια μου το πρόγραμμα βελτίωσης, εκσυγχρονισμού και μεταποίησης και εμπορίας των αγροτικών προϊόντων. Και αυτό καρκινοβατεί, γιατί κανένας δεν μπορεί να εξασφαλίσει την ίδια συμμετοχή στις δαπάνες του προγράμματος. Δεν υπάρχει ρευστότητα.

Από την άλλη, δεκάδες χιλιάδες παραγωγοί στο «περίμενε» για αποζημιώσεις ζημιών προπέρσινων, περσινών και φετινών. Είναι, όμως, υποχρεωμένοι να πληρώσουν εδώ και τώρα τα χαράτσια των εισφορών στον ΕΛΓΑ και μάλιστα παράνομα, χωρίς εξουσιοδοτήσεις από τις κοινοτικές ενισχύσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήμουν εξ αυτών που στη συζήτηση για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης, στην καταρρεύσασα κυβέρνηση Παπανδρέου, είχα ζητήσει άμεσες εκλογές ως μόνη λύση εξόδου από τα σημερινά δραματικά αδιέξοδα. Τότε δεν κατέστη δυνατόν και το κατανοώ. Επανέρχομαι σήμερα με την ίδια πρόταση, που είμαι βέβαιος ότι αποτελεί απαίτηση της συντριπτικής πλειοψηφίας του ελληνικού λαού.

Και οι πολίτες και εμείς βιώνουμε μια πολιτεία σε κατάσταση παραλυσίας, ένα δημόσιο σε ύπνωση, ένα κράτος που υπολειτουργεί αν δεν έχει ξεχαρβαλωθεί τελείως. Δεν νοείται και δεν είναι πλέον ανεκτή παράταση ούτε ενός εικοσιτετραώρου πέρα της 19ης Φεβρουαρίου.

Όλα μπορούν να ολοκληρωθούν, αρκεί να υπάρχει ειλικρινής πολιτική βούληση. Ο λαός το απαιτεί. Οι συνθήκες το επιβάλλουν. Η χώρα το έχει ανάγκη. Έχει ανάγκη μια νέα κυβέρνηση ισχυρή, αυτοδύναμη, μια κυβέρνηση χωρίς δεκανίκια και εξαρτήσεις με πρόσωπα ικανά, καταξιωμένα, αποτελεσματικά, που θα μπορέσουν να σηκώσουν το βαρύ φορτίο της ευθύνης, να κρατήσουν την Ελλάδα όρθια σ' αυτούς τους δύσκολους καιρούς.

Θα το πω για άλλη μια φορά: Οι καιροί δεν θα μας περιμένουν.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον συνάδελφο, κ. Γεώργιο Καρασμάνη, Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Καλούμε στο Βήμα την κ. Ουρανία Παπανδρέου - Παπαδάκη, Βουλευτή του ΛΑΟΣ, να λάβει το λόγο για επτά λεπτά.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό αποτελεί μια από τις κορυφαίες κοινοβουλευτικές διαδικασίες, καθώς η εκάστοτε κυβέρνηση καταθέτει σε απλά νούμερα όλα εκείνα τα οικονομικά στοιχεία και δεδομένα που βρίσκονται σε άμεση συνάρτηση και άμεση σχέση με την καθημερινότητα, τη ζωή και το βιοτικό επίπεδο των Ελλήνων πολιτών, ένα βιοτικό επίπεδο που τα τελευταία δύο χρόνια, έχει κυριολεκτικά καταρρακωθεί.

Ενδεικτικά, αγαπητοί συνάδελφοι, θα αναφέρω πώς πεντακόσιες χιλιάδες οικογένειες τουλάχιστον, δεν έχουν εισόδημα, με απλά λόγια δηλαδή, δεν έχουν ούτε τον άρτο τον επιούσιο. Η ανεργία έχει εκτιναχθεί στα ύψη με πάνω από ένα εκατομμύριο ανέργους, με θύματα τους νέους μας, τα παιδιά μας και βέβαια, τις γυναίκες. Η κοινωνική πολιτική και η πρόνοια και τα ιδρύματά μας βασίζονται, πλέον, δυστυχώς, μόνο στην ανθρώπινη αλληλεγγύη που και αυτή, λόγω της μεγάλης οικονομικής κρίσης, δο-

κιμάζεται. Ευτυχώς, που εδώ υπάρχει και η Εκκλησία της Ελλάδος με ένα πλούσιο έργο για τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012, κληρονομιά της Κυβέρνησης Παπαδήμου, από την λανθασμένη πολιτική συνταγή και νοοτροπία της διακυβέρνησης ΠΑΣΟΚ, είναι ένας προϋπολογισμός που επηρεάζεται άμεσα και αρνητικά: πρώτον, από τις τεράστιες αποκλίσεις τής εκτέλεσης τού προϋπολογισμού του 2011, με το φόβο για νέα μέτρα το 1012 και δεύτερον, από την οικονομική ύφεση που γιγαντώνεται πλέον και στην Ευρώπη, με το φόβο εδώ πλέον, να ανατραπούν οι βασικοί πυλώνες που στηρίζουν αυτόν τον προϋπολογισμό.

Πιστεύω, λοιπόν, πως από τη μια πλευρά, χρειάζονται σοβαρές διορθωτικές κινήσεις βελτίωσης, κατ' αρχάς, του οικονομικού περιεχομένου του προϋπολογισμού. Από την άλλη πλευρά, χρειάζεται η εξασφάλιση όλων εκείνων των προϋποθέσεων της επιτυχημένης εκτέλεσης του προϋπολογισμού από τα δύο κόμματα εξουσίας, δηλαδή του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, τα οποία κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λένε ότι στηρίζουν την Κυβέρνηση Παπαδήμου, αλλά διαπιστώσαμε και σήμερα εδώ στη Βουλή και γενικότερα, ότι η συμπεριφορά τους είναι συμπεριφορά Πόντιου Πιλάτου. Δεν άκουσα απόψε κατά τη συζήτηση εδώ, ουσιαστικές και σωστές προτάσεις. Δεν άκουσα ούτε μια συγγνώμη για τη διαχρονική ευθύνη και των δύο στο ποσοστό που αναλογεί στον καθένα τους, για την κατάντια και την οικονομική κατάρρευση στην οποία οδήγησαν τη χώρα. Η ευθύνη και των δύο κυρίων και του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας είναι τεράστια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο λίγο χρόνο που μου μένει, θα επικεντρωθώ στους προϋπολογισμούς υγείας και παιδείας, λέγοντας πως οι δαπάνες στον προϋπολογισμό του 2012, για την πρόνοια, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, είναι μόλις 750 εκατομμύρια. Οι δαπάνες για παροχές υγείας είναι μειωμένες κατά 12,9%. Κυρίως, οι δαπάνες αυτές είναι μειωμένες από συγχωνεύσεις νοσοκομείων, πάγωμα προσλήψεων κυρίως νοσηλευτικού και ιατρικού προσωπικού. Έχουμε, δηλαδή, οριζόντιες μειώσεις χωρίς να υπάρχει ένα ουσιαστικό νοικοκύρεμα στο χώρο της υγείας, αφού άλλα ουσιαστικά μέτρα, όπως είναι η ηλεκτρονική συνταγογράφηση, ο αυστηρός έλεγχος των τιμών των φαρμάκων, ο αυστηρότατος έλεγχος των αναλωσίμων υλικών στα νοσοκομεία, η πολυσυνταγογράφηση και άλλα μέτρα στην κυριολεξία, καρκινοβατούν

Κύριε Υπουργέ των Οικονομικών και της Υγείας, ρυθμίστε επιτέλους, τις εφημερίες των γιατρών. Στο σημερινό προϋπολογισμό πουθενά δεν αναφέρεται πώς θα ρυθμιστούν και πώς θα πληρωθούν οι εφημερεύοντες γιατροί στα δημόσια νοσοκομεία, που όπως ξέρετε, ακόμη είναι απλήρωτοι για αρκετούς μήνες.

Θα ήθελα να σας πω πως είναι τραγική η κατάσταση των ειδικευομένων νέων γιατρών με 400 ευρώ το δεκαπενθήμερο -αυτός είναι ο μισθός των νέων γιατρών- αλλά και των παλαιοτέρων γιατρών της δημόσιας υγείας, που έχουν φτάσει σε μισθούς που δεν αποτυπώνουν σε αξία το μεγάλο λειτούργημα που επιτελούν. Ο Μπέρναρντ Σω, αγαπητοί συνάδελφοι, έλεγε πως αλίμονο στις κοινωνίες που θα δημιουργήσουν πένητες γιατρούς. Φοβάμαι ότι θα το ζήσουμε και αυτό.

Αποδεσμεύστε, επιτέλους, οι Υπουργοί Υγείας και Οικονομικών, κινητοποιώντας όλους τους μηχανισμούς, τα κονδύλια του ΕΣΠΑ για την υγεία. Από τα 700 εκατομμύρια ευρώ που είχαν προβλεφθεί για την πενταετία 2007-2013, για βασικές υποδομές και εξοπλισμό των νοσοκομείων μας, έχουν απορροφηθεί, αγαπητοί συνάδελφοι, μόνο το 15,6%. Είναι ντροπή! Τα νοσοκομεία μας έχουν μείνει με μηχανήματα στα οποία, πλέον, δεν μπορούμε να βρούμε ανταλλακτικά λόγω της παλαιότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο μειωμένος προϋπολογισμός του 2012 για την παιδεία -το ακούσαμε εξάλλου και από την κυρία Υπουργό, που θέλω να πω ότι ήταν πάρα πολύ ειλικρινής- για εμάς, απλά, μεταφράζεται σε λιγότερους εκπαιδευτικούς και κυρίως εκπαιδευτικούς που αφορούν την παράλληλη στήριξη και την ειδική αγωγή παιδιών με ειδικές μαθησιακές δυσκολίες. Αυτό είναι ένα πολύ μεγάλο και κοινωνικό πρόβλημα, κύριε Υπουργέ. Θέλω να αποδεσμεύσετε ειλικρινά, για αυτές τις περιπτώσεις, κάποια κονδύλια.

Δεύτερον, η δραματική μείωση των κονδυλίων για λειτουργικές δαπάνες που στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση φτάνουν 83,3%. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, να μην έχουμε θέρμανση στα σχολειά μας και τρόπους μεταφοράς των παιδιών.

Το ίδιο έχουμε και στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση με ένα ποσοστό 57,8% και στα ΤΕΙ και στα ΑΕΙ, αλλά και στην έρευνα.

Κύριε Υπουργέ, χαίρομαι που είστε εσείς σήμερα εδώ, γιατί πιθανώς να μου απαντήσετε γιατί θα ήθελα μια απάντηση, όπως για ανάλογα περιστατικά θέλει μια απάντηση και ο ελληνικός λαός.

Σε μια εποχή που η είσπραξη των φόρων πιθανώς και από ολιγωρία των εφοριών, οδηγεί το κράτος σε μια οικονομική κατάρρευση, τι έχει γίνει με μία καταγγελία για ένα ποσό 105 εκατομμυρίων ευρώ σε λογαριασμό υψηλόβαθμου στελέχους μεγάλης ΔΟΥ του Λεκανοπεδίου; Θέλω από σας αυτήν την απάντηση. Δεν πήρα καμμία απάντηση από τον προκάτοχό σας. Και εδώ ισχύει ότι διυλίζετε τον κώνωπα, καταπίνετε την κάμηλο. Δυστυχώς γι' αυτό αποτύχατε και μαζί με σας τιμωρείται βέβαια και ο ελληνικός λαός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για μας είναι μονόδρομος η Κυβέρνηση Παπαδήμου. Πρέπει να επιτύχει για να επιτύχει η Ελλάδα και για να σωθεί η πατρίδα μας. Χρειάζεται, λοιπόν, την ψυχή και τη βοήθεια όλων μας, ιδίως αυτών που τη στηρίζουμε και που θέλουμε τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της χώρας μας με συμμετοχή, πράξεις, έργα και όχι με ευχολόγια.

Ας σταθούμε όλοι στο ύψος των περιστάσεων, στη μεγάλη μάχη για την ανόρθωση της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη, Βουλευτή Ευβοίας του ΛΑΟΣ.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Μελάς, Βουλευτής Α' Πειραιώς της Νέας Δημοκρατίας.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2012, σε μια περίοδο έντονης οικονομικής κρίσης, αφού τα τεκταινόμενα μέχρι σήμερα δεν έχουν καμμία απόδοση και δεν βλέπει κανείς φως στο τούνελ. Φθάσαμε σε αυτό το πολύ δύσκολο σημείο, λόγω της πολιτικής που ακολούθησε η προηγούμενη κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Αφού υποτάχθηκε στο ΔΝΤ και στην τρόικα, ακολούθησε μια απαράδεκτη οικονομική πολιτική, κόβοντας από τη μια, συνεχώς μισθούς και συντάξεις και επιβάλλοντας από την άλλη, νέους φόρους και έκτακτες εισφορές.

Με την πολιτική αυτή, έχει βάλει διπλή και τριπλή θηλιά στο λαιμό των μικρομεσαίων οικονομικά και οικονομικά αδυνάτων και οι άνθρωποι αυτοί βιώνουν σήμερα, αφόρητες καταστάσεις. Έχει προκαλέσει κλείσιμο πολλών μικρομεσαίων επιχειρήσεων και αύξηση της ανεργίας σε πολύ μεγάλο ποσοστό.

Η ανεργία έχει φθάσει σήμερα στο 16,3%, η δε ανεργία των νέων έχει φθάσει στο 33%.

Λόγω της κατάστασης αυτής, πολλά παιδιά θέλουν να φύγουν στο εξωτερικό προς αναζήτηση εργασίας. Εάν όλα αυτά τα παιδιά φύγουν, ερωτώ: Ποια θα είναι η Ελλάδα του μέλλοντος; Η Ελλάδα των λαθρομεταναστών και των μεταναστών; Εάν φθάσουμε σ' αυτό το σημείο -το έχω πει και άλλη φορά από το Βήμα αυτό- θα πρέπει να ντρεπόμαστε.

Ο λαός μας βιώνει εδώ και δυο χρόνια ένα πρόγραμμα σκληρών και αιματηρών θυσιών. Και παρ' όλα αυτά έχουμε μηδενική μείωση του ελλείμματος και αύξηση του χρέους κατά 70 δισεκατομμύρια ευρώ. Τελευταία επεβλήθη και το γνωστό χαράτσι ακινήτων μέσω της ΔΕΗ.

Επιβάλλεται άμεσα να γίνει πράξη η απαλλαγή αυτή από τους οικονομικά αδυνάτους. Αυτό το έχει τονίσει και ο Πρόεδρός μας Αντώνης Σαμαράς.

Παρά τα σκληρά μέτρα που έχουν ληφθεί, το δημόσιο χρέος έχει αυξηθεί υπέρμετρα και φέτος θα ξεπεράσει τα 360 δισεκατομμύρια ευρώ. Ο προϋπολογισμός που συζητάμε θα χαιρόμασταν όλοι, εάν έδινε ελπίδα και προοπτική στη χώρα μας, εάν έδινε μια καλύτερη ποιότητα ζωής στην Ελληνίδα και στον Έλληνα. Όμως, δυστυχώς οι φόροι και πάλι θα αυξηθούν κατά 3,6 δισεκατομμύρια ευρώ. Κι αυτό το νέο χαράτσι θα κληθούν να το πληρώσουν οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι ελεύθεροι επαγγελ-

ματίες, οι αγρότες κ.λπ., δηλαδή η μικρομεσαία τάξη.

Η ύφεση και η ανεργία θα καλπάσει ακόμη περισσότερο. Γι' αυτό δεν είναι βέβαιο κατά πόσο θα είναι υλοποιήσιμος ο προϋπολογισμός. Η ύφεση θα αυξηθεί στο 2,8%, που σημαίνει ότι για πέμπτη συνεχόμενη χρονιά η ύφεση παραμένει στη χώρα μας. Έτσι τα επόμενα χρόνια πιθανώς να είναι πιο δύσκολα και από αυτά που περάσαμε.

Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε εθνική υποχρέωση όλοι να κοιτάξουμε να κρατήσουμε όρθια την Ελλάδα, όρθιο τον ελληνικό λαό. Πρέπει όλοι να βάλουμε πάνω απ' όλα την Ελλάδα. Κι αυτό δεν το λέω τώρα. Το έχω αναφέρει και στον προηγούμενο προϋπολογισμό.

Πέρυσι είχα τονίσει ότι όσα κόμματα βάζουν πάνω απ' όλα την Ελλάδα, πρέπει να καθίσουν σε ένα τραπέζι και να καταθέσουν τις καλύτερες απόψεις για τη σωτηρία της χώρας μας.

Ο Πρόεδρός μας Αντώνης Σαμαράς δέχθηκε προ μηνών την πρόταση για συναίνεση του κ. Παπανδρέου. Όμως ο κ. Παπανδρέου έκανε πίσω, άγνωστο για ποιο λόγο. Προ ημερών ο κ. Παπανδρέου συνειδητοποίησε τα λάθη του και την απαράδεκτη πολιτική του και απεχώρησε από τη θέση του Πρωθυπουργού και οδηγηθήκαμε σε μια συγκυβέρνηση ή μεταβατική Κυβέρνηση με τον κ. Παπαδήμο.

Επιβάλλεται τώρα η Κυβέρνηση με τα κόμματα να βάλουν πάνω απ' όλα την Ελλάδα –το τονίζω και πάλι- και να βρουν τις καλύτερες δυνατές λύσεις για τη σωτηρία της χώρας. Λύσεις σοβαρές, υπεύθυνες, υλοποιήσιμες και αποτελεσματικές για το καλό του Ελληνικού λαού- για να οδηγηθεί η Ελλάδα σε έναν καλύτερο δρόμο, σε δρόμο σταθερότητας και ανάπτυξης.

Ο κ. Βενιζέλος έχει αναφέρει περίπου προ πενταμήνου, ότι, θα βρει και θα φορολογήσει τα 600 δισεκατομμύρια ευρώ μαύρα λεφτά που είναι στην Ελβετία. Τίποτα δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα.

Έχει λεχθεί ότι υπάρχουν τρεις χιλιάδες οκτακόστιους μεγαλοφοροφυγάδες. Να βρεθούν άμεσα οι μεγαλοφοροφυγάδες και να φορολογηθούν. Δεν επιτρέπεται –το τονίζω- να καταπιέζεται αφόρητα και συνεχώς η μεσαία οικονομική τάξη και κάτω -και σε πολλούς να έχουν δημιουργηθεί και ψυχολογικά προβλήματα- και να διαφεύγουν οι μεγαλοφοροφυγάδες. Ακόμη να τονίσω.

Ακούστηκε ότι Βουλευτές έχουν μαύρα λεφτά στην Ελβετία. Επιβάλλεται να ελεγχθούν, να φορολογηθούν και να κατονομαστούν. Διότι από τέτοιες τακτικές και από την κατάσταση που έχει φθάσει σήμερα η οικονομίας μας, έχει απαξιωθεί όσο ποτέ άλλοτε το πολιτικό σύστημα. Το έχω πει και άλλη φορά από το Βήμα αυτό.

Για να αποκατασταθεί η τιμή και η αξιοπρέπεια του πολιτικού συστήματος πρέπει να ματώσει. Και όταν λέω «να ματώσει», εννοώ έλεγχο σε όλους, έλεγχο σε βάθος και όποιος τα έχει αρπάξει και πίσω να τα φέρει και να τιμωρηθεί. Εξάλλου αυτό το έχει πει και ο Πρόεδρός μας Αντώνης Σαμαράς.

Δεν επιτρέπεται με τίποτα η απαράδεκτη τακτική κάποιων πολιτικών να ρίχνει λάσπη σε όλους. Ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Πετσάλνικος είπε πριν από λίγο ότι θα ξεκινήσει ο έλεγχος. Πιστεύω να γίνει πράξη. Υπάρχουν –ή μπορεί να υπάρχουν- κάποιοι πολιτικοί οι οποίοι είναι ανέντιμοι. Αλλά υπάρχουν και οι έντιμοι, οι πεντακάθαροι.

Ακόμη πρέπει να κοιτάξουμε όλοι μαζί και δυναμικά να σώσουμε την Ελλάδα. Να εκμεταλλευτούμε όποια πλουτοπαραγωγική πηγή έχουμε: πετρέλαιο, φυσικό αέριο, χρυσό κ.λπ..

Ακόμη, οφείλουμε να ελαττώσουμε την κρατική σπατάλη στο μηδέν. Αυτή τη δύσκολη περίοδο που διερχόμαστε, πρέπει η κρατική σπατάλη να φθάσει στο μηδέν. Ο καθένας που έχει μια κρατική θέση, επιβάλλεται να σέβεται το κρατικό χρήμα περισσότερο από το δικό του.

Το δικό του έχει δικαίωμα να το σπαταλά. Το κρατικό χρήμα όμως, είναι χρήμα των πολιτών και οι πολίτες σήμερα οικονομικά καταπιέζονται και πολλοί έχουν φτάσει σε σημείο απόγνωσης. Υπάρχουν πολλοί που είχαν κάποια ποιότητα ζωής και σήμερα σιτίζονται από την κοινωνική ευαισθησία της Εκκλησίας. Η Μητρόπολη του Πειραιά, παραδείγματος χάριν, σιτίζει καθημερινά τρεις χιλιάδες πεντακόσιους πολίτες.

Εκτός από αυτά που ανέφερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να κατατεθούν και άλλες απόψεις, οι οποίες, όπως σας είπα, να είναι σοβαρές, υπεύθυνες και υλοποιήσιμες για το καλό της κοινωνίας. Η Νέα Δημοκρατία έχει καταθέσει τέτοιες απόψεις, για να δοθεί μια ανάσα στον ελληνικό λαό, να δημιουργηθεί ανάπτυξη, να έχουμε επανεκκίνηση της οικονομίας. Ο λαός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλει πράξη για το καλό του. Τα λόγια τα παχιά και τα μεγάλα τα έχει βαρεθεί, γιατί μέχρι σήμερα δεν έχουν υλοποιηθεί και δεν του έχουν προσφέρει τίποτα. Μόνο με πράξεις θα μπορούσαμε να βγάλουμε την Ελλάδα από αυτή τη στενωπό που διέρχεται. Μόνο με πράξεις θα μπορέσουμε να κρατήσουμε την Ελλάδα στο ευρώ, μόνο έτσι θα μπορέσουμε να δώσουμε ελπίδα και προοπτική στον ελληνικό λαό και κυρίως στα νέα παιδιά.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τον κ. Παναγιώτη Μελά, Βουλευτή Α' Πειραιώς της Νέας Δημοκρατίας και καλούμε στο Βήμα την Ανεξάρτητη Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Σοφία Σακοράφα.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός που συζητάμε αυτές τις ημέρες, ο προϋπολογισμός του 2012 θα περάσει στην Ιστορία. Είναι η πρώτη φορά στη Μεταπολίτευση και σίγουρα από τις λίγες φορές στην ιστορία του τόπου μας που μία μη δημοκρατικά νομιμοποιημένη κυβέρνηση φέρνει έναν απολύτως πλασματικό και αντιλαϊκό προϋπολογισμό ενός κράτους, που έχει μετατραπεί σε προτεκτοράτο.

Θα αναφερθώ σε τρεις συνθήκες που ισχύουν ταυτοχρόνως. Τρεις συνθήκες που παραβιάζουν τη δημοκρατία, που υπονομεύουν περαιτέρω την οικονομία, που υποστέλλουν την εθνική κυριαρχία.

Συνθήκη πρώτη. Η παρούσα συγκυβέρνηση είναι το απόλυτο προϊόν αντιδημοκρατικής εκτροπής. Συγκροτήθηκε κάτω από την αυθόρμητη και μαζική έκρηξη του λαϊκού παράγοντα που διατύπωσε με τρόπο συγκλονιστικό άρνηση υποταγής στο μνημόνιο και βούληση ανατροπής των μνημονιακών δυνάμεων. Οι συστημικές δυνάμεις ντόπιες και ξένες, υπό καθεστώς φόβου και απώλειας ελέγχου επέβαλαν με τον πιο αυταρχικό τρόπο αυτό το ιδιότυπο μόρφωμα και κατά παράβαση της καταστατικής αρχής της δημοκρατίας που είναι οι εκλογές ασέλγησαν και εξακολουθούν να ασελγούν απέναντι στον κυρίαρχο λαό.

Μια κυβέρνηση που παντρεύει το χρηματοπιστωτικό σύστημα με εντολοδόχα πολιτικά κόμματα, με τα εξαπτέρυγα του νεοφιλελευθερισμού, με τους τσεκουροφόρους της νομικής του '85 και με τη ρατσιστική υποκουλτούρα της ακροδεξιάς, μια κυβέρνηση ο βαθύς σκοπός της οποίας είναι να διασώσει το κεφάλαιο και τις τράπεζες, θυσιάζοντας ανθρώπινες ζωές, ξεπουλώντας εθνικό πλούτο και γκρεμίζοντας την εθνική αξιοπρέπεια. Μια κυβέρνηση που συγκροτήθηκε παραμονές του πολυτεχνείου για να εκδικηθεί το ίδιο το σώμα του πολυτεχνείου, τη δημοκρατία, το ψωμί, την παιδεία και την εθνική ανεξαρτησία, για να ξεσκίσει αρχαία οράματα. Είναι ο προϋπολογισμός αυτής της Κυβέρνησης που συζητάμε σήμερα. Αρνούμαι να αναγνωρίσω οποιοδήποτε πολιτικό προϊόν μιας τέτοιας ηθικής, πολιτικής, εθνικής και πολιτισμικής καθίζησης.

Συνθήκη δεύτερη. Ένας προϋπολογισμός ψεύτικος που από την επομένη της ψήφισής του θα ανατραπεί με το πρόσχημα της σωτηρίας της πατρίδας και του ελληνικού λαού. Ένας προϋπολογισμός που κατατίθεται στη Βουλή για να ψηφιστεί από αυτή και την επόμενη να ανατραπεί σαν ενδεικτικός με τη Βουλή σε ρόλο παρατηρητή και όχι διαμορφωτή των εξελίξεων. Με τη Βουλή παραγκωνισμένη, ευτελισμένη, αποδυναμωμένη και τη δημοκρατία χάσκουσα και προσβεβλημένη. Ένας προϋπολογισμός που με όλα τα μαγειρέματα, που θα υποστεί, διαχειρίζεται ένα και μόνο σχέδιο, το σχέδιο «σώζουμε το νεοφιλελευθερισμό και τους πυλώνες του». Ένας προϋπολογισμός που βασίζεται στο συμπέρασμα ότι όσο η ισορροπία οικονομικής ισχύος παραμένει υπέρ του συστήματος τόσο θα διατηρείτο ο νεοφιλελευθερισμός. Και για να τελειώνουμε πια με αυτή τη γλυκιά καραμέλα της σωτηρίας να πούμε ανοικτά και ξεκάθαρα ότι οδηγούμαστε στην καταστροφή. Για τον καπιταλισμό, για το παρόν κυβερνητικό μόρφωμα η καταστροφή συνιστά ευκαιρία.

Σήμερα η καταστροφή της πατρίδας μας πραγματώνεται μέσα από ένα βίαιο και ακραίο οικονομικό πόλεμο, με στόχο ακριβείας τον ίδιο το λαό. Ο σημερινός προϋπολογισμός δεν είναι τίποτε άλλο από τον ακραίο κυνισμό των νεοφιλελεύθερων δυνάμεων να μετατρέψουν την παρούσα κρίση σε ευκαιρία για την επιβίωσή τους και να την παρουσιάσουν μάλιστα σαν μοναδική λύση προοπτικής. Αρνούμαι, κύριοι συνάδελφοι, λόγω πολιτικής και ταξικής καταγωγής οποιοδήποτε πολιτικό προϊόν οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην κοινωνική χρεοκοπία.

Συνθήκη τρίτη. Ένα κράτος προτεκτοράτο. Ένα κράτος μειωμένης εθνικής κυριαρχίας και υπονομευμένης εθνικής ανεξαρτησίας. Ένα κράτος που αφού το ξηλώσατε συθέμελα μαζί με τον «τεμπέλη» και «διεφθαρμένο λαό», το παραδώσατε βορά στις πλέον επιθετικές δυνάμεις του ευρωπαϊκού καπιταλισμού. Ένα κράτος με σκυμμένη την κεφαλή, με υποταγμένο το σώμα στις ορέξεις και τα σχέδια των χρηματοπιστωτών. Αρνούμαι οποιοδήποτε πολιτικό προϊόν μετατρέπει την Ελλάδα σε Μπανανία, το λαό μας σε ιθαγενείς και τα παιδιά μας σε μετανάστες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές οι τρεις αρνήσεις είναι και η κρίσιμη διαχωριστική γραμμή. Η διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στην ελπίδα και στον όλεθρο, ανάμεσα στη δημοκρατία και στα ιδιότυπα μορφώματα, ανάμεσα στην ανεξαρτησία και την εθνική υποδούλωση. Οι δυνάμεις της δικής μας αντιμνημονιακής όχθης έχουν ένα ιστορικό καθήκον. Ένα καθήκον που αποτελεί ταυτόχρονα και επιβεβλημένη πολιτική αναγκαιότητα. Ένα καθήκον που πρέπει να εργαστούμε και να συνεργαστούμε, ώστε να το μετατρέψουμε σε ώριμη δυνατότητα. Να αναγεννήσουμε τη λαϊκή ελπίδα, να αποκαταστήσουμε τη δημοκρατία, να προστατέψουμε την ελευθερία και την εθνική ανεξαρτησία. Το πολιτικό και κοινωνικό μέτωπο που θα εμπνεύσει, θα οργανώσει και θα συγκροτήσει αυτό τον άλλο δρόμο έχει ονοματεπώνυμα, έχει ισχύ, έχει πρόταση, έχει και ρόλο. Έχει ταυτόχρονα μέγιστη πολιτική και ιστορική ευθύνη. Αυτή η ευθύνη είναι εδώ ζώσα, σε χρόνο ενεστώτα, δεν παραπέμπεται στις καλένδες, δεν αναφέρεται σε έναν άλλον ιστορικό χρόνο. Εν αρχή για όλους τους λαούς η δημοκρατία και η ελευθερία, το δικαίωμα στην ελπίδα. Χωρίς αυτά, τα πουκάμισα είναι αδειανά και οι λαοί έρημοι και μοιραίοι. Οι εξελίξεις είναι μπροστά μας, ο χρόνος έφτασε, οι πόλοι συγκροτούνται και ο καθείς επιλέγει με βάση την πολιτική του συνείδηση και το ιστορικό του καθήκον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε την Ανεξάρτητη Βουλευτή Β' Αθηνών κ. Σοφία Σακοράφα. Καλούμε στο Βήμα τη Βουλευτή Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ κ. Έλενα Παναρίτη.

ΕΛΕΝΗ ΠΑΝΑΡΙΤΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω με δύο σημαντικές επισημάνσεις: Η πρώτη είναι ότι αυτός ο προϋπολογισμός πέρα από τα λογιστικά του νούμερα εκφράζει την ενσάρκωση της εξέλιξης και της ωριμότητας, της οικονομίας μας και της κοινωνίας μας. Αποτυπώνει τις ανάγκες ολόκληρου του κράτους, στενού και ευρύτερου δημοσίου τομέα και ακόμα τα αποτελέσματα του PSI.

Η δεύτερη επισήμανση είναι ότι από την επιτυχή εκτέλεσή του εξαρτάται όχι μόνο η πορεία της χώρας μας αλλά και το μέλλον του ελληνικού λαού και η σχέση της Ελλάδας με τους εταίρους μας στην Ευρωζώνη και το μέλλον του ευρωπαϊκού οικοδομήματος, που με τόσο κόπο κτίσαμε τα προηγούμενα χρόνια. Η Ελλάδα πάσχει από μία βαθιά παρατεταμένη κρίση, κρίση σοβαρής κεφαλαιακής επάρκειας, όπου η οικονομική και παραγωγική μας βάση είναι ελλιπής, κρατικοδίαιτη και μη ανταγωνιστική.

Καταφέραμε αρχικά στο τέλος του 2009 να μειώσουμε το έλλειμμα εντυπωσιακά, κατά περίπου έξι ποσοστιαίες μονάδες. Όμως, αυτού του είδους οι μειώσεις δεν μπορούν να επαναληφθούν. Δεν είναι εύκολο να επαναληφθούν. Και, επίσης, μπορούν να είναι πάρα πολύ εύκολα αναστρέψιμες. Μπορεί να γίνει αυτό εκεί που δεν το περιμένεις και κυρίως δεν έχουμε υλοποιήσει και περάσει δομικές και διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, που θα αλλάξουν το συστημικό πρόβλημα της οικονομίας, ούτως ώστε να υπάρχει προστασία στο σύστημα και να απορροφούνται οι πιέσεις και οι κραδασμοί που δέχεται η οικονομία.

Δομικές μεταρρυθμίσεις γίνονται από το κέντρο και από την περιφέρεια ενός δημόσιου τομέα. Τι σημαίνει μια δομική μεταρρύθμιση από το κέντρο; Μια αλλαγή δύο ειδών: του τρόπου δόμησης του προϋπολογισμού και του τρόπου λειτουργίας του δημόσιου τομέα.

Μια αλλαγή του τρόπου δόμησης του προϋπολογισμού σημαίνει ότι ο προϋπολογισμός αυτός καθ' αυτός πρέπει να διαπραγματεύεται έναντι συγκεκριμένων προγραμμάτων και όχι έναντι συγκεκριμένων φορέων. Όταν διαπραγματεύεται το αποτέλεσμα αυτό θα είναι μετρήσιμο για κάθε πρόγραμμα.

Το δεύτερο κομμάτι της δόμησης είναι όσον αφορά την εκτέλεση του προϋπολογισμού. Θα γίνεται αξιολόγηση των προγραμμάτων αυτών κάθε τρεις ή τέσσερις μήνες. Αυτό το είχε υποσχεθεί ο Υπουργός Παπακωνσταντίνου ότι αυτός ο προγραμματικός προϋπολογισμός θα γίνει το 2012. Δυστυχώς αυτή τη στιγμή βλέπουμε μόνο έναν προϋπολογισμό ο οποίος περιέχει όλο το κράτος, ευρύ και κεντρικό αλλά όχι αυτή την προγραμματική δομή.

Με την προγραμματική δομή εξασφαλίζουμε ότι δεν ξεφεύγουμε από τους βασικούς μας στόχους και επίσης εξασφαλίζουμε το ποιος είναι υπεύθυνος για κάθε πρόγραμμα του προϋπολογισμού. Με αυτόν τον τρόπο μερίζουμε, αν θέλετε, όλο το μεγάλο βάρος που συνήθως φέρει για την εκτέλεση του προϋπολογισμού το Υπουργείο Οικονομικών.

Όσον αφορά τώρα τις δομικές μεταρρυθμίσεις από την περιφέρεια, εδώ μιλάμε για την περιφέρεια του δημόσιου μηχανισμού. Αυτό έχει να κάνει με όλες τις παροχές υπηρεσιών του δημοσίου. Παραδείγματος χάριν την αποδοτικότητα του δικαστικού συστήματος, την αποδοτικότητα του φορολογικού συστήματος, την αποδοτικότητα των κρατικών νοσοκομείων, την αποδοτικότητα των δημοσίων έργων κ.λπ..

Η νέα δανειακή σύμβαση, που θα διαπραγματευθούμε αυτές τις ημέρες και θα έχουμε όλες τις λεπτομέρειές της, επιβάλλει την απόδοση μετρήσιμων αποτελεσμάτων αυτών των δομικών μεταρρυθμίσεων.

Συμπληρωματικά, έχω ήδη προτείνει σε προηγούμενή μου ομιλία από αυτό το Βήμα στον Πρωθυπουργό ότι πρέπει να υπάρχει μια υπεύθυνη ομάδα για την υλοποίηση και την επίβλεψη αυτού του καινούργιου δανείου. Θα πρότεινα έντονα σήμερα στους Υπουργούς και στον Πρωθυπουργό να ακολουθήσουμε αυτό που γίνεται για την υλοποίηση παρόμοιων δανείων και παρόμοιων μνημονίων ανά τον κόσμο σε άλλες χώρες. Οι δόσεις οι οποίες θα εκταμιεύονται, θα πρέπει να εκταμιεύονται και με τα μετρήσιμα αποτελέσματα των δομικών αλλαγών. Αυτό δημιουργεί σύγκλιση κινήτρων από την Κυβέρνηση και από το λαό. Αυτό βοηθά την επανάκτηση της εμπιστοσύνης του λαού και των εταίρων, γιατί η οικονομική αναζωπύρωση, η επιχειρηματική αναζωπύρωση δεν στηρίζεται μόνο στην αναζωπύρωση της ρευστότητας, που ακούμε και μιλάμε συνέχεια, αλλά στηρίζεται κυρίως στην απλοποίηση της παραγωγικής μηχανής. Στηρίζεται στο γεγονός ότι κάποιος που χάνει τη δουλειά του σήμερα μπορεί να ανοίξει ένα σουβλατζίδικο αύριο, χωρίς να περιμένει έξι μήνες να πάρει άδειες.

Θα πρότεινα, επίσης, ότι παρ' όλο που αυτός ο προϋπολογισμός δεν είναι προγραμματικός, να δομήσουμε την εκτέλεσή του σε αυτή τη βάση. Αυτό όχι μόνο θα διευκολύνει τη δουλειά της Κυβέρνησης αλλά προπάντων θα τη βοηθήσει να επανακτήσει την εμπιστοσύνη από τους πολίτες, εμπεδώνοντας, εάν θέλετε, τη συνέπεια της Κυβέρνησης στους πολίτες και στους εταίρους μας.

Υπερψηφίζω αυτόν τον προϋπολογισμό και εύχομαι να προχωρήσουν οι αναγκαίες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις για την υλοποίησή του.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστούμε τη Βουλευτή Επικρατείας του ΠΑΣΟΚ κ. Έλενα Παναρίτη.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Βουλευτής Νομού Αττικής του ΛΑΟΣ κ. Μαυρουδής Βορίδης για δεκαοκτώ λεπτά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών

και Δικτύων): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν τη συζήτηση υπάρχουν μεγάλα κεντρικά θέματα και υπάρχουν και πιο ειδικά αλλά κρίσιμα ζητήματα. Ένα, λοιπόν, μεγάλο θέμα, το οποίο τίθεται από πολλούς συναδέλφους, οι οποίοι κυρίως μιλάνε επικριτικά, αναφέρεται στη φύση αυτής της κρίσης. Η κριτική την οποία κυρίως αναπαράγει η Αριστερά, είναι ότι η φύση αυτής της κρίσης είναι δομική, ότι σε τελευταία ανάλυση είναι τελείως αδύνατον να βγούμε από αυτή την κρίση, ότι δεν υπάρχει μια απάντηση που μπορεί να δοθεί μέσα στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ζώνης του ευρώ, μέσα στο πλαίσιο της ελεύθερης οικονομίας και ότι υποχρεωτικά, σχεδόν νομοτελειακά, θα οδηγηθούμε, αν θέλουμε να υπερβούμε την κρίση, σε αυτό που η Αριστερά ονομάζει λαϊκή εξουσία, σε αυτό που όλοι οι υπόλοιποι καταλαβαίνουμε ότι είναι ένα κομμουνιστικό καθεστώς.

Θα ήθελα να δώσω μια γρήγορη απάντηση σε αυτό. Νομίζω ότι για μία ακόμη φορά η Αριστερά κάνει λάθος στην ανάλυσή της. Προβλέπει την κατάρρευση του καπιταλισμού, η οποία δεν θα έρθει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Δεν θα πέσει από μόνος του, θα τον ρίξουμε εμείς.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Με αυτή την παρέμβαση εισάγετε το βολονταριστικό στοιχείο στη συζήτηση, το υποκειμενικό στοιχείο. Απλώς εγώ θα πω το εξής και θα μου επιτρέψετε, αν διαβάζουμε καλά τα πράγματα, να δούμε τι είναι αυτό το οποίο συμβαίνει. Δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία ότι μια ορισμένη μορφή ανάπτυξης του συστήματος της ελεύθερης οικονομίας στον κόσμο, κυρίως αυτή η οποία έχει δώσει έμφαση στο χρηματοπιστωτικό τομέα, προφανώς έχει οδηγήσει σε πολύ μεγάλα ζητήματα. Η μετακίνηση από ένα μοντέλο το οποίο είναι ένα μοντέλο υποστήριξης της παραγωγής σε ένα πρότυπο, το οποίο είναι κυρίως χρηματοπιστωτικό, έγινε πάρα πολύ γρήγορα, έγινε σε συνθήκες ανοίγματος όλων των αγορών με πολύ μεγάλες ταχύτητες, αξιοποιήθηκαν και βοήθησαν οι τεχνολογίες σε αυτό και με αυτή την έννοια υπήρξε πράγματι σε παγκόσμιο επίπεδο ένα θεσμικό έλλειμμα διαχείρισης αυτών των τεχνολογικών και τεχνικών εξελίξεων. Αυτό είναι πραγματικότητα. Και, ναι, πράγματι σήμερα υπάρχει μια συνέπεια εξαιτίας αυτού του ελλείμματος. Αυτό σε όλο τον κόσμο. Στην Ευρώπη αυτό απεικονίστηκε ως μια εσωτερική κρίση κυρίως γιατί έχουμε ενίσχυση των νομισματικών εργαλείων, έχουμε ενίσχυση των νομισματικών πολιτικών, χωρίς όμως από την άλλη μεριά να έχουμε τα αντίστοιχα βήματα στο επίπεδο της πολιτικής ενοποίησης. Αυτό είναι που δημιουργεί μια εσωτερική πολιτική αναντιστοιχία, αυτό είναι που δημιουργεί μια κρίση στο εσωτερικό της Ένωσης. Αυτό είναι που σε τελευταία ανάλυση θα πρέπει σήμερα οι ευρωπαίοι ηγέτες, οι ευρωπαϊκές χώρες, να επιλύσουν.

Εσείς απλώς προλέγετε και προβλέπετε ότι αυτό δεν θα επιλυθεί. Εγώ λέω ότι δεν έχουμε φτάσει σε μια τέτοια θεμελιακή αντίφαση. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι υποτιμάτε και κάτι άλλο. Κάνατε μια κριτική σε κάτι που κατά τη γνώμη μου εύστοχα είπε ο κ. Κιλτίδης ότι, σε τελευταία ανάλυση, η επιμονή σε μια συγκεκριμένη πορεία, στην πορεία δηλαδή υπερασπίσεως του να παραμείνουμε στην Ένωση, να παραμείνουμε στο ευρώ, να παραμείνουμε σε ένα καθεστώς ελεύθερης οικονομίας, διασφαλίζει τις περιουσίες, τις καταθέσεις, το βιοτικό επίπεδο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Χαιρετίσματα, τα έχουν πάρει...

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Λέτε χαιρετίσματα, αυτό ξεπεράστηκε. Έτσι είπατε. Προσέξτε όμως τη δική σας θεμελιακή αντίφαση. Σε ένα καθεστώς λαϊκής εξουσίας υπάρχει περιουσία;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τα πάντα.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Όχι. Υπάρχουν καταθέσεις;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Βεβαίως, πολλές.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Όχι. Υπάρχει βιοτικό επίπεδο; Σε τελευταία ανάλυση υπάρχει ένα ελάχιστο βιοτικό επίπεδο αυτό το οποίο εμπειρικά έχουν ζήσει όσοι, δυστυχώς, έζησαν σε καθεστώτα της δικής σας επιλογής.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑ ΖΗΣΗ**)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ένα εκατομμύριο άνεργοι. Εμείς εγγυηθήκαμε τη δουλειά, την υγεία και τη μόρφωση και σε άλλες συνθήκες τα καταφέραμε. Ο καπιταλισμός τα καταστρέφει όλα το 2011.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, αλλά είναι καλοδεχούμενη η διακοπή, υπό την έννοια ότι είναι συμβολή σ' αυτόν το διάλογο, ο οποίος θα είναι κρίσιμος όλο το επόμενο χρονικό διάστημα εξάλλου.

Θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι υποτιμάτε και κάτι άλλο, διότι εγώ εκεί θα δεχόμουν την κλασική σας ταξική ανάλυση -την οποία εγώ όπως ξέρετε βρίσκω ιδιαίτερα ενδιαφέρουσα- η οποία θα έλεγε το εξής: Σε τελευταία ανάλυση όσο καταστρέφεται το κεφάλαιο, άρα όσο χάνουν τις καταθέσεις τους, την περιουσία τους και το βιοτικό τους επίπεδο οι λαοί, τόσο, σε τελευταία ανάλυση, αυτό το όραμα της ελεύθερης οικονομίας χάνει την αξία του. Γιατί, στο τέλος-τέλος, κάποιον που δεν έχει καταθέσεις στην τράπεζα τι τον νοιάζει τι θα πάθε το τραπεζικό σύστημα; Έτσι δεν είναι; Κάποιον που σε τελευταία ανάλυση δεν έχει ακίνητη περιουσία, τι τον νοιάζει το Τέλος Ακινήτων; Δεν τον ενδιαφέρει. Κάποιον που το βιοτικό του επίπεδο είναι εξαιρετικά χαμηλό, τι τον νοιάζει αν κατεβάσουν το αφορολόγητο στα 5.000 ευρώ; Δεν τον φτάνουν τα 5.000 ευρώ, άρα όλο αυτό δεν τον αγγίζει.

Όσο διευρύνεται, όμως, αυτός ο κόσμος -ας το πω έτσι- σε τελευταία ανάλυση, τόσο δημιουργείται ένα επαναστατικό υποκείμενο, ας το πούμε με τη δική σας ορολογία. Δεν είναι έτσι. Ξέρετε γιατί; Θα σας πω γιατί δεν είναι έτσι. Δεν είναι έτσι, γιατί αυτός που δεν έχει περιουσία, θέλει να ελπίζει ότι θα αποκτήσει. Γιατί αυτός που δεν έχει καταθέσεις, θέλει να ελπίζει ότι θα αποκτήσει. Γιατί αυτός ο οποίος δεν έχει βιοτικό επίπεδο, θέλει να ελπίζει ότι το παιδί του θα αποκτήσει βιοτικό επίπεδο. Και αυτό είναι το μόνο που μπορεί να γίνει σε ένα καθεστώς ελευθερίας και ανταγωνισμού, σε ένα καθεστώς ευκαιριών, σε ένα καθεστώς δημοκρατίας, σε ένα καθεστώς το οποίο διασφαλίζει τις βασικές αυτές λειτουργίες. Και αυτό είναι φιλοσοφική και όχι υλιστική επιλογή. Είναι ηθική και όχι, αν θέλετε, στενά ωφελιμιστική επιλογή.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ο παράδεισος που δεν έρχεται ποτέ. Φιλοσοφικά.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Θα ηττηθείτε -όπως έχει συμβεί ξανά- ιδεολογικά, ηθικά, στη βάση, στον πυρήνα των αξιών. Αυτή τη δυσκολία, που σήμερα περνάει ο τόπος μας, μην τη διαβάζετε λάθος. Είναι μια δυσκολία και μια κριτική απέναντι σε ένα πολιτικό σύστημα που απέτυχε, γιατί δέχτηκε να υιοθετήσει πολλά από τα πράγματα που του είπατε εσείς, γιατί δέχτηκε τη δική σας λογική. Ουσιαστικά γι' αυτό αποτυγχάνει αυτό το πολιτικό σύστημα, γιατί δέχτηκε να μπολιαστεί με ένα αξιακό σύστημα που θα έπρεπε να έχει απορρίψει, που θα έπρεπε να του είναι ξένο. Και, δυστυχώς, πρέπει τώρα αυτό να το κάνει πολύ γρήγορα, σε συνθήκες που πρόσκαιρα φαίνεται να μην μπορεί να παρακολουθήσει ένα τμήμα του ελληνικού λαού. Αλλά σε τελευταία ανάλυση αυτά θα συμβούν.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Να γυρίσει εκατό χρόνια πίσω, με αυτό του λέτε. Να δουλεύει για 400 ευρώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Όχι. Θα πάει εκατό χρόνια μπροστά. Και η Ελλάδα θα γίνει ένας τόπος, αυτός που θα έπρεπε να είναι, ένας τόπος ελευθερίας, δημιουργίας, πολιτισμού, καινοτομίας, ευφυΐας, ανταγωνιστικότητας, ένας τόπος που οι νέοι άνθρωποι θα μπορούν να ελπίζουν και να έχουν μέλλον.

Το μέλλον αυτό μην το διαβάζετε λάθος. Δεν υπονομεύθηκε γιατί ήταν νεοφιλελεύθερες ή φιλελεύθερες ή δεξιές οι πολιτικές. Λάθος το διαβάζετε. Υπονομεύτηκε, γιατί ακολουθήθηκαν επί σαράντα χρόνια πολύ αριστερές πολιτικές. Αυτό είναι που σήμερα πρέπει να ανατραπεί.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μα.....

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Εγώ τον δέχομαι τον καγχασμό σας, υπό την έννοια ότι κατανοώ τη δυσκολία στην οποία βρίσκεστε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Στην Ιταλία, στη Γαλλία, στην Αμερική και εκεί Αριστερές υπήρχαν;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Βεβαίως.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριοι Βουλευτές, σας παρακαλώ θερμά μη διακόπτετε τον κύριο Υπουργό, για να συνεχίσει την αγόρευσή του.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Αυτό το οποίο έγινε, είναι στην πραγματικότητα, για όποιον έχει παρακολουθήσει τι συνέβη στην Ευρώπη μετά τον πόλεμο, μια τεράστια αναντιστοιχία ανάμεσα στις ιδεολογικές επιρροές, στις ιδεολογικές ηγεμονίες που αναπτύχθηκαν. Δεν τα λέω εγώ αυτά. Αυτά πρωτίστως τα έχει πει η Αριστερά. Εγώ τα λέω;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τι να κάνουμε; Ο φασισμός συνετρίβη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Δεν μιλώ γι' αυτό.

Η ιδεολογική ηγεμονία της Αριστεράς, η οποία εκφράστηκε όλο το επόμενο χρονικό διάστημα για μια σειρά από συγκυρίες, έχει να κάνει κυρίως με το ότι κατανόησε κάτι που η Δεξιά δεν κατανόησε. Και αυτό τι ήταν; Κατανόησε τη σημασία των ιδεολογικών μηχανισμών. Δεν κατάλαβαν τίποτα οι άνθρωποι, οι δικοί μου. Η Δεξιά δεν κατάλαβε τίποτα. Έκανε, λοιπόν, αυτό το μεγάλο σφάλμα. Σας εκχώρησε όλους τους ιδεολογικούς μηχανισμούς και φτιάξατε έτσι μια πραγματικότητα, η οποία βεβαίως δεν ήταν πραγματικότητα, ήταν φαντασιακή «πραγματικότητα» και η οποία, όμως, εν συνεχεία διαψεύσθηκε από τα πράγματα.

Τι έχουμε να κάνουμε τώρα, για να γυρίσω στον προϋπολογισμό.

Η αλήθεια είναι η εξής: Μόνο με δημοσιονομική προσαρμογή, κύριε Υπουργέ, δεν θα πάμε πουθενά. Και νομίζω ότι αυτό το έχουμε καταλάβει όλοι. Είναι απαραίτητη η δημοσιονομική προσαρμογή, αλλά μόνο με δημοσιονομική προσαρμογή δεν πάμε πουθενά.

Ερχόμαστε τώρα στα δικά μου. Ανάπτυξη, λοιπόν. Αυτό είναι το κρίσιμο. Πώς μπορεί να γίνει η ανάπτυξη; Εγώ θα πω ένα θετικό που κατά τη γνώμη μου έχει αυτός ο προϋπολογισμός. Στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 2010 είχε 2.502.000.000 ευρώ. Φτάσαμε σε μια σημαντική μείωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων το 2011 στο 1.725.000.000 ευρώ και ξαναερχόμαστε να το ανεβάσουμε σημαντικά για το 2012 στα 2.142.000.000 ευρώ. Αυτά είναι που καταγράφονται μέσα στον προϋπολογισμό. Μιλώ για το Υπουργείο Υποδομών. Αυτοί οι αριθμοί που λέω αφορούν το Υπουργείο Υποδομών. Τα συγχρηματοδοτούμενα είναι 1.850.000.000 ευρώ και 292.000.000.000 είναι το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Και υπάρχουν και μερικά ακόμα καλύτερα νέα. Και αν αυτό είναι ακριβές, όπως είναι η συνεννόηση που έχουμε κατ' αρχάς με το Υπουργείο Ανάπτυξης -και εκεί άκουσα μια κριτική σας παρατήρηση, στην οποία οφείλω να αφιερώσω λίγο χρόνο- μια σειρά από οφειλές που έχουν γίνει και έχουν επιβαρύνει την αγορά για έργα όλο αυτό το χρονικό διάστημα ύψους περίπου 280 εκατομμυρίων πρόκειται να εξοφληθούν στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα ανακουφίζοντας ουσιαστικά όλες εκείνες τις εταιρείες που δούλεψαν συμβεβλημένες με το ελληνικό δημόσιο και δεν έπαιρναν τα χρήματά τους για ένα πολύ σημαντικό χρονικό διάστημα.

Θεωρώ ότι θα μπορέσουμε να καταφέρουμε άμεσα -ίσως και μέσα στο επόμενο δεκαήμερο ή δεκαπενθήμερο- να αποπληρώσουμε ένα μεγάλο μέρος αυτών των οφειλών, χωρίς -το τονίζω- να επηρεάσουμε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και τον προγραμματισμό του από εδώ και πέρα.

Θα ήθελα, λοιπόν, εδώ να ακούσω αν άραγε θα εξακολουθήσουμε να έχουμε διαφωνίες για την απεμπλοκή των μεγάλων έργων για τους μεγάλους οδικούς άξονες. Τα έργα αυτά είναι 6,5 δισεκατομμυρίων. Να γίνουν ή να μη γίνουν; Θα ήθελα να ακούσω την άποψη της Αριστεράς όταν θα έρθει για συζήτηση αυτό το θέμα. Να τα ξεμπλοκάρουμε αυτά τα έργα και να δουλέψουν δεκαπέντε χιλιάδες άνθρωποι ή όχι; Ή θα τα δώσουμε στους εργολάβους και επομένως οι εταιρείες θα πιουν το αίμα του λαού και όλα αυτά τα σχετικά; Να το κάνουμε ή να μην το κάνουμε; Να προχωρήσουμε σε λύσεις δείχνοντας την πολιτική θέληση του Κοινοβουλίου, της πολιτείας, της Κυβέρνησης να γίνουν αυτοί οι δρόμοι, οι οποίοι αποτελούν δε βασική υποδομή που θα έπρεπε να έχει γίνει εδώ και χρόνια στον τόπο μας και δεν έχει γίνει;

Και δεν είναι μόνο τα χρήματα αυτά καθαυτά, τα οποία προφανώς θα πέσουν στην αγορά και θα αποδεσμεύσουν δυνάμεις, δεν είναι μόνο οι θέσεις εργασίας, αλλά είναι και άλλα εξίσου σημαντικά πράγματα. Πόσο θα βελτιωθούν οι εμπορευματικές μεταφορές; Πόσο θα μειωθεί ο χρόνος μετακίνησης; Πόσο θα μειωθεί η κατανάλωση καυσίμων;

Άρα, λοιπόν, υπάρχει μία πολλαπλή δυνατότητα μέσα από αυτά τα μεγάλα έργα που αποτελούν προτεραιότητα του Υπουργείου να απεμπλακούν και να μπορέσουμε να βρούμε συμφωνίες. Δεν είναι εύκολο. Υπάρχουν πολλαπλές τριβές, αλλά εν πάση περιπτώσει, αυτό είναι κάτι το οποίο πρέπει να προχωρήσει, πρέπει να γίνει.

Έρχομαι στο επόμενο: Οι σταθμοί του μετρό. Να προχωρήσουμε; Να γίνει αυτό το οποίο πρέπει να γίνει ή να μη γίνει; Εκατόν ογδόντα χιλιάδες ευρώ την ημέρα χάνουμε, γιατί μένουν κλειστοί οι σταθμοί του μετρό, γιατί δεν θέλουμε να προχωρήσουμε στη σύναψη της συμβάσεως η οποία έχει ελεγχθεί από το Ελεγκτικό Συνέδριο, που έχει περάσει από τη Βουλή, έχουν γίνει όλες οι διαδικασίες, έχουμε πορίσματα από δύο εταιρείες οι οποίες λένε ότι δεν υπάρχει καμμία άλλη λύση, παρά να καταρτιστεί αυτή η σύμβαση με τη «SIEMENS» και να προχωρήσουμε στις κατασκευές, το υπόλοιπο που μένει για επτά σταθμούς του μετρό. Να το κάνουμε και να εξυπηρετήσουμε εκατόν εξήντα χιλιάδες ανθρώπους ημερησίως ή όχι; Ή να μείνουμε διυλίζοντας τον κώνωπα και ουσιαστικά διακινδυνεύοντας να απενταχθούν τα έργα, γιατί αυτά είναι συγχρηματοδοτούμενα, και να χάσουμε 432 εκατομμύρια από την απένταξη; Εγώ θέλω να ακούσω την άποψή σας. Ναι ή όχι; Να γίνει ή να μη γίνει; Ή είναι και αυτό ενταγμένο μέσα στη γενικότερη καπιταλιστική στρατηγική;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Σαράντα χρόνια πριν λέγαμε για το μετρό!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Δεν ξέρω. Εγώ θέλω να ακούσω τη θέση σας. Την εκλαμβάνω ως θετική, λοιπόν. Εφόσον δεν μας εμποδίσατε, είναι προφανές ότι δεν θα έχετε και αντίρρηση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Θα βάλουμε και διόδια στο μετρό;

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Διόδια στο μετρό; Τι εννοείτε; Ότι θα είναι τζάμπα; Εννοείτε να καταργήσουμε το εισιτήριο στο μετρό; Δεν θα μας συμβεί αυτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Για τα διόδια μιλάμε.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Για τους δρόμους λέτε; Βέβαια. Οι δρόμοι θα έχουν διόδια. Εγώ δεν ξέρω κανένα μέρος του κόσμου που οι δρόμοι δεν έχουν διόδια. Το να συζητήσουμε για έναν εξορθολογισμό για τους κατοίκους οι οποίοι είναι κοντά και κάνουν χρήση ενός μικρού τμήματος του δρόμου, αυτό να το συζητήσουμε βεβαίως. Αλλά από εκεί και πέρα να μου πείτε ότι οι δρόμοι δεν θα έχουν διόδια, όχι. Θα έχουν διόδια.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Οι δρόμοι που υπάρχουν, όχι οι δρόμοι που θα γίνουν.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Επειδή το λέτε αυτό, θα μου επιτρέψετε να σας πω ότι δεν είναι σοβαρό να το λέτε. Βεβαίως οι δρόμοι θα χρηματοδοτηθούν, γιατί έχουν σκέλος εθνικής συμμετοχής. Το σκέλος της εθνικής συμμετοχής ή θα το πάρουμε από τον φορολογούμενο ή θα το πάρουμε από τα διόδια. Εσάς τι σας νοιάζει από πού θα το πάρουμε; Σε τελευταία ανάλυση...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: ...(Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ. Δεν γίνεται κοινοβουλευτικός έλεγχος τώρα!

Κύριε Υπουργέ, συνεχίστε, σας παρακαλώ.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ (Υπουργός Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων): Το επόμενο ζήτημα διευκολύνει τις επενδύσεις. Έχουμε ήδη καταθέσει συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία, όπου ρυθμίζουμε το ζήτημα του πλαισίου αδειοδότησης των κεραιών κινητής τηλεφωνίας. Τρία χρόνια κάνει σήμερα μία εταιρεία για να πάρει άδεια για μία κεραία κινητής τηλεφωνίας. Επιταχύνουμε τη διαδικασία. Διατηρούμε όλες τις προϋποθέσεις και τις διασφαλίσεις, διατηρούμε τη βασική αδειοδοτική διαδικασία, αλλά ταυτόχρονα έχουμε έναν τρόπο με τον οποίο επιτρέπουμε να προχωρήσουν γρήγορα αυτά τα πράγματα χωρίς –ξαναλέω- να διακινδυνεύει και να διακυβεύεται οτιδήποτε.

Να προχωρήσουμε, από εκεί και πέρα, σε μία σειρά από νομοθετικές παρεμβάσεις, οι οποίες λύνουν, παραδείγματος χάριν, τις τεράστιες καθυστερήσεις και δυσκολίες που έχουμε με τα θέματα των απαλλοτριώσεων. Τα θέματα των απαλλοτριώσεων είναι μία απίθανη ιστορία στο επίπεδο των τιμών, που καθυστερούν τα έργα εξ αυτού του λόγου. Ξαφνικά χωράφια αποκτούν εικοσαπλάσιες αξίες από αυτές που είχαν, μόνο και μόνο γιατί αποφάσισε το δημόσιο να τα απαλλοτριώσει. Εάν πας να κάνεις συναλλαγή, η αξία είναι χ, με το που απαλλοτριώνεται έρχεται το δικαστήριο και τη βάζει 10χ. Εκτοξεύεται γιατί ξαφνικά υπάρχει απέναντι το δημόσιο, το κορόιδο, το οποίο πρόκειται να πληρώσει. Θα κάνουμε μία παρέμβαση και να επιταχύνουμε τη διαδικασία αλλά και να εξορθολογήσουμε το κόστος. Είναι, λοιπόν, ένα τεράστιο ζήτημα, το οποίο μας ενδιαφέρει και μας απασχολεί.

Απελευθέρωση των επαγγελμάτων. Θα προχωρήσουμε σε αυτό. Θα υπάρξει απελευθέρωση των επαγγελμάτων οδικών μεταφορών. Αλλά πώς; Θα βάλουμε προφανώς προϋποθέσεις. Ανάμεσα σε μία λογική που λέει, ότι κανείς δεν παίρνει άδεια ποτέ και σε μία άλλη λογική που λέει ότι όποιος θέλει παίρνει άδεια όποτε θέλει είναι προφανέστατο ότι υπάρχει μέσα ένα περιθώριο ευρύτατης ρύθμισης. Σε αυτό θα διαλέξουμε εκείνο που εξυπηρετεί υπέρτερα δημόσια αγαθά, τη συγκοινωνία. Είναι σημαντικό. Θα λάβουμε υπ' όψιν μας συγκοινωνιακά κριτήρια. Το περιβάλλον. Πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας περιβαλλοντικά κριτήρια. Άρα, λοιπόν, όχι με μία λογική προστασίας των συντεχνιών, αλλά με μία λογική προστασίας του συμφέροντος εκεί θα υπάρξουν προφανώς ρυθμίσεις.

Μένουν, λοιπόν, να γίνουν κάποια πράγματα. Θα μπορούσα να μιλήσω παραδείγματος χάριν για τους σιδηρόδρομους. Γιατί άραγε καταλήξαμε στην Ελλάδα να έχουμε αυτού του τύπου το σιδηρόδρομο, να μην έχουμε σιδηροδρομικές γραμμές, να μην έχουμε ποιότητα σιδηροδρομικών μεταφορών; Γιατί φτάσαμε σε αυτό το σημείο; Εδώ, λοιπόν, πρέπει να σκεφθούμε έξυπνα. Πρέπει να δούμε πώς θα συνδυάσουμε εμπορευματικές μεταφορές. Πρέπει να δούμε, εφόσον λέμε για μία λογική αποκρατικοποίησης, πώς σε αυτήν τη λογική θα κάνουμε το πακέτο της αποκρατικοποίησης ελκυστικό, πώς θα συνδυάσουμε τα λιμάνια και τη χρήση τους, πώς θα συνδυάσουμε εμπορευματικούς σταθμούς με το σιδηρόδρομο και έτσι ακριβώς θα ξαναδώσουμε ζωή σε τελευταία ανάλυση στο σιδηρόδρομο που σήμερα τόσο είναι ταλαιπωρημένος και τόσο λείπει από την Ελλάδα.

Υπάρχουν τόσα πράγματα για να γίνουν. Υπάρχουν τόσες δράσεις που η χώρα μας τις έχει ανάγκη. Εγώ εκείνο που πραγματικά πιστεύω είναι το εξής: Δεν ξέρων ποια θα είναι η διάρκεια της ζωής αυτής της Κυβέρνησης. Σε τελευταία ανάλυση αυτό θα το αποφασίσουν τα πολιτικά κόμματα, θα το αποφασίσετε εσείς στο Κοινοβούλιο. Αυτό το όποιο χρονικό διάστημα, όμως, είναι σημαντικό το έργο να προχωράει και είναι σημαντικό να ξέρουν οι συμπολίτες μας ότι μπορούμε να κάνουμε πράγματα, μπορούμε να δώσουμε ελπίδα, υπάρχουν δυνατότητες σε αυτόν τον τόπο και αν ξεπεράσουμε τα κωλύματα και τις αγκυλώσεις που μας κληροδότησαν δεκαετίες, αυτός ο τόπος θα ξαναγίνει αυτό που του αξίζει, αυτό που του πρέπει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Βορίδη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Κασαπίδης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Συζητάμε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον προϋπολογισμό του 2012 και καλούμαστε να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην παρούσα Κυβέρνηση, μία Κυβέρνηση που έχει συγκεκριμένη αποστολή, που συγκροτήθηκε με συγκεκριμένο σκοπό, να απομακρυνθεί ο προηγούμενος Πρωθυπουργός από το τιμόνι της χώρας, να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες, ώστε να μπορέσουμε να πάρουμε την έκτη δόση και να οδηγηθεί η χώρα σε εκλογές.

Κατά τη διάρκεια της συζήτησης ακούγονται κάποιες μομφές από συναδέλφους προς όσους άλλους συναδέλφους ασκούν μία κριτική -γόνιμη σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις- για το ότι δεν μπορεί να υφίσταται ένα τέτοιο γεγονός από τη στιγμή που υπάρχει μία Κυβέρνηση, στην οποία συμμετέχουν τρία κόμματα. Εγώ θα ήθελα να διαφωνήσω με αυτήν τη λογική, κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεδομένου ότι ως Βουλευτές είμαστε υποχρεωμένοι να κάνουμε σωστά τη δουλειά μας και να ασκήσουμε την κριτική που πρέπει να ασκήσουμε, ώστε να βοηθήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο μπορούμε, ακόμα και στο περιορισμένο αυτό χρονικό διάστημα, αυτήν την Κυβέρνηση να κάνει σωστά τη δουλειά της.

Δεν είναι δυνατόν, επομένως, να κλείσουμε τα μάτια μας στο γεγονός ότι πλησιάζουν Χριστούγεννα και ακόμα πολλά σχολεία δεν έχουν βιβλία και την ευθύνη την έχει καθαρά το Υπουργείο Παιδείας και κανένας δεν την έχει αναλάβει αυτή την ευθύνη. Θα πρέπει να το επισημαίνουμε, μέχρις ότου αποκατασταθεί αυτό το πρωτόγνωρο φαινόμενο για τη χώρα μας.

Δεν είναι δυνατόν να κλείσουμε το στόμα μας για το γεγονός ότι πριν από αρκετούς μήνες ξέσπασε ένα διατροφικό σκάνδαλο με τις αποκαλύψεις του ΕΦΕΤ για μολυσμένο κιμά σε μεγάλη γερμανική εταιρεία σούπερ μάρκετ και ως διά μαγείας απομακρύνθηκε, παραιτήθηκε ο Πρόεδρος του ΕΦΕΤ, χωρίς να δοθεί συνέχεια σε αυτό το μεγάλο διατροφικό σκάνδαλο. Και εδώ την ευθύνη την έχει το Υπουργείο Υγείας, χωρίς ακόμα κανένας μέχρι σήμερα να δώσει απαντήσεις σε σχετική ερώτηση που έχω καταθέσει και περιμένω ακόμα τις απαντήσεις.

Όπως επίσης πλανάται το ερώτημα στους Έλληνες πολίτες, πώς είναι δυνατόν ένας Έλληνας Πρωθυπουργός να βγαίνει να ζητάει δανεικά από Ευρωπαίους εταίρους και την ίδια στιγμή προς αυτούς να λέει ότι είμαστε μια διεφθαρμένη χώρα.

Άραγε συνέβη αυτό ποτέ κατά το παρελθόν, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών; Πώς είναι δυνατόν οι εταίροι μας να μας δανείσουν και μάλιστα με τους ευνοϊκούς όρους που ζητούσαμε, όταν εμείς λέμε ουσιαστικά «δεν ξέρουμε αν θα σας δώσουμε αυτά που μας δανείζατε»;

Τέλος, ζούμε αυτές τις μέρες και μια άλλη σχιζοφρενική κατάσταση, όταν ο Αντιπρόεδρος της προηγούμενης κυβερνήσεως μιλά με ακατονόμαστες εκφράσεις στο εξωτερικό για τον ελληνικό, ουσιαστικά, λαό που δικαιολογημένα εκφράζει την αγανάκτησή του, όταν πριν από δύο χρόνια ο ίδιος και οι σύντροφοί του καλούσαν σε ξεσηκωμό τους Έλληνες πολίτες ενάντια στην κυβέρνηση του Κώστα Καραμανλή, όπου τότε σε άλλες συνθήκες, πολύ πιο ήπιες από αυτές που βιώνουμε σήμερα, εξέφραζαν μια διαμαρτυρία.

Αυτά, ωστόσο, είναι φαινόμενα που είναι βέβαιο ότι έχουν ξεκαθαρίσει στη συνείδηση και τη σκέψη των Ελλήνων πολιτών, οι οποίοι έχουν αποδώσει πλέον την ευθύνη στον προηγούμενο Πρωθυπουργό και ήταν μια μεγάλη επιτυχία του Αντώνη Σαμαρά που κατάφερε μέσα από πολλά εμπόδια και πολλές παγίδες να φέρει αυτό το αποτέλεσμα που προανέφερα και αυτούς τους τρεις στόχους για την παρούσα Κυβέρνηση.

Δεν θα ήθελα να αναλώσω περισσότερο χρόνο. Εκτιμώ ότι άλλα πράγματα πλέον αξίζουν περισσότερο, να δώσουμε προς τους Έλληνες πολίτες άλλα μηνύματα, εκείνα δηλαδή που αφορούν το μέλλον αυτής της χώρας, το οποίο όσο δυσοίωνο και αν προδιαγράφεται, υπάρχει ελπίδα και προοπτική που, όπως το λέμε εδώ και δυο χρόνια και το βροντοφωνάζει ο Πρόεδρός μας ο Αντώνης Σαμαράς, έρχονται μέσα από την ανάπτυξη.

Όμως μέχρι σήμερα δεν βλέπουμε κανένα σχέδιο ανάπτυξης της χώρας σε κανέναν σχεδόν τομέα. Όλοι μιλούν –και το ακού-

σαμε και πριν από λίγη ώρα και από τον Υπουργό Οικονομίας-για τον πρωτογενή τομέα, προτάσσοντάς τον κιόλας, αλλά μέχρι σήμερα δεν έχουμε δει κανένα σχέδιο.

Θα ήθελα, λοιπόν, να μιλήσω κατά κύριο λόγο και να απευθυνθώ, στο υπόλοιπο του χρόνου που μου απομένει, προς τους νέους ανθρώπους που εγκαταλείπουν τη χώρα γιατί είδαν να σβήνουν τα όνειρά τους με μια μονοκονδυλιά, με τις εσφαλμένες αποφάσεις της τελευταίας διετίας και να φεύγουν στο εξωτερικό για να βρουν μια καλύτερη τύχη και ακριβώς εκεί να αποδώσουν ό,τι όλα αυτά τα χρόνια έχει επενδύσει πάνω τους η ελληνική πολιτεία μέσα από το εθνικό σύστημα παιδείας.

Αν, λοιπόν, η χώρα μας αντιμετωπίζει σοβαρότατο δημογραφικό πρόβλημα, αν μη τι άλλο, αυτή την παρούσα στιγμή έρχεται μια βαθιά μαχαιριά να δημιουργήσει ένα ακόμη μεγαλύτερο πρόβλημα στην πατρίδα μας, όταν οι νέοι που τώρα είναι ικανοί να «τραβήξουν το κουπί» για να βγάλουν τη χώρα από αυτό το αδιέξοδο, την εγκαταλείπουν και βλέπουμε την κυβέρνηση να τους παρατηρεί αμήχανη. Εδώ, λοιπόν, προς αυτούς τους νέους λέμε «ναι, για εκείνη την περίοδο της αφθονίας μπορεί να έχουν ευθύνη που χρεοκόπησαν τη χώρα, όμως η νέα γενιά θα αναλάβει τη σωτηρία της πατρίδας».

Ερχόμαστε, λοιπόν και κάνοντας έναν σύντομο απολογισμό για την τριακονταετία που πέρασε για τον πρωτογενή τομέα, όπου η χώρα μας εντάχθηκε στην τότε Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, βλέπουμε ότι τα αποτελέσματα είναι όντως τραγικά.

Κύριε Υπουργέ, από το 1980 μέχρι το 2010 η χώρα μας εισέπραξε άμεσες και έμμεσες ενισχύσεις για το γεωργικό τομέα της τάξεως των 62 δισεκατομμυρίων ευρώ είτε ως άμεσες ενισχύσεις είτε ως ενισχύσεις για την ανάπτυξη. Το αποτέλεσμα; Μόνο την τελευταία δεκαετία η χώρα μας εισήγαγε αγροτικά προϊόντα –ακούστε!- αξίας 63 δισεκατομμυρίων ευρώ. Ό,τι πήραμε τα τριάντα χρόνια το δώσαμε τη δεκαετία που μας πέρασε!

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι όλα αυτά τα χρόνια το πλοίο ήταν ακυβέρνητο, χωρίς σχέδιο, χωρίς όραμα. Τι σημαίνει αυτό, όπως ρωτάτε;

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών): Είπα απλώς ότι με εκπλήσσει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΑΠΙΔΗΣ: Με εκπλήσσει γιατί δεν βλέπω ένα σχέδιο ακόμη και σήμερα που θα μπορούσε να ανατάξει αυτήν την κατάσταση και να δώσει ελπίδα και προοπτική. Ποια ελπίδα και ποια προοπτική;

Κυρία Πρόεδρε, διαβάζω το πρόγραμμα από τον ΟΑΕΔ που προκύπτει από το Υπουργείο Εργασίας, όπου λέει ότι θα αξιοποιηθεί ένα κονδύλι της τάξης του 1,3 δισεκατομμυρίων ευρώ τη χρονιά που μας έρχεται για να ωφεληθούν τριακόσιες δέκα χιλιάδες άνεργοι. Όπως πληροφορούμαι, αυτοί θα απασχοληθούν για πέντε μήνες. Αν κάνουμε μια αναγωγή για το έτος, οι εκατόν πενήντα χιλιάδες άνεργοι θα μπορούσαν να απασχοληθούν για έναν χρόνο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Εγώ, λοιπόν, σας λέω ότι αν δίνουμε 1,3 δισεκατομμύρια για μια χρονιά –και δεν ξέρω αν τελικά αυτά πιάσουν τόπο- τότε ας βάλουμε μπροστά την παραγωγική μηχανή της χώρας και να απομονώσουμε τις εισαγωγές μόνο για το κόκκινο κρέας –χοιρινό και μοσχαρίσιο- που ξεπερνούν τα 1,2 δισεκατομμύρια ετησίως και ας εκπαιδεύσουμε τους ανθρώπους αυτούς και όλους όσους θέλουν να ασχοληθούν στον πρωτογενή τομέα και να μάθουν να παράγουν αυτά τα προϊόντα, για να έχουν μόνιμη απασχόληση για τα επόμενα χρόνια.

Αν το κάνουμε αυτό για το σύνολο του εμπορικού ισοζυγίου της χώρας των αγροτικών προϊόντων, τότε είναι βέβαιο ότι μπορούμε να εξοικονομήσουμε 5 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως –από τα 6,5 δισεκατομμύρια που δαπανά η χώρα για να εισαγάγει αγροτικά προϊόντα- και σε βάθος μιας δεκαετίας μπορούμε να εξοικονομήσουμε ακριβώς όσα χρήματα δώσαμε την περασμένη δεκαετία για εισαγωγές.

Τι σημαίνει αυτό; Πρακτικά σημαίνει ότι την επόμενη δεκαετία –και όπως λέει ο Πρόεδρός μας στο τέλος του 2020- που θα γιορτάσουμε τα διακόσια χρόνια από την απελευθέρωση, ταυτόχρονα να γιορτάσουμε και την απελευθέρωση από πάσης μορφής δουλείες που μας ταλαιπωρούν όλα αυτά τα χρόνια και να έχουμε εξοικονομήσει επιπλέον τουλάχιστον άλλα 50 δισεκατομμύρια από τις εισαγωγές που θα υποκατασταθούν από την εγχώρια παραγωγή, αλλά και τουλάχιστον διακόσιες πενήντα χιλιάδες νέες θέσεις εργασίας μόνο με την υποκατάσταση των εισαγωγών. Αν βάλουμε και την προοπτική των εξαγωγών των αγροτικών προϊόντων που έχουμε, τότε είναι βέβαιο ότι μπορούμε να μιλάμε για μια πολύ καλύτερη προοπτική.

Κλείνοντας, κυρία Πρόεδρε, θα πω ότι είμαι απόλυτα πεπεισμένος ότι ο πρωτογενής τομέας είναι αυτός που μπορεί να δώσει τη διέξοδο στο αδιέξοδο της χώρας, είναι αυτός που μπορεί να γεμίσει με ελπίδα και αισιοδοξία τους νέους ανθρώπους, ώστε να σταματήσει η φυγή προς το εξωτερικό και με ένα σωστό σχέδιο και έναν ολοκληρωμένο σχεδιασμό που θα λαμβάνει υπ' όψιν όλες τις ιδιαιτερότητες και μοναδικότητες της πατρίδας μας –που μέχρι σήμερα δεν τις έχουμε αξιοποιήσει ούτε κατά το ελάχιστο- και νέες θέσεις εργασίας να δημιουργηθούν και παραγόμενος πλούτος να παραχθεί στη χώρα, προς όφελος και της εθνικής μας οικονομίας, αλλά και πάνω απ' όλα να ανορθώσουμε τη χαμένη αξιοπρέπεια της πατρίδας μας και το ηθικό μας όχι μόνο στα μάτια των Ελλήνων αλλά και των πολιτών όλου του κόσμου.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Γεώργιο Κασαπίδη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου κ. Μαρία Σκραφνάκη.

ΜΑΡΙΑ ΣΚΡΑΦΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα στη Βουλή τον προϋπολογισμό του κράτους για το 2012, βιώνοντας όλοι ίσως τη δυσκολότερη οικονομική και κοινωνική κατάσταση που έχει περάσει ποτέ η χώρα μας μεταπολεμικά.

Η κατάσταση της παγκόσμιας οικονομίας χαρακτηρίζεται από αστάθεια και αβεβαιότητα. Η παγκόσμια οικονομία φαίνεται να κινείται με δύο ταχύτητες, αφού η οικονομική ανάπτυξη στηρίζεται κυρίως στις αναπτυσσόμενες χώρες, όπως την Κίνα και τη Βραζιλία, ενώ οι ανεπτυγμένες οικονομικά χώρες έχουν χαμηλούς ρυθμούς ανάπτυξης, βιώνουν μια γενικευμένη κρίση στην Ευρώπη και την Αμερική και εφαρμόζουν μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής προσπαθώντας να περιοριστούν τα δημοσιονομικά τους ελλείμματα.

Η Ελλάδα, η οποία αντιμετωπίζει μεγάλο δημοσιονομικό έλλειμμα και έλλειμμα ανταγωνιστικότητας αλλά και με χρόνιες και δομικές αδυναμίες του κράτους, βρίσκεται μέσα σε αυτό το ρευστό διεθνές και ευρωπαϊκό περιβάλλον, αδύναμη και εκτεθειμένη και απολύτως εξαρτώμενη από τη βοήθεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δυστυχώς, όμως, και στην Ευρωζώνη υπάρχει τεράστια κρίση δημοσιονομική, χρηματοοικονομική, θεσμική και πολιτική, με αποτέλεσμα να μην έχουν γίνει τα απαιτούμενα βήματα πολιτικής και θεσμικής ολοκλήρωσης, προκειμένου να στηριχθεί επαρκώς το ευρώ από τις κερδοσκοπικές επιθέσεις των αγορών.

Η Ευρώπη δεν έχει πάρει μέχρι τώρα αποφασιστικές πολιτικές αποφάσεις για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της κρίσης και τη διάσωση της Ευρωζώνης, με αποτέλεσμα οι αγορές και οι οίκοι αξιολόγησης να δρουν πάνω από τις κυβερνήσεις των κρατών-μελών. Δεν είδαν από την αρχή ότι το πρόβλημα χρέους είναι συνολικό για όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, ώστε να δώσουν μια συνολική λύση διασώζοντας το ευρώ και την Ευρωζώνη.

Το 2009 η Ελλάδα, μετά από μία καταστροφική πενταετή διακυβέρνηση από τη Νέα Δημοκρατία, βρέθηκε ουσιαστικά χρεοκοπημένη και ένα βήμα πριν από τη στάση πληρωμών. Παρ' όλα αυτά, τα δυο τελευταία χρόνια καταφέραμε να μείνουμε όρθιοι και να μην κηρύξουμε στάση πληρωμών.

Όλα αυτά έγιναν χάρη στις μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού, τον οποίο οφείλουμε να ευχαριστήσουμε, διότι έχει υποστεί πολύ μεγάλη μείωση το εισόδημά του. Μάλιστα, οι μεσαίες και χαμηλές οικονομικές τάξεις έχουν πιεστεί περισσότερο από όσο αντέχουν και περισσότερο από όσο τους αναλογεί.

Όμως οι θυσίες και οι κόποι του ελληνικού λαού μέχρι τώρα

δεν πήγαν χαμένοι. Η δημοσιονομική κατάσταση της χώρας βελτιώθηκε αισθητά, παρά την υψηλή ύφεση και την ανεργία. Το πρωτογενές έλλειμμα το 2009 ήταν 24 δισεκατομμύρια ευρώ και μειώθηκε σε 5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2011. Το 2012 προσδοκούμε να έχουμε, για πρώτη φορά μετά το 2002, πρωτογενές πλεόνασμα 2,4 δισεκατομμύρια ευρώ.

Όλα αυτά βέβαια δεν έγιναν τυχαία. Σηκώσαμε μόνοι μας οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ το βάρος των διαθρωτικών αλλαγών αλλά και των σκληρών μέτρων που χρειάστηκαν, αγνοώντας το πολιτικό κόστος, για να σωθεί η πατρίδα μας. Και βέβαια εδώ μπορούσαμε να κάνουμε ακόμη μεγαλύτερα βήματα και ακόμη μεγαλύτερες αλλαγές. Όλες οι ενέργειές μας είχαν ως στόχο να ορθοποδήσει η χώρα και να παραμείνει στο ευρώ. Έτσι πετύχαμε και την τελευταία συμφωνία της 26ης Οκτωβρίου, με την οποία θα γίνει «κούρεμα» του δημοσίου χρέους κατά 100 δισεκατομμύρια ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον προϋπολογισμό του 2012 γίνεται προσπάθεια να περάσουμε από την απαισιοδοξία σ' ένα νέο ξεκίνημα για την Ελλάδα. Ο προϋπολογισμός του 2012 δεν έχει εύκολες παραδοχές, αλλά δεν προβλέπει και τη λήψη νέων επώδυνων μέτρων. Βέβαια, κύριε Υπουργέ, πρέπει να προχωρήσουμε με πιο γρήγορους ρυθμούς στην οργάνωση αποτελεσματικότερων φοροεισπρακτικών μηχανισμών, προκειμένου να πληρώσουν όσοι φοροδιαφεύγουν, όσοι έχουν καταθέσεις στο εξωτερικό, όσοι έχουν offshore εταιρείες. Συμφωνώ με τους συναδέλφους κι είμαι κι εγώ ένας απ' αυτούς που ζητούν να ελεγχθούν οι καταθέσεις των Βουλευτών στο εξωτερικό.

Επίσης, δεν πρέπει να επιβαρυνθούν άλλο τα μεσαία και χαμηλά εισοδήματα και οι χαμηλοσυνταξιούχοι. Δεν αντέχει άλλο ο κόσμος. Πρέπει επιτέλους να υπάρξει δικαιότερη κατανομή των βαρών στο νέο φορολογικό νομοσχέδιο.

Ακόμη πρέπει να δώσουμε ρευστότητα στην αγορά, ώστε να κινηθεί η πραγματική οικονομία και να στηριχθούν οι υπάρχουσες επιχειρήσεις, που κλείνουν η μία μετά την άλλη.

Παράλληλα, κύριε Υπουργέ, πρέπει να επικεντρωθούμε στην ανάπτυξη συγκεκριμένων τομέων της ελληνικής οικονομίας, οι οποίοι μπορούν να μας βγάλουν από την ύφεση, για να καταπολεμήσουμε και τη μάστιγα της ανεργίας. Με συγκεκριμένες και στοχευμένες ενέργειες πρέπει να δώσουμε ώθηση στον τουρισμό και να ανασυγκροτήσουμε τον αγροτικό τομέα, ώστε να μην εισάγουμε από το εξωτερικό βασικά καταναλωτικά αγαθά, αλλά να εξάγουμε αγροτικά προϊόντα.

Επίσης –χαίρομαι που είναι εδώ ο Υπουργός Υποδομών- πρέπει να ξεμπλοκάρουν, κύριε Υπουργέ, όλα τα μεγάλα αναπτυξιακά έργα αξιοποιώντας όλους τους πόρους του ΕΣΠΑ. Έτσι θα έρθει η ανάπτυξη, έτσι θα έχουμε θέσεις εργασίας. Και συμφωνώ μαζί σας ότι προτεραιότητα πρέπει να είναι το ξεμπλοκάρισμα των μεγάλων οδικών αξόνων. Αυτή είναι η δουλειά σας στο χρονικό διάστημα αυτό. Χαίρομαι που συμμετέχουν και άξιοι συνεργάτες σας από το Υπουργείο και πιστεύω ότι θα τα καταφέρετε. Είναι πολύ μεγάλη υπόθεση αυτό.

Κύριε Υπουργέ Υποδομών, μιας που είστε εδώ, επιτρέψτε μου να αναφερθώ στο Νομό Ηρακλείου και να σας ζητήσω την επαναδημοπράτηση του αεροδρομίου Καστελλίου, που είναι ένα έργο μεγάλο, ένα έργο πνοής για την ανάπτυξη του τουρισμού στην Κρήτη, στην ενδοχώρα του νομού μας, η κατασκευή του οποίου θα φέρει μεγάλη ανάπτυξη και πολλές θέσεις εργασίας.

Επίσης, κύριε Υπουργέ, ζητώ να δείτε την ολοκλήρωση του βόρειου οδικού άξονα της Κρήτης, που είναι ο πιο επικίνδυνος και θανατηφόρος δρόμος της Ελλάδας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω τον προϋπολογισμό του 2012 προσδοκώντας να είναι η μετάβαση από την απαισιοδοξία στην ελπίδα. Πιστεύω ότι οι Έλληνες μπορούμε και θα τα καταφέρουμε, όπως τα καταφέραμε πάντα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Μαρία Σκραφνάκη.

Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Τσαμπίκα Ιατρίδη.

ΤΣΑΜΠΙΚΑ ΙΑΤΡΙΔΗ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την αίσθηση ότι η φετινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2012 έχει μια πολύ σημαντική ιδιαιτερότητα. Υπό τις συνθήκες που αυτή διεξάγεται προφανώς και θα έχει προκαλέσει το ενδιαφέρον των Ελλήνων πολιτών περισσότερο από κάθε άλλη χρονιά, γιατί πλέον η συζήτηση αυτού του προϋπολογισμού δεν αφορά το τι θα δοθεί και πότε στους πολίτες, αλλά κυρίως το τι θα αφαιρεθεί απ' αυτούς. Αυτός ο προϋπολογισμός αναμφίβολα θα έχει σημαντικές επιπτώσεις στα εισοδήματα των πολιτών, στις δουλειές μας, στο μέλλον μας. Γι' αυτό και πιστεύω ότι χρειάζεται μεγάλη προσοχή σ' αυτά που λέμε και κυρίως αυτά που λέμε να ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά την άποψή μου, η ψήφιση του προϋπολογισμού του 2012 δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα βήμα για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας μας, ένα βήμα που ακολούθησε αυτό της παροχής ψήφου εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση του κ. Παπαδήμου και τις δεσμεύσεις που έχουν ληφθεί, προκειμένου να μη διακινδυνεύσουμε την παραμονή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ. Πρόκειται για έναν εξαιρετικά δύσκολο προϋπολογισμό, στον οποίο αποτυπώνονται τα μέτρα δημοσιονομικής προσαρμογής, τα οποία συμφωνήθηκαν από την Κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου το χρόνο που εντός ολίγου μας αφήνει. Και βέβαια αυτός ο προϋπολογισμός συζητιέται από τη Βουλή τη στιγμή που η κατάσταση σε ολόκληρη την Ευρώπη και κυρίως στην Ευρωζώνη είναι εξαιρετικά δύσκολη, εξαιρετικά ρευστή και εξαιρετικά επισφαλής, ειδικά όταν η κρίση κτυπά την «καρδιά» της Ευρωζώνης, ακόμη και τη Γερμανία, η οποία πριν από λίγες μέρες απέτυχε να δανειστεί από τις αγορές με τους όρους που η ίδια ήθελε.

Όμως για εμάς, για τη χώρα μας, από τη στιγμή που τέθηκε ευθέως το ερώτημα για την παραμονή μας ή όχι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, η απάντηση που έπρεπε να δοθεί έπρεπε να ήταν άμεση και αποτελεσματική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απ' όλους αντιληπτό ότι η αλλοπρόσαλλη πολιτική του κ. Παπανδρέου, ο οποίος αποδείχθηκε εξαιρετικά αναξιόπιστος απέναντι σε όλους τους συνομιλητές του εντός και εκτός, δημιούργησε ζήτημα αξιοπιστίας της ίδιας της πατρίδας μας. Συνεπώς τα χρονικά περιθώρια ήταν ασφυκτικά κι έπρεπε να ληφθεί άμεση δράση για να αντιστρέψουμε αυτό το κλίμα. Και στο σημείο αυτό ήταν που η Νέα Δημοκρατία και ο Πρόεδρός μας Αντώνης Σαμαράς, μακριά από μικροκομματικούς σχεδιασμούς στηρίξαμε τη λύση μιας μεταβατικής κυβέρνησης με συγκεκριμένους στόχους, ώστε η χώρα μας να ανακτήσει το κύρος της στην Ευρώπη. Αυτή πιστεύω ότι ήταν μια υπεύθυνη στάση, όπως πιστεύω ότι υπεύθυνη στάση κρατήσαμε και σαν Αξιωματική Αντιπολίτευση όταν εγκαίρως λέγαμε στον κ. Παπανδρέου να λάβει τα απαραίτητα μέτρα για να μην καταλήξουμε στη ζοφερή εικόνα του με φόντο το πανέμορφο Καστελλόριζο.

Απλώς να θυμίσω εδώ ότι το ΠΑΣΟΚ έκανε αντιπολίτευση τη στιγμή που γνώριζε τη δύσκολη κατάσταση στην οποία βρισκόταν η χώρα και υποσχόταν παράλληλα τα πάντα στους πάντες. Βέβαια δύο χρόνια μετά τις εκλογές του 2009 το ΠΑΣΟΚ ήδη αισθάνεται τα αποτελέσματα της πολιτικής του στο ίδιο του το σώμα.

Όμως για τους πολίτες δεν έχει τόση σημασία ούτε το ΠΑΣΟΚ ούτε η Νέα Δημοκρατία ούτε τα άλλα κόμματα. Για τους πολίτες έχει σημασία η χώρα και το μέλλον τους σ' αυτήν και η πραγματικότητα είναι ότι ο κ. Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ παρέλαβαν το συνολικό δημόσιο χρέος στα 298 δισεκατομμύρια ευρώ. Μέσα σ' αυτά τα δυο χρόνια που μεσολάβησαν, παρά τις αιματηρές θυσίες των Ελλήνων, το χρέος αυξήθηκε κατά 21% ή επιπλέον 62 δισεκατομμύρια ευρώ, για να φθάσει σήμερα στα 360 δισεκατομμύρια ευρώ. Παρέλαβε το δημόσιο χρέος στο 125% του ΑΕΠ και μέσα σε δύο χρόνια το έφθασε στο 165% του ΑΕΠ, δηλαδή το κατέστησε μη διαχειρίσιμο.

Οδήγησε σε μείωση της εγχώριας παραγωγής. Το 2009 το ΑΕΠ ήταν 238 δισεκατομμύρια ευρώ και φέτος θα είναι 218 δισεκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή μέσα σε δύο χρόνια εκτός από την αύξηση του χρέους είχαμε και μείωση του ΑΕΠ κατά 20 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αυτά είναι μπροστά μας τώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και βέβαια δεν χρειαζόμαστε τους αριθμούς για να καταλάβουμε τι γίνεται. Αρκεί να κοιτάξουμε γύρω μας, όπως έλεγε κι ένα προεκλογικό σποτάκι του ΠΑΣΟΚ, για να δούμε την αγωνία για το μέλλον ζωγραφισμένη στα πρόσωπα των πολιτών, τα ενοικιαστήρια στις βιτρίνες των καταστημάτων ως μία πρωτότυπη αλλά μαύρη εκδοχή διακόσμησης, τα λουκέτα στις επιχειρήσεις, το «πάγωμα» όλων σχεδόν των μεγάλων δημόσιων έργων, την ανεργία και την ανέχεια που καίνε τα σωθικά της κοινωνίας μας, το μαρασμό της ελληνικής περιφέρειας, της νησιωτικής Ελλάδας.

Αυτά είναι που βλέπουμε όλοι μας και όσοι εξακολουθούμε και συναναστρεφόμαστε με τον κόσμο στα νησιά, τα χωριά και τις πόλεις. Είναι προφανές ότι πρέπει να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, για να αντιστρέψουμε αυτή την κατάσταση.

Μπορούμε να την αντιστρέψουμε με την ψήφιση του προϋπολογισμού; Μπορούμε στο βαθμό που η ψήφισή του είναι ένα βήμα, όπως είπα, για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας μας. Για να μπορέσει, έτσι, η Κυβέρνηση που θα προκύψει από τις επερχόμενες εκλογές με την ψήφο και τη θέληση των Ελλήνων πολιτών να σταθεί διαπραγματευτικά απέναντι στους πιστωτές μας και να πετύχει όποιες τροποποιήσεις είναι εφικτές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012 ψηφίζεται με βάση τα δεδομένα και τις παραδοχές που τον ακολουθούν αυτή τη στιγμή που μιλάμε. Η εκτέλεσή του προφανώς θα εξαρτηθεί και από τις εξελίξεις που θα συμβούν στην Ευρωζώνη το αμέσως επόμενο διάστημα. Οι εξελίξεις αυτές, απ' ό,τι έχει αποδειχθεί μέχρι σήμερα, από τότε που εκδηλώθηκε η κρίση, ούτε στοιχειωδώς προβλέψιμες είναι ούτε, στις περισσότερες περιπτώσεις, και διαχειρίσιμες.

Σε κάθε περίπτωση, η Ελλάδα δεν πρέπει να θυσιάσει τις πολύχρονες κατακτήσεις της εντός του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Σ' αυτό πιστεύω ότι θα βοηθήσει η ψήφιση του παρόντος προϋπολογισμού. Ταυτόχρονα όμως θα πρέπει να προσέξουμε να μη θυσιάσουμε και όλους τους Έλληνες πολίτες και το μέλλον των παιδιών μας για τη διαφύλαξη αυτών των κατακτήσεων. Αλλά, πάνω σ' αυτό, το λόγο θα έχει σύντομα ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Ιατρίδη Τσαμπίκα.

Το λόγο έχει τώρα η Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Τσόνογλου-Βυλλιώτη Βασιλική.

Κυρία Τσόνογλου, έχετε το λόγο.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΒΥΛΛΙΩΤΗ-ΤΣΟΝΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2012 συζητείται μέσα σε ένα αβέβαιο και εξαιρετικά δυσμενές περιβάλλον όχι μόνο για την Ελλάδα, αλλά και για το σύνολο της Ευρωζώνης.

Στη χώρα μας, αυτήν τη στιγμή, κατατίθεται από μια άλλου είδους Κυβέρνηση, μια Κυβέρνηση εθνικής ομοψυχίας, αισιοδοξίας και συνεννόησης, που στέλνει ισχυρό μήνυμα τόσο στο εσωτερικό της χώρας, ότι υπάρχει σχέδιο για την έξοδο από την κρίση, όσο και στο εξωτερικό ότι, πράγματι, υπάρχει ισχυρή εκπροσώπηση, αξιοπιστία και φερεγγυότητα της χώρας μας. Ότι, δηλαδή, οι Έλληνες ενωμένοι στο σύνολό τους σχεδόν, θέλουμε και μπορούμε να τα καταφέρουμε.

Μετά από μια μακρά και παρατεταμένη περίοδο ύφεσης και οπισθοδρόμησης- γιατί η ύφεση στη χώρα μας είχε ήδη εκδηλωθεί έντονα από το 2008, πλην η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας την έκρυβε και την έσπρωχνε δόλια κάτω από το χαλί- ο προϋπολογισμός του 2012 διεκδικεί την ισότιμη μεταχείριση και συμμετοχή της πατρίδας μας στην ευρωπαϊκή ολοκλήρωση, θέτει μια νέα βάση με ένα νέο παραγωγικό μοντέλο ανάπτυξης, ανοίγει παράθυρο προς την δημοσιονομική εξυγίανση, τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας, το νοικοκύρεμα των οικονομικών μας κοντολογίς. Είναι ρεαλιστικός, μακριά από την εικονική πραγματικότητα των προϋπολογισμών της Νέας Δημοκρατίας. Έχει στόχο να αποδείξει και να πείσει ότι το ελληνικό δημόσιο χρέος είναι βιώσιμο, με καθοδική πορεία μείωσης και συνεπώς ελάφρυνσης του βάρους που πέφτει στους ώμους του ελληνικού λαού.

Στα δύο χρόνια που πέρασαν η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ κατόρθωσε να στηρίξει μια χώρα που κατέρρεε, να μειώσει τουλάχιστον κατά έξι μονάδες περίπου το τεράστιο έλλειμμα –ήταν πρωτοφανές αυτό που συνέβη- να ανορθώσει τη χαμένη μας αξιοπιστία, που τόσο καίρια είχε πληγεί από την απίστευτη πληγή της Νέας Δημοκρατίας, να διαπραγματευθεί νέους όρους στήριξης επιμηκύνοντας τη χρονική διάρκεια του δημοσίου χρέους μειώνοντας το επιτόκιο και να αναδείξει την ανάγκη θεσμοθέτησης εργαλείων στήριξης των αδύναμων οικονομιών των κρατών-μελών της Ευρωζώνης.

Όλη αυτή η προσπάθεια έγινε σε μια Ευρωζώνη που διανύει μια από τις δυσκολότερες στιγμές της ιστορίας της, που παρά τις συνθήκες σύστασης –Συνθήκη της Ρώμης- και τη συνθήκη της λειτουργίας της –Συνθήκη της Λισαβόνας- δεν είχε ολοκληρωθεί θεσμικά, δεν έχει μια ολοκληρωμένη κοινή πολιτική, οικονομική και νομισματική.

Όλοι οι εταίροι μας πίστευαν ότι η κρίση είναι ελληνική, ότι φταίνε οι Έλληνες, μέχρι που οι κερδοσκόποι και οι αγορές χτύπησαν και τις δικές τους πόρτες και αντιλήφθηκαν ότι ακόμα και οι χώρες του πυρήνα του ευρώ, χώρες πολύ πιο εύρωστες από την Ελλάδα, χώρες που μετέχουν στους G20 με υψηλότερα ΑΕΠ από την Ελλάδα και χαμηλότερα ελλείμματα βρίσκονται στο μέσο ενός νομισματικού πολέμου που δεν κάνει διακρίσεις.

Παράλληλα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αντελήφθη έγκαιρα και αντιμετώπισε αποτελεσματικά την επερχόμενη κατάρρευση θεσμών και αξιών και θεσμοθέτησε διαρθρωτικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις ώστε να αλλάξει το, μέχρι τώρα, στρεβλό μοντέλο ανάπτυξης, το υπερτροφικό και σπάταλο κράτος, να βελτιώσει το σύστημα παροχής υπηρεσιών υγείας, εκπαίδευσης, δικαιοσύνης, κοινωνικής ασφάλισης, να εξασφαλίσει την ύπαρξη και την επάρκεια των ασφαλιστικών ταμείων, να αυξήσει την κοινωνική προστασία με την διατήρηση και βελτίωση θεσμών και πολιτικών -όπως για παράδειγμα «Βοήθεια στο Σπίτι» κ.λπ.- να βελτιώσει την αγροτική πολιτική, να δραστηριοποιήσει και να επιταχύνει την απορρόφηση του ΕΣΠΑ. Το ΕΣΠΑ η Νέα Δημοκρατία το είχε φτάσει μέχρι το 2,8%. Μέσα σε δύο χρόνια το ανεβάσαμε στο 28%. Βεβαίως και πρέπει να επιταχύνουμε.

Προσπάθησε επιπλέον να βοηθήσει τα συστήματα της γεωργίας, της κτηνοτροφίας, των δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων, την ενίσχυση του τουρισμού. Όλα αυτά παράλληλα με την προσπάθεια αύξησης των δημοσίων εσόδων, με την πάταξη της φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής, την πάταξη της διαφθοράς, σε όλα τα επίπεδα της διοίκησης και της γραφειοκρατίας.

Τα τελευταία δύο χρόνια καταβλήθηκε μια τεράστια προσπάθεια για ένα πιο δίκαιο φορολογικό σύστημα, για τη διαμόρφωση ενός υγιούς οικονομικού περιβάλλοντος, που έπρεπε να γίνει εδώ και δεκαετίες.

Αλλάξαμε ρότα, σταματήσαμε τα ωραία λόγια, ήρθαμε αντιμέτωποι με την αλήθεια και προσπαθήσαμε να βρούμε λύσεις στα τεράστια εθνικά μας προβλήματα.

Όλα όσα πετύχαμε –γιατί απομένουν ακόμα πολλά να γίνουν- επιτεύχθηκαν με την έμπρακτη βοήθεια του ελληνικού λαού, που έκανε και κάνει θυσίες, που ανέτρεψαν την καθημερινότητά του και τον εξανάγκασαν να προσαρμοστεί άμεσα και βίαια στις νέες ανάγκες, ώστε να απαλλαγεί η χώρα από στρεβλωμένες πρακτικές ετών, να παραμείνει ασφαλής και να μην πτωχεύσει όπως πολλοί ήθελαν και στοιχημάτιζαν σ' αυτό.

Η νέα Κυβέρνηση με το σημερινό προϋπολογισμό, στέλνει ένα σαφές μήνυμα ενότητας και αισιοδοξίας για το μέλλον αυτής της πατρίδας στη διεθνή κοινότητα και στην ελληνική κοινωνία, επανεκκίνησης και αναστροφής της πορείας με συγκεκριμένες και συντεταγμένες πολιτικές.

Η Ευρώπη στη Σύνοδο Κορυφής της 26ης- 27ης Οκτωβρίου 2011 ξεκαθάρισε ότι «εμείς, μεν, κουρεύουμε το δημόσιο χρέος σας κατά 100 δισεκατομμύρια περίπου, αλλά η μείωση του ελλείμματός σας είναι δική σας υπόθεση και τέρμα τα δανεικά».

Συνεπώς οι στόχοι του προϋπολογισμού του 2012 επικεντρώνονται στα παρακάτω:

Πρώτον, στη δημιουργία πρωτογενούς πλεονάσματος για τη μείωση του ελλείμματος που όσο μικρό και αν προβλέπεται -1,1% του ΑΕΠ- είναι οιωνός ότι επιτέλους οι θυσίες των πολιτών πιά-

νουν τόπο, εφόσον τα έσοδα υπερκαλύπτουν τα έξοδα.

Δεύτερον, στη μείωση του δημοσίου χρέους, γεγονός που θα επιτευχθεί με την απαρέγκλιτη υλοποίηση της απόφασης της Συνόδου Κορυφής ως προς την ολοκλήρωση του PSI και την επανακεφαλαιοποίηση των ελληνικών τραπεζών, που θα μπορούν πλέον με τη ρευστότητα και την επάρκεια που θα έχουν να δώσουν χρήμα στην πραγματική οικονομία.

Τρίτον, στην υλοποίηση των θεσμικών αλλαγών και βελτιώσεων του φορολογικού μας συστήματος, ώστε να απαλειφθούν οι αδικίες και ανισότητες του παρελθόντος.

Τέταρτον, στην προώθηση της επανεκκίνησης της οικονομίας και τη βελτίωση της εσωτερικής και εξωτερικής ανταγωνιστικότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι οι Έλληνες πολίτες αντιλαμβάνονται την κρισιμότητα της κατάστασης και παρά τον ανελέητο και καθημερινό βομβαρδισμό τους από τα ΜΜΕ, από μερίδα του Τύπου και ελάχιστων εξωκοινοβουλευτικών ομάδων, έχουν αντιληφθεί ότι τα μέτρα που λαμβάνονται είναι εξαιρετικής και έκτακτης ανάγκης και όχι μέτρα επιλογής.

Έγιναν λάθη και καθυστερήσεις, άστοχες και άνισες πολιτικές σε κατηγορίες πολιτών. Έγιναν εξεταστικές με άδοξο τέλος. Πράγματι. Και αυτά τα γεγονότα εξόργισαν και διόγκωσαν την αγανάκτηση του λαού για τα μέτρα λιτότητας που εφαρμόστηκαν.

Έχει κλονιστεί η εμπιστοσύνη στους πολιτικούς και στην πολιτική. Και αυτό εκφράζεται με την πικρία που εκδηλώνουν με ποικίλους τρόπους.

Παρά τα μέτρα βελτίωσης του δημοσίου βίου, τη γιγαντιαία προσπάθεια εξυγίανσης των δημοσιονομικών, οι πολίτες αγωνιούν για την καθημερινότητα και το άγνωστο αύριο.

Σήμερα, λοιπόν, επιβάλλεται, ταχύτερα όσο ποτέ, να απαντήσουμε στους φόβους και τις ανησυχίες τους και έμπρακτα να πείσουμε ότι καταβάλλουμε κάθε προσπάθεια για να μειωθεί το κόστος ζωής, να περιοριστούν οι θέσεις ανεργίας, να παραμείνουν οι νέοι και να εργαστούν στην πατρίδα μας, να επιταχυνθούν τα προγράμματα επενδύσεων για την ανόρθωση της υγιούς επιχειρηματικότητας, να εξασφαλιστεί η βιωσιμότητα των ασφαλιστικών ταμείων ώστε οι πολίτες να απολαμβάνουν μία αξιοπρεπή σύνταξη, να επιταχυνθούν οι διαδικασίες ταχύτερης απονομής της δικαιοσύνης, βελτίωσης του συστήματος υγείας, ώστε οι πολίτες να απολαμβάνουν υψηλού επιπέδου υπηρεσίες στα δημόσια νοσοκομεία και του συστήματος παιδείας για τη βελτίωση της εκπαίδευσης όλων των βαθμίδων.

Εκτιμώ ότι η ανάκτηση της εμπιστοσύνης του πολίτη προς ένα κράτος που τον σέβεται, τον προστατεύει, μεριμνά γι' αυτόν, προνοεί και τον φροντίζει μέσα από ένα διευρυμένο κοινωνικό διάλογο, αποτελεί εθνική προτεραιότητα.

Το έργο της νέας Κυβέρνησης του Λουκά Παπαδήμου είναι τεράστιο. Τα μέτωπα που ανοίγονται είναι ποικίλα σε συνθήκες πρωτόγνωρες, ενώ οι εξελίξεις στην Ευρωζώνη παραμένουν απρόβλεπτες.

Εκτιμώ ότι η ενότητα όλων των πολιτικών δυνάμεων είναι το αναγκαίο και προεξέχον ζητούμενο.

Αυτή η Κυβέρνηση, σε απίστευτα συμπυκνωμένο χρονικό περιθώριο, είναι υποχρεωμένη να πετύχει –και θα πετύχει- και στο εσωτερικό, εξασφαλίζοντας την ευημερία των Ελλήνων πολιτών και στο εξωτερικό με την ανάκτηση της διεθνούς αξιοπιστίας της χώρας, ώστε να ενισχυθεί η διαπραγματευτική της ισχύ και να εδραιωθεί η ισότιμη θέση και παραμονή της στην Ευρωζώνη.

Πρέπει να μείνει αταλάντευτη και απερίσπαστη στους εθνικούς μας στόχους. Δεν πρέπει να υπονομευτεί ούτε χάριν μικροκομματικών ωφελειών, ούτε χάριν μικρόψυχων αντιπολιτευτικών κραυγών.

Όλοι πρέπει να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων. Διακυβεύεται η αξιοπρέπεια και η προοπτική όχι μόνο της χώρας μας, αλλά ατομικά καθενός από εμάς ξεχωριστά και κάθε πολίτη.

Οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Είναι έκτακτες, είναι συνθήκες πολέμου. Εάν και στην ψυχή μας προέχει, πράγματι, η υπέρβαση της κρίσης, πρέπει όλοι να αλλάξουμε, να ενωθούμε και να πολεμήσουμε γι' αυτό. Αλλιώς, γυρισμός δεν θα υπάρξει. Διότι ο ναύτης που σηκώνει τα ίδια πανιά κάθε φορά, χωρίς να κάνει αλλαγές όταν αλλάζει ο άνεμος, δεν θα φτάσει ποτέ στο λιμάνι.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Τσόνογλου – Βυλλιώτη Βασιλική, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ.

Καλώ στο Βήμα το Βουλευτή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Απόστολο Νάνο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κρατικός προϋπολογισμός του 2012, που κατέθεσε η συγκυβέρνηση του μαύρου μετώπου ΠΑΣΟΚ – Νέας Δημοκρατίας και ΛΑΟΣ, αποτελεί φοροεξόντωση και κατακρεούργηση των κοινωνικών, λαϊκών δικαιωμάτων και αναγκών και ταυτόχρονα προκλητική φοροαπαλλαγή των επιχειρηματικών ομίλων.

Ο προϋπολογισμός των δήμων και περιφερειών, συνολικά της τοπικής διοίκησης, εντάσσεται πλήρως στη λογική των μνημονίων διαρκείας και της δημοσιονομικής πειθαρχίας των εγκυκλίων του Υπουργείου Οικονομικών, με στόχους και μέτρα που αποτελούν κυριολεκτικά φορολογική λαιμητόμο για την εργατική τάξη, επιδεινώνουν τη ζωή των φτωχών λαϊκών στρωμάτων και ταυτόχρονα ανοίγουν νέες ευκαιρίες κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων σε έργα και υπηρεσίες που θα τους παραχωρούνται.

Αναδεικνύεται η ορθότητα της εκτίμησης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος ότι η τοπική διοίκηση αποτελεί αναπόσπαστο τμήμα της κεντρικής διοίκησης, ότι οι δήμοι και οι περιφέρειες είναι όργανα του αστικού κράτους σε τοπικό και περιφερειακό επίπεδο. Έχει αποστολή να ενισχύει την ανταγωνιστικότητα, την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων, τις απολύσεις των εργαζομένων, τις ιδιωτικοποιήσεις, την εμπορευματοποίηση υπηρεσιών και έργων προς όφελος της επιχειρηματικής δράσης και των μονοπωλιακών ομίλων.

Αυτή η εμπειρία ισχύει εδώ και δεκαετίες στα κράτη–μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης –και όχι μόνο- όπου η διοικητική περιφερειακή δομή τους, το περιεχόμενο, η κατεύθυνση και οι λειτουργίες τους υποτάσσονται στην ανταγωνιστικότητα της οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης -ιδιαίτερα από τη Συνθήκη του Μάαστριχτ- με αποτέλεσμα παιδεία, υγεία, πρόνοια, συνολικά κοινωνικές υπηρεσίες και έργα, να έχουν παραδοθεί στο κεφάλαιο.

Επιβεβαιώνονται και με αυτόν τον προϋπολογισμό οι θέσεις μας για το περιεχόμενο και την κατεύθυνση του αντιδραστικού για το λαό «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» στον ένα χρόνο εφαρμογής του. Στοχεύει στην προσαρμογή του αστικού κράτους στις σύγχρονες ανάγκες του κεφαλαίου, σε συνθήκες, μάλιστα, βαθέματος της καπιταλιστικής κρίσης που συντρίβει όποια δικαιώματα του λαού έχουν απομείνει.

Επεκτείνει και ενισχύει την επιχειρηματική δράση στη λειτουργία των Δήμων και των Περιφερειών προς όφελος των συμφερόντων των επιχειρηματικών ομίλων, παραδείγματος χάριν επενδυτικά σχέδια ιδιαίτερα στον τομέα των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας και του τουρισμού.

Διευκολύνει την παράδοση σε επιχειρηματικά συμφέροντα του φυσικού πλούτου, τη συγκέντρωση της γης και την αλλαγή χρήσης, όπως, παραδείγματος χάριν, την παραχώρηση–εκμετάλλευση των ελεύθερων χώρων που έχουν απομείνει για φωτοβολταϊκά, ανεμογεννήτριες, την ιδιωτικοποίηση υπηρεσιών του δημοσίου, ακόμα και μηχανισμούς περιβαλλοντικού ελέγχου.

Επιταχύνεται η διαδικασία παραχώρησης τμημάτων ή ολόκληρων τομέων διαχείρισης των υδάτινων πόρων και των απορριμμάτων στους επιχειρηματικούς ομίλους, παραδείγματος χάριν διαχείριση απορριμμάτων, αποκομιδή, μεταφόρτωση, επεξεργασία, τελική διάθεση. Ήδη έχει γίνει η προκήρυξη διαγωνισμού κατασκευής και λειτουργίας, μέσω ΣΔΙΤ, όλων των νέων εγκαταστάσεων για την επεξεργασία σύμμεικτων απορριμμάτων της Αττικής.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής **κ. ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Εμπορευματοποιεί και ιδιωτικοποιεί παραπέρα την παιδεία, την υγεία, την πρόνοια.

Οι δήμοι και οι περιφέρειες λειτουργούν ως κρατικοί φορείς προώθησης ενός ελάχιστου και ανεπαρκέστατου πακέτου υπη-

ρεσιών υγείας, πρόνοιας για τα εξαθλιωμένα στρώματα κυρίως μέσω ευρωπαϊκών προγραμμάτων. Πρόκειται για στρατηγική επιλογή, προκειμένου να αντικατασταθούν με αυτό τον τρόπο οι άγριες περικοπές των κρατικών πόρων και να προχωρήσει παραπέρα η εμπορευματοποίησή τους.

Αποδείχθηκε στην πράξη ότι η μεταφορά αρμοδιοτήτων διευκολύνει την επιχειρηματική πρόσβαση του κεφαλαίου σε αυτούς τους τομείς, τη διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα των κοινωνικών υπηρεσιών και την άμεση μεταφορά της δαπάνης στην κάθε οικογένεια.

Ενδεικτικά αναφέρω:

Σχολικές επιτροπές. Το αποτέλεσμα της συγχώνευσης σε πρώτη φάση είναι η μείωση κατά 40% της χρηματοδότησης που οδηγεί σε νέα επιβάρυνση των γονιών για να καλύψουν τις λειτουργικές δαπάνες όπως πετρέλαιο, ρεύμα, νερό, αναλώσιμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ζοφερή πραγματικότητα που βιώνει ο εργαζόμενος λαός εξαιτίας της καπιταλιστικής κρίσης, καθρεφτίζεται, μεταξύ των άλλων, και στην αύξηση των λιποθυμικών κρουσμάτων στα παιδιά κατά τη διάρκεια του σχολείου, γεγονός που καταδεικνύει πού οδήγησαν τις λαϊκές οικογένειες οι πολιτικές σας: στην πείνα και στην εξαθλίωση του εργαζόμενου λαού.

Σήμερα, λοιπόν, είναι επιβεβλημένη αναγκαιότητα η χορήγηση συσσιτίου στους μαθητές ως ένα ελάχιστο μέτρο ανακούφισης των παιδιών των λαϊκών οικογενειών.

Παιδικοί σταθμοί: Δεν ικανοποιήθηκαν οι αιτήσεις για χιλιάδες οικογένειες αποτέλεσμα της έλλειψης υποδομών, προσωπικού, χρηματοδότησης. Τα τροφεία παραμένουν, πολλαπλασιάζοντας το ήδη δυσβάσταχτο φορτίο των εργαζομένων γονιών. Οι περισσότεροι παιδικοί σταθμοί λειτουργούν με μειωμένο προσωπικό και καλύπτονται από συμβασιούχους μερικής απασχόλησης, ενώ ήδη γίνονται περικοπές ακόμα και στη σίτιση των νηπίων, με ό,τι κακό αυτό συνεπάγεται για την υγεία τους.

Προνοιακές δομές και πρόσθεσή τους στον εθελοντισμό: Αντί να δημιουργηθούν κρατικές δομές που να αντιμετωπίζουν το πρόβλημα, προσπαθούν να λύσουν τα κοινωνικά προβλήματα που η πολιτική τους δημιουργεί, με συσσίτια, φιλοξενία αστέγων, με κοινωνικά παντοπωλεία, φαρμακεία, ιατρική περίθαλψη, με εκδηλώσεις υποκριτικής φιλανθρωπίας από μεγαλόσχημους χορηγούς, αλλά και απλούς, ευαισθητοποιημένους πολίτες.

Η φιλανθρωπία, όμως, δεν έχει καμμία σχέση με την αλληλεγγύη και πολύ περισσότερο με την πρόνοια από τους αιρετούς σας στην τοπική διοίκηση που πιστά και διαχρονικά υπηρέτησαν και υπηρετούν τις αντιλαϊκές σας πολιτικές, κάνοντας οι ίδιοι, μαζί με εσάς, διαχείριση της φτώχειας που δημιουργήσατε.

Ο προϋπολογισμός διαλύει τις εργασιακές σχέσεις. Απολύσεις προσωπικού. Εργασιακή εφεδρεία. Γενίκευση της μερικής απασχόλησης. Συμβασιούχοι έργου ή ορισμένου χρόνου. Ενοικίαση εργαζομένων μέσω εργολαβικών γραφείων για την κάλυψη των αναγκών. Μείωση του προσωπικού και κατάργηση των κενών οργανικών θέσεων μέσω των οργανισμών εσωτερικής υπηρεσίας. Σε συνεργασία με ΓΣΕΕ και με μη κυβερνητικές οργανώσεις, αλλά και με τους πρόθυμους αιρετούς σας, μοιράζοντας τη φτώχεια, προωθούν προγράμματα εργασιακής ομηρίας και ανακύκλωσης της ανεργίας στο όνομα δήθεν της αντιμετώπισής της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάλυση του προϋπολογισμού, όπως αυτός κατατέθηκε, με αλληλοσυγκρουόμενα και αντιφατικά στοιχεία ως συνειδητή επιλογή, επιβεβαιώνει τη θέση για τον αντιλαϊκό, αντιδραστικό χαρακτήρα του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ». Όπως και να γίνουν οι συγκρίσεις, είτε με τους προϋπολογισθέντες πόρους ή τις εκτιμήσεις ή τις αποδόσεις, η Κυβέρνηση μειώνει δραματικά την κρατική χρηματοδότηση στις περιφέρειες και στους δήμους. Και τη μειώνει σε τέτοιο βαθμό που είναι κάτω και από το λεγόμενο ελάχιστο κόστος λειτουργίας των δήμων και των περιφερειών που η ίδια η Κυβέρνηση έχει ομολογήσει ότι είναι απαραίτητο για τη λειτουργία των δήμων και των περιφερειών, που στην πράξη αποδείχθηκε ότι δεν καλύπτει ούτε τη μισθοδοσία και τα λειτουργικά, έστω κι αν είχε αποδώσει η Κυβέρνηση το σύνολό του, ποσό που η ίδια προϋπολόγισε και εκτίμησε ότι θα δώσει στον προϋπολογισμό του 2011.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Οι αποδόσεις των πόρων μέχρι τις 10/11/2011 συνολικά στην τοπική διοίκηση υπολείπονται πάνω από 1,5 δισεκατομμύριο ευρώ. Η συγκυβέρνηση με τον παρόντα προϋπολογισμό εμφανίζει προϋπολογισμό μειωμένο και αυτών των ποσών που δεν είχαν καλύψει τη μισθοδοσία και τα λειτουργικά της τοπικής διοίκησης και αφού έχει προσθέσει αρμοδιότητες προνοιακών επιδομάτων και τη μεταφορά των μαθητών, κόστους 1,2 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Τα έσοδα από τον κρατικό προϋπολογισμό προβλέπονται μειωμένα το 2012, σε σχέση με το 2011. Για τους δήμους τα έσοδα υπολείπονται κατά 34%, δηλαδή 1.682.000.000 ευρώ, για τις περιφέρειες τα έσοδα υπολείπονται κατά μείον 345.000.000 ευρώ, δηλαδή μείον 37%. Συνολικά τα έσοδα της τοπικής διοίκησης δήμων και περιφερειών είναι 3.822.000.000 ευρώ. Η μείωση των πόρων της τοπικής διοίκησης ανέρχεται στο ύψος των 2.027.000.000 ευρώ.

Η τοξικότητα του προϋπολογισμού αποδεικνύεται και από τον πίνακα 3.38, όπου το σύνολο των εσόδων είναι 3.822.000.000, ενώ των εξόδων είναι 6.500.000.000 ευρώ, που φορτώνονται στο λαό μέσα από τη συγκυβέρνηση του μαύρου μετώπου και τους αιρετούς μέσω προστίμων, φόρων και ανταποδοτικών τελών.

Επισημαίνουμε τις τεράστιες ευθύνες των δυνάμεων που στηρίζουν το ΠΑΣΟΚ, η Νέα Δημοκρατία και ο Συνασπισμός στο διοικητικό συμβούλιο της πρώην ΚΕΔΚΕ, που συμφώνησαν στη διαγραφή των 12 δισεκατομμυρίων ευρώ παρακρατηθέντων πόρων, αποδεχόμενοι έναντι ποσού του 1,7 δισεκατομμυρίου ευρώ σε οκτώ ετήσιες ισόποσες δόσεις, οι οποίες δεν έχουν δοθεί ακόμα όλες.

Μεγάλο μέρος των παρακρατηθέντων, 2 δισεκατομμύρια ευρώ, ήταν για τη χρηματοδότηση αρμοδιοτήτων που μεταφέρθηκαν στην τοπική διοίκηση που αποδέχτηκαν οι άλλες δυνάμεις και οι αιρετοί του ΚΚΕ είχαν απορρίψει κατηγορηματικά αυτήν τη μεταφορά.

Ο δρόμος αυτός άνοιξε τη σημερινή κατάσταση, ώστε οι μεταφερόμενες αρμοδιότητες του 1,2 δισεκατομμυρίου ευρώ να εντάσσονται στον προϋπολογισμό των εσόδων του δήμου χωρίς νέα χρηματοδότηση.

Πλάτη στην πολιτική της κυβέρνησης του μαύρου μετώπου βάζει και η σημερινή Κεντρική Ένωση Δήμων της Ελλάδος, καθώς δηλώνει ικανοποιημένη από τη δέσμευση της Κυβέρνησης ότι θα αποδοθούν στους δήμους τα ψίχουλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Θα ήθελα ένα λεπτό ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Πριν την εφαρμογή του «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ» αναφερόμασταν στα λιγοστά δημοσιεύματα ξένων εφημερίδων, όπως της «LE MONDE» και τις δυσβάστακτες επιπτώσεις στους εργαζομένους και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες από τον εφαρμοζόμενο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗ».

Σήμερα, εσείς λέτε ότι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» συνέπεσε με την κρίση και δεν προχωρά εύκολα. Και αυτό είναι μεγάλο ψέμα. Προχωράει κανονικά και όπως ακριβώς τον σχεδιάσατε. Συνεχίζετε τον εμπαιγμό του λαού όταν γνωρίζετε ότι ο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ» είναι συνέχεια της εικοσαετίας των αντιδραστικών αλλαγών στη διοικητική δομή του κράτους και στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτή είναι η εικόνα της κάθε πόλης, του κάθε δήμου, της κάθε περιφέρειας. Αυτή είναι η Ελλάδα που φτιάξατε, αυτή είναι η πατρίδα που θέλετε, και ακόμα πιο κάτω στο βαρέλι που δεν έχει πάτο.

Γι' αυτό κι εμείς λέμε ότι στις μέρες μας αποτελεί ζήτημα επιβίωσης για το λαό να οργανώσει πιο αποφασιστικά την αντίσταση του σ' αυτήν την πολιτική και ακόμα πιο δυναμικά να αγωνιστεί, να απαιτήσει και να καταφέρει την πλήρη ανατροπή της.

Γι' αυτό και καλούμε την εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα με την πάλη τους να δυσκολέψουν την Κυβέρνηση, να αξιοποιήσουν τις δυσκολίες που θα συναντά, να την ανατρέψουν όσο γίνεται πιο γρήγορα. Ο λαός να συντομεύσει το χρόνο παραμονής της

πριν παρθούν νέες τετελεσμένες αποφάσεις και να επιβάλει εκλογές, για να εκφραστεί εκ νέου ο συσχετισμός δυνάμεων σε συσπείρωση με το ΚΚΕ για πιο ισχυρή λαϊκή αντεπίθεση.

Χρειάζεται πρωτοφανέρωτη μεταστροφή ιδιαίτερα από τα λαϊκά στρώματα που ακολουθούν το ΠΑΣΟΚ και τη Νέα Δημοκρατία. Ο ταξικός πόλεμος για τη λαϊκή εργατική εξουσία θα δυναμώνει στις καθημερινές μάχες για την παρεμπόδιση της αντιλαϊκής πολιτικής σε κάθε εργασιακό χώρο, σε κάθε κλάδο, σε κάθε λαϊκή γειτονιά. Λύση υπάρχει: Ενίσχυση και συμπόρευση με το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος για τη μόνη ελπιδοφόρα προοπτική, αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση και διαγραφή του χρέους με λαϊκή εξουσία.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Θα μοιράσω το δικό μου χρόνο σε εσάς που θα μιλήσετε μετά. Αφού δεν θα μιλήσω εγώ, θα πάρετε το χρόνο μου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Αργύρης Ντινόπουλος.

ΑΡΓΥΡΗΣ ΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, η επίθεση που δέχεται τις τελευταίες ημέρες όχι μόνο η δημόσια τηλεόραση, αλλά και όλα τα δημόσια Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης δεν είναι ούτε τυχαία, ούτε βεβαίως γίνεται για να εξυγιανθούν.

Θα σας πω χαρακτηριστικά ότι η επίθεση την οποία δέχεται ειδικότερα το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων, σύμφωνα με παλιούς δημοσιογράφους και στελέχη του Αθηναϊκού Πρακτορείου Ειδήσεων, παραπέμπει σε ανάλογες διώξεις, οι οποίες γίνονταν την εποχή της δικτατορίας. Δεν θέλω να το πιστέψω προσωπικά, είναι ενδεικτικό όμως της κατάστασης την οποία δημιουργούν οι αρμόδιοι Υπουργοί, ορισμένα πολιτικά κέντρα σε βάρος των δημοσίων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης.

Θα μου πείτε, γιατί συμβαίνουν όλα αυτά; Δεν είναι ούτε τυχαία, όπως είπα και προηγουμένως, αλλά στοχεύουν σε μια οργανωμένη ποδηγέτηση της ενημέρωσης. Και θα σας πω γιατί.

Πάρτε για παράδειγμα την κρατική τηλεόραση. Η κρατική τηλεόραση μπορεί κατά καιρούς να είχε επιρροές από το πολιτικό σύστημα, από τα διάφορα κόμματα τα οποία εναλλάσσονται στην εξουσία, να προσπαθούσαν με οιονδήποτε τρόπο να ασκήσουν πολιτική επιρροή στη δημόσια τηλεόραση και οι δημοσιογράφοι οι οποίοι εργάζονται εκεί να προσπαθούν πάντοτε να ισορροπήσουν ανάμεσα στην επαγγελματική δεοντολογία και στις όποιες επιρροές από τις εκάστοτε κυβερνήσεις. Η κρατική τηλεόραση, όμως, δεν έχει εξαρτήσεις από οργανωμένα οικονομικά συμφέροντα. Αυτό είναι το μεγάλο απόκτημα ενός δημόσιου Μέσου Μαζικής Ενημέρωσης, το οποίο προσφέρει αυτήν την ενημέρωση, η οποία σε τελική ανάλυση είναι και ένα κοινωνικό αγαθό.

Σας δίνω για παράδειγμα το τι συμβαίνει στη Μεγάλη Βρετανία, όπου κι εκεί υπάρχει ένας δημόσιος φορέας ενημέρωσης, που είναι το γνωστό «BBC».

Κατά καιρούς πολλές βρετανικές κυβερνήσεις και μάλιστα λαοπρόβλητων και μακρόβιων Πρωθυπουργών προσπάθησαν να ασκήσουν οποιονδήποτε έλεγχο στο «BBC», τόσο η Θάτσερ, όσο και ο Μπλερ. Ποτέ, όμως, δεν διανοήθηκαν να μετατρέψουν τους βρετανούς δημοσιογράφους σε κρατικούς υπαλλήλους. Διότι αν επιχειρούσαν κάτι τέτοιο, είναι πολύ πιθανόν να έπεφτε και η κυβέρνηση.

Αντί γι' αυτό, λοιπόν, έχουμε εδώ αυτό το παράδοξο φαινόμενο να προσπαθεί ο συγκεκριμένος Υπουργός να μετατρέψει τους δημοσιογράφους της ΕΡΤ σε κρατικούς υπαλλήλους. Σαν να λέμε δηλαδή τώρα, ότι αύριο, για παράδειγμα, ο κ. Βενιζέλος -διότι είναι πια κοινό μυστικό ότι το στέλεχος της κυβέρνησης, το οποίο επιμένει στο να γίνουν αυτές οι καταστροφικές αλλαγές στην ΕΡΤ είναι ο κ. Βενιζέλος- πάει στις Βρυξέλλες ή οπουδήποτε αλλού, να πάνε και οι δημοσιογράφοι μαζί και μόλις τελειώσει το οκτάωρο, να κλείσουν τις κάμερες και τα μικρόφωνα διότι έληξε το ωράριο τους και δεν δουλεύουν παραπάνω. Αυτό όπως έχουμε πει και σε προηγούμενες αγορεύσεις -και όχι μόνο εγώ αλλά και πολλοί άλλοι συνάδελφοι σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα- δεν γίνεται σε κανένα μέρος του κόσμου.

Ειδικότερα για το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων θέλω να σας πω, ότι είναι ένα παράθυρο της χώρας, της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής κυβέρνησης προς τον έξω κόσμο. Δηλαδή, πως θα περάσουμε τα όποια μηνύματα θέλουμε και ως Κυβέρνηση –η όποια κυβέρνηση τελοσπάντων- και ως πολιτικό σύστημα και ως κοινωνία;

Αυτό το Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων -ένα δημόσιο φορέα ενημέρωσης, ο οποίος έχει μια ζωή εκατόν επτά ετών- πάτε τώρα να το απαξιώσετε και να το οδηγήσετε στην αφάνεια. Διότι και στο Αθηναϊκό Πρακτορείο Ειδήσεων και στην ΕΡΤ και στα άλλα δημόσια Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης δεν θέλετε δημοσιογράφους μαχητές και στρατιώτες της ενημέρωσης. Θέλετε δημοσιογράφους εφέδρους. Θέλετε δημοσιογράφους οι οποίοι να βρίσκονται στα όρια της επαγγελματικής ένδειας και απόγνωσης και γι' αυτό να είναι περισσότεροι εξαρτημένοι από τα οποιαδήποτε κελεύσματα της οποιασδήποτε θα έλεγα εγώ πολιτικής εξουσίας.

Όμως, δεν είναι τυχαίο και δεν είναι αποσπασματικό το φαινόμενο και η επιχείρηση ποδηγέτησης της δημόσιας τηλεόρασης. Η προηγούμενη κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου και πολλοί εκ των Υπουργών, οι οποίοι παραμένουν και στη σημερινή Κυβέρνηση, έχουν σαν στόχο ακριβώς αυτό, να μην υπάρχουν φωνές αμφισβήτησης. Και θα σας αναφέρω το παράδειγμα της εφημερίδας «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ».

Η «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» είναι μια ιστορική εφημερίδα, μια ανεξάρτητη φωνή η οποία σε τελική ανάλυση κάθε άλλο παρά φίλα διακείμενη είναι προς τη Νέα Δημοκρατία. Μια ιστορική εφημερίδα, λοιπόν, τι κάνει; Ζητάει ένα δάνειο, το οποίο μπορεί πλήρως να καλύψει με τα περιουσιακά στοιχεία τα οποία διαθέτει. Και σύμφωνα με ασφαλέστατες πληροφορίες ασκούνται πολιτικές επιρροές σε τράπεζες και σε τραπεζίτες για να μη δοθεί αυτό το δάνειο στην εφημερίδα, την ίδια ώρα που η προηγούμενη κυβέρνηση διά του τότε Υπουργού Οικονομικών –και σημερινού βεβαίως Υπουργού- χάρισε 800 εκατομμύρια ευρώ στην «PROTO BANK», που είναι λεφτά του ελληνικού λαού. Και τώρα δεν μπορεί να βρεθεί τράπεζα να δώσει 10 εκατομμύρια, 15 εκατομμύρια σε μια ιστορική εφημερίδα!

Να συμπληρώσω και κάτι ακόμη. Στηρίζουμε την Κυβέρνηση του σημερινού Πρωθυπουργού. Αλλά με συγχωρείτε, εγώ ως Βουλευτής από έναν καταξιωμένο, και διεθνούς και φήμης και καριέρας, τραπεζίτη, όπως είναι ο σημερινός Πρωθυπουργός, θα είχα την απαίτηση εν πάση περιπτώσει να βρεθεί και μια τράπεζα, η οποία να δώσει 10 εκατομμύρια ευρώ δάνειο, -οποίο πλήρως καλύπτεται από τα περιουσιακά στοιχεία της εφημερίδας- για να μην κλείσει μια ανεξάρτητη φωνή. Εκτός αν ορισμένοι στην Κυβέρνηση δεν θέλουν αυτές τις ανεξάρτητες φωνές, όπως είναι η ανεξάρτητη φωνή των δημόσιων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, όπως είναι η ανεξάρτητη φωνή εφημερίδων, οι οποίες βρίσκονται έξω από συγκεκριμένα οικονομικά και διαπλεκόμενα συμφέροντα.

Αλλά βεβαίως, όλο αυτό δεν ήρθε από μόνο του, δεν ήρθε τυχαία, όπως είπα και στην αρχή, είναι δύο χρόνια τώρα. Θα σας πω και το παράδειγμα, το οποίο ακριβώς εκφράζει την καρδιά της παθογένειας του πολιτικού συστήματος.

Έχετε βάλει στην διοίκηση του ΟΠΑΠ ανθρώπους, στους οποίους –σύμφωνα και με έγκυρα δημοσιεύματα- έχουν υποθηκευτεί περιουσίες ή εν πάση περιπτώσει έχουν δεσμευτεί οι τραπεζικοί τους λογαριασμοί. Διότι πριν πάνε στον ΟΠΑΠ ήταν σε εταιρεία, της οποίας τώρα ο ιδιοκτήτης και ο κύριος μέτοχος διώκεται για χρέη προς το δημόσιο. Και τον τότε διευθύνοντα σύμβουλο αυτής της εταιρείας τον έχετε δύο χρόνια στον ΟΠΑΠ. Για να κάνει τι; Για να κάνει παιχνίδι και να μοιράζει την κρατική διαφήμιση μέσα από διαδικασίες πέρα από κάθε διαφάνεια, πέρα από κάθε δεοντολογία και με βάση τις δικές τους, αν θέλετε, επιλογές, οι οποίες βεβαίως δεν είναι δικές τους, αλλά είναι επιλογές οι οποίες γίνονται μέσα από πολιτικές επιρροές.

Έχω καταθέσει τουλάχιστον δέκα ερωτήσεις για όσα συμβαίνουν στον ΟΠΑΠ και δεν έχω πάρει καμμία απάντηση. Και το λέω αυτό, διότι συνδέεται με τη χρηματοδότηση και με την οικονομική ευρωστία των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης με τον ΟΠΑΠ. Καλώς ή κακώς υπάρχει αυτή η διαδικασία.

Δεν είναι δυνατόν συγκεκριμένη σύμβαση, για την οποία μας λέγανε ότι δεν πρόκειται να ανανεωθεί –και δεν μπορεί να γίνει κανένας διαγωνισμός- να έχει ανανεωθεί τρεις φορές με συγκε-

κριμένη εταιρεία και να μην έρχεται καν στη Βουλή των Ελλήνων.

Έχετε δημιουργήσει, λοιπόν, αυτό το άβατο στον ΟΠΑΠ ώστε από εκεί να μπορείτε με τελείως αδιαφανείς διαδικασίες να χρηματοδοτείτε εκείνα τα μέσα ενημέρωσης, τα οποία είτε σας είναι αρεστά είτε εν πάση περιπτώσει εξυπηρετούν άλλους σκοπούς.

Θα κλείσω με μία τελευταία κουβέντα. Βεβαίως υπάρχει το PSI. Βεβαίως υπάρχει το μνημόνιο. Βεβαίως υπάρχει το μεσοπρόθεσμο. Βεβαίως υπάρχει η δοκιμασία της ελληνικής κοινωνίας. Υπάρχει όμως και η δημοκρατία. Υπάρχει και το δημοκρατικό μας πολίτευμα, το οποίο αυτήν τη στιγμή δοκιμάζεται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα σας έλεγα να μην αφήσουμε κανέναν μεγάλο αδελφό της ενημέρωσης μαζί με μερικά μικρότερα αδελφάκια να ποδηγετούν αυτό το πολιτικό σύστημα και τους εκπροσώπους του, να προσπαθούν με οποιονδήποτε τρόπο να ασκήσουν τις δικές τους επιρροές και ενίοτε να χλευάζουν ακόμη και τους εκπροσώπους αυτού του πολιτικού συστήματος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δίνω θετική ψήφο στον προϋπολογισμό του 2012 και το κάνω στο πλαίσιο του καθήκοντος στήριξης προς την Κυβέρνηση που αυτή την ώρα έχει αναλάβει το δύσκολο έργο των επόμενων μηνών. Θα μου επιτρέψετε, όμως, να κάνω και μερικές παρατηρήσεις.

Κάποτε στο πρόσφατο παρελθόν, αυτή η συζήτηση για την ψήφιση προϋπολογισμού, θεωρείτο -και όντως ήταν- η κορυφαία κοινοβουλευτική συζήτηση. Εκτιμώ ότι αυτό δεν συμβαίνει πια. Η φετινή συζήτηση είναι κάπως άνευρη, κάπως υποτονική και αναρωτιέμαι γιατί.

Ίσως επειδή όλοι εδώ μέσα έχουμε την αίσθηση ότι η ψήφιση αυτού του προϋπολογισμού δεν είναι παρά μια διαδικαστική διεκπεραίωση όλων όσων έχουν προαποφασιστεί μέσα στο 2011 με μεσοπρόθεσμο και πολυνομοσχέδιο.

Ίσως πάλι γιατί σε κάθε περίπτωση και ιδίως πιο πρόσφατα οι προϋπολογισμοί πέφτουν έξω. Κατά πάγια τακτική τα έσοδα υπερεκτιμώνται, τα προβλεφθέντα δεν πραγματοποιούνται -έχουμε υστέρηση εσόδων- ενώ οι δαπάνες υποτιμούνται, ξεπερνούν τις προβλέψεις πάντα.

Ίσως πάλι γιατί όλοι αντιλαμβανόμαστε το παράδοξο αυτού εδώ του προϋπολογισμού ότι δηλαδή είναι ένας προϋπολογισμός που συντάχθηκε και ψηφίστηκε από μια κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ στη βάση μιας πολιτικής που αποδεδειγμένα έχει αποτύχει. Κατατίθεται προς ψήφιση από την άλλη μεριά από τη μεταβατική Κυβέρνηση συνεργασίας ειδικού σκοπού και περιορισμένου χρόνου, του κ. Παπαδήμου και θα εφαρμοστεί κατά τα φαινόμενα και ως προς το μεγαλύτερο μέρος του, από μια άλλη κυβέρνηση, από αυτή που θα προκύψει από τις επερχόμενες εκλογές. Αν αυτή είναι κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, είναι από μια κυβέρνηση που συμφωνεί ως προς τους στόχους, αλλά διαφωνεί με τις συγκεκριμένες πολιτικές που εξυπηρετούν αυτούς τους στόχους -ή μάλλον δεν τους εξυπηρετούν πια- και έχει δεσμευτεί να προβεί και σε αλλαγές.

Ίσως τελικά επειδή αυτήν την ώρα που μιλάμε η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας αγωνίζεται να επιβιώσει μέσα στο χειμώνα που μπαίνει και είτε δεν μας ακούει είτε δεν μας πιστεύει. Ίσως για όλα αυτά.

Μέσα, λοιπόν, σε αυτήν την κάπως διαφορετική από τις συνηθισμένες, ατμόσφαιρα το μόνο που θα υποστηρίξω στο χρόνο που διαθέτω είναι το εξής: Όχι μόνο για την επίτευξη πρωτογενών πλεονασμάτων στον προϋπολογισμό του 2012, αλλά και για να αντιμετωπιστεί συνολικά το πρόβλημα της χώρας, απαιτείται πραγματική αλλαγή πολιτικής. Ποια; Η οριστική εγκατάλειψη του χρεοκοπημένου μοντέλου του σοσιαλκρατισμού. Του μοντέλου που για χρόνια, για δεκαετίες εξέθρεψε από τη μία την κρατικοδίαιτη ανάπτυξη και από την άλλη την επίπλαστη ευμάρεια με δανεικά. Αυτό πρέπει να τελειώσει. Αυτό ακριβώς το μοντέλο μας έφερε ως εδώ. Μπορεί τους τελευταίους μήνες να έγιναν βαριά λάθη χειρισμών και να έφεραν και τη χώρα υπό καθεστώς στην ουσία ελεγχόμενης πτώχευσης. Το ζητούμενο, επαναλαμβάνω, είναι η αποφυγή της ανεξέλεγκτης πτώχευσης.

Όμως, η ζημιά, η διάβρωση συντελείται εδώ και δεκαετίες. Και τούτο είναι ζήτημα υπέρμετρου κρατισμού και όχι υπέρμετρου φιλελευθερισμού ή άλλης ιδεολογικοπολιτικής προσέγγισης.

Αλλαγή πολιτικής, λοιπόν, βασισμένη σε κάποιες βασικές παραμέτρους:

Πρώτον, δραστική περικοπή δαπανών. Λένε ότι απαισιόδοξος είναι ο καλά ενημερωμένος αισιόδοξος. Ο Πρωθυπουργός δηλώνει αισιόδοξος, εγώ όχι τόσο. Όχι γιατί είμαι πιο ενημερωμένος από τον κ. Παπαδήμου –προς Θεού!- αλλά γιατί ένα υπουργικό σχήμα με σαράντα οκτώ Υπουργούς και τον στρατό των συμβουλατόρων που έρχεται από πίσω τους, δεν δίνει προς την κοινωνία αυτή την ώρα το κατάλληλο στίγμα ως προς τη σοβαρή πρόθεση περικοπής δαπανών.

Και εδώ το ζητούμενο βέβαια δεν είναι περιοριστούν οι δαπάνες για τις κοινωνικές παροχές που σε αυτή την ώρα της κρίσης είναι απολύτως απαραίτητες, αλλά οι κάθε είδους σπατάλες. Και ήδη στον υπό ψήφιση προϋπολογισμό, η προβλεπόμενη μείωση των δαπανών εμφανίζεται κακώς οριακή. Επομένως, μπορεί να γίνει πολύ καλύτερη δουλειά σε αυτό το σημείο.

Δεύτερο σημείο. Δραματική αλλαγή του φορολογικού πλαισίου. Έχει ήδη εξαγγελθεί και το αναμένουμε. Όχι άλλοι φόροι, αλλά και μείωση των ήδη υφισταμένων φόρων και σας υπενθυμίζω ότι ως παράταξη έχουμε δεσμευτεί σε αυτό. Γιατί; Διότι η υπερφορολόγηση έφερε δραματική στέρηση εσόδων, λειτούργησε ως κίνητρο φοροδιαφυγής, καταρράκωσε την οικονομική δραστηριότητα, επέτεινε την ύφεση, οδήγησε στη συρρίκνωση της οικονομίας.

Σας θυμίζω τι έγινε με τους έμμεσους φόρους. Αυξήθηκε ο ΦΠΑ, αλλά στα έσοδα είχαμε υστέρηση. Γιατί; Διότι προφανώς οι δοκιμαζόμενοι από την κρίση έμποροι και επιχειρηματίες αδυνατούν να πληρώσουν πάνω σε έσοδα που δεν έχουν εισπράξει και γι' αυτό δεν αποδίδουν ο ΦΠΑ. Και ως προς τους φόρους κατανάλωσης, παρ' ότι αυτοί αυξήθηκαν τα έσοδα που έφεραν ήταν μικρότερα, γιατί η αύξησή τους επέφερε μείωση αυτής της ίδιας της κατανάλωσης. Επομένως, αυτή η πολιτική έχει αποδεδειγμένα αποτύχει.

Και βέβαια, θα χρειαστεί και πραγματική προσπάθεια μείωσης της φοροδιαφυγής. Εδώ βρίσκεται το πραγματικό κλειδί της αύξησης των φορολογικών εσόδων, εδώ βρίσκεται το πραγματικό κλειδί για την απόδοση αληθινής φορολογικής δικαιοσύνης. Τα γνωστά υποζύγια, μισθωτοί και συνταξιούχοι, δεν έχουν άλλα να δώσουν σε φόρους.

Τρίτο σημείο. Θα χρειαστούν αναπτυξιακές παρεμβάσεις για την επανεκκίνηση της οικονομίας, το ΕΣΠΑ, οι διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων, που είναι πάντα το εύκολο θύμα και για αυτό μειώνεται κάθε προϋπολογισμού των τελευταίων χρόνων. Κακώς. Όταν ο Αντώνης Σαμαράς έκανε λόγο για επανεκκίνηση της οικονομίας, το Μάιο του 2011, λίγοι άκουγαν. Τώρα και εντός και εκτός Ελλάδας ακούν περισσότεροι, γιατί δυστυχώς δικαιώθηκε. Στην Ελλάδα η συνταγή ήταν λάθος και ο μάγειρας μάς προέκυψε κακός, αλλά και στην Ευρώπη η μονομερής λιτότητα, χωρίς αναπτυξιακές πρόνοιες, επέτεινε το πρόβλημα, περισσότερη ύφεση, μεγαλύτερα ελλείμματα, μεγαλύτερη αδυναμία αντιμετώπισης του χρέους.

Μόνο έτσι, λοιπόν, με αναπτυξιακές παρεμβάσεις, θα αξιοποιηθούν τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας που όλοι αναγνωρίζουμε, ναυτιλία, τουρισμός, πρωτογενής αγροτική παραγωγή, πολιτισμός και μεγάλη πηγή πλούτου -αν αξιοποιηθεί σωστά- η ενέργεια. Μόνο έτσι θα προσελκύσουμε επενδυτικά κεφάλαια που αυτή την ώρα αποφεύγουν να έρθουν στη χώρα. Μόνο έτσι θα δημιουργήσουμε νέες θέσεις εργασίας και θα κρατήσουμε τα νέα παιδιά με προσόντα εντός των συνόρων. Υπενθυμίζω ότι στην υφεσιακή οικονομία ο νέος άνεργος έχει διαφορετικό πρόβλημα από τον ενήλικο. Ο νέος άνεργος αποκλείεται στην ουσία από την προοπτική εξεύρεσης εργασίας, ενώ ο ενήλικος απλά προσπαθεί να διατηρήσει αυτήν τη θέση εργασίας. Άλλο το ένα άλλο το άλλο. Τέλος, η επιβεβλημένη αλλαγή πολιτικής θα χρειαστεί και κάτι ακόμα πολύ βασικό, μια Κυβέρνηση και μια πολιτική ηγεσία που θα εμπνεύσει την κοινωνία που έχει πάψει να πιστεύει. Φρονώ ότι μια τέτοια Κυβέρνηση, μια τέ-

τοια ηγεσία μπορεί να προκύψει μόνο μέσα από τη δημοκρατική νομιμοποιητική διαδικασία των εκλογών. Εύχομαι αυτή να είναι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Ούτως ή άλλως, όμως, θα κληθεί να δώσει απάντηση σε ένα κρίσιμο ερώτημα που θέτει ο γνωστός αναλυτής των κρίσεων χρηματοοικονομικών και παγκοσμίων, ο Μάικλ Γιούβις.

Θα παραθέσω το σχετικό απόσπασμα από το τελευταίο του βιβλίο, αξίζει τον κόπο να το ακούσουμε. Λέει, λοιπόν, «Ακόμα και αν είναι τεχνικά εφικτό να εξοφλήσουν οι Έλληνες τα χρέη τους, να αρχίσουν να ζουν με βάση τις δυνατότητές τους και να αποκαταστήσουν το καλό τους όνομα στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν άραγε την εσωτερική δύναμη να το καταφέ-ρουν ή έχουν χάσει σε τέτοιο βαθμό την ικανότητα να νιώθουν συνδεδεμένοι με οτιδήποτε βρίσκεται έξω από το μικρόκοσμό τους, ώστε να προτιμήσουν να αποποιηθούν τις υποχρεώσεις τους;». Και συνεχίζει: «Αυτή η χώρα δεν λειτουργεί συλλογικά, λειτουργεί ως συνονθύλευμα από εξατομικευμένα μόρια που το καθένα έχει μάθει να επιδιώκει τα δικά του συμφέροντα σε βάρος του κοινού καλού. Το μοναδικό ερώτημα είναι το εξής: Άπαξ και κάτι τέτοιο χαθεί, μπορεί να ξαναδημιουργηθεί;»

Μιλάει για τη δική μας χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό, λοιπόν, που ως κοινωνία χάσαμε, πρέπει να το ξανακερδίσουμε. Πρέπει να ξαναβρούμε τη συλλογική σύμπνοια που μας ενώνει και όχι βέβαια τα ιδιοτελή συμφέροντα που μας χωρίζουν ή μας χώριζαν μέχρι πρότινος, ελπίζω. Θα το πετύχουμε, μόνο αν εμπνεύσουμε την κοινωνία με ένα σχέδιο που βασίζεται στις αλλαγές που λίγο πολύ περιγράφουμε. Η προσπάθεια θα είναι δύσκολη, προϋποθέτει και συγκρούσεις και για κάποιους προϋποθέτει και συγκρούσεις με το ίδιο τους το παρελθόν. Δεν έχουμε, όμως, άλλη εναλλακτική από το να προσπαθήσουμε και βέβαια δεν έχουμε άλλη επιλογή από το να πετύχουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει η κ. Άννα Νταλάρα, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

ΑΝΝΑ ΝΤΑΛΑΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριοι συνάδελφοι, είμαστε αρκετά σε αμηχανία όλοι εμείς που ψηφίζουμε τον πρώτο προϋπολογισμό μιας Κυβέρνησης στην οποία έχουμε παραμερίσει αντιρρήσεις, ιδεολογικές ενστάσεις, ακόμα και κάθετες αντιθέσεις. Δεν θέλουμε, ωστόσο, να εμφανιστούμε, παρά το ότι είμαστε επιφυλακτικοί, ως κακοί μάντεις. Τουλάχιστον, δεν θα το έκανα εγώ, ο ρόλος αυτός ανήκει σε πιο ειδικούς.

Είχα την ευκαιρία να ακούσω όλους τους συναδέλφους που εκφράζουν την αγωνία ο καθένας με την ιδεολογική του τοποθέτηση και με τη γνώση του πάνω στο θέμα, αλλά και τους Υπουργούς και ιδιαίτερα τον αρμόδιο Υπουργό και Αντιπρόεδρο της Κυβέρνησης, που πολύ σωστά μίλησε για σημασία ανάκτησης της αξιοπιστίας, κοινή συστράτευση, ανασύσταση του κοινωνικού και οικονομικού ιστού. Γι' αυτό πιστεύω ότι αυτός ο προϋπολογισμός υπηρετεί ένα μείζονα στόχο αυτόν της παραμονής της χώρας στην ευρωπαϊκή τροχιά μετά όλα αυτά τα τραγικά γεγονότα που ζούμε αυτά τα δύο χρόνια και το ζουν και άλλες πατρίδες και άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Γι' αυτό είναι χρέος μας με τη στάση μας να ενεργοποιήσουμε τη διοίκηση με κατάθεση κάποιας νέας νοοτροπίας στη μεγάλη προσπάθεια. Εξάλλου, κύριε Υπουργέ, τονίσατε ότι έχετε ανάγκη να γίνουν οι όποιες παρατηρήσεις έγκαιρα ώστε να μην φαίνεται ότι διαφωνούμε απλώς και μετά να ψηφίζουμε. Είναι πολύ σωστό αυτό.

Εγώ, λοιπόν, έχω μάθει να λέω μικρά-μικρά πράγματα που είναι δυνατόν να γίνονται και όχι γενικότητες. Εγώ τουλάχιστον ντρέπομαι να πω άλλη μία φορά μεγάλα λόγια και να επαναλάβω τις ίδιες γενικότητες. Μικρά πράγματα, λοιπόν.

Μας είπε ο Υπουργός, κ. Βενιζέλος, ότι έχει πάει πολύ καλά αυτή η δύσκολη και δυσβάσταχτη ιστορία με το φόρο μέσω της ΔΕΗ. Και αυτό δείχνει μία ωριμότητα και προσπάθεια συνεργασίας των πολιτών, ότι πληρώθηκε δηλαδή από το 80%, όσο ποσοστό περίπου πληρώνουν τους κανονικούς λογαριασμούς. Αυτό έδωσε την ευκαιρία να απενοχοποιήσει κάπως εσάς, ώστε να επανέλθετε στο θέμα των αναπήρων, στο θέμα ακόμη και των χαμηλοσυνταξιούχων και των μη δυναμένων να καταβάλουν αυτήν τη δόση. Έχει σημασία αυτό, γιατί θέλω να πω εδώ κάτι. Θα μπορούσαμε παραδείγματος χάριν απλά πράγματα να κάνουμε. Αφού υπάρχει αυτό το δυσβάστακτο χαράτσι, θα μπορούσαμε, κατ' αντιστοιχία να απλώσουμε τις δόσεις για τα αυθαίρετα. Να επεκτείνουμε το χρόνο, ή ενδεχομένως να αυξήσουμε την έκπτωση στους δυναμένους να το καταθέσουν.

Να μιλήσουμε λίγο για την τηλεόραση. Είμαι υπέρμαχος των δημοσίων Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης, ειδικά αυτήν την περίοδο. Είμαι κατά της κατάργησης συχνοτήτων της κρατικής τηλεόρασης και σε κάθε περίπτωση οποιαδήποτε απομείωση κόστους να περάσει στο τέλος. Έστω αυτά τα ευρώ που δίνει ο πολίτης, αν μειωθεί το τέλος είναι μία μείωση μικρή, αλλά συμβολικής σημασίας.

Έχω και μία άλλη πρόταση, να προχωρήσουμε στην αδειοδότηση των ιδιωτικών καναλιών πανελλαδικής και τοπικής εμβέλειας, που νομίζω ότι είναι κάτι που το σχεδιάζετε. Αυτό όχι μόνο θα ξεκαθαρίσει το τοπίο, αλλά θα φέρει έσοδα και υγιείς θέσεις εργασίας.

Όσον αφορά τα κρατικά μέσα και το ΑΠΕ: αλλά και τα ιδιωτικά ΜΜΕ, συμβάσεις σωστές για τους ανθρώπους της ενημέρωσης που είναι μάχιμοι είκοσι τέσσερις ώρες το εικοσιτετράωρο και ορθολογικές αμοιβές και έλεγχος των εξωτερικών παραγωγών, κάτι που άρχισε να γίνεται, αλλά, όμως, ήταν αυτό που μας οδήγησε στα ανεξέλεγκτα έξοδα.

Υπάρχει εξαιρετικό δυναμικό στην κρατική τηλεόραση και μπορεί να γίνει κυψέλη πολιτισμού.

Κυρίες και κύριοι, η υλοποίηση των δημοσιονομικών στόχων, είδαμε εν πολλοίς να βασίζεται σε μια παλαιότερη συνταγή. Ελπίζουμε ότι θα βοηθηθεί με το νέο φορολογικό σχέδιο νόμου. Ελπίζω και την τελευταία ώρα να στηριχθεί σε έναν αφυπνισμένο εισπρακτικό μηχανισμό. Ελπίζω την ίδια ώρα να μη βασισθεί άλλο σε περικοπές του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων που ήδη είναι κουτσουρεμένο και σε νέους φόρους.

Χρησιμοποιώ τον όρο «ελπίδα», γιατί νομίζω ότι είναι η ύστατη στιγμή μιας νέας επανεκκίνησης και χρησιμοποιώ τον όρο «ελπίδα» βλέποντας την κατάσταση στην οποία βρίσκονται όλοι οι πολίτες. Να μην τρέφουμε αυταπάτες και να λέμε πάντα το χειρότερο για να έρχεται το καλύτερο, χαμηλώνοντας τον πήχυ για λόγους επικοινωνίας. Δεν το λέμε για κριτική. Κάνουμε κριτική γιατί χτυπάμε το καμπανάκι. Πιστεύω ότι ήδη η συμφωνία της 27ης Οκτωβρίου δοκιμάζεται και εξηγούμαι: Από τους πρώτους μήνες του έτους οι ανάγκες αναχρηματοδότησης του χρέους της Ισπανίας, της Ιταλίας και της Γαλλίας αγγίζει σχεδόν τα 800 δισεκατομμύρια. Ακόμα και με την πρόσφατη πτώση του κόστους δανεισμού αυτών των χωρών, δεν μπορούν να πληρωθούν από τις αγορές αυτά τα λεφτά με τα υφιστάμενα επιτόκια. Ακόμα περισσότερο την ώρα που πρέπει να μας δανείζουν στη βάση του πρώτου μνημονίου με 3,5%, όταν έχουν να αντιμετωπίσουν πολύ υψηλότερα επιτόκια.

Επίσης, η μακρά διαπραγμάτευση με τη Διεθνή Ένωση Τραπεζών εκτιμώ ότι -σε αυτό δεν φταίει η ελληνική Κυβέρνηση, η τότε και η τώρα- χωρίς επαρκή στήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρά τα όσα συμφωνήθηκαν, είναι σε κρίσιμη φάση με τα επιτόκια για τα προς αντικατάσταση ομόλογα κοντά στο 8%. Δεν είναι δυνατό να μας δίνουν τόσο μεγάλες «ελπίδες»...

Επίσης, είναι και η καθυστέρηση της καταβολής της δόσης, ενώ τώρα, θα έπρεπε να πάρουμε την έβδομη. Επίσης, σύμφωνα με τις αναλύσεις του ΟΟΣΑ είναι δύσκολο να φθάσουμε την ύφεση εκεί που προσδοκούμε, την προβλεπομένη από τον προϋπολογισμό το 2012.

Εν πάση περιπτώσει, μπορεί να γίνει μια προσπάθεια, ώστε να μείνουμε στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, συνεχίζοντας όμως το πρόγραμμα δομικών και διαρθρωτικών αλλαγών και δημοσιονομικού συμμαζέματος. Το είπαν όλοι οι συνάδελφοι αυτό.

Στον προϋπολογισμό αυτόν γίνεται σημαντική προσπάθεια σε αυτήν την κατεύθυνση για μάζεμα δαπανών του δημοσίου. Αναφέρω ενδεικτικά: Υπηρετούμε πολίτες μέσα από αυτήν την Αίθουσα, την ώρα που ο προϋπολογισμός δεν έχει ούτε μισό εκατομμύριο για τον πολιτισμό. Αυτό είναι κάτι που με πονάει. Μόνο για το Υπουργείο Πολιτισμού διατίθενται 440 εκατομμύρια

ευρώ, κυρίως για λειτουργικά έξοδα, με αρχαιολόγους και ανθρώπους του πολιτισμού να διαμαρτύρονται δικαίως. Το αποδέχομαι σε αυτή τη συγκυρία, όμως είναι ελάχιστα τα χρήματα για τη σημασία που έχει για τη χώρα και κυρίως για το μέρισμα ανάπτυξης που μπορεί να δώσει η παιδεία και ο πολιτισμός. Και εδώ πάλι πρέπει να δούμε τι μπορεί καλύτερο να γίνει για την εξοικονόμηση δαπανών και την ολοκλήρωση της δημοσιονομικής εξυγίανσης. Να περιορίσουμε άλλες δαπάνες από ανενεργούς οργανισμούς. Περικοπές σε θέσεις και δαπάνες συμβούλων και να εστιάσουμε εκεί που έχουμε πλεονέκτημα, για να έχουμε ανάπτυξη, να εξοικονομήσουμε χρήματα και να μαζέψουμε αδικίες.

Θα καταθέσω, κύριε Υπουργέ, φαντάζομαι ότι θα είναι από λάθος, ότι ακόμα και αυτή τη στιγμή στο σύλλογο των Κωνσταντινουπολιτών –το ξέρετε προφανώς- όπου είναι πενήντα άστεγοι και άποροι γέροντες, σε δημόσιο κτήριο, τους ζητούν αυτό το επιβεβλημένο χαράτσι της ΔΕΗ, αυτό το πρόσθετο τέλος.

Εύκολα θα αναρωτηθεί κάποιος, αφού τα οικονομικά συμφραζόμενα είναι τέτοια, για τι προϋπολογισμό μιλάμε μια και σύντομα θα κληθούμε να τον αναθεωρήσουμε. Δεν διαφωνώ επί της αρχής με την άποψη, ωστόσο επαναλαμβάνω κάτι που συνεχώς το αναφέρω. Υπάρχει η ανάγκη να παραμείνουμε ενεργοί μετά από όσα τραβήξαμε στο ευρωπαϊκό γίγνεσθαι, να συνεχίσουμε το πρόγραμμα δομικών και διαρθρωτικών αλλαγών και δημοσιονομικού συμμαζέματος. Αυτό έχει τεράστια σημασία και είναι ξεκάθαρο ότι το οικονομικό πρόβλημα της Ευρωζώνης είναι η αδυναμία να υπάρξει ισορροπημένη ανάπτυξη.

Κεντρικός στόχος λοιπόν, είναι να μην καταρρεύσει το ευρώ βίαια, εν μέσω κοινωνικών αναταράξεων, ειδικά σε χώρες όπως η δική μας. Υπάρχουν κάποιες χαραμάδες για αλλαγή της ρότας όπως η συντονισμένη παρέμβαση των ευρωπαϊκών τραπεζών, το άνοιγμα της συζήτησης για το ευρωομόλογο, ακόμη και στη Γερμανία δείχνει ότι το παιχνίδι δεν χάθηκε εντελώς. Να δούμε το ρόλο της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για τη διαχείριση της κρίσης στην Ευρωζώνη σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Αυτός είναι ο λόγος που θα ψηφίσω τον προϋπολογισμό, που απ' ό,τι φαίνεται θα είναι και ο τελευταίος προϋπολογισμός με το υφιστάμενο ευρωπαϊκό πλαίσιο, μία ειδική ψήφος, μία ψήφος ανάγκης συμπόρευσης με τις ευρωπαϊκές δυνάμεις και αυτό το θεωρώ ότι είναι μια στρατηγική επιλογή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Άννα Νταλάρα καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Καντερές, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Μου θυμίζετε τα δελτία ειδήσεων που στο τέλος έβγαινα να πω τον καιρό για να ενημερώσω τον κόσμο.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, φέτος η συζήτηση για την κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού πραγματοποιείται σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη περίοδο, αν και αναμφίβολα καθορίζεται, τουλάχιστον σε οικονομικό επίπεδο, η μελλοντική πορεία της χώρας, περιέργως διαπιστώνω ένα μουδιασμένο ενδιαφέρον τόσο από τους πολίτες όσο ακόμη και από τους ίδιους τους Βουλευτές. Σίγουρα, δεν είναι η αδιαφορία για την οικονομική πορεία του τόπου. Σίγουρα, δεν είναι η βεβαιότητα πως όλα βαίνουν καλώς, οπότε για ποιο λόγο να ασχοληθούμε; Δεν είναι αυτά τα αίτια. Θεωρώ ότι αυτό το μούδιασμα προέρχεται από την πρωτόγνωρη ανασφάλεια που νιώθουν οι Ελληνίδες και οι Έλληνες σήμερα. Υπάρχει μεγάλη αγωνία για την πορεία μας στο μέλλον και αυτό διότι όλοι μας, άνευ εξαιρέσεων και ασχέτως σε ποιο πολιτικό χώρο ανήκουμε, αντιλαμβανόμαστε πλήρως τη σημερινή ζοφερή πραγματικότητα στην οποία βρισκόμαστε.

Για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία μας η εθνική μας αξιοπρέπεια αιμορραγεί ακατάπαυστα. Σήμερα που διανύουμε τις πρώτες μέρες του Δεκεμβρίου, ενός μήνα που ταυτίζεται με την εορτή των Χριστουγέννων και τον ιδιαίτερο συμβολισμό χαράς και αγάπης, σχεδόν ένα εκατομμύριο άνθρωποι δεν μπορούν πια να αυτοσυντηρηθούν. Ζουν σε νοικοκυριά υπερχρεωμένα, χωρίς εισόδημα, σε πολλές περιπτώσεις χωρίς θέρμανση –αν και τελευταία ο καιρός τα πάει καλά- και σίγουρα χωρίς τη δυνατότητα να προσφέρουν έστω και το παραμικρό δώρο αγάπης στο παιδί ή στο εγγόνι τους. Την ώρα που σε άλλες πόλεις ο κόσμος βγαίνει στους φωτισμένους δρόμους και καταστήματα ώστε να ψωνίσει τρόφιμα και δώρα για να γιορτάσει τη θεία γέννηση, στην πατρίδα μας τίποτα δεν θυμίζει αυτήν τη γιορτινή εποχή. Αντιθέτως καταγράφεται ραγδαία αύξηση των τοξικομανών, των αυτοκτονιών, ακόμη και της πορνείας.

Αυτή η εικόνα, αυτή η πραγματικότητα είναι τουλάχιστον εξοργιστική. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή πιστωτική κρίση που έφερε τη σκληρή λιτότητα, που συρρίκνωσε την εθνική οικονομία, που αύξησε τα χρέη μας και οδήγησε στη σημερινή κοινωνική ανέχεια, έχει ταυτότητα. Είναι σημαντικό τις δύσκολες ώρες να εντοπίζει κάποιος τα λάθη που τον οδήγησαν ως εδώ.

Ο λαός μας έχει ένα πολύ σοφό ρητό, το «δις εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού». Για να μην διαπράξουμε, λοιπόν, το ίδιο λάθος πρέπει να θυμηθούμε ότι η αδράνεια της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και οι δηλώσεις για κίνδυνο χρεοκοπίας, για «Τιτανικό», για διεφθαρμένη χώρα ήταν τα αίτια που εκτόξευσαν τα επιτόκια δανεισμού, που προκάλεσαν αναταραχή και ξύπνησαν τις κερδοσκοπικές ορέξεις των διεθνών αγορών.

Έχω πει ξανά σε παλαιότερη ομιλία μου, αλλά θα το ξανατονίσω, ότι η κυβέρνηση του κ. Παπανδρέου είχε αποφασίσει πολύ πριν από την 23η Απριλίου 2010 και το γνωστό διάγγελμα από το Καστελόριζο, να προσφύγει η Ελλάδα στο ΔΝΤ. Ο κ. Στρος Καν, ο κ. Σαχινίδης, ο κ. Παπακωνσταντίνου και πολλά άλλα στελέχη από το ΠΑΣΟΚ γνώριζαν ήδη από το φθινόπωρο του 2009 ότι η πρόθεση του Γιώργου Παπανδρέου ήταν η Ελλάδα να οδηγηθεί στο μνημόνιο. Στις 6 Μαΐου λοιπόν και αφού προηγουμένως είχε φουσκώσει λογιστικά το έλλειμμα, υπό την απειλή του «ή ψηφίζουμε ή χρεοκοπούμε» έριξε την πατρίδα μας στο φαύλο κύκλο της λιτότητας και της ανέχειας.

Η Νέα Δημοκρατία εξαρχής είχε προειδοποιήσει για τους κινδύνους μιας υπαγωγής της χώρας σε λύσεις τύπου ΔΝΤ και μνημονίου. Υποβάλαμε εγκαίρως εναλλακτικές ολοκληρωμένες προτάσεις για την καταπολέμηση της ύφεσης και τη δημιουργία εσόδων. Προτείναμε διαρθρωτικές αλλαγές για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και την κεφαλαιοποίηση της ανενεργού ακίνητης περιουσίας του κράτους.

Σας θυμίζω ότι σε μέτρα διαρθρωτικών αλλαγών, περιστολής δαπανών και αξιοποίησης της περιουσίας που ήταν στη σωστή κατεύθυνση, συμφωνήσαμε από την αρχή. Όμως, στο λάθος η Νέα Δημοκρατία στάθηκε διαχρονικά απέναντι και όλα όσα σας είπαμε επαληθεύτηκαν.

Δεν μας ακούσατε και από τότε μπήκαμε σε ραγδαία ύφεση και το χρέος εκτινάχθηκε.

Ακολούθησε το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που έφερε νέα φοροεισπρακτικά μέτρα και που η κυβέρνηση νομοθέτησε πάλι υπό την απειλή τού ή ψηφίζουμε ή χρεοκοπούμε. Στις 21 Ιουλίου η Ευρωζώνη φοβούμενη εξάπλωση κρίσης αποφάσισε το κούρεμα του ελληνικού χρέους κατά 21%. Αυτή η απόφαση κατά τον κ. Βενιζέλο έβαλε πάτο στο βαρέλι. Η κυβέρνηση πανηγύρισε για μία ακόμη φορά ότι μας έσωσε και πήγε καλοκαιρινές διακοπές.

Δεν πέρασαν παρά λίγες μόνο εβδομάδες και η τρόικα παρουσίασε έκθεση-βόμβα για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους αποκαλύπτοντας ότι τα νούμερα δεν βγαίνουν, ότι τα δημοσιονομικά στοιχεία επιδεινώνονται και ότι παρά τις ρητές δεσμεύσεις της Κυβέρνησης οι αποκρατικοποιήσεις και οι διαρθρωτικές αλλαγές δεν γίνονται.

Σαν επακόλουθο, αφού το ΠΑΣΟΚ δεν είχε σώσει τη χώρα, ήρθε στις 26 Οκτωβρίου νέα ευρωπαϊκή συμφωνία για κούρεμα 50% και ένα νέο δανειακό πρόγραμμα. Έρχεται μετά ο κ. Παπανδρέου και ενώ είχαν κορυφωθεί οι κοινωνικές αντιδράσεις και τα προβλήματα διακυβέρνησης, εξαπολύει την τορπίλη του δημοψηφίσματος. Αυτό που ακολούθησε είναι γνωστό σε όλους.

Ανέλαβε η μεταβατική Κυβέρνηση υπό τον κ. Παπαδήμο για να εξασφαλίσει την έκτη δόση και την εφαρμογή των αποφάσεων του Οκτωβρίου. Εάν δεν είχε προκύψει η μεταβατική αυτή Κυβέρνηση και επαναλαμβάνω, ότι ονομαστικά πρέπει να τη λέμε

αποκλειστικά μεταβατική, σήμερα, 4 Δεκεμβρίου η Ελλάδα, ενδεχομένως να διακινδύνευε την έξοδό της από τους ευρωπαϊκούς θεσμούς.

Ερχόμαστε στο σήμερα. Μπροστά μας έχουμε τον προϋπολογισμό του 2012. Είναι στην ουσία ένα μείγμα οικονομικής πολιτικής που αφ' ενός μεν, θα προσπαθήσει να διορθώσει τα καταστροφικά αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής που εφάρμοσε το ΠΑΣΟΚ την περασμένη διετία και αφετέρου, θα εκπληρώσει τα συμφωνηθέντα της 26ης Οκτωβρίου που είναι προαπαιτούμενο για να συνεχίσει ο δανεισμός της χώρας.

Ανέφερα τα καταστροφικά αποτελέσματα της οικονομικής πολιτικής ΠΑΣΟΚ την περασμένη διετία γιατί πρέπει να καταλάβουμε ότι το 2011 προβλεπόταν: Πρώτον, μικρότερη ύφεση, δεύτερον, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα των φορολογικών μηχανισμών και τρίτον, αποτελεσματικότερη καταπολέμηση της φοροδιαφυγής. Αυτά, όμως, δεν έγιναν ποτέ.

Η Τράπεζα της Ελλάδας μόλις προ ολίγων ημερών πιστοποίησε ότι η δυναμική του χρέους παραμένει δυσμενής και η ύφεση είναι βαθύτερη, αφού εκτιμάται ότι θα κλείσει στο 5,5% από το 3% που ήταν πέρυσι. Μεγαλύτερη ύφεση σημαίνει λιγότερα έσοδα για το κράτος. Κατά συνέπεια η κακή εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2011 επηρεάζει τον προϋπολογισμό του 2012 στον οποίο μεταβιβάζει όλες αυτές τις υστερήσεις και τα προβλήματα.

Δεν θέλω να κουράσω επαναλαμβάνοντας τα ίδια στοιχεία και αριθμούς που έχουν αναφέρει οι εισηγητές μας. Αυτό, όμως, που θέλω να τονίσω είναι ότι προφανώς ο προϋπολογισμός του 2012 καταρτίστηκε με έναν κάπως ανορθόδοξο τρόπο. Δηλαδή, ξεκίνησε από ένα πολύ φιλόδοξο επιθυμητό αποτέλεσμα που θέλει να πετύχει. Αναφέρω το στόχο για φορολογικά έσοδα 53 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή 4 δισεκατομμύρια περισσότερα απ' όσα μάζεψε εφέτος καθώς και τη μείωση του ελλείμματος στο 5,4% του ΑΕΠ από το 9% που είναι σήμερα, δηλαδή μία μείωση 8,2 δισεκατομμυρίων.

Αυτήν τη μεθοδολογία την ονόμασα ανορθόδοξη, καθώς αποδεδειγμένα η χώρα σήμερα πάσχει από αναπτυξιακή προοπτική. Οπότε για να πετύχει τους στόχους μένει η φορολόγηση και η περιστολή δαπανών. Συνταγή που επιδείνωσε ραγδαία τα τελευταία δύο χρόνια την ύφεση, όταν δεν συνοδεύεται από ενέσεις ρευστότητας στην αγορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς κυρώνουμε τον προϋπολογισμό και στηρίζουμε τη μεταβατική Κυβέρνηση, διότι της αναθέσαμε συγκεκριμένο και χρονικά περιορισμένο ρόλο και αποστολή. Οι ενστάσεις, όμως, όπως τις έχουμε καταθέσει, παραμένουν.

Οφείλουμε να δούμε το πρόβλημα στη σωστή του διάσταση. Λέμε «ναι» στη δημοσιονομική εξυγίανση. Λέμε «ναι» στη φορολογική δικαιοσύνη. Λέμε «ναι» στην ενίσχυση της ρευστότητας και στον αυστηρό έλεγχο των δημοσίων δαπανών. Λέμε «ναι» σε διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, όπως για παράδειγμα στην ηλεκτρονική συνταγογράφηση, που δυστυχώς δεν έχει προχωρήσει σωστά.

Πάνω απ' όλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέμε ένα μεγάλο «ναι» στην κοινωνική συνοχή. Η χώρα δεν θα βγει μόνη της από την ύφεση και το μνημόνιο. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες πολίτες θα τη βγάλουν. Πρώτα, λοιπόν, πρέπει να κοιτάξουμε τους πολίτες για να μπορέσουν και αυτοί με τη σειρά τους να βοηθήσουν την προσπάθεια. Κράτος χωρίς πολίτες, δεν μπορεί να υπάρξει.

Κατά συνέπεια, οποιαδήποτε περαιτέρω συζήτηση για τη διάσωση της χώρας θα πρέπει να γίνει με εντολέα τους πολίτες και εντολοδόχο μία νέα Κυβέρνηση, που θα είναι προφανώς της Νέας Δημοκρατίας. Μόνο τότε με σοβαρότητα και υπευθυνότητα θα μπορέσουν να πραγματοποιηθούν οι διαρθρωτικές αλλαγές και η δημοσιονομική εξυγίανση πάντα με όχημα την ανάπτυξη και πάντα εντός της ευρωπαϊκής οικογένειας στην οποία βρισκόμαστε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.26' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Δευτέρα 5 Δεκεμβρίου 2011 και ώρα 10.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2012» σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ **ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**